

384 G

ਪਾਤ ਸਤੀ 3
= ਪਾਤ

920

ਪਾਤ

920

3321-11

262-3-4-61-30,000-C. P. and S. Pb. Patiala.

Accn. No. _____

Class No. _____ Book No. _____

Author _____

Title _____

Issued on	Borrower's Signature	Returned on
_____	_____	_____
_____	_____	_____
_____	_____	_____

LANGUAGE DEPARTMENT LIBRARY, PUNJAB.

1. Books are issued for.....days only.
2. Books may be renewed on request at the discretion of the Librarian.
3. Dog-earing the pages of a book, marking or writing therein with ink or pencil, tearing or taking out its pages or otherwise damaging it will constitute an injury to a book.
4. *Any such injury to a book is a serious offence. Unless a borrower points out the injury at the time of borrowing the book, he shall be required to replace the book or pay its price.*

Help to keep the book fresh and clean.

1152

~~1152~~

1152
ਪ੍ਰਿਠਕਾ ੨ ੦੩੨

ੴ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹ ॥

ਜਿਸ ਮਰਨੇ ਤੇ ਜਗ ਡਰੇ ਮੇਰੇ ਮਨ ਆਟੈਦ ।
ਮਰਨੇ ਹੀ ਤੇ ਪਾਈਐ ਪੁਰਨ ਪਰਮਾ ਨੰਦ ॥

.....

ਕਾਕਾ ਸੁਦਾਗਰਸਿੰਘ ਪੁਸਤਕ ਭੰਡਾਰ ਰੂਥ ਮਾਲਾ ਨੰਬਰ

ਪੁਰਨ ਜਤੀ

ਤੇ

ਮਤੇਈ ਲੁਣਾ

ਸਤੀ ਧਰਮ ਨੂੰ ਕਲੰਕਤ ਕਰਣ ਦਾ ਦੂ-ਬ-ਦੂ
ਸੱਚਾ ਫੋਟੋ

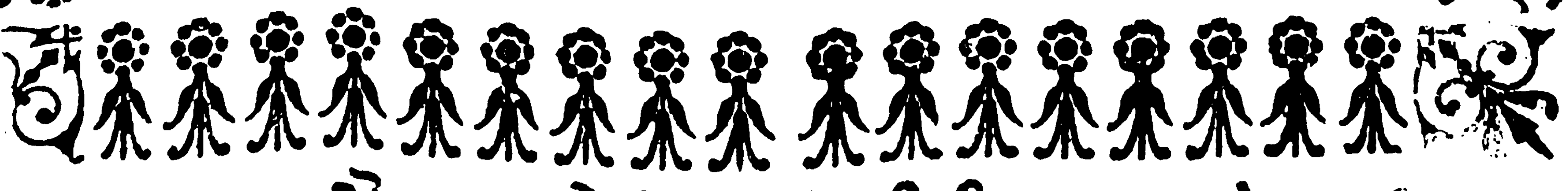
ਲੇਖਕ

ਸ੍ਰੀ ਮਾਨ ਸੁਦਾਰ ਉਜਾਗਰ ਸਿੰਘ ਜੀ
“ਸਦਾ ਅਨੰਦ”

ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਕ !

ਭਾਈ ਲਾਭ ਸਿੰਘ ਐਂਡ ਸਨਜ਼

ਪੁਸਤਕਾਂ ਵਾਲੇ ਮਾਲਕ ‘ਕਾਕਾ ਸੁਦਾਗਰ ਸਿੰਘ
ਪੁਸਤਕ ਭੰਡਾਰ’ ਪਬਲਿਸ਼ਰਜ਼, ਕਮੀਸ਼ਨ ਏਜੰਟ
ਬਜ਼ਾਰ ਮਾਈ ਸੇਵਾਂ ਸ੍ਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਜੀ

ਅਕ-ਬਰ ਮੇਖ ੧) ਵਲੈਤੀ ਕਪੜੇ ਦੀ ਜਿਲਦ ੧॥) ੧੯੨੩

920
ਕਿਸਮ — ਪੁ
384 G

“ਗੁਰੂ ਖਾਲਸਾ ਪੈਸ” ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿੱਚ ਸੁਦਾਰ ਪ੍ਰਤਿਮ ਸਿੰਘ
ਮੈਨੇਜਰ ਤੇ ਪ੍ਰਿੰਟਰਦੇ ਯਤਨ ਨਾਲ ਛਪਯਾ ॥

ਪ੍ਰੇਮ ਭਰਿਆ ਸਮਰਪਨ

ਇਹ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਪ੍ਰਯਤਨ ਮੈਂ ਆਪਣੇ
ਪਰਮ ਪਿਆਰੇ ਮਾਨਯੋਗ ਕ੍ਰਿਪਾਲੂ ਪਿਤਾ ਸ੍ਰੀਮਾਨ
ਸੁਦਾਰ ਲਾਭ ਸਿੰਘ ਜੀ 'ਲਾਭ' ਮਾਲਕ 'ਕਾਕਾ
ਸੁਦਾਗਰ ਸਿੰਘ ਪੁਸਤਕ ਭੰਡਾਰ' ਦੀ ਪਵਿੱਤ੍ਰ ਸੇਵਾ
ਵਿੱਚ ਬੜੇ ਆਦਰ ਤੇ ਪ੍ਰੇਮ ਸਹਿਤ ਸਮਰਪਨ
ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਤੇ ਸਨੇਹ
ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਏਸ ਯੋਗ ਕੀਤਾ ਹੈ ।

ਅਕਤੂਬਰ }
੧੯੨੩ }

ਉਜਾਗਰ ਸਿੰਘ
'ਸਦਾ ਅਨੰਦ'
ਪੁਸ਼ਟ

ਭੂਮਿਕਾ

ਜਿੱਥੇ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਇਖਲਾਕ ਦੀ ਸ਼ਮਾ ਤੋਂ ਮਰ ਮਿਟਨ ਵਾਲੇ ਪੁਰਨ ਭਗਤ, ਰੂਪ ਬੰਦ, ਅਸਰਾਜ, ਕੁਨਾਲ ਆਦਿਕਾਂ ਵਰਗੇ ਮਹਾਂ ਪਵਿੱਤ੍ਰ ਧਰਮੱਗਜ ਇਖਲਾਕੀ ਜੀਵਨਾਂ ਦੀਆਂ ਲਾਸਾਨੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ, ਉੱਥੇ ਉਸੇ ਮਿੱਟੀ ਤੋਂ ਜੰਮ ਪਲ ਕੇ ਲੂਣਾਂ ਤੇ ਰੂਪਮਤੀ ਵਰਗੀਆਂ ਅਨਰਿਣਤ ਪਾਪ ਆਤਮਾਂ ਮਤੇਈਆਂ ਭੀ ਆਪਣੇ ਕਹਿਰ ਦੇ ਰਾਜ ਕਮਾ ਏਸ ਅਸਾਰ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਨਾਮ ਨੂੰ ਕਲੰਕਤ ਕਰ ਗਈਆਂ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ ।

ਪੁਰਨ ਭਗਤ ਜੀ ਦਾ ਇਖਲਾਕ ਦੀ ਜਗਵੇਦੀ ਤੋਂ ਸਦਕੇ ਹੋ ਸੰਸਾਰ ਭਰ ਲਈ ਇਖਲਾਕ ਦੇ ਉੱਚੇ ਪੁਰਨੇ ਪਾ ਜਾਣੇ ਖਾਸ ਕਰ ਪੰਜਾਬ ਵਾਸੀਆਂ ਲਈ ਅਮੋਲਕ ਤੇ ਅਦੁਤੀ ਹਨ । ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਵਸਨੀਕ ਜਿਤਨਾ ਭੀ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮਾਣ ਤੇ ਫ਼ਖਰ ਪੁਰਨ ਭਗਤ ਜੀ ਦੇ ਜੀਵਨ ਪਰ ਕਰਨ ਥੋੜੇ ਤੋਂ ਥੋੜਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਪੁਰਨ ਭਗਤ ਜੀ ਦੀ ਇਖਲਾਕੀ ਜਿੱਤ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਜੋ ਕਿੱਸਿਆਂ, ਵਾਰਾਂ ਤੇਗੀਤਾਂ ਆਦਿਕਾਂ ਦੀ ਸ਼ਕਲ ਵਿੱਚ ਘਰ ਘਰ ਹਰੇਕ ਇਸਤ੍ਰੀ ਪੁਰਸ਼ ਦੀ ਦੰਦ ਕਥਾ ਬਨਕੇ ਅਨੇਕਾਂ ਹੰਕਾਰਨ ਮਤਰੇਈਆਂ ਦੀ ਸੁਧਾਰਕ ਸਾਬਤ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ, ਉਹ ਖਾਸ ਕਰ ਪੰਜਾਬੀਆਂ ਲਈ ਅਮੋਲਕ ਰਤਨ ਵਾਂਗ ਹੈ ।

ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਏਸ ਇਖਲਾਕੀ ਮਹਾਂਬੀਰ ਦੀ ਸੀਨੇ ਬਸੀਨੇ ਚਲੀ ਆ ਰਹੀ ਵਿਸਥਾਰਕ ਕਥਾ ਨੂੰ ਅਨੇਕਾਂ ਕਵੀਆਂ ਤੇ ਲੇਖਕਾਂ ਨੇ ਕਲਮ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਕੀਤਾ ਤੇ ਅੱਜ

(੫)

ਤੱਕ ਉਹ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਇਕ ਤੋਂ ਇਕ ਚੜ੍ਹਦੇ ਕਾਵਜ ਦੇ ਅਲੰਕਾਰਾਂ ਨਾਲ ਸ਼ਸ਼ੋਭਤ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਹੀ ਹੈ। ਕਾਦਰਯਾਰ, ਕਿਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਆਰਫ, ਕਾਲੀ ਦਾਸ, ਬਾਲਕ ਰਾਮ, ਦੌਲਤ ਰਾਮ ਤੇ ਹੋਰ ਅਨੇਕਾਂ ਕਵੀਆਂ ਨੇ ਸੁੰਦਰ ੨ ਕਵਤਾ ਬਨਾਕੇ ਏਸ ਦਰਦ ਭਰੀ ਵਿਥਯਾ ਨੂੰ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ, ਖਾਸ ਕਰ ਕਾਦਰਯਾਰ ਜੀ ਨੇ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਏਸ ਰਚਨਾਂ ਦਾ ਸ਼ੇਹਰਾ ਆਪਣੇ ਸੀਸ ਪਰ ਬੰਨ੍ਹਣ ਦਾ ਜੱਸ ਖੱਟਿਆ, ਅੱਜਤੱਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਵਿਤਾ ਦੇ ਉੱਚਕਾਵਜ—ਅਲੰਕਾਰ ਕਮਾਲ ਹੁਨਰ ਦੀ ਉੱਜਲਤਾ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਦਿਖਾ ਰਹੇ ਹਨ ।

ਸੋ ਐਸੇ ਇਖਲਾਕ ਦੇ ਬਾਂਕੇ ਬੀਰ, ਪਵਿੱਤ੍ਰ ਆਤਮਾਂ, ਬਾਲ ਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀ, ਜਤੇਂਦ੍ਰਯ ਪੂਰਨ ਭਗਤਜੀ ਦੀ ਹੱਡ ਬੀਤੀ ਇਕ ਨਵੇਂ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵਾਰਤਕ ਟੁੱਟੇ ਫੁੱਟੇ ਅੱਖਰਾਂ ਵਿੱਚ ਲਿਖਣ ਦਾ ਚਾਉ ਅੱਜ ਮੇਰੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਭੀ ਉਪਜਿਆ ਹੈ, ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਮੇਹਰ ਕਰੇ ਜੋ ਮੇਰੀ ਭੀ ਇਹ ਅੱਲ੍ਹੜਪੁਣੇ ਦੀ ਮੇਹਨਤ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਦਿਲਾਂ ਨੂੰ ਭਾ ਜਾਵੇ ।

ਏਸ ਕਥਾ ਦੀ ਰਚਨਾਂ ਵਿੱਚ ਰਾਜਾ ਸਾਲਵਾਹਨ ਦੇ ਪ੍ਰਚੰਡ ਕ੍ਰੋਧ ਦਾ ਭੈੜਾ ਫਲ, ਪਾਪਣ ਲੂਣਾਂ ਦੇ ਨਖਰੇ ਦਾ ਦਰਦ ਭਰਿਆ ਦਿੱਸ਼ਯ, ਇੱਛਰਾਂ ਦਾ ਪੁੱਤ੍ਰ ਵਿਯੋਗ ਵਿੱਚ ਬਿਹਬਲ ਹੋਣਾਂ ਤੇ ਕਰੁਣਾਰਸ ਵਿੱਚ ਪਲਟਣਾਂ, ਸੁੰਦਾਂ ਦਾ ਆਪਾ ਵਾਰਨਾਂ ਆਦਿਕ ਸਾਰੇ ਸੁੰਦ੍ਰ ੨ ਝਾਕੇ ਬੜੀ ਮੇਹਨਤ ਤੇ ਫਬਨਤਾ ਨਾਲ ਫਬਾਏ ਗਏ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕਦਰ ਕਰਨਾ ਕੇਵਲ ਮਾਨਯੋਗ ਪਾਠਕਾਂ ਦੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦਿੱਸ਼ਟੀ ਪਰ ਹੀ ਅਧਾਰ ਰਖਦਾ ਹੈ । ਪਾਠਕ ਗਨ ਜੇ ਕੋਈ ਏਸ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਉਨਤਾ ਦੇਖਣ ਤਾਂ ਕਰਤਾ ਨੂੰ “ਭੁਲਣ ਅੰਦਰ

(੬)

ਸਭ ਕੋ ਅਹੁਲ ਗੁਰੂ ਕਰਤਾਰ” ਦੀ ਸੁਣੀ ਵਾਲੇ ਬੰਦਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇਕ ਸਮਝਕੇ ਲਿਖਤੀ ਢੰਗ ਦਵਾਰਾ ਸੂਚਿਤ ਕਰ ਦੇਣ ਦੀ ਕ੍ਰਿਪਾਲਤਾ ਕਰਨ, ਤਾਂ ਜੋ ਅਗਲੀ ਅਡੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਹੋ ਸਕੇ ।

ਅੰਤਮ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਂ

ਏਸ ਇਖਲਾਕ ਦੀ ਹਜ਼ਾਰਹਾ ਬਰਸਾਂ ਪਿੱਛੋਂ ਭੀ ਸਦੀਵ ਜਿਉਂਦੀ ਜਾਗਦੀ ਰਹਿਣ ਵਾਲੀ ਸੱਚੀ ਤੇ ਸੁੱਚੀ ਵਾਰਤਾ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਸੁਣਕੇ ਪਾਪ ਆਤਮਾਂ ਮੁੜੇਈਆਂ ਦੀ ਸੁਣੀ ਵਿੱਚੋਂ ਜੇ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਅੱਧ ਦੀ ਭੀ ਸਖਤੀ ਘਟਕੇ ਉਸ ਸਦਾ ਜਾਗਦੀ ਜੋਤ “ਘਟ ਘਟ ਕੇ ਅੰਤਰ ਕੀ ਜਾਨਤ । ਭੁਲੇ ਬੁਰੇ ਕੀ ਪੀਰ ਪਛਾਨਤ” ਜਗਤ ਉਧਾਟਕ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਪਿਤਾ ਜੀ ਦੇ ਮਹਾਂ ਪਵਿੱਤ੍ਰ ਵਾਕ “ਦੁਖ ਨਾ ਦੇਈ ਕਿਸੇ ਜੀਅ ਪਤਿ ਸਿਉ ਘਰ ਜਾਵਹੁ” ਪਰ ਚਲਨ ਦੇ ਪ੍ਰਯਤਨ ਕਰਨ ਦਾ ਹੀਲਾ ਕਰੇਗੀ ਤਾਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਜਤਨ ਨੂੰ ਸਫਲਾ ਤੇ ਟਿਕਾਣੇ ਲੱਗਾ ਸਮਝਾਂਗਾ ।

ਸਾਧ ਸੰਗਤ ਦਾ ਦਾਸ—

ਉਜਾਗਰ ਸਿੰਘ

“ਸਦਾ ਆਨੰਦ”

੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸਾਲਵਾਹਨ ਦਾ ਰਾਜ

੧.

ਸਿਆਲ ਕੋਟ ਭਾਵੇਂ ਰਾਜੇ ਸਾਲਵਾਹਨ ਦੇ ਸਮੇਂ
ਐਡੀ ਭਾਰੀ ਘੁੱਗ ਵਸਦੀ ਨਗਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਪ੍ਰਤਾਪੀ
ਭੁਜਾ ਬਲ ਦੇ ਮਾਲਕ ਰਾਜੇ ਦੀ ਹਰ ਮਨ ਪਿਆਰੀ ਵਰਤੋਂ
ਦੇ ਸਦਕੇ ਢੇਰ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਏਸ ਜਗਾ ਪਰ ਆ ਵੱਸੇ ਸਨ।
ਰਾਜੇ ਦਾ ਪਰਜਾ ਨਾਲ ਚੰਗਾ ਵਰਤਾਉ ਤੇ ਪਿਆਰ ਸੀ, ਇਸ
ਲਈ ਅਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਏਸ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਰੰਚਕ ਮਾਤ੍ਰ ਨਾਮ ਤੱਕ
ਨਹੀਂ ਸੀ ਤੇ ਏਸੇ ਹੀ ਕਰਕੇ ਏਸ ਵੱਸੇ ਦੇ ਲਾਗੇ
ਦੂਰ ਦੂਰ ਤੱਕ ਚੰਗੇ ਚੰਗੇ ਮਕਾਨ ਤੇ ਸੁਹਾਵਣੇ ਬਾਗ ਆਦਿਕ
ਦਿਨ ਰਾਤ ਵਧਦੇ ਜਾਂਦੇ ਸਨ ਤੇ ਏਹ ਸ਼ਹਰ ਦਿਨ ਦੂਣਾ
ਰਾਤ ਚੌਗੁਣਾ ਉੱਨਤ ਤੇ ਪ੍ਰਫੁੱਲਤ ਹੁੰਦਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਰਾਜੇ ਦਾ ਇਨਸਾਫ ਭੀ ਪਰਜਾ ਨਾਲ
ਚੰਗੇਰਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਪਰਜਾ ਦੇ ਲੋਕ ਆਪਣਾ ਠੀਕ ਠੀਕ
ਇਨਸਾਫ ਕਰਵਾ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੁੰਦੇ ਤੇ ਰਾਜੇ ਦੇ ਜੱਸ ਗਾਇਨ
ਕਰਦੇ ਸਨ, ਐਸੀ ਸੁੰਦਰ ਨਗਰੀ ਤੇ ਸੁਹਾਵਣੇ ਰਾਜਯ ਵਿੱਚ
ਜੇ ਕੋਈ ਘਾਟਾ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ ਤਾਂ ਉਹ ਕੇਵਲ
ਏਹੋ ਹੀ ਸੀ ਕਿ ਰਾਜ ਦੇ ਯੁਵਰਾਜ ਟਿੱਕਾ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਜਨਮ
ਰਾਜ ਗ੍ਰਹਿ ਵਿਖੇ ਵਰਿਹਾਂ ਦੀ ਸਿੱਕ ਪਿਛੋਂ ਭੀ ਅਜੇ ਤੱਕ
ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ।

ਨਿਰਾਸ਼ਤਾ ਤੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ

੨.

ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਧਨ, ਦੌਲਤ ਦਾ ਮਾਨ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਧਨਪਾਤਾਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਸਰਦਾਰ ਹੱਦੋਂ ਵੱਧ ਸੁਖਾਂ ਨਾਲ ਪੁਰਤ ਹੋਏ ਹੋਏ ਰਾਜਾ ਸਾਲਵਾਹਨ ਨੂੰ ਮਾਲ ਤੇ ਮਿਲਖ ਦੀ ਕੋਈ ਪ੍ਰਵਾਹ ਨਹੀਂ, ਐਸ਼ ਅਰਾਮ ਦੀ ਕੋਈ ਕਮੀ ਨਹੀਂ, ਜੋ ਚੀਜ਼ ਜ਼ਬਾਨ ਥੋਂ ਨਿਕਲੇ ਨਿਕਲਣਸਾਰ ਆ ਹਾਜ਼ਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਐਹਲਕਾਰਾਂ ਦਾ ਹਰ ਵੇਲੇ ਗੱਲ ਗੱਲ ਚੁਤਰਫੀ ਘੇਰਾ ਰਾਜੇ ਦੇ ਉਦਾਲੇ ਚੰਦ ਨੂੰ ਪ੍ਰਵਾਰ ਪੈਣ ਵਤ ਪਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਤੇ ਏਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਖੁਸ਼ਾਮਦੀ ਮਿੱਠੀਆਂ ੨ ਗੱਲਾਂ ਬਾਤਾਂ ਦਾ ਦੌਰ ਹਰ ਵਕਤ ਗਰਮਾ ਗਰਮ ਜਾਰੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਐਨਾ ਕੁਝ ਰਾਜ ਭਾਗ ਆਦਿਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਭੀ ਰਾਜਾ ਸਾਲਵਾਹਨ ਹਰੇਕ ਸੁਖ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਚੁਕਣ ਵਾਲੇ ਬੰਦਿਆਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿਚੋਂ ਨਹੀਂ ਗਿਣੇ ਜਾ ਸਕਦੇ, ਐਹਲਕਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਰਾਜਾ ਸਾਹਿਬ ਨੂੰ ਹਰ ਵੇਲੇ ਖੁਸ਼ ਰੱਖ ਸੱਕਣ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਨਿਸਫਲ ਤੇ ਅਜਾਈਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਸਲੀ ਉਪਮਤਾ ਤੇ ਨਿਰਾਸ਼ਤਾ ਦਾ ਕਾਰਨ ਜਾਣਦੇ ਹੋਏ ਭੀ ਅਮੀਰ ਵਜ਼ੀਰ ਏਸ ਦਿਲ ਦੀ ਲੱਗੀ ਦਾ ਕੋਈ ਉਪਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ, ਸੰਸਾਰ ਭਰ ਦੇ ਵੈਦਾਂ ਹਕੀਮਾਂ ਪਾਸ ਕੋਈ ਦਾਰੂ ਦਰਮਲ ਨਹੀਂ ਕਿ ਏਸ ਅੰਤ੍ਰੀਵੀ ਦੁਖ ਦੀ ਪੀੜਾ ਨਾਲ ਪੀੜਤ ਹੋਏ ਹੋਏ ਰਾਜੇ ਦੀ ਪੀੜਾ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰ ਸੱਕਣ, ਵੈਦ ਵਿਚਾਰੇ ਏਸ ਲਾ ਇਲਾਜ ਬੀਮਾਰੀ ਨੂੰ ਦੂਰ ਵੀ ਕਿੱਕੁਣ ਕਰਨ, ਏਹ ਕੋਈ ਤਪ ਤਿਲੀ, ਹੈਜ਼ਾ, ਮਲੇਰੀਆ ਆਦਿਕ ਬੀਮਾਰੀਆਂ ਵਾਂਗਥੋੜੀ

ਪੂਰਨ ਜਤੀ ਤੇ ਮਤੇਈ ਲੂਣਾ

੯

ਹੈ ਜੋ ਦੁਵਾਦਾਰੂ ਦੇਣ ਨਾਲ ਰੋਗੀ ਰੋਗ ਦੇ ਪੰਜੇ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ
ਪਾ ਸਕੇ। ਏਸ ਰੋਗ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਤਾਂ ਕੇਵਲ ਉਹੋ ਹੀ ਦਿਵਾ
ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਲਾਇਆ ਹੈ, ਨਿਰੰਕਾਰ ਦੇ ਬਖਸ਼ਸ਼ੀ ਦਰ
ਤੋਂ ਛੁਟ ਏਸ “ਪੁਤੀ ਗੰਢ ਪਵੇ ਸੰਸਾਰ” ਦੀ ਬੀਮਾਰੀ ਨੂੰ
ਸ਼ਫਾ ਬਖਸ਼ਕੇ “ਪੁਤ੍ਰ” ਦਾ ਦਾਨ ਕੌਣ ਬਖਸ਼ ਸਕਦਾ ਹੈ ?
ਕੇਵਲ ਉਹੋ ਹੀ ਘਟ ਘਟ ਕੇ ਅੰਤਰ ਦੀ ਜਾਨਣ ਵਾਲਾ
ਵਾਹਿਗੁਰੂਹੀ ਇਸ ‘ਪੁ’ ਵਾਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਅਪਾਰ ਮੇਹਰ ਨਾਲ
ਪੂਰਨ ਕਰਕੇ ਰਾਜੇ ਸਾਲਵਾਹਨ ਦੇ ਦਿਲ ਵਿਚ ਰੜਕ ਰਹੇ
ਕੰਟਕ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪੁਤ੍ਰ ਦੀ ਸਿੱਕ ਨੇ ਰਾਜੇ ਦੇ
ਸਾਰੇ ਸੰਸਾਰਕ ਸੁਖ ਕੌੜੇ ਤੇ ਫਿੱਕੇ ਬੇ ਰਸ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਹਨ,
ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਨਾਸਮਾਨਤਾ ਦਾ ਨਕਸ਼ਾ ਪਲ ਪਲ ਪਿਛੋਂ
ਅੱਖਾਂ ਅੱਗੇ ਆ ਬੱਝਦਾ ਹੈ ਤੇ ਸਾਰਾ ਸੰਸਾਰ ਮਿਥਿਆ ਹੋ ਹੋ
ਭਾਸਦਾ ਹੈ ਤੇ ਸੋਚਾਂ ਫੁਰਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਏਸ ਸਾਰੇ ਰਾਜ ਭਾਗ
ਨੂੰ ਕੌਣ ਸੰਭਾਲੇਗਾ ? ਏਸ ਤਖਤ ਤੇ ਤਾਜ ਦਾ ਕੌਣ ਵਾਰਸ
ਬਣੇਗਾ, ਘੜੀ ਘੜੀ ਪੁਤ੍ਰ ਦੇ ਸੁੰਦਰ ਮੁਖੜੇ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਲਈ
ਹਾਹੁਕੇ ਭਰ ੨ ਰਾਜਾ ਨਿਰੰਕਾਰ ਪਰੀ ਪੂਰਣ ਦੀ ਦਰਗਾਹ
ਵਿਚ ਦਿਲੀ ਸੱਧਰ ਭਰੀ ਚਾਹ ਨਾਲ ਨੱਕ ਗੌੜੇ ਰਗੜਦਾ
ਹੈ ਤੇ ਨਿੰਮ੍ਰਤਾ ਭਰੇ ਹਿਰਦੇ ਨਾਲ ਕੇਵਲ ਇੱਕੋ
ਪੁਤਰ ਦੀ ਹੀ ਯਾਚਨਾ ਕਰ ਕਰ ਤਰਲੇ ਤੇ
ਮਿਨਤਾਂ ਦੇ ਹਿਰਦੇ ਵੇਹਦਕ ਸ਼ਬਦ ਕਹਿੰਦਾ ਸੁਣਾਈ
ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਰਾਤ ਦਿਨ “ਅਣਪੁਤ੍ਰ” ਰਹਿਕੇ ਅੰਤਰੇ ਮਰਨ ਦੇ
ਸੂਲ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਖਾਤਰ ਰਾਜਾ ਜੋ ਕੋਈ ਕੁਝ ਕਹਿੰਦਾ
ਹੈ ਉਹੋ ਹੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਕੋਈ ਦੇਵੀ ਦੇਵਤਾ ਮਨਾਉਣ ਤੇ ਕੋਈ
ਕਸਰ ਸੌਂਤੇ ਬਣਕੇ ਮਰਨ ਖਾਤਰ ਨਹੀਂ ਛੱਡੀ। ਪੁਤ੍ਰ ਵਾਸ਼ਨਾਂ

ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦਾ ਜੋ ਕੋਈ ਭੀ ਕਿਸੇ ਨੇ ਸਾਧਨ ਦਸਿਆ ਬੰਦਰੇਗ ਪਾਣੀ ਵਾਂਗਪੈਸਾ ਰੋੜਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਰਾਜਾ ਪੂਰਾ ਕਰਦਾ ਹੋਇਆ ਆਪਣੀ ਸੱਧਰ ਪੂਰੀ ਹੁੰਦੀ ਵੇਖਣ ਦਾ ਸੁਪਨੇ ਤੇ ਸੁਪਨਾ ਲੈ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਪੂਰਨ ਜੀ ਦਾ ਜਨਮ

੩.

ਰਾਜਾ ਸਾਲਵਾਹਨ ਦੀ ਚਾਹ ਤੇ ਸੱਧਰ ਭਰੀ ਸਿੱਕ ਅੱਜ ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਹੋਈ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਹੀ ਹੈ, ਉਸਦੇ ਚੇਹਰੇ ਤੇ ਜੋ ਸਦੀਵ ਉਦਾਸੀਨਤਾ ਤੇ ਉਪਰਾਮਤਾ ਦ ਨਿਸ਼ਾਨ ਟਪਕਦੇ ਦਿਖਾਈ ਦੇਂਦੇ ਸਨ, ਅੱਜ ਕਿਧਰੇ ਨਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ ? ਸਗੋਂ ਉਦਾਸੀ ਤੇ ਉਪਰਾਮਤਾ ਦੀ ਥਾਂ ਉਸਦਾ ਚੇਹਰਾ ਗੁਲਾਬ ਦੇ ਫੁੱਲ ਦੀ ਨਿਆਈਂ ਟਹਿਕਦਾ ਨਜ਼ਰ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਅੱਜ ਉਸਦੀ ਸਾਰੀ ਉਮਰ ਦੀ ਸਿੱਕ ਪੂਰੀ ਹੋ ਗਈ ਹੈ, ਅੱਜ ਉਸਦੇ ਮਨ ਦੀਆਂ ਮਨੋ ਕਾਮਨਾਂ ਜੋ ਨਿੱਤ ਸਵੇਰ ਤੋਂ ਲੈ ਸ਼ਾਮ ਤੱਕ ਉਸ ਦੇ ਮਨ ਵਿਚ ਉਠਦੀਆਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਸਨ ਪੂਰਨ ਹੋਈਆਂ ਹੋਈਆਂ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਹੀਆਂ ਹਨ, ਠੀਕ! ਸੰਸਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਪੁਤ੍ਰ ਦੇ ਜਨਮ ਸਮਾਨ ਕੋਈ ਖੁਸ਼ੀ ਨਹੀਂ, ਅੱਜ ਸਿਆਲ ਕੋਟ ਦਾ ਰਾਜਾ ਸੈਤਰਾ ਹੋ ਗਿਆ ਤੇ ਉਸਦੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚੋਂ ਪੁਤਰ ਵਾਸ਼ਨਾ ਦੇ ਪੂਰੇ ਨਾ ਹੋਣ ਦਾ ਰੜਕ ਰਿਹਾ ਕੰਟਕ ਦੂਰ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਦੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਨੇ ਸੁਣ ਲਈ ਹੈ, ਉਸ ਦੀ ਲਾ ਇਲਾਜ ਬੀਮਾਰੀ ਦੀ ਔਧ ਪੁੱਗ ਗਈ ਹੈ ਤੇ ਸ਼ਫਾ ਹਾਸਲ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਅੱਜ ਉਹ ਭੀ ਸਾਰੇ ਸੰਸਾਰਕ ਸੁਖਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਚੁਕੇ ਬੰਦਿਆਂ

ਦੀ ਗੋਣਤੀ ਵਿਚ ਗਿਣਿਆਂ ਜਾਣ ਦਾ ਹੱਕ ਦਾਰ ਹੋਗਿਆ ਹੈ, ਅੱਜ ਉਸਦੇ ਸੁੱਕੇ ਬਿੱਛ ਨੂੰ ਫਲ ਲੱਗ ਗਿਆ ਹੈ, ਅੱਜ ਉਸ ਦੇ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਭਰੇ ਦਿਲ ਨੂੰ ਢਾਰਸ ਬੱਝ ਗਈ ਹੈ। ਜਿਸ ਬਾਲ ਦੇ ਮੁਖੜੇ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਲਈ ਸਾਰਾ ਰਾਜ ਭਵਨ ਬਾਰਾਂ ਬਰਸ ਦੀ ਲੱਗਾ ਐੜ ਤੋਂ ਅੱਕੇ ਹੋਏ ਜੱਟ ਦੀ ਘਬਰਾਹਟ ਵਾਂਗ ਘਬਰਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਤੇ ਦਿਨ ਰਾਤ ਟਿੱਕਾ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਜਨਮ ਧਾਰਨ ਲਈ ਨਿਦੰਕਾਰ ਦੀ ਦਰਗਾਹ ਵਿੱਚ ਅਰਜ਼ ਕਰਦਾ ਤੇ ਸੁੱਖਾਂ ਮਨਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅੱਜ ਉਸ ਚੰਦ੍ਰ ਮੁਖ ਟਿੱਕਾ ਸਾਹਿਬ ਹਾਂ ਜੀ ਕਿਸੇ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਚਾਰ ਚੰਨ ਲਾਣ ਵਾਲੇ ਯੋਗੀ ਟਿੱਕਾ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦਾ ਜਨਮ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਾਲਵਾਹਨ ਦੀ ਅਮਿੱਤ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਕੋਈ ਅੰਤ ਤੇ ਪਾਰਾ-ਵਾਰ ਨਹੀਂ, ਵਧਾਈਆਂ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀਆਂ ਦਿਲੀ ਇੱਛਾਂ ਪੂਰਣ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਗਰੀਬਾਂ ਨੂੰ ਅੱਠੇ ਪਹਿਰ ਮਠਿਆਈਆਂ ਤੇ ਸੁੰਦਰ ੨ ਭੋਜਨ ਤੇ ਕੱਪੜੇ ਆਦਿਕਾਂ ਦੇ ਖੁਲ੍ਹੇ ਭੰਡਾਰੇ ਖੋਲ੍ਹ ਦਿਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਕੋਈ ਅਜੇਹਾ ਭਿਖਾਰੀ ਨਹੀਂ ਜੋ ਅੱਜ ਸਾਲਵਾਹਨ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਮਾਲਾ ਮਾਲ ਨਾ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ ! ਪੁਤ੍ਰ ਦੇ ਜਨਮ ਦੀਆਂ ਵਧਾਈਆਂ ਤੇ ਹਰ ਪਾਸਿਓਂ ਉਸਦੇ ਚਿਰ ਕਾਲ ਤੱਕ ਚਿਰੰਜੀਵ ਹੋਣ ਦੀਆਂ ਅਸੀਸਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣ ਸੁਣਕੇ ਰਾਜਾ ਸਾਲਵਾਹਨ ਦਾ ਮਨ ਕੈਲ ਫੁੱਲ ਵਾਂਗ ਪ੍ਰਫੁੱਲਤ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ ਤੇ ਅੱਜ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿਚ ਫੁੱਲਿਆ ਨਹੀਂ ਸਮਾਉਂਦਾ। ਏਸਤਰਾਂ ਰਾਜਾ ਪਰਜਾ ਦੋਵੇਂ ਧਿਰਾਂ ਟਿੱਕਾ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਜਨਮ ਪਰ ਅਤੰਤ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਖੀਵੇ ਹੋ ਰਹੇ ਹਨ।

ਪੰਡਤ ਚਤਰ ਦਾਸ ਜੀ ਤੇ ੧੨ ਬਰਸ ਲਈ ਭੋਰੇ ਦਾ ਨਿਵਾਸ

੪.

ਅੱਜ ਰਾਜਾ ਸਾਲਵਾਹਨ ਦਾ ਦਰਬਾਰ ਲੱਗਾ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਵਜ਼ੀਰ ਮਸ਼ੀਰ ਵਡੇ ਵਡੇ ਇੱਜ਼ਤਦਾਰ ਐਹਲਕਾਰ ਆਸੇ ਆਸੇ ਆਪੋ ਆਪਣੀਆਂ ਥਾਵਾਂ ਪਰ ਸੁਸ਼ੋਭਤ ਹਨ, ਠੀਕ ਰਾਜਾ ਜੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੰਡਤ ਚਤਰਦਾਸ ਜੀ ਆਸਣ ਪਰ ਚੈਂਕੜਾ ਮਾਰੇ ਬੈਠੇ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਪੰਡਤ ਜੀ ਕੱਦ ਦੇ ਮਧਰੇ ਸਰੀਰ ਦੇ ਭਾਰੇ ਜੋਤਸ਼ ਵਿੱਦਯਾ ਦੇ ਚੁਣਵੇਂ ਭੂਸ਼ਨ ਹਨ, ਰਾਜਾ ਨੇ ਪੰਡਤ ਜੀ ਨੂੰ ਪੁੱਛ ਕੀਤਾ ਕਿ ਹੇ ਪੰਡਤ ਜੀ ! ਮੇਰੇ ਘਰ ਜਿਸ ਪੁੱਤਰ ਨੇ ਜਨਮ ਲਿਆ ਹੈ ਉਹ ਕਿਸ ਤਰਾਂ ਦੇ ਬਲ ਪ੍ਰਾਕ੍ਰਮ ਤਥਾ ਕਿਸਮਤ ਵਾਲਾ ਹੋਵੇਗਾ ? ਇਸ ਪੁੱਛਨ ਦਾ ਉੱਤਰ ਦੇਣ ਵਾਸਤੇ ਸਿਆਣੇ ਪੰਡਤ ਜੀ ਪੱਤਰੀ ਕੱਢਕੇਲਗਨ ਸ਼ਗਨ ਵਿਚਾਰਨ ਦੇ ਡੂੰਘੇ ਸੋਚ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿਚ ਪੈ ਗਏ ਹਨ। ਕਿਤਨਾ ਸਮਾਂ ਬੀਤ ਜਾਣ ਪਰ ਪੰਡਤ ਜੀ ਸੋਚ ਸੋਚ ਕੇ ਰਾਜਾ ਜੀ ਅੱਗੇ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਬੋਲੇ ਕਿ ਹੇ ਰਾਜਨ ! ਆਪ ਦੇ ਘਰ ਬੜੇ ਹੀ ਬਲ ਤੇ ਯੋਗੀ ਮਸਤਕ ਵਾਲਾ ਪੁੱਤਰ ਉਤਪੰਨ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਸੂਰਜ ਚੰਦ, ਬ੍ਰਹਮਪਤ ਆਦਿਕ ਚੰਗੇ ਹਨ ਪਰ ਰਾਹੂ ਤੇ ਕੇਤੂ ਵਿਚ ਵਿਘਨਕਾਰੀ ਤੇ ਖੋਟੇ ਹਨ ਸੋ ਯਾਂ ਤਾਂ ਆਪ ਦਾ ਏਹ ਯੋਗੀ ਪੁੱਤਰ ਯੋਗ ਕਮਾ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀ ਬਣ ਦੇਸ਼ ਰਟਨ ਕਰੇਗਾ ਤੇ ਪੂਰਣ ਸੰਤ ਜਨ ਹੋ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਵਿਚਰੇਗਾ ਯਾਂ ਜੀਉਂਦਾ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗਾ, ਇਸ ਦਾ ਉਪਾਵ ਹੈ ਤਾਂ ਕੇਵਲ ਏਹੋ ਹੈ ਕਿ ਆਪ

ਪੂਰਨ ਜਤੀ ਤੇ ਮਤ੍ਰੇਈ ਲੂਣਾ

੧੩

ਬਾਰਾਂ ਬਰਸ ਲਈ ਪੁਤਰ ਦੇ ਮੱਥੇ ਨਾ ਲੱਗੇ ਤੇ ਅੱਡਰਾ ਭੋਰਾ
ਬਣਵਾਕੇ ਨੌਕਰ ਚਾਕਰ ਸੇਵਾ ਲਈ ਨਿਯਤ ਕਰ ਦਿਓ,
ਲਗਨ ਆਦਿਕ ਗਿਣ ਗਿਣਾਕੇ ਪੰਡਤ ਦਾ ਏਹ ਸਿੱਟਾ
ਕੱਢਣਾ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਨਿਰਾਸਤਾ ਦੇ ਡੂੰਘੇ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿੱਚ ਗਰਕ
ਕਰ ਗਿਆ ! ਉਹ ਰਾਜਾ ਜੋ ਅਜੇ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਜਨਮ ਦੀਆਂ
ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਤੋਂ ਭੀ ਵੇਹਲਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ ਮੁੜ ਉਦਾਸੀਨਤਾ
ਦੇ ਚੱਕਰ ਵਿੱਚ ਫਸ ਗਿਆ, ਮਾਨੋਂ ਜਿਗਰ ਜਾਨ ਦੇ ਟੁਕੜੇ
ਪੁੱਤਰ ਤੇ ਵਰਿਹਾਂ ਦੀ ਲੋਹਦੀ ਸਿੱਕ ਨੂੰ ਲੱਗੇ ਫਲ ਦਾ ੧੨
ਬਰਸ ਲਈ ਵਿਛੋੜਾ ਰਾਜੇ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਅੱਗੇ ਮੌਤ ਹੋਕੇ
ਦਿਖਾਈ ਦੇਣ ਲੱਗਾ, ਇਧਰ ਪੁੱਤ੍ਰ ਦੇ ਸੁੰਦਰ ਮੁਖੜੇ ਨੂੰ
ਦੇਖਣ ਦੀ ਸੱਧਰ ਦਿਲਵਿੱਚ ਹੈ, ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਪੰਡਤਦੀਮੀਨ ਮੇਖ
ਨੇ ੧੨ ਬਰਸ ਲਈ ਭੋਰੇ ਦੀ ਸਲਾਹ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਕਰੇ ਤਾਂ
ਕੀ ਕਰੇ ? ਜਿਸ ਪੁੱਤ੍ਰ ਦੀ ਮਮਤਾ ਪਿੱਛੇ ਜੋ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਸੀ
ਕਰਨਾ ਉਹ ਭੀ ਕੀਤਾ, ਫੇਰ ਭੀ ਉਸ ਪੁੱਤ੍ਰ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ
ਨਸੀਬ ਨਾ ਹੋਏ, ਇਕ ਕੰਟਕ ਦੂਰ ਹੋਕੇ ਦੂਸਰੇ ਨੇ ਆ ਰਾਜੇ
ਦੇ ਮਨ ਨੂੰ ਘੇਰਿਆ, ਅਮੀਰਾਂ, ਵਜ਼ੀਰਾਂ, ਐਹਲਕਾਰਾਂ ਤੇ
ਪੰਡਤਾਂ ਦੀ ਜ਼ਬਰਦਸਤ ਰਾਇ ਨੇ ਅੰਤ ਸਾਲਵਾਹਨ ਦੇ ਮਨ
ਨੂੰ ਕੁਝ ਹੌਸਲਾ ਬਨ੍ਹਾਯਾ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਦਿਲਬਰੀਆਂ ਵਿੱਚ
ਆ ਰਾਜੇ ਨੇ ਭੋਰਾ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਟੁੱਟੇ ਤੇ ਨਿਰਾਸ
ਦਿਲ ਨ ਲ ਹੁਕਮਦੇਦਿੱਤਾ, ਖੋੜਹੀ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚਟਿੱਕਾ ਸਾਹਿਬ
ਲਈ ਇਕ ਆਲੇ ਸ਼ਾਨ ਭੋਰਾ ਤਿਆਰ ਹੋ ਗਿਆ, ਜਿਸ
ਵਿੱਚ ਰਾਜੇ ਸਾਲਵਾਹਨ ਦਾ ਪੁੱਤ੍ਰ ਤੇ ਗੋਲੀਆਂ, ਨੌਕਰ ਚਾਕਰ
ਆਦਿਕ ਸਾਰੇ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਲਈ ਉਤਾਰੇ ਗਏ ।

ਭੋਰੇ ਵਿੱਚ ਸਮਾਂ ਸਹਿਜੇ ੨ ਬੀਤਦਾ ਗਿਆ, ਪੈਹਲੇ

ਬਰਸ ਵਿੱਚ ਪੰਡਤਾਂ ਨੇ ਟਿੱਕਾ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਨਾਮ ਚੁਣਕੇ
 “ਪੂਰਨ ਚੰਦ” ਰਖਿਆ, ਭੋਰੇ ਵਿੱਚੋਂ ੧੨ ਬਰਸ ਦੀ ਉਮਰ
 ਵਿੱਚ ਪੂਰਨ ਚੰਦ ਜੀ ਬਾਹਰ ਕੱਢੇ ਗਏ, ਜਦਕਿ ਉਹ ਜਵਾਨੀ
 ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਮੰਜ਼ਲ ਵਿੱਚ ਹੀ ਅਜੇ ਪੈਰ ਰੱਖ ਰਹੇ ਸਨ,
 ਚੇਹਰਾ ਲਾਲ ਗੁਲਾਬ ਦੇ ਫੁੱਲ ਨੂੰ ਮਾਤ ਪਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਮੱਥਾ
 ਦਮਕਦਾ ਯੋਗੀਆਂ ਵਾਲਾ ਜਾਪਦਾ ਸੀ, ਕੰਨੀਂ ਬੜੇ ੨ ਸੁੰਦਰ
 ਤੇ ਕੀਮਤੀ ਵਾਲੇ ਸਨ, ਸ਼ਕਲ ਅੱਤ ਸੁੰਦਰ ਹੋਣ ਪਰ ਸਰੀਰ
 ਭਾਰਾ ਸਡੌਲ ਤੇ ਮੁਖੜਾ ਹਸੁੰ ਹਸੁੰ ਕਰਦਾ ਚੰਦ੍ਰਮਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼
 ਦੀ ਨਿਆਈਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਵਾਨ ਸੀ, ਮਾਨੋਂ ਬਾਰਾਂ ਬਰਸ ਦਾ
 ਬਨਬਾਸ ਭਗਤਕੇ ਨਿਕਲਨਾ ਹੀ ਸੀ ਕਿ ਰਾਜੇ ਦਾ ਡੋਲਿਆ
 ਹੋਯਾ ਮਨ ਫੇਰ ਟਿਕਾਣੇ ਆਉਂਣ ਦੀਆਂ ਨਿਸ਼ਾਨੀਆਂ ਦਿੱਸਨ
 ਲਗੀਆਂ, ਰਾਜਾ ਪੁੱਤ੍ਰ ਨੂੰ ਭੋਰੇ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿਕਲਨ ਦੀ ਘੜੀ
 ਤੇ ਤਾਰੀਖ ਉਡੀਕ ਰਿਹਾ ਸੀ ਤੇ ਮਨ ਨਾਲ ਗਿਣਤੀਆਂ ਕਰ
 ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਅੱਜ ਬੀਤ ਗਿਆ, ਕੱਲ ਦਿਨ ਚੜ੍ਹੇਗਾ, ਰਾਤ
 ਘਵੇਗੀ ਤੇ ਪਰਸੋਂ ਸਵੇਰੇ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਪੁੱਤ੍ਰ ਦੀ ਬਾਰਾਂ ਬਰਸ
 ਦੀ ਬਨਬਾਸੀ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ ਤੇ ਮੈਂ ਚੰਦ੍ਰ ਮੁਖ ਪੁੱਤ੍ਰ ਦੇ
 ਮੁਖੜੇ ਨੂੰ ਚੰਮ ਚੰਮ ਖੁਸ਼ੀ ਤੇ ਨਿਹਾਲ ਹੋਵਾਂਗਾ।

ਭੋਰੇ ਦੇ ਨਿਵਾਸ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ

੫.

ਅੱਜ ਸਿਆਲਕੋਟ ਨਗਰੀ ਦੇ ਹਰ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਪੂਰਨ
 ਜੀ ਦੇ ਬਾਰਾਂਬਰਸੀ ਬਨਬਾਸ ਦੀ ਅੰਤਲੀ ਘੜੀ ਦੀ ਉਡੀਕ
 ਭਰ ਜੋਬਨ ਵਿੱਚ ਠਾਠਾਂ ਮਾਰ ਰਹੀ ਹੈ, ਅੱਜ ਬੱਚੇ ਤੋਂ ਲੈਕੇ
 ਬੁੱਢੇ ਤੱਕ ਪੂਰਨ ਚੰਦ ਜੀ ਦੀ ਉਡੀਕ ਵਿੱਚ ਅੱਖਾਂ ਗੱਡੀਆਂ

ਪੂਰਨ ਜਤੀ ਤੇ ਮਤ੍ਰੇਈ ਲੂਣਾ ੧੫

ਹੋਈਆਂ ਹਨ ਤੇ ਇਹੋ ਹੀ ਹਰ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਆਸ ਬੱਝ ਰਹੀ ਹੈ ਕਿ ਪਲੋ ਪਲੀ ਵਿੱਚ ਹਰ ਦਿਲ ਨੂੰ ਪਿਆਰੇ ਲੱਗਣ ਵਾਲੇ ਟਿੱਕਾ ਪੂਰਨ ਚੰਦ ਜੀ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਹੋਏ ਕਿ ਹੋਏ, ਰਾਜਾ ਸਾਲਵਾਹਨ ਤੇ ਉਸਦੇ ਸਾਰੇ ਐਹਲਕਾਰ ਪ੍ਰਜਾ ਸਮੇਤ ਅਤਯੰਤ ਉਤਾਵਲੇ ਹੋਏ ੨ ਪੂਰਨ ਜੀ ਦਾ ਰਾਹ ਘੜੀ ਮੁੜੀ ਤੱਕ ਰਹੇ ਹਨ, ਖਾਸ ਕਰ ਰਾਜਾ ਜੀ ਦਾ ਬਾਰਾਂ ਬਰਸ ਦੀ ਉੱਡੀਕ ਨਾਲ ਕਮਲਾਯਾ ਹੋਯਾ ਮੁਖੜਾ ਅੱਜ ਪ੍ਰਸੰਨ ਚਿੱਤ ਨਜ਼ਰ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਉਸਦੇ ਚੇਹਰੇ ਤੇ ਜੋ ਹਰ ਵੇਲੇ ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਨਾਲ ਮਿਲੀ ਹੋਈ ਕੁਝ ੨ ਗ਼ਮੀ ਦੀ ਝਲਕ ਵਜਦੀ ਸੀ ਇਲਕੁਲ ਰਫੂ ਚੱਕਰ ਹੋਈ ੨ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਹੀ ਤੇ ਸਪਸ਼ਟ ਇਕੱਲੀ ਖੁਸ਼ੀ ਨੇਹੀ ਉਸਦੇ ਚੇਹਰੇ ਨੂੰ ਕਸ਼ਮੀਰੀ ਮਿਓਵਾਂਗ ਕਰ ਰਖਿਆ ਹੈ। ਸਿਆਲਕੋਟ ਦੀਆਂ ਢੋਹਾਂ ਕੂਟਾਂ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਦੇ ਸ਼ਾਦੀਆਨੇ ਬਜ ਰਹੇ ਸਨ ਕਿ ਅੱਚਨਚੇਤ ਹੀ ਪਰਮ ਪਿਆਰੇ ਪ੍ਰਜਾ ਨੂੰ ਸੁਤੇ ਸਿੱਧ ਹੀ ਕੁਦਰਤੀ ਪਿਆਰੇ ਲੱਗਣ ਵਾਲੇ ਟਿੱਕਾ ਸਾਹਿਬ ਪੂਰਨ ਚੰਦ ਜੀ ਨੌਕਰਾਂ ਚਾਕਰਾਂ ਤੇ ਐਹਲਕਾਰਾਂ ਸਮੇਤ ਰਾਜ ਦਰਬਾਰ ਵਲ ਆਉਂਦੇ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤੇ। ਇਸ ਵੇਲੇ ਪੂਰਨ ਜੀ ਦੇ ਹਰ-ਮਨ ਪਿਆਰੇ ਦਰਸ਼ਨ ਬੜੇ ਹੀ ਸ਼ੋਭਨੀਯ ਸਨ, ਭਰੇ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿਕਲਕੇ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਭਰੇ ਭਰਾਏ ਬਾਰਾਂ ਬਰਸਾਂ ਦੀ ਲੰਮੀ ਮੁਦਤ ਪਿੱਛੋਂ ਪੂਰਨ ਚੰਦ ਜੀ ਪਿਤਾ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨਾਂ ਦੀ ਸਧਰ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਲੈ ਰਾਜ ਦਰਬਾਰ ਦੀ ਸੇਧ ਰੱਖੀ ਚਲੇ ਆ ਰਹੇ ਹਨ, ਦੱਖਦਿਆਂ ੨ ਸਾਲਵਾਹਨ ਦਾ ਰਾਜ ਦਰਬਾਰ ਆ ਗਿਆ, ਬੜੇ ਪਤਵੰਤੇ ਤੇ ਲਾਇਕ ਐਹਲਕਾਰ, ਵਜ਼ੀਰ, ਮਖ਼ੀਰ ਆਪੋ ਆਪਣੀਆਂ ਨੀਯਤ ਜਗ੍ਹਾਂ ਪਰ ਸਜ ਰਹੇ ਹਨ, ਪੂਰਨ ਚੰਦ ਜੀ ਹੌਲੇ ੨ ਆਪਣੇ ਪਿਆਰੇ ਪਿਤਾ ਰਾਜਾ

ਸਾਲਵਾਹਨ ਵੱਲ ਚਲੇ ਆ ਰਹੇ ਹਨ, ਪਾਸ ਪਹੁੰਚਦਿਆਂ ਸਾਰ
ਹੀ ਪੂਰਨ ਚੰਦ ਜੀ ਨੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਪਰ ਸੀਸ ਰੱਖਕੇ
ਚੁਫਾਲ ਡਿੱਗਕੇ ਬੜੀ ਹੀ ਅਧੀਨਗੀ ਸਹਿਤ ਨਮਸਕਾਰ
ਕੀਤੀ, ਪੂਰਨ ਜੀ ਦਾ ਬਾਰਾਂ ਬਰਸਾਂ ਦੇ ਵਿਛੋੜੇ ਪਿੱਛੋਂ
ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਪਰ ਸੀਸ ਰੱਖਕੇ ਨਮਸਕਾਰ
ਕਰਨਾ ਕੀ ਸੀ, ਮਾਨੋਂ ਰਾਜੇ ਦੇ ਸਾਰੇ ਖਿਆਲੀ ਸੁਪਨਿਆਂ ਨੂੰ
ਫਲ ਲੱਗ ਜਾਣਾ ਸੀ, ਉਹ ਮਨ ਹੀ ਮਨ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ
ਪਿਆਰੇ ਪੁੱਤ੍ਰ ਨੂੰ ਸਪੁੱਤ੍ਰ ਤੇ ਤੇਜ ਪ੍ਰਤਾਪ ਵਾਲਾ, ਅਦਬ ਦਾ
ਪੁਤਲਾ ਖਿਆਲ ਕਰਨ ਲੱਗਾ। ਫੇਰ ਚੁੱਕਕੇ ਪੁੱਤ੍ਰ ਨੂੰ ਗਲ
ਨਾਲ ਲਾਯਾ, ਘੁੱਟਕੇ ਪਿਆਰ ਭਰੀ ਜੱਫੀ ਪਾਕੇ ਕਲੇਜਾ
ਠੰਢਾ ਕੀਤਾ, ਮੂੰਹ ਸਿਰ ਚੁੰਮਿਆਂ, ਵਧਨ ਫੁਲਨ ਲਈ
ਅਣਗਿਣਤ ਅਸੀਸਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਤੇ ਆਪਣੇ ਜਿਗਰ ਜਾਨ ਦੇ
ਟੁਕੜੇ ਨੂੰ ਲਾਡ ਨਾਲ ਗੋਦੀ ਵਿੱਚ ਬਠਾ ਲਿਆ। ਇਹ ਉਹ
ਅਦੁਤੀ ਦਿਸ਼ਯ ਦਾ ਸਮਾਂ ਸੀ ਜਿਸ ਦਾ ਕਥਨ ਕਰਨਾ ਕਠਨ
ਹੈ, ਏਸ ਸਮੇਂ ਦੀ ਸੋਭਾ ਅਸਚਰਜ ਹੀ ਬਣ ਰਹੀ
ਸੀ, ਪ੍ਰਜਾ ਦੇ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਵਾਜੇ ਤੂਤੀਆਂ ਆਦਿਕ
ਵਜਾਕੇ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਮਨਾ ਰਹੇ ਸਨ, ਥਾਂ ਥਾਂ ਤੇ ਢਾਣੀਆਂ
ਬਣਾਕੇ ਰਾਜੇ ਦੇ ਜੱਸ ਗਾਇਨ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਜਿਤਨੀਆਂ
ਵਧਾਈਆਂ ਪੂਰਨ ਜੀ ਦੇ ਜਨਮ ਸਮੇਂ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਜਾ ਜਾਕੇ
ਲੋਕ ਦਿੰਦੇ ਸਨ ਅੱਜ ਉਸਤੋਂ ਚਾਰ ਗੁਣਾ ਵਧਕੇ ਪਰਜਾ ਦੇ
ਲੋਕ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਰਾਜਾ ਸਾਲਵਾਹਨ ਉਸ
ਮਹਾਨ ਤੇਜੱਸਵੀ ਰਾਜੇ ਬਿਕ੍ਰਮਾਜੀਤ ਦੀ ਕੁਲ ਵਿੱਚੋਂ ਸਨ
ਜਿਸਦੇ ਤੋਰੇ ਸੰਮਤ ਅੱਜ ਤੱਕ ਚੰਦ੍ਰਮਾਂ ਦੀ ਨਿਆਈਂ ਦੁਨੀਆਂ
ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਮਾਨ ਹਨ, ਅੱਜ ਦਾ ਸਮਾਂ ਐਸਾ ਸੁੰਦਰ ਤੇ

ਸੁਹਾਵਨਾਂ ਬਣਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਭੀ ਖਾਸ ਇਹੋ ਹੀ ਸੀ ਕਿ ਏਸ ਪੀੜੀ ਦੇ ਯੁਵਰਾਜ ਟਿੱਕਾ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਅੱਜ ਪਹਿਲਾ ਦਿਨ ਸੀ।

ਪਰਖ ਤੇ ਵਿਆਹ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਨਾਂ

੧.

ਅੱਜ ਇਕ ਖਾਸ ਜਗ੍ਹਾ ਪੂਰਨ ਜੀ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਅਸਤੁ ਸਸਤੁ ਵਿੱਦਯਾ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਲਈ ਨੀਯਤ ਕਰਕੇ ਸਜਾਈ ਗਈ ਹੈ, ਇਕ ਵੱਡਾ ਸਾਰਾ ਸ਼ਾਮਿਆਨਾ ਲਗਾਯਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਦੇ ਥੱਲੇ ਖਾਸ ੨ ਐਹਲਕਾਰ ਸਭਾ ਵਿੱਚ ਆ ਡਟੇ ਹਨ, ਰਾਜਾ ਸਾਲਵਾਹਨ ਦੇ ਸਮੀਪ ਰਾਜ ਮੰਤ੍ਰੀ ਜੀ ਬੈਠੇ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ, ਰਾਜਾ ਪਿਆਰ ਤੇ ਹੁੱਬ ਨਾਲ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਹੇ ਸਪੁੱਤ੍ਰ ਪੁੱਤ੍ਰ ਜੀਉ ! ਜੇ ਕੁਝ ਭੋਰੇ ਦੇ ਬਾਰਾਂ ਬਰਸੀ ਬਨਬਾਸ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਨੀਤੀ, ਸਸਤੁ ਵਿੱਦਯਾ, ਰਾਜ ਵਿੱਦਯਾ ਆਦਿਕ ਕਰਤਬ ਸਿਖਲਾਏ ਗਏ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪ ਹੁਣ ਸਾਰੇ ਸਭਾ ਸਦ ਬੈਠੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣ ਕਰਕੇ ਦਿਖਲਾਓ, ਤਾਕਿ ਆਪ ਦੇ ਗੁਰੂ ਅਥਵਾ ਉਸਤਾਦ ਦੀ ਜਸ ਕੀਰਤੀ ਜਗਤ ਵਿੱਚ ਉੱਜਲ ਹੋਵੇ। ਸਪੁੱਤ੍ਰ ਪੁੱਤ੍ਰ ਪੂਰਨ ਜੀ ਅਪਨੇ ਪਰਮ ਪਿਆਰੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਸੁਣਕ ਤੇ ਇਕਾਗਰ ਬਿਰਤੀ ਹੋਕੇ ਆਪਣੇ ਦੈਵੀ ਹਨਰ ਦੀ ਬਰਖਾ ਕਰਨ ਲਗਦੇ ਹਨ ਤੇ ਇਸਤਰਾਂ ਉਚਾਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਹੇ ਸਭਾ ਸੱਦੇ (ਮੈਂਬਰੋ) ! ਕੇਵਲ ਇਕ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਦੀ ਅਰਾਧਨਾਂ ਤੋਂ ਛੁੱਟ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਦੀ ਉਪਾਸ਼ਨਾਂ ਕਾਨੀ ਯੋਗ ਨਹੀਂ, ਸਾਰੀਆਂ ਬੁਰਿਆਈਆਂ ਤੇ ਤਕੱਬਰ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਕੇਵਲ

ਹਰੀ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਲੀਨ ਰਹਿਣਾਂ ਹੀ ਹਰ ਇਕ ਮਨੁੱਖ
 ਮਾਤ੍ਰ ਨੂੰ ਨਰਕ ਦੀ ਅਗਨ ਤੋਂ ਰੱਖਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ,
 ਅਸਲ ਹਉਮੈ ਦੇ ਦੀਰਘ ਰੋਗ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਕੇ ਜੋ ਰਾਜਾ
 ਰਾਜ ਕਮਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਨੌਕਰ ਆਪਣੇ ਸੁਆਮੀ ਦਾ ਹੁਕਮ
 ਪਾਲਦਾ ਹੋਯਾ ਆਪਣੀ ਨਿਮਕ ਹਲਾਲੀ ਦਾ ਸਬੂਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ,
 ਜਿਸ ਜੀਵ ਵਿੱਚੋਂ ਦੰਗਤਾ ਦਾ ਅਭਾਵ ਹੋ ਜਾਵੇ ਉਹੋ ਹੀ ਉਸ
 ਜਾਗਦੀ ਜੋਤ, ਪਰੀ ਪੂਰਨ ਪੁਮਾਤਮਾਂ ਦੀ ਦਰਗਾਹ ਵਿੱਚ
 ਪਹੁੰਚ ਪੁਲੋਕ ਸੁਹੇਲਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਵਿਕਾਰ
 ਚੋਰੀਆਂ, ਯਾਰੀਆਂ ਆਦਿਕ ਤਜਕੇ ਆਜਜ਼ੀ, ਅਧੀਨਗੀ
 ਰੱਖਨ ਨਾਲ ਹੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਆਵਾ
 ਫੌਣ ਦੇ ਚੱਕਰ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿਕਲਕੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨਿਰੰਕਾਰੀ
 ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਤੇ ਜਾਣ ਲਈ ਕੇਵਲ ਇਕ ਮਨਾ ਏਕਚਿੱਤ ਹੋਕੇ ਈਸ਼ਰ
 ਅਰਾਧਨਾ ਕਰਨੀ ਹੀ ਨਿਸਚੇ ਫਲ ਪ੍ਰਦਾਤੀ ਹੈ, ਇਹ ਦਿਸਦਾ
 ਵਸਦਾ ਸੰਸਾਰ ਨਾਸਮਾਨ ਤੇ ਮਿੱਥਜਾ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਬੰਦੇ ਨੇ
 ਸਦੀਵ ਕਾਲ ਅਸਥਿਰ ਨਹੀਂ ਰਹਿਣਾ। ਇਸ ਲਈ ਹਰ ਪ੍ਰਾਣੀ
 ਮਾਤ੍ਰ ਲਈ ਉਚਿਤ ਹੈ ਕਿ (ਚਿੜੀਆਂ ਚੁਗ ਗਈ ਖੇਤ) ਦੇ
 ਪਛਤਾਵੇ ਵਤ ਪਛਤਾਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉਸ ਮਹਾਂ ਬਖ
 ਸ਼ਿੰਦ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਦਰ ਦਾ ਸਵਾਲੀ ਬਣ ਕੇ ਮੁਕਤੀ ਦਾਤ ਪ੍ਰਾਪਤ
 ਕਰ, ਸਦੈਵੀ ਮੁਕਤ ਦੇ ਪੰਧਾਉਆਂ ਵਿਚ ਦਾਖਲ ਹੋ, ਜਨਮ
 ਮਰਨ ਦੇ ਮਿਸ ਵਿਚੋਂ ਨਿਕਲ ਜਾਵੇ।

ਟਿਕਾ ਪੂਰਨ ਚੰਦ ਜੀ ਜਦ ਏਸਤਰਾਂ ਸ਼ਸਤ੍ਰ ਅਸਤ੍ਰ
 ਵਿੱਦਯਾ ਦੇ ਜੌਹਰ ਦਿਖਾਉਣ ਤੇ ਰਾਜਨੀਤੀ ਆਦਿਕ ਦੀਆਂ
 ਦੁਨੀਆਂ ਛਲ ਰੁਪ ਗੱਲਾਂ ਖਾਤਾਂ ਸੁਨਾਉਣ ਦੇ ਬਦਲੇ ਪੂਰਨ
 ਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਉਪਦੇਸ਼ ਸਾਰੀ ਸਭਾ ਵਿੱਚ ਕਰ ਕੇ ਤਾਂ ਸਾਰੇ

ਪੂਰਨ ਜਤੀ ਤੇ ਮਤੇਈ ਲੂਣਾ ੧੯

ਸਭਾ ਸੱਦ ਅਤਯੰਤ ਖੁਸ਼ ਤੇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਏ, ਏਹ ਉਪਦੇਸ਼ ਜੋ ਇੱਕ ਬਾਰਾਂ ਬਰਸਾਂ ਪਿਛੋਂ ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਹਵਾ ਖਾਣ ਵਾਲੇ ਬਾਲੀ ਉਮਰਾਂ ਦੇ ਅੱਲ੍ਹੜ ਬੱਚੇ ਦੇ ਮੂੰਹੋਂ ਨਿਕਲਿਆ ਸੀ ਕੋਈ ਮਾਮੂਲੀ ਅਸਰ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇਕ ਵੇਰ ਤਾਂ ਸਭਾ ਵਿਚ ਬੈਠੇ ਸਾਰੇ ਸ੍ਰੋਤੋ ਲੁ ਲੁ ਖੁਸ਼ ਹੋ ਗਏ ਤੇ ਵਾਹ ਵਾਹ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਗਾਇਣ ਕਰ ਉਠੇ ਤੇ ਵਿਚ ੨ ਕਈ ਕਹਿਣ ਲੱਗ ਪਏ ਕਿ ਧੰਨ ਰਾਣੀ ਇੱਛਰਾਂ ਦੀ ਕੁੱਖ ਹੈ ਜਿਨ ਅੰਸਾ ਗਿਆਨਵਾਨ, ਵਿਦਵਾਨ, ਭਗਤ ਪੁਤਰ ਉਤਪੰਨ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਏਹ ਸੱਚ ਤੇ ਠੀਕ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਭਵਿਸ਼ਯਤ ਕਾਲ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਵਾਲ ਸਮਾਚਾਰਾਂ ਦਾ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਏਸੇ ਹੀ ਖਿਆਲ ਅਨੁਸਾਰ ਏਥੋਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਬੈਠੇ ਦਿਸ਼ਟਾ ਕੀ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕੋਈ ਦਿਨ ਆਵੇਗਾ ਕਿ ਏਹੋ ਹੀ ਟਿੱਕਾ ਸਾਹਿਬ ਪੰਜਾਬ ਦੇਸ਼ ਦੀਆਂ ਨਸਲਾਂ ਨੂੰ ਇਖਲਾਕ ਦਾ ਅਚੰਭਿਤ ਸਬਕ ਦੇਣ ਲਈ ਉਚੇ ਤੇ ਸੁਚੇ ਰਤਨ ਸਾਬਤ ਹੋਣਗੇ।

ਹੁਣ ਰਾਜਾ ਸਾਲਵਾਹਨ ਦਾ ਚੇਹਰਾ ਪਿਆਰ ਤੇ ਹੁਸ਼ ਨਾਲ ਠਣਕਿਆ, ਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਮਾਰੇ ਫੁਲਿਆ ਨਹੀਂ ਸਮਾ-ਉਂਦਾ। ਰਾਜਾ ਜੀ ਆਪਣੇ ਬੈਠੇ ਸਮੀਪ ਮੰਤ੍ਰੀ ਨਾਲ ਸਲਾਹ ਕਰਨ ਲੱਗੇ ਕਿ ਹੋ ਸਿਆਣੇ ਮੰਤ੍ਰੀ ਜੀ ! ਮਾਪਿਆਂ ਦੇ ਸਿਰ ਪੁਤਰ ਦੇ ਵਿਆਹ ਆਦਿਕ ਦਾ ਭੀ ਸੰਸਾਰਕ ਚਾਲ ਅਨੁਸਾਰ ਬੜਾ ਭਾਰਾ ਕਰਜਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਸੁੱਖ ਨਾਲ ਜਦ ਹੁਣ ਭਗਵੰਤ ਦੀ ਦਯਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਅੱਜ ਆਪਣੇ ਜਿਗਰ ਜਾਨ ਤੋਂ ਪਿਆਰੇ ਪੁੱਤਰ ਪੂਰਨ ਚੰਦ ਜੀ ਹਰ ਵਿੱਦਯਾ ਵਿੱਚ ਨਿਪੁੰਨ ਤੇ ਪੂਰਨ ਗੁਣਵਾਨ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਤੇ ਚੜ੍ਹਦੀ ਜਵਾਨੀ ਵਿਚੀ ਪੈਰ ਰੱਖ ਰਹੇ ਹਨ ਏਧਰ ਮੇਰੇ ਦਿਲ ਵਿਚ ਭੀ ਕਿਸੇ ਖੁਸ਼

ਦੇ ਦੇਖਣ ਦੀ ਸਧਰ ਚੱਕਰ ਲਗਾ ਰਹੀ ਹੈ, ਚੰਗਾ ਹੋਵੇ ਜੇ
 ਪੁਰਨ ਚੰਦ ਜੀ ਦਾ ਵਿਵਾਹ ਕਾਰਜ ਹੁਣ ਕਰ ਦਿਤਾ ਜਾਵੇ,
 ਏਸਤਰਾਂ ਇਕ ਤਾਂ ਮਾਪਿਆਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਫਰਜ਼ ਜੋ ਉਲਾਦ
 ਸਬੰਧੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਪੂਰਾ ਉੱਤਰ ਕੇ ਆਪਣੇ
 ਆਪ ਸਤੰਤ੍ਰ ਹੋ ਜਾਵਾਂਗਾ ਤੇ ਦੂਸਰੇ ਜੋ ਰਾਤ ਦਿਨ ਕਿਸੇ ਖੁਸ਼ੀ
 ਦੇ ਵੇਖਣ ਦੀ ਚਾਹ ਮੇਰੇ ਦਿਲ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਏਸ ਵਸੀਲੇ
 ਉਹ ਭੀ ਪੂਰੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ, ਕਿਉਂ ਜੋ ਪੁਤਰ ਵਿਵਾਹ ਦੀ
 ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲੋਂ ਵਧੀਕ ਖੁਸ਼ੀ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਤੇ ਜਿੰਦਗੀ ਦੇ
 ਸ਼ਾਸਾਂ ਦਾ ਭੀ ਕੋਈ ਵਸਾਹ ਨਹੀਂ। ਰਾਜਾ ਜੀ ਅਜੇ ਏਹ
 ਸਲਾਹ ਮੰਤ੍ਰੀ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਹੀ ਰਹੇ ਸਨ ਕਿ ਅਦਬ ਦੇ
 ਪੁਤਲੇ ਪੁਰਨ ਜੀ ਨੇ ਉਠਕੇ ਪਿਤਾ ਅੱਗੇ ਸੀਸ ਨਿਵਾਇਆ
 ਤੇ ਵੇਵੇਂ ਹੱਥ ਜੋੜਕੇ ਨਿਮ੍ਰਤਾ ਸਹਿਤ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਹੇ
 ਪੁਮ ਪਿਆਰੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ! ਮੇਰੇ ਵਿਆਹ ਸੰਬੰਧ ਦਾ ਅਜੇ
 ਬਿਲਕੁਲ ਫਿਕਰ ਨਾ ਕਰਨਾ, ਕਿਉਂ ਜੋ ਵੇਦਾਂ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰਾਂ ਤੇ
 ਵਡੇ ਵਡੇ ਧਾਰਮਕ ਪੁਸਤਕਾਂ ਦੀ ਏਹ ਆਗਾਜਾ ਹੈ ਕਿ ਪੰਝੀ
 ਬਰਸ ਤੱਕ ਬ੍ਰਹਮ ਚਰਯ ਰਖਕੇ ਗ੍ਰਹਿਸਥ ਧਰਮ ਵਿੱਚ ਪੈਰ
 ਰਖਣਾ ਉਚਿਤ ਹੈ, ਉਸਤੋਂ ਪਿਛੋਂ ਯਥਾ ਯੋਗ ਸੰਤਾਨ
 ਉਤਪਨ ਕਰ ਬਾਨ ਪੁਸਤ ਧਾਰਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਫੇਰ
 ਮਨ ਤੇ ਵਾਸ਼ਨਾ ਸੋਧਣ ਲਈ ਸੰਨਿਆਸ ਆਸ਼੍ਰਮ ਵਿਚਦਾਖਲ
 ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਸੋ ਹੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ! ਆਪ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪੁਤਰ
 ਪੁਰਨ ਨੂੰ ਅਜੇ ਗ੍ਰਹਿਸਥ ਧਰਮ ਵਿੱਚ ਪੇਵਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ
 ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਨਾ ਕਰਨੀ। ਏਹ ਬੇਨਤੀ ਅੱਸੀ ਦਲੀਲ ਤੇ ਯੁਕਤੀ
 ਭਰਪੂਰ ਸੀ ਕਿ ਸਿਆਣੇ ਰਾਜ ਮੰਤ੍ਰੀ ਤੇ ਰਾਜਾ ਦੋਵੇਂ
 ਡੂੰਘੀਆਂ ਸੋਚਾਂ ਵਿੱਚ ਪੈ ਗਏ, ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਲੰਘ ਜਾਣ ਪਿਛੋਂ

ਪੂਰਨ ਜਤੀ ਤੇ ਮਤੇਈ ਲੂਣਾ

੨੧

ਰਾਜ ਮੱਤੀ ਚੁਪ ਨੂੰ ਤੋੜਦੇ ਹੋਏ ਬੋਲੇ ਕਿ ਹੇ ਰਾਜਨ ! ਟਿੱਕਾ
ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦਾ ਫੁਰਮਾਨ ਆਖਰ ਸੱਚਾ ਤੇ ਠੀਕ ਹੈ । ਵੇਦਾਂ
ਤੇ ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਦੀ ਆਗਯਾ ਬਿਲਕੁਲ ਇੰਨ ਬਿੰਨ ਏਹੋ ਹੈ, ਤੁਸੀ
ਧੰਨ ਭਾਗ ਸਮਝੋ ਕਿ ਆਪਦੇ ਗ੍ਰਹਿ ਵਿਖੇ ਐਸਾ ਵਿਚਾਰਵਾਨ
ਅਕਲ ਤੇ ਸ਼ਕਲ ਦਾ ਕੋਟ ਪੁੱਤ੍ਰ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਤੁਹਾਡੀ
ਕੁਲ ਤੇ ਮਾਤਾ ਇੱਛਰਾਂ ਦੀ ਕੁਖ ਉੱਜਲ ਹੋ ਗਈ ਹੈ, ਐਸਾ
ਵਿਚਾਰ ਸ਼ੀਲ ਤੇ ਗਿਆਨਵਾਨ ਪੁੱਤਰ ਬਿਨਾਂ ਭਾਗਾਂ ਤੋਂ
ਕਿੱਥੇ । ਹੇ ਰਾਜਨ ! ਆਪਨੇ ਪਿਛਲੇ ਜੁਗ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਬਹੁਤ
ਚੰਗੇ ਕਰਮ ਕੀਤੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਫਲ ਆਪ ਨੂੰ ਏਸ ਜਨਮ
ਵਿਚ ਬਦਖਸ਼ਾਂ ਦੇ ਲਾਲਾਂ ਵਰਗਾ ਇਕ ਅਨਮੋਲ ਲਾਲ
ਪੁੱਤਰ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮਿਲਿਆ ਹੈ । ਹੇ ਰਾਜਨ ! ਏਸ ਦੀ ਅਰਜ਼
ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰਨੀ ਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਰੱਖਣਾਹੀ ਆਪ ਲਈ ਯੋਗ
ਹੈ, ਮੱਤੀ ਦੀ ਏਸ਼ਤਰਾਂ ਦੀ ਯੁਕਤੀ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਮਜਬੂਰ ਕਰ ਗਈ
ਤੇ ਪੂਰਨ ਜੀ ਦੇ ਵਿਆਹ ਸੰਬੰਧੀ ਸਲਾਹ ਨਿਰਾਸ ਦਿਲ
ਰਾਜੇ ਨੇ ਦਿਲ ਹੀ ਦਿਲ ਵਿਚ ਜਰ ਲਈ, ਉਸੇਂ ਸਮੇਂ ਇਕ
ਗੋਲੀ ਆਈ ਜਿਸ ਨੇ ਲੂਣਾਂ ਦਾ ਸੁਨਿਹਾ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਦਿਤਾ
ਕਿ ਲੂਣਾ ਪੂਰਨ ਜੀ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਦੀ ਆਪਣੇ ਮਹਿਲ
ਵਿਖੇ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ । ਰਾਜੇ ਨੇ ਆਪਣੀ ਅਰਧੰਗੀ
ਦਾ ਸੁਨੇਹਾ ਸੁਣ ਆਪਣੇ ਸੁਵਣ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਲੂਣਾਂ ਦੇ ਮਹਿਲ
ਵਿਚ ਜਾਣ ਲਈ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ।

ਲੂਣਾਂ ਦੇ ਮਹਿਲ ਵਿਚ ਪੂਰਨ ਜਤੀ ਦਾ ਜਾਣਾ

੮.

ਰਾਜੇ ਸਾਲਵਾਹਨ ਦੀ ਪਿਆਰੀ ਰਾਣੀ ਲੂਣਾਂ ਦਾ

ਮਹਿਲ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਮਹਿਲ ਦੀ ਸੌਭਾ ਬਾਹਰ ਦੀ ਸਜਾਵਟ ਤੋਂ ਹੀ ਚੰਗੀ ਤਰਾਂ ਅਨੁਭਵ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਅੰਦਰਲੀ ਜ਼ਰਕ ਬਰਕ ਤੇ ਰਾਜਸੀ ਠਾਠ ਬਾਠ ਦਾ ਪੂਰਾ ਪੂਰਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਬਾਹਰੋਂ ਨਹੀਂ ਲਗ ਸਕਦਾ, ਪਰ ਫੇਰ ਭੀ ਬਾਹਰਲੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਅਜੇਹੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਹਰ ਇੱਕ ਮਾਮੂਲੀ ਤੋਂ ਮਾਮੂਲੀ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਭੀ ਏਹ ਭਾਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਏਹ ਮਹਿਲ ਜ਼ਰੂਰ ਕੋਈ ਰਾਜ ਭਵਨ ਹੈ, ਅੱਜ ਏਸੇ ਰਾਜ ਭਵਨ ਅੰਦਰ ਸਾਡੇ ਪੂਰਨ ਚੰਦ ਜੀ ਪੈਰ ਪਾ ਰਹੇ ਹਨ, ਦਲੀਜਾਂ ਤੋਂ ਅੰਦਰ ਪੈਰ ਧਰਨਾ ਹੀ ਸੀ ਕਿ ਇਕ ਗੋਲੀ ਤੇਲ ਦਾ ਗੜਵਾ ਚੋਣ ਲਈ ਲੈਕੇ ਅੱਗੇ ਵਧੀ, ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਵਰਤਣ ਵਾਲੀ ਅਣ-ਹੋਣੀ ਤੋਂ ਅਗਜ਼ਾਤ ਟਿੱਕਾ ਪੂਰਨ ਚੰਦ ਜੀ ਚਾਈਂ ਚਾਈਂ ਪਿਤਾ ਦੇ ਹੁਕਮ ਅਨੁਸਾਰ ਧਰਮ ਮਾਤਾ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਮਹਿਲ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦਾਖਲ ਹੋ ਰਹੇ ਹਨ, ਪੂਰਨ ਜੀ ਨੇ (ਧਰਮ ਮਾਤਾ) ਲੂਣਾਂ ਨੂੰ ਚਰਨਾਂ ਪਰ ਬੜੀ ਹੀ ਅਧੀਨਗੀ ਸਹਿਤ ਸੀਸ ਨਿਵਾਇਆ, ਸੀਸ ਨਿਵਾਉਣ ਦੇ ਉਤਰ ਵਿੱਚ ਅਸੀਸ ਦੇਣ ਦੀ ਥਾਂ ਭਵਾਂ ਚੜ੍ਹਾਕੇ ਲੂਣਾ ਚੁਪ ਕਰ ਰਹੀ ਤੇ ਪੂਰਨ ਜੀ ਵੱਲ ਭਰਵੀਂ ਨਜ਼ਰ ਤੱਕ ਕੇ ਚੁਪ ਦੀ ਚੁਪ ਹੀ ਰਹਿ ਗਈ, ਪੂਰਨ ਚੰਦ ਜੀ ਦੇ ਟਿਕਵੇਂ ਤੇ ਦਮਕਦੇ ਯੋਗੀ ਚੇਹਰੇ ਵੱਲ ਨਜ਼ਰ ਭਰਕੇ ਤੱਕਣਾ ਕੀਹ ਸੀ ਮਾਨੋਂ ਲੂਣਾਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਹੋ। ਵਾਸ ਗੁੰਮ ਹੋ ਗਏ ਤੇ ਉਹ ਪਾਪਾਤਮਾਂ ਲੂਣਾਂ ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿਕਾਰ ਰੁਪੀ ਜਾਲ ਵਿਚ ਫਸਾ ਖੁਲ੍ਹਾ ਛੱਡ ਬੈਠੀ, ਮਨ ਦੀਆਂ ਵਾਰਾਂ ਵਿਲਾਸਨੀ ਲੂਣਾਂ ਨੇ ਖੁਲ੍ਹੀਆਂ ਛੱਡਕੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਜਰਨ ਦੀ ਬਥੇਰੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਪਰ ਵੱਸ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਜੇਹੜੀ ਤਰਬ ਰਾਣੀ ਦੇ

ਪੂਰਨ ਜਤੀ ਤੇ ਮਤੇਈ ਲੂਣਾ

੨੩

ਅੰਦਰ ਚੋਭ ਲਾ ਬੈਠੀ ਸੀ ਜਰਨ ਨਹੀਂ ਦੇਂਦੀ, ਜਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮਨ ਦਾ ਭਾਵ ਜਰਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ। ਏਸੇ ਤਰਾਂ ਕਿਤਨੀ ਹੀ ਕਾਲ ਪੂਰਨ ਚੰਦ ਦੇ ਚੰਦ ਮੁਖ ਮੁਖੜੇ ਵੱਲ ਨਜ਼ਰ ਭਰ ਭਰਕੇ ਵੇਖਦੀ ਤੇ ਮੁਸਕਰਾਂਦੀ ਰਹੀ, ਜਦ ਯਗੀ ਪੂਰਨ ਚੰਦ ਜੀ ਵੱਲੋਂ ਕੋਈ ਆਪਣੇ ਮਤਲਬ ਦਾ ਇਛਾਰਾ ਨਾ ਪਾਇਆ ਤਾਂ ਆਪਣਾ ਭਾਵ ਕਈ ਤਰਾਂ ਨਾਲ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਦੀ ਸੋਚੀ।

ਪਾਪਣ ਲੂਣਾਂ ਦੇ ਮੋਹਤ ਹੋਣ ਦੀ ਵਿੱਖਿਆ

੯.

ਪੱਥਰ ਦੀ ਘੜੀ ਹੋਈ ਮੂਰਤ ਜਿਵੇਂ ਅਡੋਲ ਖੜੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਿਵੇਂ ਹੀ ਅੱਜ ਲੂਣਾਂ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਹੀ ਹੈ, ਪੂਰਨ ਹੱਥ ਜੋੜੀ ਸਾਹਮਣੇ ਅਦਬ ਨਾਲ ਖੜਾ ਚੁਪ ਚਾਪ ਮਾਤਾ ਦੇ ਮੂੰਹ ਵੱਲ ਵੇਖ ਰਿਹਾ ਹੈ ਤੇ ਉਸਦੀਆਂ ਅਸਚਰਜ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਅਨੋਖੀਆਂ ਹਰਕਤਾਂ ਵੇਖ ਚਾਖ ਕੇ ਦੰਗ ਦਾ ਦੰਗ ਲੂਣਾਂ ਵਾਂਗ ਹੀ ਬੁੱਤ ਦਾ ਬੁੱਤ ਬਣ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਜਦ ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਏਸੇ ਤਰਾਂ ਚੁੱਪ ਚਾਪ ਦੋਹਾਂ ਧਿਰਾ ਵੱਲੋਂ ਲੰਘ ਗਿਆ ਤਾਂ ਲੂਣਾਂ ਬੜੇ ਹੀ ਨਖਰੇ ਭਰੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੂਰਨ ਨੂੰ ਅਪਣੇ ਅਸਲ ਮਤਲਬ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦਵਾਉਣ ਲਈ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੋਲੀ:—

ਪੂਰਨ! ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਪੁੱਤ੍ਰ ਨਹੀਂ, ਤੂੰ ਹੀ ਸੱਤ ਦੱਸ ਕਿ ਮੇਰਾ ਸ਼ੀਰ ਕਦ ਚੁੰਘਿਆ ਸੀ ਤੇ ਮੇਰੇ ਪੇਟ ਵਿੱਚੋਂ ਕਦ ਜਨਮ ਧਾਰੀ ਹੋਇਆ ਸੀ? ਹੇ ਪੂਰਨ ਤੂੰ ਰਾਜਿਆ ਦਾ ਪੁੱਤ੍ਰ ਹੈਂ, ਅਦਲ ਕਰ ਜੇ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸ਼ਿਕਮ (ਪੇਟ) ਤੋਂ ਜਨਮ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਦ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਸ਼ੀਰ ਤੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਿਲਾਇਆ ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੈਰੀ ਕਿਸਤਰਾਂ ਮਾਂ ਅਖਵਾ ਸਕਦੀ ਹਾਂ? ਮਾਂ ਦਾ ਤੇਰਾ ਮੇਰਾ

ਕੋਈ ਸੰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤੇਰੇ ਦਰਸ਼ਨ ਦੀ ਜਦ ਤੂੰ ਤੂੰ ਭੋਰੇ ਵਿੱਚ ਨਿਵਾਸ ਧਾਰੀ ਹੋਕੇ ਪਲ ਰਿਹਾ ਸੈਂ ਉਦੋਂ ਦੀ ਹੀ ਚਾਹਵਾਨ ਸਾਂ ਸ਼ੁਕਰ ਹੈ ਲੱਖ ਲੱਖ ਸ਼ੁਕਰ ਹੈ, ਅੱਜ ਮੈਨੂੰ ਤੇਰਾ ਚੰਦ੍ਰਮਾਂ ਵਰਗਾ ਚਮਕਦਾ ਲਾਲ ਸੋਢੇ ਵਰਗਾ ਸੁੰਦਰ ਮੁਖੜਾ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤਾ। ਤੇਰੇ ਅੱਜ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨਾਂ ਨੇ ਮੇਰੀ ਮੋਈ ਹੋਈ ਆਸ ਨੂੰ ਜਿਵਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਮੈਂ ਸੱਚ ਜਾਣ ਐਨਾਂ ਚਿਰ ਰੰਢੇਪਾ ਹੀ ਕੱਟਿਆ ਸੀ, ਵਿਆਹ ਤੋਂ ਪਿੱਛੋਂ ਇਕ ਦਿਨ ਭੀ ਸੁਖ ਦੀ ਸੋਜ ਨਹੀਂ ਮਾਣੀ। ਰਾਜਾ ਭਾਵੇਂ ਬੁਢਾਪੇ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਇਕ ਨੀਚ ਜਾਤ ਵਿੱਚੋਂ ਵਿਆਹ ਕੇ ਲੈ ਆਯਾ ਹੈ ਤੇ ਰਾਜ ਭਾਗ ਤੇ ਤਖਤ ਪਰ ਲਿਆ ਬਿਠਾਇਆ ਹੈ ਪਰ ਦਿਲ ਦਾ ਸ਼ੋਕ ਲਾਚਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤੇ ਤੇਰਾ ਪਿਆਰ ਮੈਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਜਿਗਰ ਨੂੰ ਠਾਰਾਂ ਤੇ ਆਪ ਠਾਰਾਂ, ਤੂੰ ਡਰ ਨਾ ਜੇ ਚਾਹੇਂ ਤਾਂ ਮੈਂ ਜ਼ਿੰਮੀ ਅਸਮਾਨ ਦੇ ਤਾਰੇ ਤੋੜਕੇ ਲਿਆ ਸਕਦੀ ਹਾਂ, ਮੇਰੀ ਤਾਕਤ ਉਹ ਹੈ ਜੋ ਰੱਸੀ ਨੂੰ ਸੱਪ ਬਣਾ ਦੇਵੇ, ਮੇਰੀ ਤਾਕਤ ਉਹ ਹੈ ਜੋ ਰਾਜੇ ਸਾਲਵਾਹਨ ਨੂੰ ਨਰਕ ਅਗਨ ਵੱਲ ਤੋਰ ਤੈਨੂੰ ਤਖਤ ਤੇ ਬਿਠਾ ਆਪਣੀ ਸੁੰਦਰ ਸੋਜਾ ਦੇ ਸੁਖ ਸਹਿਜੇ ਦਿਵਾ ਸਕੇ।

ਅੱਜ ਸਾਲਵਾਹਨ ਦਾ ਪੰਡਤ ਪੁੱਤ੍ਰ ਕਰਮ ਗਤ ਦੇ ਘੋਰੇ ਵਿੱਚ ਘੇਰਿਆ ਖੜਾ ਲੂਣਾਂ ਵੱਲ ਹੱਕਾ ਬੱਕਾ ਦਖ ਰਿਹਾ ਹੈ ਤੇ ਸੋਚਦਾ ਹੈ ਕਿ ਏਹ ਕੀ ਕਹਿਰ ਵਦਤ ਗਿਆ। ਰੂੰ ਵਿੱਚੋਂ ਅੱਗ ਦੀ ਚਿੰਗਾੜੀ ਕਿਵੇਂ ਭੜਕ ਉੱਠੀ, ਅੱਜ ਧਰਮ ਮਾਤ ਲੂਣਾਂ ਦੀ ਮੱਤ ਕੌਣ ਮਾਰ ਗਿਆ, ਅੱਜ ਲੂਣਾਂ ਜਿਸਨੂੰ ਕਿ ਮੈਂ ਧਰਮ ਮਾਤਾ ਖਿਆਲ ਕਰਕੇ ਮਹਿਲਾਂ ਵਿੱਚ ਨਮਸਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਆਇਆ ਸਾਂ ਕੇਹੜੇ ਰੋੜ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਰੁੜ੍ਹ ਗਈ, ਕੀਹ

ਪੂਰਨ ਜਤੀ ਤੇ ਮੜ੍ਹੇਈ ਲੂਣਾ

੨੫

ਸੱਚ ਮੁੱਚ ਅੱਜ ਜਿਸੀਂ ਅਸਮਾਨ ਗਰਕ ਹੋ ਚਲਿਆ ਹੈ, ਐ ਧਰਤੀ ! ਤੂੰ ਪਾਟ ਜਾਹ, ਮੈਂ ਤੇਰੀ ਛਾਤੀ ਵਿੱਚ ਸਮਾ ਜਾਵਾਂ ਤੇ ਹੋਣੀ ਵਰਤਨ ਨਾਲੋਂ ਪੈਹਲਾਂ ਮੈਂ ਹੀ ਨਾ ਹੋਵਾਂ, ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਪੂਰਨ ਚੰਦ ਜੀ ਅਜੇ ਵੁੱਧੇ ਵਿਚਾਰ ਸਮੁੰਦ ਵਿੱਚ ਗੌਤੇ ਹੀ ਲਾ ਰਹੇ ਸਨ ਕਿ ਬੇਹਯਾ ਪਾਪਾਤਮਾਂ ਲੂਣਾਂ ਫੇਰ ਬੋਲੀ:—

ਹੇ ਮੇਰੀ ਜਾਨ ਨਾਲੋਂ ਪਿਆਰੇ ਲੱਗਣ ਵਾਲੇ ਪੂਰਨਾਂ! ਮੇਰੇ ਅੱਲੇ ਜ਼ਖਮਾਂ ਨੂੰ ਚੁਪ ਦੀ ਤੇਜ਼ ਛੁਰੀ ਮਾਰਕੇ ਹੋਰ ਡੂੰਘੇ ਨਾ ਕਰ, ਮੈਂ ਤਾਂ ਕੇਵਲ ਤੇਰੇ ਤਿਖੇ ਨੈਣਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਸਾਰ ਹੀ ਫੱਟੀ ਗਈ ਹਾਂ, ਮੇਰੇ ਤੇ ਹੋਰ ਵਧ ਜੁਲਮ ਨ ਕਰ ਤੇ ਅੱਲੇ ਜ਼ਖਮਾਂ ਪਰ ਵਿਸਾਲ ਦੀ ਮਰਹਮ ਲਾਕੇ ਸ਼ਫਾ ਬਖਸ਼।

ਪੂਰਨ ਜੀ ਦਾ ਸਤਿ ਧਰਮ ਬਚਾਉਂਣ ਵਾਸਤੇ ਹਿੰਮਤ ਕਰਨੀ

੧੦.

ਟਿੱਕਾ ਪੂਰਨ ਚੰਦ ਜੀ ਜੋ ਅਜੇ ਦਿਲ ਹੀ ਦਿਲ ਵਿਚ ਡੂੰਘੀਆਂ ਸੋਚਾਂ ਵਿਚ ਪਏ ਨੀਵੀਂ ਧੌਣ ਪਾਈ ਖੜੇ ਧਰਮ ਮਾਤਾ ਦੀ ਬੇਹਯਾਈ ਤੇ ਸਪਸ਼ਟ ਸੁਧ ਆਚਰਨ ਤੋਂ ਗਿਰੇ ਹੋਏ ਵਾਕ ਸੁਣ ਰਹੇ ਸਨ, ਮੂੰਹ ਚੁਕਕੇ ਬੋਲੇ:—

ਹੇ ਧਰਮ ਮਾਤਾਜੀ ! ਤੁਸਾਂ ਮੈਨੂੰ ਭਾਵੇਂ ਆਪਣਾ ਸ਼ੀਰ ਨਹੀਂ ਪਿਲਾਇਆ, ਭਾਵੇਂ ਮੈਂ ਆਪ ਦੀ ਗੋਦੀ ਵਿੱਚ ਬੈਠਕੇ ਲੋਰੀਆਂ ਨਹੀਂ ਲਈਆਂ ਪਰ ਆਪ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਦੀ ਧਰਮ ਪਤਨੀ ਹੋ ਤੇ ਮੇਰੀ ਮਾਤਾ ਇੱਛਰਾਂ ਸਮਾਨ ਮਾਤਾ ਵਾ ਦਰਜਾ ਰਖਦੇ ਹੋ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਸ਼ਿਵਾਂ ਸਮਾਨ ਤੇ ਆਪ ਨੂੰ ਧਰਮ ਮਾਤਾ ਪਾਰਬਤੀ ਸਮਾਨ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ, ਭੁੱਲ ਕੇ ਭੀ ਐਸੇ

ਕੁਬਚਨ ਤੇ ਕੁਵਾਕ ਬੋਲਣ ਦਾ ਹੀਆ ਨਾ ਕਰਨਾ ਤੇ ਰੰਚਕ
 ਮਾਤ੍ਰ ਭੀ ਐਸੇ ਭੇੜੇ ਤੇ ਨੀਚ ਖਿਆਲ ਮੁੜ ਚਿੱਤ ਵਿਚ ਨਾ
 ਲਿਆਵਣੇ, ਉਹੋ ਹੀ ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ ਪੂਜਨ ਯੋਗ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ
 ਜੋ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਤੋਂ ਛੁੱਟ ਹੋਰ ਸਭ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ
 ਆਪਣੇ ਨਾਲੋਂ ਵਡੇਰੀ ਉਮਰ ਦੇ ਨੂੰ ਪਿਤਾ ਸਮਾਨ, ਆਪਣੀ
 ਉਮਰ ਦੇ ਨੂੰ ਭਰਾ ਸਮਾਨ ਤੇ ਛੋਟੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਪੁੱਤਰ ਸਮਾਨ
 ਸਮਝਣ। ਹੇ ਮਾਤਾ ਤੁਸੀਂ ਸਤੀ ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ ਵਿਚੋਂ ਇਕ
 ਸੈਸ਼ਟ ਬਣਕੇ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਨਾਮ ਉੱਜਲ ਕਰੋ,
 ਐਸੇ ਨੀਚ ਵਿਸ਼ੇ ਵਾਸ਼ਨਾ ਤੇ ਵਿਲਾਸੀ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਵਾਲੇ ਕੰਮਾਂ
 ਵਿਚਪੈਰ ਧਰਨ ਦਾ ਸੁਫਨੇ ਮਾਤ੍ਰ ਭੀ ਖਿਆਲ ਨਾ ਕਰੋ, ਹੇ
 ਧਰਮ ਮਾਤਾ ! ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀ ਸੱਕੀ ਮਾਤਾ ਇੱਛਰਾਂ ਦੇ ਬਨੀਕ
 ਹੋ ਤੇ ਮੇਰੇ ਪੂਜਨ ਯੋਗ ਹੋ, ਮੈਂ ਫੇਰ ਮੁੜ ਆਪ ਦੇ
 ਚਰਨਾਂ ਤੇ ਸੀਸ ਰਖ ਕੇ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮਾਤਾ !
 ਮੇਰੇ ਪਾਸੋਂ ਆਪ ਦੀ ਕੋਈ ਬੇਅਦਬੀ ਹੋ ਗਈ ਹੈ ਤਾਂ ਖਿਮਾਂ
 ਕਰੋ ਖਿਮਾਂ ਕਰੋ, ਬਖਸ਼ ਲਵੋ ਬਖਸ਼ ਲਵੋ, ਮੈਂ ਏਥੇ ਆਪ ਨੂੰ
 ਨਮਸਕਾਰ ਕਰਨ ਆਉਣ ਕਰਕੇ ਭਾਵੇਂ ਅਪਰਾਧੀ ਹੀ ਸਹੀ
 ਪਰ ਮੇਰੇ ਸਤੀ ਧਰਮ ਨੂੰ ਕਲੰਕਤ ਕਰਕੇ ਐਸਾ ਮਨਹੂਸ
 ਕਾਲਕ ਦਾ ਟਿੱਕਾ ਮੇਰੇ ਮੱਥੇ ਪਰ ਨਾ ਮਲੋ, ਹੇ ਮਾਤਾ ! ਬਖਸ਼
 ਲਵੋ, ਬਖਸ਼ ਲਵੋ ! ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਤਰਲੇ ਮਿੰਨਤਾਂ ਤੇ
 ਹਾੜਿਆਂ ਦੀ ਪੂਰਨ ਜੀ ਬਰਖਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਪਰ ਪਾਪਣ
 ਤੇ ਹਤਿਆਰਣ ਲੂਣਾਂ ਦਾ ਮਨ ਲੇਸ ਭਰ ਭੀ ਧਰਮ ਦੀ ਅੰਸ
 ਵੱਲ ਨਹੀਂ ਝੁਕਿਆ, ਉਹ ਐਸੇ ਸਿੱਖਿਆ ਮਈ ਬਚਨ ਤੇ
 ਤਰਲਿਆਂ ਨੂੰ ਸੁਣ ਹਰ ਭੀ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਬੋਲਦੀ ਹੈ, ਬੱਸ
 ਪੂਰਨਾਂ ਹੁਣ ਤੇਰੇ ਵੱਸ ਨਹੀਂ, ਤੂੰ ਫੋਕੇ ਗਿਆਨ ਛਾਂਟਕੇ

ਪੂਰਨ ਜਤੀ ਤੇ ਮਤੇਈ ਲੂਣਾ

੨੭

ਅਪਨੀ ਪਿਆਰੀ ਜਿੰਦ ਨੂੰ ਗੁਆ ਬੈਠਣ ਦੇ ਮਨਸੂਬੇ ਬੰਨ੍ਹ
ਰਿਹਾ ਹੈਂ ? ਦੇਖ, ਜੇ ਅਜੇ ਭੀ ਭੁਲਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈਂ ਆ ਮੇਰਾ
ਕਿਹਾ ਮੰਨ ਲੈ, ਚਾਰ ਦਿਨ ਦੀਆਂ ਮੌਜਾਂ ਮਾਨ ਲੈ, ਮੈਂ ਤੇਰੇ
ਤੇ ਜੀਉ ਜਾਮਾਂ ਆਪਣੀ ਜਿੰਦ ਜਾਨ ਸਭ ਕੁਝ ਵੇਚ ਚੁਕੀ ਹਾਂ,
ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਸਿਰਤਾਜ ਬਣ ਤੇ ਮੈਂ ਤੇਰੀ ਗੋਲੀ ਬਣਦੀ ਹਾਂ। ਵੱਡੇ
ਵੱਡੇ ਪੰਡਤ ਤਪੀ ਤਪੀਸ਼ੂਰ ਸਭ ਏਸ ਕਾਮ ਵਾਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਫੰਧੇ
ਵਿੱਚ ਫਸੇ ਤੇ ਫਸਕੇ ਸੈਂਕੜੇ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਬਰਸਾਂ ਦੇ ਜਤ ਸਤ
ਸਾਧ ਕੇ ਕੀਤੀ ਹੋਈ ਕਮਾਈ ਨੂੰ ਏਸ ਹਵਨ ਕੁੰਡ ਪਰ ਵਾਰ
ਗਏ। ਆ ਪੂਰਨਾਂ ! ਅਨਮੁੱਲੇ ਰਤਨ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰ, ਸੱਚ
ਹੈ ਕਿਸੇ ਸਿਆਣੇ ਦਾ ਕਥਨ ਹੈ ਕਿ “ਅਨ ਮਾਂਗਤ ਮੌਤੀ
ਮਿਲੇ, ਮਾਂਗੇ ਮਿਲੇ ਨਾ ਭੀਖ” ਦੇਖ ਪੂਰਨਾਂ, ਏਸ ਸੰਸਾਰ
ਵਿੱਚ ਅਨਗਿਣਤ ਰੂਹਾਂ ਐਸੀਆਂ ਵਿਚਰ ਰਹੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਇਕ
ਦੂਸਰੇ ਦੇ ਦਿਲ ਦੀ ਚਾਹ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਤੇਰਾ ਪੱਥਰ
ਨਾਲੋਂ ਕਰੜਾ ਦਿਲ ਮੇਰੇ ਚੰਦਮਾਂ ਨੂੰ ਮਾਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ
ਮੁਖੜੇ ਪਰ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਰੀੜਦਾ, ਪੂਰਨ ਚੰਦ ਤੇਰਾ ਨਾਮ
ਭੀ ਸੋਹਣਾ, ਤੇਰੀ ਚਾਲ ਢਾਲ ਨਿਆਰੀ, ਤੇਰਾ ਹਸੂੰ ਹਸੂੰ ਕਰਕੇ
ਬੋਲਨਾ ਮਿੱਠਾ ਤੇ ਦਿਲ ਨੂੰ ਮੋਹ ਲੈਣ ਵਾਲਾ ਚੌੜਾ ਤੇ ਯੋਗੀ
ਮਸਤਕ ਮੇਰੇ ਲਈ ਐਸ ਵੇਲੇ ਮੌਤ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ,
ਬਹੁਤ ਵੇਲਾ ਫੋਕੇ ਗਿਆਨਾਂ ਤੇ ਝੂਠੀ ਖੁਸ਼ਕ ਰਾਜਨੀਤੀ ਦੇ
ਛਾਂਟਣ ਵਿੱਚ ਵੰਝਾਂ ਦਿੱਤਾ ਹਈ, ਹੁਣ ਤਾਂ ਤਰਸ ਕਰ ਤੇ ਛੱਡ
ਏਹਨਾਂ ਝੂਠੇ ਖਰੜ ਗਿਆਨਾਂ ਦਾ ਖੈਹੜਾ ਤੇ ਮੰਨ ਲੈ ਮੇਰਾ
ਕਹਿਣਾ ਸੁਖ ਪਾਵੇਂਗਾ ! ਸੁਕਰ ਹੈ ਜੇ ਰੱਬ ਨੇ ਮੇਰੀ ਨਰਦ ਭੀ
ਸਿੱਧੀ ਪਾਈ ਹੈ ਤਰਸ ਕਰ ਮੈਨੂੰ ਰੁੜ੍ਹਦੀ ਜਾਂਦੀ ਨੂੰ ਹੱਥ
ਦੇਕੇ ਬਚਾ ਲੈ।

ਪੂਰਨ ਜੀ ਨੂੰ ਗੁੱਸਾ ਆਉਣਾ

੧੧.

ਇਸ ਵਾਰੀ ਪੂਰਨ ਜੀ ਉੱਤਰ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਗੁੱਸੇ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਲਾਲ ਅੰਗਾਰੇ ਵਰਗੀਆਂ ਅੱਖੀਆਂ ਕਰਕੇ ਬੋਲੇ—ਅਫਸੋਸ ਹੈ ਮਾਤਾ! ਉਸ ਦਿਨ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਦਾ ਤਖਤਾ ਨਾ ਬਦਲ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਸ ਦਿਨ ਕਿ ਪੁੱਤ੍ਰ ਮਾਤਾ ਦੀ ਸੇਜ ਮਾਣੇਗਾ? ਕੀ ਉਸ ਦਿਨ ਅਸਮਾਨ ਦੇ ਤਾਰੇ ਟੁੱਟਕੇ ਧਰਾ ਉੱਪਰ ਨਾ ਆ ਪੈਣਗੇ? ਐਸੇ ਉਪਦਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਕਿਵੇਂ ਸਹਾਰ ਸਕੇਗੀ? ਕੀ ਉਸ ਦਿਨ ਧਰਤੀ ਦਾ ਕਲੋਜਾ ਨਾ ਪਾਟ ਜਾਵੇਗਾ ਤੇ ਸਾਰੀ ਸਿਸ਼ਟੀ ਉਸ ਵਿੱਚ ਗਰਕ ਨਾ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ? ਹੇ ਮਾਤਾ! ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਬ੍ਰਤ ਧਰਮ ਨੂੰ ਵੱਟਾ ਨਾ ਲਾਓ ਤੇ ਮੇਰੇ ਵਰਗੇ ਅਲੂੜ ਪੁੱਤ੍ਰ ਦੇ ਸਿਰਐਸਾ ਜਨਮ ਜਨਮਾਤਾਂ ਦੇ ਅਸਹਿ ਕਸ਼ਟਾਂ ਪਿੱਛੋਂ ਭੀ ਨਾ ਧੌਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਕਲੰਕ ਲਾਉਣ ਦਾ ਯਤਨ ਨਾ ਕਰੋ। ਢੀਠ ਲੂਣਾਂ ਆਪਣੀ ਦੁਸ਼ਟਤਾ ਭਰੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਖਾਤਰ ਅਨੇਕਾਂ ਉਕਤੀਆਂ ਯੁਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਪੂਰਨ ਵਰਗੇ ਜਿਤੇਂਦੇਯ ਬਾਲੀ ਉਮਰਾ ਵਿੱਚ ਹੀ ਸਤਿ ਧਰਮ ਨੂੰ ਪਛਾਣਨ ਵਾਲੇ ਮਹਾਂ ਗਿਆਨੀ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਮਿਰਚਾਂ ਪਾਉਣੀਆਂ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤੇ ਇਸਤਰਾਂ ਬੋਲਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪੂਰਨ ਚੰਦਾ! ਤੈਨੂੰ ਪੰਡਤਾਂ ਨੇ ਐਵੇਂ ਝੂਠੇ ਤੇ ਫੌਕੇ ਉਲਟੇ ਵੇਦ ਪੜ੍ਹਾ ਛੱਡੇ ਹਨ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪਾਪ ਪੰਨ ਕੋਈ ਵਸਤੂ ਨਹੀਂ, ਭੋਜਾ ਇੰਦ੍ਰੇ ਭੋਗਦੇ ਹਨ, ਆਤਮਾਂ ਦਾ ਇੰਦ੍ਰਿਆਂ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ, ਤੂੰ ਵਿਚਾਰਵਾਨ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਹੈਂ, ਭਲਾ ਦੱਸ ਏਸ ਵਿੱਚ ਹੁਣ ਭੀ ਤੈਨੂੰ ਕੋਈ ਸੰਸਾ ਹੈ?

ਪੂਰਨ ਜਤੀ ਤੇ ਮੜ੍ਹੇਈ ਲੂਣਾ ੨੯

ਕੂੜ ਦੇ ਰਾਗ ਅਲਾਪ ੨ ਕੇ ਮੈਨੂੰ ਤਤੜੀ ਨੂੰ ਹੋਰ ਨਾ ਸਾੜ,
ਮੇਰਾਂ ਜਿਗਰ ਤੱਤਾ ਤਾਂ ਅੱਗੇ ਹੀ ਵਿਸਾਲ ਦੀਆਂ ਛਮਕਾਂ ਖਾ
ਖਾਕੇ ਲਹੂ ਲੁਹਾਣ ਹੋਯਾ ਪਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਪਰ ਹੋਰ ਲੂਣ
ਛਿੜਕਨ ਨਾਲ ਤੇਰਾ ਕਿਸੇ ਜੁਗ ਭਲਾ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ, ਆ
ਆਪਣੀ ਜਿੰਦ ਤੇ ਹੀ ਤਰਸ ਕਰ, ਜੇ ਆਪਣੀ ਜਿੰਦ ਤੇ ਤਰਸ
ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਬੱਕਰੇ ਵਾਂਗ ਖੁਸਰਹੇ ਸੀਨੇ ਨੂੰ ਹੀ ਠਾਰਾ

ਲੂਣਾਂ ਦੀਆਂ ਫਕੀਆਂ ਤੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਾਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਬਲ
ਬਲ ਦੀਆਂ ਖਿੱਚੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਲੰਮੀਆਂ ਚੌੜੀਆਂ ਤਕਰੀਰਾਂ
ਮੁੱਕਣ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀਆਂ, ਉਹ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਿਵੇਂ
ਭੀ ਹੋਵੇ ਹੱਥ ਆਯਾ ਹੋਯਾ ਪੂਰਨ ਵਰਗਾ ਦੁਰਲਭ ਸ਼ਿਕਾਰ
ਜਾਲ ਵਿੱਚ ਫਸਿਆ ਅਫੇਕ ਨਾ ਨਿਕਲ ਜਾਵੇ, ਪਰ
ਪੂਰਨ ਯੋਗੀ ਦਿਲ ਪੁਰ ਰਵਾਲ ਜਿੰਨਾਂ ਭੀ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਪਾ
ਸਕਦੀ। ਏਸ ਉਪੋਕਤ ਪਾਈਆਂ ਹੋਈਆਂ ਬੁਝਾਰਤਾਂ ਨੂੰ
ਚੰਗੀਤਰਾਂ ਬੁੱਝ ਚੁੱਕੇ ਟਿੱਕਾ ਪੂਰਨ ਜੀ ਬੋਲੇ:—ਹੇ ਧਰਮਮਾਤਾ!
ਗਿਆਨੀ ਤੇ ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਧਾਰਨ ਕਰਕੇ ਉਸ ਪਰ ਚਲਣਾਂ
ਬੜਾ ਹੀ ਕਠਨ ਮਾਰਗ ਹੈ, ਲੋਕਾਂ ਮੈਵੇਂ ਖੇਡ ਬਨਾ ਰੱਖੀ ਹੈ,
ਵਿੱਦਯਾ ਪੜ੍ਹਕੇ ਉਸ ਪਰ ਨਾ ਚੱਲਣ ਵਾਲੇ ਘੋਰ ਨਰਕ ਦੀ
ਸਜ਼ਾ ਭੁਰਤਦੇ ਹਨ, ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਲੰਮੀਆਂ ਚੌੜੀਆਂ ਤੇ ਹਯਾ
ਤੋਂ ਸੱਖਣੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਜੇ ਇਕ ਮਾਤਾ ਤੇ ਪੁੱਤ੍ਰ ਦੇ ਦਰਮਿਆਨ
ਸੁਫਨੇ ਵਿੱਚ ਭੀ ਹੋਣੀਆਂ ਅਸੰਭਵ ਹਨ, ਸੁਣ ਸੁਣਕੇ ਅੰਤ
ਮੇਰੇ ਕੰਨ ਬੋਲੇ ਹੋ ਗਏ ਹਨ, ਚਿੱਤ ਘਬਰਾ ਗਿਆ ਹੈ ਤੇ ਕੰਠ
ਚੁਕ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਹੁਣ ਲੂਣਾਂ ਹੋਰ ਹੀ ਨਵੇਂ ਮੰਤਕ ਦੇ ਢੰਗ ਵਿੱਚ ਰਚੇ
ਸਲੋਕ ਉਚਾਰਣ ਲੱਗੀ:—

ਹੇ ਮੇਰੀਆਂ ਜੀਉਂਦੀਆਂ ਆਸਾਂ ਨੂੰ ਖਾਕ ਨਾਲਮਿਲਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਚੰਦਾ ! ਏਸ ਜਹਾਨ ਤੇ ਬੜੇ ਬੜੇ ਮਛੰਦਰੀ ਨਾਥ ਸ਼ਿਵਜੀ, ਰਾਵਨ, ਬਾਲੀ, ਬ੍ਰਹਮਾਂ ਆਦਿਕ ਹੋ ਚੁਕੇ ਹਨ ਪਰ ਏਸ ਕਾਮ ਵਾਸਨਾ ਦੇ ਜ਼ਬਰਦਸਤ ਹੜ੍ਹ ਨੂੰ ਉਹ ਭੀ ਨਹੀਂ ਰੋਕ ਸੱਕੇ ਤੇ ਵਿਰਕਤੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਵਿਸਾਰ ਅੰਤ ਏਸ ਚੱਕਰ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਨਹੀਂ ਪਾਸਕੇ ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੂੰ ਕਿਸ ਪਾਣੀ ਹਾਰ ਹਾਂ, ਕਿਸ ਬਾਗ ਦੀ ਮੂਲੀ ਹਾਂ? ਅੱਜ ਉਸੇ ਬਲੀ ਕਾਮਦੇਵ ਨੇ ਮੇਰੇ ਅੰਦਰ ਭੀ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਤੇਰੇ ਵਰਗੇ ਚੰਦਰ ਮੁਖ ਅੱਗੇ ਮੈਂ ਭਿਖਾਰਨ ਬਣ ਸੁਵਾਲੀ ਹੋ ਰਹੀ ਹਾਂ, ਖੈਰ ਪਾ ਤੇ ਆਸ ਧਾਰਕੇ ਆਪਣੇ ਦਰ ਤੇ ਆਈ ਭਿਖਾਰਨ ਨੂੰ ਸੱਖਣੀ ਨਾ ਮੋੜ ਵਸਲ ਦਾ ਖੈਰ ਪਾ, ਮੇਰੀ ਅੱਡੀ ਹੋਈ ਝੋਲੀ ਨੂੰ ਭਰਪੂਰ ਕਰਕੇ ਆਪਣੇ ਦਰੋਂ ਤੋਰ ।

**ਲੂਣਾਂ ਵੱਲੋਂ ਮੌਤ ਦਾ ਡਰਾਵਾ ਤੇ ਲਹੂ ਦਾ
ਕਟੋਰਾ ਭਰਕੇ ਪੀਣ ਦੀ ਧਮਕੀ**

੧੨.

ਪੂਰਨ ਚੰਦਜੀ ਉੱਪਰਲੇ ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ ਦੇ ਨਾਮਨੂੰ ਲੂਣਾਂ ਦੇ ਮੂੰਹੋਂ ਕਲੰਕਤ ਹੁੰਦੇ ਦੇਖ ਸਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕੇ ਤੇ ਰੰਜ ਭਰੀ ਵਿਉਂਤ ਨਾਲ ਬੋਲੇ ਹੇ ਧਰਮ ਮਾਤਾ ! ਏਸ ਨੀਚ ਵਾਸਨਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਖਾਤੁ ਐਸੇ ਐਸੇ ਮਹਾਨ ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ ਨੂੰ ਕਲੰਕਤ ਕਰ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਰਗੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਭੋਰੇ ਸਾਬਤ ਨਾ ਕਰੋ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਅਟੱਲ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨਾਮਿਆਂ ਨੂੰ ਅਰਥ ਦੀ ਨਿਗੂਨਾਲ ਨਾ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ ਲੋਕਾਂ ਚੁਕ ਅਨਰਥ ਘੜ ਮਾਰੇ ਹਨ । ਗੋਰਖ ਨਾਏ, ਲਡਮਨ, ਹਨੂਮਾਨ, ਭੈਰੋਂ

ਆਦਿਕ ਭੀ ਤਾਂ ਏਸੇ ਹੀ ਧਰਤੀ ਦੀ ਖਾਕ ਤੋਂ ਸਰੀਰ ਧਾਰੀ
 ਹੋਏ ਸਨ ਜੋ ਐਸੇ ਲੰਗੋਟ ਦੇ ਜਤੀ ਹੋਏ ਹਨ ਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ
 ਜ਼ਾਹਰਾ ਮਿਸਾਲ ਹੁਣ ਭਾਵੇਂ ਨਾ ਮਿਲੇ ਪਰ ਜਦ ਤੱਕ ਧਰਤੀ
 ਦੇ ਉੱਪਰ ਆਸਮਾਨ ਹੈ ਤੇ ਆਸਮਾਨ ਦੇ ਥੱਲੇ ਧਰਤੀ
 ਇਸਥਿਤ ਹੈ ਏਹਨਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਚੰਦ ਸੂਰਜ ਵਾਂਗ ਚਮਕਦੇ
 ਦਿਖਾਈ ਦੇਣਗੇ। ਹੁਣ ਪੂਰਨ ਜੀਦੀਆਂ ਗਿਆਨਵਾਨ ਗੱਲਾਂ
 ਸੁਣ ਸੁਣ ਕੇ ਲੂਣਾਂ ਭੀ ਅੱਕ ਚੁਕੀ ਸੀ ਤੇ ਆਪਣੇ ਪਾਪ
 ਭਰੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਨਾ ਕਾਮਯਾਬੀ ਦੀ ਹਾਲਤ ਵਿਚ ਪਹੁੰਚਾ
 ਦੇਖ ਚੰਗੀ ਤਰਾਂ ਚਮਕ ਚੁਕੀ ਸੀ ਬੋਲੀ ਤੇ ਡਰਾਉਣ
 ਧਮਕਾਉਣ ਦੇ ਢੰਗ ਵਿਚ ਬੋਲੀ:—ਦੋਛਾ ਪੂਰਨਾਂ! ਮੈਂ ਆਪ-
 ਨੀਆਂ ਆਸਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਨ ਕਰਨ ਲਈ ਭਾਵੇਂ ਤੇਰੇ ਪ੍ਰਬਲ
 ਆਤਮਕ ਬਲ ਪਰ ਫਤੇ ਨਾ ਪਾ ਸਕਾਂ, ਪਰ ਰਾਤ ਆਏ ਰਾਜੇ
 ਸਾਲਵਾਹਨ ਨੂੰ ਐਸਾ ਰੱਸੀ ਦਾ ਸੱਪ ਬਣਾ ਯੋਖਾ ਦੇਵਾਂਗੀ ਕਿ
 ਤੇਰੇ ਡੱਕਰੇ ਕਰਵਾ ਚੇਹਾਂ ਦਰਵਾਜ਼ਿਆਂ ਪਰ ਟੰਗਵਾ ਲਹੂ ਦਾ
 ਕਟੋਟਾ ਭਰਕੇ ਪੀਵਾਂਗੀ, ਯੂਸਫ ਵਾਂਗ ਦੋ ਅਟੀਆਂ ਤੇਰਾ
 ਮੁੱਲ ਪਵਾਕੇ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਡਾਂਡੀ ਪਿਟਵਾ ਦੇਵਾਂਗੀ ਤੇ ਐਸੀ
 ਚਿਣਗ ਚੁਵਾਤੜੀ ਲਾ ਲੰਕਾ ਤਹਿ ਕਰਕੇ ਦਿਖਵਾਂਗੀ ਕਿ
 ਸਾਰੇ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਘੁਸੜ ਜਾਣਗੇ ਤੇ ਅੰਤ ਏਸ ਵੇਲੇ ਨੂੰ
 ਹੱਥ ਮਲਕੇ ਪਛਤਾਵੇਂਗਾ, ਤੇਰੀ ਮਾਂ ਇੱਛਰਾਂ ਭੀ ਜੋ ਅੱਜ
 ਪਟਗਾਣੀ ਬਣੀ ਬੇਠੀ ਹੈ ਕਲ ਰੋ ਰੋਕੇ ਕੀਰਨੇ ਪਾਉਂਦੀ
 ਦਿਖਾਈ ਦੇਵੇਗੀ, ਦੇਖ! ਹੁਣੇ ਹੀ ਮੈਂ ਕਿਸਤਰਾਂ ਜ਼ਿਮੀ
 ਆਸਮਾਨ ਦਾ ਰਾਜ ਉਲਟਾਉਂਦੀ ਹਾਂ।

ਦੋਬੜਿੱਕਾ ਦੋਯਾ ੨ ਉਦਾਸ ਚਿੱਤ ਪੂਰਨ ਕਹਿਣ
 ਲੱਗਾ ਕਿ ਹੋ ਮਾਤਾ ! ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਧਰਮ ਮਾਤਾ ਹੈਂ, ਮੇਰੇ ਸਰੀਰ

ਦੇ ਬੰਦ ਬੰਦ ਤਾਂ ਭਾਵੇਂ ਕਰਵਾ ਦੇਵੀਂ ਪਰ ਮੇਰੇ ਧਰਮ ਨੂੰ
 ਵੱਟਾ ਨਾ ਲਾਵੀਂ, ਹੇ ਮਾਤਾ ! ਜੇ ਪੂਰਨ ਪੁੱਤ੍ਰ ਦੀ ਮੌਤ ਮਾਤਾ
 ਲੂਣਾਂ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਹੀ ਹੈ ਤਾਂ ਵਾਹਵਾ, ਭਾਣਾ ਸਿਰ ਮੱਥੇ ਤੇ ਝੱਲ
 ਮੈਂ ਏਹ ਮੌਤ ਦਾ ਛਿਨ ਭਰ ਦਾ ਕਸ਼ਟ ਤਾਂ ਸਹਿ ਲਵਾਂਗਾ,
 ਪਰ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਚਰਣ ਨੂੰ ਇਕ ਪਲ ਭਰ ਭੀ ਤੇਰੀ ਵਿਸ਼ੇ
 ਵਾਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਖਾਤਰ ਸਦਾ ਲਈ ਉਸ ਨਿਰੰਕਾਰ
 ਦੇ ਦਰੋਂ ਫਿਟਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸਹਿਣੀਂ। ਟੱਛਾ ਮਾਤਾ ! ਮੈਨੂੰ ਹੁਣ
 ਆਗਿਆ ਬਖਸ਼ੋ ਮੈਂ ਜਾਵਾਂ। ਏਹ ਅੰਤਲੇ ਲਫਜ਼ ਲੂਣਾਂ ਦੀ
 ਬਿਨਾਂ ਕਾਮ ਵਾਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਪੂਰੇ ਕੀਤੇ ਪੂਰਨ ਨੇ ਕੀਹਣੇ ਹੀ
 ਸਨ ਕਿ ਲੂਣਾਂ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਅੱਗੇ ਇੱਕ ਵੇਰ ਆਪਣੇ ਹੱਥੋਂ
 ਫਸੇ ਹੋਏ ਸ਼ਿਕਾਰ ਦੇ ਨਿਕਲਨ ਦਾ ਨਕਸ਼ਾ ਆ ਬੱਝਾ ਤੇ ਚੁਪ
 ਦੀ ਚੁਪ ਪੱਥਰ ਰੂਪ ਹੋਈ ਹੋਈ ਫਰੇਬ ਤੇ ਮਕਾਰੀ ਭਰੀ
 ਨਜ਼ਰ ਨਾਲ ਟਿਕਾ ਪੂਰਣ ਜੀ ਵੱਲ ਘੂਰਨ ਲੱਗੀ। ਟਿਕਾ
 ਪੂਰਨ ਚੰਦ ਧਰਮਮਾਤਾ ਦੇ ਐਸੇ ਅਨਯਾਇ ਤੇ ਨੀਚਕਰਮ ਦੇ
 ਖਿਆਲਾਤਾਂ ਦਾ ਸਾਰਾ ਨਕਸ਼ਾ ਸੋਚ ਡਰਿਆ ਤੇ ਝਟ ਪੱਟ
 ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਛੁਡਾ ਏਥੋਂ ਨਿਕਲਨ ਦੇ ਆਹਰ ਸੋਚਣ ਲੱਗਾ
 ਤੇ ਪਲੋ ਪਲੀ ਵਿੱਚ ਏਸ ਰਾਜ ਭਵਨ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੋ ਗਿਆ

ਪੂਰਨ ਜੀ ਦਾ ਸਤ ਧਰਮ ਬਚਣਾਂ

੧੩.

ਅੱਜ ਸਿਆਲਕੋਟ ਨਗਰੀ ਦੇ ਯੁਵਰਾਜ ਬਣਨ ਵਾਲੇ
 ਯੋਗੀ ਟਿਕਾ ਸਾਹਿਬ ਸਾਹਮਣੇ ਵਾਲੇ ਮਾਹਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿਕਲ ਕੇ
 ਵੌੜੇ ਜਾਂਦੇ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ, ਕਦਮ ਕਾਹਲੇ ਤੇ ਕਾਹਲਾ
 ਅਗਾਂਹ ਵੱਲ ਹੀ ਵਧਦਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕੀ

ਪੂਰਨ ਜਤੀ ਤੇ ਮਤੇਈ ਲੂਣਾ

੩੩

ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਅੱਜ ਟਿੱਕਾ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਨੌਕਰ
ਚਾਕਰ ਭੀ ਦਿਖਾਈ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ। ਇਸਤਰਾਂ ਇਕੱਲੇ
ਲਗਾਤਾਰ ਪੈਰਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰ ਤੇ ਰੱਖੀ ਪੂਰਨ ਜੀ ਦਾ ਦੌੜੇ ਜਾਣਾ
ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਮਿਲਣ ਵਾਲਿਆਂ ਰਾਹੀਆਂ ਨੂੰ ਹੈਰਾਨਗੀ ਵਿੱਚ
ਪਾ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਸੀ, ਕਈ ਰਾਹੀ ਦਿਲ ਹੀ ਦਿਲ ਵਿੱਚ
ਪੁੱਛਣ ਦਾ ਹੌਂਸਲਾ ਬੰਨ੍ਹਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਕਿਸਦੀ ਮਜ਼ਾਲ ਹੈ ਕਿ
ਅਗਾਂਹ ਵਧਕੇ ਕੁਝ ਪੁੱਛ ਸਕੇ ? ਦੇਖਦਿਆਂ ੨ ਹੀ ਪੂਰਨ
ਚੰਦ ਜੀ ਜਿਸਤਰਾਂ ਕਿਘਬਰਾਏ ਹੋਏ ਤੇ ਬਿਆਕਲ ਹੋਏ ਪਾਪਣ
ਲੂਣਾਂ ਦੇ ਮਹਿਲ ਵਿਚੋਂ ਆਏ ਸਨ, ਓਸੇ ਤਰਾਂ ਉਨ੍ਹੀ
ਅੱਗੇ ਜਾ ਖੜੋਤੇ, ਅੱਗੋਂ ਗੋਲੀਆਂ ਬਾਂਦੀਆਂ ਦੁਰੋਂ ਹੀ ਧਰ ਛੱਤ
ਤੋਂ ਟਿੱਕਾ ਜੀ ਨੂੰ ਐਸੀ ਭੈੜੀ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਭੁੱਜੇ ਆਉਂਦਿਆਂ
ਦੇਖ ਥੱਲੇ ਦੌੜੀਆਂ ਆਈਆਂ, ਤੇ ਝੱਟ ਪੱਟ ਆਪਣੇ ਪਿਆਰੇ
ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਉਪਰਲੀ ਛੱਤ ਤੇ ਲੈ ਜਾ ਘਬਰਾਏ ਹੋਏ ਨੂੰ ਅਸਲੀ
ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਂਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਲੱਗੀਆਂ।

ਪਾਠਕ ਜੀ ! ਇਹ ਮਹਿਲ ਰਾਜੇ ਸਾਲਵਾਹਨ ਦੀ
ਪਟਰਾਣੀ ਰਾਣੀ ਇੱਛਰਾਂ ਦਾ ਸੀ, ਐਸ ਵੇਲੇ ਉਹ
ਆਪਣੇ ਮਿਲਨ ਗਏ ਪੁੱਤ੍ਰ ਪੂਰਨ ਦੀਆਂ ਉਡੀਕਾਂ ਵਿੱਚ
ਬੈਠੀ ਸਹੇਲੀਆਂ ਨਾਲ ਇਹੋ ਹੀ ਗੱਲਾਂ ਕਰ ਰਹੀ
ਸੀ ਕਿ ਤਾਹੀਉਂ ਖਬਰ ਜੋ ਗੋਲੀਆਂ ਬਾਂਦੀਆਂ ਦੇ
ਰੋਲੇ ਨੇ ਉਸਦੀ ਸੁਰਤ ਨੂੰ ਇਧਰ ਪਲਟਾ ਦਿੱਤਾ,
ਜਾਂ ਰਾਣੀ ਇੱਛਰਾਂ ਨੇ ਉਸ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਪੈਰ ਧਰਿਆ
ਜਿੱਥੇ ਕਿ ਸੰਤੋ ਤੇ ਨਿੱਕੇ ਟਿੱਕੇ ਪੂਰਨ ਚੰਦ ਜੀ ਪਾਸੋਂ ਉਸਦੀ
ਹੱਡ ਬੀਤੀ ਸੁਣ ਰਹੀਆਂ ਸਨ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਾਰਾ ਮਾਜਰਾ
ਦੇਖਦਿਆਂ ਹੀ ਇੱਛਰਾਂ ਦੇ ਤਾਂ ਮਾਨੋਂ ਪੈਰਾਂ ਥੱਲਿਓਂ ਮਿੱਟੀ

ਨਿਕਲ ਗਈ, ਹੱਥਾਂ ਦੇ ਤੋਤੇ ਉੱਡ ਗਏ, ਰੰਗ ਜ਼ਰਦ ਵਸਾਰ
 ਹੋ ਗਿਆ, ਇਕ ਵਮ ਐਸੀ ਹੋਣੀ ਵਰਤਨ ਦਾ ਸਾਰਾ
 ਕਿੱਸਾ ਸੁਣਕੇ ਮਾਤਾ ਇੱਛਰਾਂ ਲੂਣਾਂ ਦੇ ਨਖਰੇ ਤੇ ਪਾਪਾਤਮਾਂ
 ਦੇ ਫੰਧ ਨੂੰ ਦੰਗੀਤਰਾਂ ਤਾੜ ਗਈ ਤੇ ਲੱਗੀ ਮਨ ਹੀ ਮਨ
 ਗੋਣਤੀਆਂ ਕਰਨ ਕਿ ਹੈਂਸਿਆਰੀ ਨੂੰ ਧਰਮ ਪੁੱਤ੍ਰ ਦਾ ਭੀ
 ਤਰਸ ਨਹੀਂ ਆਯਾ। ਝੈਣ ਭੀ ਸੱਤ ਘਰ ਛੱਡ ਲੈਂਦੀ ਹੈ,
 ਪਰ ਕੀ ਏਸ ਤੱਤੀ ਨੇ ਮੇਰੇ ਪਾਸੋਂ ਕੋਈ ਪਿਛਲੇ ਜੁੱਗ ਦਾ
 ਵੈਰ ਲੈਣਾਂ ਸਾਸ ਜੋ ਮੇਰੇ ਪੁੱਤ੍ਰ ਨਾਲ ਏਡਾ ਉਪਦਰ ਕਰਨ ਦੀ
 ਚੁੱਕ ਠਾਣੀ ? ਹੁਣ ਕਲੇਜੇ ਵਿੱਚ ਕੌਤੂਹਲ ਫਿਰਦਾ ਹੈ, ਦਿਲ
 ਤਾਂ ਆਪਣਾ ਭੀ ਟਿਕਾਣੇ ਨਹੀਂ ਪਰ ਪੂਰਨ ਦੇ ਨੈਣਾਂ
 ਤੋਂ ਸਾਵਨ ਭਾਦਰੋਂ ਦੀ ਝੜੀ ਵੰਗ ਬਰਖਾ ਹੋ ਰਹੀ
 ਦੇਖ ਦੂਰਅੰਦੇਸ਼ ਰਾਣੀ ਇੱਛਰਾਂ ਦੀਆਂ ਅੱਜ ਸੱਤੇ ਸੁੱਧਾਂ
 ਭੁੱਲ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਟਿੱਕਾ ਪੂਰਨ ਚੰਦ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਵੱਲ
 ਸੰਬੋਧਨ ਕਰਕੇ ਕਾਹੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੀ ਗਰੀਬਨੀ ਦੇ ਇੱਕੋ
 ਇੱਕ ਸਹਾਰੇ ਪੁੱਤ੍ਰ ਤੂੰ ਗਿਆਨਵਾਨ ਤੇ ਸੁਘੜ ਸਜਾਣਾਂ ਧਰਮੀ
 ਪੁੱਤ੍ਰ ਹੈ। ਨਿੱਕੇ ਤੇ ਸੰਤੋ ਗੋਲੀਆਂ ਨੇ ਜੋ ਕੁਝ ਵਿੱਥਯਾ ਕਹੀ
 ਹੈ ਮੈਨੂੰ ਘਬਰਾਹਟ ਦੇ ਭੁੰਘੇ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿੱਚ ਸੁਟ ਗਈ ਹੈ,
 ਪੂਰਨਾਂ ! ਮੈਨੂੰ ਇਤਬਾਰ ਨਹੀਂ ਬੱਝਦਾ ਤੇ ਮੁੜ ਮੁੜ ਮੈਂ
 ਸੰਚਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਸੁਫਨਾਂ ਦੇਖ ਰਹੀ ਹਾਂ ਕਿ ਜਾਗਤ
 ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਸੱਚੀਆਂ ਹੋਣੀਆਂ ਵਰਤ ਰਹੀਆਂ ਤੱਕਦੀ
 ਹਾਂ। ਕੀਹ ਸੱਚ ਮੁੱਚ ਮੈਂ ਏਹਨਾਂ ਸੜ ਗਈਆਂ ਅੱਖੀਆਂ
 ਨਾਲ ਏਹ ਕੋਤਕ ਦੇਖ ਰਹੀ ਹਾਂ ? ਹੇ ਪੁੱਤ੍ਰ ਪੂਰਨ ! ਤੂੰ ਮੇਰੀਆਂ
 ਅੱਖਾਂ ਦਾ ਤਾਰਾ ਹੈਂ, ਮੇਰੇ ਦਿਲ ਦਾ ਤੂੰ ਹੀ ਕੇਵਲ ਜਗਤ
 ਵਿੱਚ ਸਹਾਰਾ ਹੈਂ, ਮੈਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰਾਂ ਏਹ ਵਿੱਥਯਾ

ਪੂਰਨ ਜਤੀ ਤੇ ਮਤੇਈ ਲੂਣਾ ੩੫

ਰ ਖੋਲ੍ਹਕੇ ਆਪਣੇ ਮੂੰਹੋਂ ਸੁਣਾ ਕਿ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਮੇਰੀ ਪਾਪਣ
ਰ ਸੌਂਕਣ ਲੂਣਾਂ ਨੇ ਕਾਹ ਹੋਣੀ ਵਹਤਾਈ ਮੈਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ
ਮਾਂ ਬੌਝਦਾ, ਤੇਰੇ ਮੂੰਹੋਂ ਸਾਰੀ ਵਿੱਥਜਾ ਸੁਣਕੇ ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੋ
ਨ ਜਾਵੇਗਾ।

ਪੂਰਨ ਜੀ ਨੇ ਲੂਣਾਂ ਦਾ ਇੱਛਰਾਂ ਅੱਗੇ ਪਾਪ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨਾਂ

੧੪.

ਮਾਂ ਦੇ ਤਰਲੇ ਤੇ ਵਿਆਕੁਲਤਾ ਨੂੰ ਦੇਖ ਪੂਰਨ
ਜੀ ਘਬਰਾਈ ਹੋਈ ਦਸ਼ਾ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰ ਬੈਲੇ, “ਮਾਤਾ !
ਅੱਜ ਲੂਣਾਂ ਨੇ ਉਹ ਹਨੇਰ ਮਾਰਿਆ ਹੈ ਜੋ ਆਦਿ
ਜੁਗਾਦਿ ਕਦੇ ਭੀ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਲੱਖ ਲੱਖ
ਸ਼ੁਕਰ ਹੈ ਅੱਜ ਤੇਰੇ ਪੁੱਤ੍ਰ ਦਾ ਸਤ ਧਰਮ ਬਚ ਗਿਆ !
ਰੱਬ ਵੇਲੋਂ ਮੇਰੇ ਬਾਪ ਦੀ ਇੱਜ਼ਤ ਬਚ ਗਈ, ਅੱਜ ਨਿਰੰਕਾਰ
ਨੇ ਮੇਰੇ ਸ਼ਰਣ ਪੈਣ ਦੀ ਲਾਜ ਦੱਖ ਲਈ ! ਅੱਜ ਜਿਸ
ਨਿਰੰਕਾਰ ਨੂੰ ਮੈਂ ਦੂਰ ਤੋਂ ਦੂਰ ਸਮਝਦਾ ਸਾਂ ਪੁੱਤ੍ਰ ਜਾਹਰਾ
ਜ਼ਹੂਰ ਨੇੜੇ ਤੋਂ ਨੇੜੇ ਦੇਖ ਲਿਆ ਹੈ, ਮਾਤਾ ਜੀ ਜਿਸ ਵੇਲੇ
ਮੈਂ ਧਰਮ ਮਾਤਾ ਲੂਣਾਂ ਦੇ ਵੇਹੜੇ ਜਾ ਵੜਿਆ ਓਸੇ ਵੇਲੇ ਹੀ
ਜਾਣੈ ਮੇਰੇ ਮਗਰ ੨ ਹੋਣੀ ਨੇ ਧਾਈ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਸੀ,
ਲੂਣਾਂ ਨੇ ਮੇਰੇ ਵਾਸਤੇ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਬਲਦੀ ਚਿਖਾ ਤਿਆਰ ਸੀ
ਪਰ ਹੱਥ ਦੇਕੇ ਭਗਵੰਤ ਨੇ ਮੇਰੀ ਰੱਖਿਆ ਕੀਤੀ ! ਜਿਸ
ਗਹਿਸਤ ਦੀ ਪੇਰਣਾ ਤੁਸੀਂ ਤੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਦੋਵੇਂ ਕਰਦੇ ਸਾਉ,
ਸਹਿਜੇ ਹੀ ਪਰਖ ਲਿਆ, ਨਾਰੀਆਂ ਦੇ ਸਤ ਧਰਮ ਗਾਰਕ

ਹੋਣ ਦੇ ਅਚੰਭਤ ਕਿੱਸੇ ਜੋ ਮੈਂ ਪੜ੍ਹੇ ਸੁਣੇ ਤੇ ਵੇਖੇ ਸਨ ਮ
ਕਲਪਤਕਹਾਣੀਆਂ ਸਮਝਕੇ ਹੱਸਛੱਡਿਆ ਸੀ ਪਰ ਅੱਜ ਅਪਣੇ
ਨਾਲ ਹੱਡ ਬੀਤੀਆਂ ਦਖ ਦੰਗ ਤੇ ਚਕ੍ਰਿਤ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਸੱਚ
ਹੈ ਮੇਰੀ ਪਿਆਰੀ ਮਾਤਾ ! ਸੱਕੀਆਂ ਨਾਲ ਜੇ ਮਤ੍ਰੇਈਆਂ ਰਲ
ਜਾਣਤਾਂ ਲੋਕ ਆਪਣੀਆਂ ਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਦਾਚਿਤ ਯਾਦ ਨਾ ਕਰਨ ।

**ਰਾਣੀ ਇੱਛਰਾਂ ਦੀਆਂ ਸਹੇਲੀਆਂ ਦਾ ਝੁੰਡ
ਤੇ ਪੂਰਨ ਜੀ ਨੂੰ ਦਲੇਰੀ ਦੇਣੀ**

੧੫.

ਲੂਣਾਂ ਦਾ ਐਸਾ ਕਪਟ ਭਰਿਆ ਛਲ ਜਦ ਇੱਛਰਾਂ
ਨੇ ਸੁਣਿਆਂ ਤਾਂ ਉਹ ਅਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਟਿਕਣ ਨਹੀਂ ਦੇਂਦਾ
ਸੀ ਉਹ ਓਸੇ ਤਰਾਂ ਗਾਮਾਂ ਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਭਰੀ ਭਰਾਈ ਆਪਣੇ
ਸਹੇਲੀਆਂ ਦੇ ਝੁੰਡ ਵਿੱਚ ਭੁੱਜੀ ਗਈ ਤੇ ਇਉਂ ਬੋਲੀ:—

ਮੇਰੀਓ ਪਿਆਰੀਓ ਸਹੇਲੀਓ ! ਸੁਣੋਂ ਨੀ ਅੱਜ ਲੂਣਾਂ
ਤੱਤੀ ਨੇ ਕੇਡਾ ਹਨੇਰ ਤ ਕੂੜ ਦਾ ਤੁਫਾਨ ਮੇਰੇ ਸ੍ਰਵਨ ਪੁੱਤ੍ਰ ਦੇ
ਸਿਰ ਥਪਿਆ ਹੈ, ਤੱਤੀ ਪੁੱਤ ਨਾਲ ਮੂੰਹ ਕਾਲਾ ਕਰਨ ਦੀ
ਠਾਣ ਮੇਰੇ ਭੋਲੇ ਭਾਲੇ ਹੀਰੇ ਪੁੱਤ੍ਰ ਦੇ ਮਗਰ ਪੈ ਗਈ ।
ਅੱਜ ਹਿੰਦੂਆਂ ਦੀ ਰਸਮ ਨੂੰ ਲੂਣਾ ਨੇ ਭੁਲਾਕੇ ਭੈਣਾਂ ਚੂੜੀਆਂ
ਦਾ ਪੰਥ ਚਕ ਚਲਾਇਆ ਹੈ । ਖਸਮ ਦਾ ਸਾਰਾ ਖੌਫ ਦਿਲੋਂ
ਲਾਹਕ ਪੂਰਨ ਪੁੱਤ੍ਰ ਦੀ ਲੂਣਾਂ ਨੇ ਸੋਜ ਮੰਗ ਆਪਣੇ ਸਿਰ
ਘਾਂਟਾ ਪਾਲਿਆ ਹੈ । ਅਣੀਓਂ, ਏਡਾ ਕਹਿਰ ਭੀ ਕਦੀ ਕਿਸੇ
ਸੁਣਿਆਂ ਸ ? ਅੱਜ ਲੂਣਾਂ ਨੇ ਤਾਂ ਉਹ ਕਰ ਦਿਖਾਈ ਜੇਹੜੀ
ਜਦੋਂ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਬਣੀ ਹੈ ਕਿਸੇ ਨਾ ਸੁਣੀ ਸੀ ਤੇ ਨ

ਪੂਰਨ ਜਤੀ ਤੇ ਮਤੇਈ ਲੂਣਾ

੩੭

ਦੇਖੀ ਸੀ। ਹੁਣ ਤੱਤੀ ਨ ਜਦੋਂ ਮੇਰੇ ਧਰਮੀ ਲਾਲ ਦੇ ਹੱਥੋਂ
ਮਰਾਦ ਪੁਗਦੀ ਨਹੀਂ ਦੇਖੀ ਤਾਂ ਚੁੱਕ ਡੁੱਕਰੇ ੨ ਕਰਵਾ
ਚੌਹਾਂ ਦਰਵਾਜ਼ਿਆਂ ਤੇ ਟੰਗਵਾ ਦੇਣ ਦਾ ਰਾਗ ਅਲਾਪਿੱਤਾ ਹੈ।
ਸ਼ੁੱਕਰ ਹੈ ਭੈਣੋਂ ! ਮੇਰੇ ਪੁਤ੍ਰ ਦਾ ਜਤ ਤੇ ਸਤ ਬਚ ਗਿਆ।
ਭਗਵਾਨ ਨੇ ਦੱਬ ਦੇਕੇ ਮੇਰੇ ਪੁੱਤ੍ਰ ਦੀ ਲਾਜ ਟੱਖਲਈ, ਮੇਰੀ ਕੁੱਖ
ਸੁਫਲੀ ਤੇ ਉਜਲ ਕਰ ਦਿੱਤੀ, ਆਖਰ ਜਿਸ ਪੁਤ੍ਰ ਨੇ ਕਿਸੇ
ਵਬਾਈ, ਰੋਗ, ਤਪ, ਹੈਜ਼ੇ, ਗੰਠੀਏ, ਪਲੇਗ ਨਾਲ ਮਰਨਾਂ ਸੀ
ਉਸਦੇ ਮਰਨ ਦਾ ਸੋਹਿਲਾ ਸੁਣ ਲਿਆ। ਚੰਗਾ ਏਹ ਮੌਤ ਸਹੇ-
ਲੀਓ। ਜੇ ਇੱਕ ਪੱਥਰ ਦਿਲ ਲੂਣਾਂ ਵਰਗੀ ਪਾਪਣ ਹੈਂ ਸਆਰੀ
ਬੱਚੇ ਖਾਣੀ ਮਾਤਾ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਮੁਬਾਰਕ ! ਕਿਉਂ ਜੋ
ਉਸੇ ਮਾਤਾ ਦੀ ਕੁੱਖ ਨੂੰ ਭਾਰਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਜਿਸਦੇ ਜੰਮੇਂ
ਜਾਏ ਪੁੱਤ੍ਰ ਧਰਮ ਦੇ ਜਗਵੇਦੀ ਪਰ ਕੁਰਬਾਨ ਹੋ ਸਦਾ ਲਈ
ਜਿਉਂਦੇ ਜਾਗਦੇ ਹੋਕੇ ਜਾਨ ਤੋਂ ਖੇਡ ਜਾਣ। ਮੈਂ ਲੂਣਾਂ ਦੇ ਹੱਥੋਂ
ਜੇ ਆਪਣੇ ਗਰੇ ਮਿਰਗ ਨੂੰ ਧਰਮ ਪਿੱਛੇ ਕੁਸਦਾ ਦੇਖਾਂਗੀ
ਤਾਂ ਮੈਂ ਔਤੀ ਹੋਣ ਦੀ ਥਾਂ ਸਦਾ ਲਈ ਸੌਤੀ ਹੋ ਜਾਵਾਂਗੀ !
ਪਰ ਕੀਹ ਮੇਰਾ ਪਤੀ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਇਨਸਾਫ ਨਾਂ ਕਰੇਗਾ ?
ਸ਼ੁਕਰ ਹੈ ਲਖ ਲਖ ਸ਼ੁਕਰ ਹੈ ਕਿ ਪੁਤ੍ਰ ਪੂਰਨ ਦਾ ਸਤਿਧਰਮ
ਵਾਲ ਵਾਲ ਬਚ ਗਿਆ। ਹੁਣ ਜਦ ਇਛਰਾਂ ਬਾਰ ਬਾਰ ਈਸ਼-
ਵਰ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰ ਚੁਕੀ ਤਾਂ ਪੁਤ੍ਰ ਦੇ ਦੌਸਲੇ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ
ਕਰਨ ਦੀ ਸੁਝੀ ਤੇ ਕਹਿਣ ਲੱਗੀ ਪੁਤ੍ਰ ਪੂਰਨ ਤੇਰੇ ਏਸ ਮਰ-
ਦੂ ਪੁਣੇ ਦੇ ਕੰਮ ਤੇ ਮੇਰਾ ਅੰਤਸ਼ ਕਰਣ ਅਤਯੰਤ ਖੁਸ਼ ਹੈ,
ਭਗਤ ਸੱਚ ਤੇ ਜਾਨ ਕੁਰਬਾਨ ਕਰ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਅੱਜ ਪੂਰਨਾਂ
ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਪਿਛੇ ਚੰਦ ਦੀ ਥਾਂ ਭਗਤ ਪਦ ਸੁਸ਼ੋਭਤ
ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਅਰਥਾਤ ਅੱਜ ਤੇਰਾ ਚੰਦ ਵਾਂਗੂੰ ਚਮਕਦਾ ਨਾਮ

ਪੂਰਨ ਭਗਤੀ ਦੇ ਪਦ ਨੂੰ ਪਾਪਤ ਕਰ ਲੋਕ ਸੁਖੀ ਤੇ ਪ੍ਰਲੋਕ ਸੁਹਲਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਪੂਰਨਾਂ ! ਹੰਸ ਦੀ ਉਮਰ ਭਾਵੇਂ ਥੋੜੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਪਰ ਚੁਗਦੇ ਉਹ ਮੋਤੀ ਚੋਗ ਹੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ।

ਟਿੱਕਾ ਪੂਰਨ ਜੀ ! ਮਾਤਾ ਦੇ ਮੁੱਖ ਵਿੱਚੋਂ ਐਸੀਆਂ ਦਿਲਬਰੀਆਂ ਸੁਣਕੇ ਕਹਿਣ ਲੱਗੇ, ਹੇ ਮਾਤਾ, ਭਾਵੇਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਧਰਮ ਪਰ ਕਾਇਮ ਰਹਿਕੇ ਤੇਰੀ ਕੁੱਖ ਨੂੰ ਭਾਗ ਲਾਉਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਿਆ ਹਾਂ, ਪਰ ਜੱਗ ਦੀ ਨਮੋਸ਼ੀ ਭੀ ਕੋਈ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ । ਜਦ ਪਰਜਾ ਦੇ ਲੋਕ ਐਸੀ ਅਨਹੋਣੀ ਨੂੰ ਸੁਣਨਗੇ ਤਾਂ ਕੀਹ ਕਹਿਣਗੇ ? ਮਾਤਾ ਐਸੇ ਜਿਉਣ ਨਾਲੋਂ ਤਾਂ ਮਰ ਜਾਣਾ ਹਜ਼ਾਰ ਗਣਾ ਚੰਗਾ ਹੈ ! ਲੂਣਾਂ ਨ ਕਪਟ ਜਾਲ ਵਿਛਾਕੇ ਹੁਣ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਵੱਸ ਕਰ ਮੇਰੇ ਤੇ ਜੁਲਮ ਦੀ ਅੰਧਾ ਧੁੰਦ ਛੁਰੀ ਫਿਰਵਾਉਣ ਦੇ ਮਨਸੂਬੇ ਬੰਨ੍ਹਣੇ ਹਨ, ਪਰ ਹੱਛਾ ਭਾਵੀ ਸਿਰ ਮੱਥੇ ਤੇ ਮਰਦ ਹੀ ਝੱਲਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਭਾ ਪਈ ਹੈ ਮਰਦਾਂ ਵਾਂਗ ਮਰਦੇ ਮੈਦਾਨ ਹੋਕੇ ਕਟਾਂਗਾ ਤੇ ਤੇਰੀ ਕੁੱਖ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰ ਦਿਖਾਵਾਂਗਾ ਕਿ ਇੱਛਰਾਂ ਨੇ ਕਦੇ ਇਕ ਪੁੱਤ੍ਰ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਤੇ ਤੇਰਾ ਓਹਨਾਂ ਜਨਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਨਮ ਉੱਜਲ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲੋਕ ਏਸਤਰਾਂ ਕਹਿਕੇ ਪੁਕਾਰਿਆ ਕਰਦੇ ਹਨ, “ਜਨਨੀ ਜਨੇ ਤ ਭਗਤ ਜਨ ਕੈ ਦਾਤਾ ਕੈ ਸੂਰ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਜਨਨੀ ਬਾਂਝ ਰਹੇ ਕਾਹੇ ਗਵਾਵੇ ਨੂਰ ।”

ਲੂਣਾਂ ਦਾ ਕਪਟ ਸਾਲਵਾਹਨ ਮੱਗੇ

੧੬.

ਰਾਤ ਦੇ ਬਾਰਾਂ ਬਜ ਚੁਕੇ ਹਨ, ਰਾਜਾ ਸਾਲਵਾਹਨ ਜੀ ਰਾਜ ਦਰਬਾਰ ਦੇ ਕੰਮ ਕਾਜ ਤੋਂ ਅੱਕੇ ਥੱਕੇ ਲੂਣਾਂ ਦੇ

ਪੂਰਨ ਜਤੀ ਤੇ ਮਤ੍ਰੇਈ ਲੂਣਾਂ ੩੯

ਮਹਿਲਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋ ਰਹੇ ਹਨ, ਡਿਊੜੀ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਲੰਘ ਸੁਫੇ ਵਿੱਚ ਅਜੇ ਰਾਜਾ ਜੀ ਦਾ ਪੈਰ ਹੀ ਧਰਣਾ ਸੀਕਿ ਅਗਾਂਹ ਸੰਨਸਾਨ ਹੀ ਸੰਨਸਾਨ ਦਿਖਾਈ ਦੇਣ ਲੱਗਾ, ਕੋਈ ਦੀਵਾ ਨਹੀਂ, ਕੋਈ ਚਰਾਗ ਨਹੀਂ, ਕੋਈ ਝਾੜ ਨਹੀਂ, ਕੋਈ ਫਾਨੂਸ ਨਹੀਂ, ਕਾਲੀ ਬੋਲੀ ਘੁੱਪ ਘੇਰ ਰਾਤ ਦਾ ਨਜ਼ਾਰਾ ਬੱਝ ਰਿਹਾ ਹੈ ਤੇ ਉਹ ਲੂਣਾਂ ਜੋ ਰਾਜਾ ਜੀ ਨੂੰ ਵੇਹੜੇ ਵੜਦਿਆਂ ਦੇਖ ਸ਼ਾਦ ਸ਼ਾਦ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਸੀ ਤੇ ਨਖਰਿਆਂ ਨਾਲ ਵਾਰੀ ਘੋਲੀ ਜਾਂਦੀ ਤੇ ਰਾਜੇ ਦੀਆਂ ਤਲੀਆਂ ਝਸਦੀ ਦਿਖਾਈ ਦੇਂਦੀ ਸੀ, ਅੱਜ ਕਿਧਰੇ ਦਿਖਾਈ ਨਹੀਂ ਦੇਂਦੀ, ਮਾਨੋਂ ਅੱਜ ਲੂਣਾਂ ਢੇਡਣ ਤੋਂ ਭੀ ਨਹੀਂ ਲੱਭੇਗੀ। ਰਾਜਾ ਅੰਨ੍ਹੇ ਵਾਹ ਹੈਰਾਨ ਹੋਇਆ ੨ ਲੂਣਾਂ ਦੇ ਖਾਸ ਕਮਰੇ ਵੱਲ ਵਧਿਆ, ਓਧਰ ਜਾਣਾ ਹੀ ਸੀ ਕਿ ਇਕ ਟੁੱਟੇ ਫੁੱਟੇ ਪੁਰਾਣੇ ਦੀਵੇ ਵਿੱਚ ਨਿੰਮਾਂ ਨਿੰਮਾਂ ਚਾਨਣਾ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤਾ ਤੇ ਪਾਸ ਹੀ ਰਾਜੇ ਦੀ ਪਿਆਰੀ ਰਾਣੀ ਲੂਣਾਂ ਇੱਕ ਭੈੜੀ ਜੇਹੀ ਫੂੜੀ ਪਰ ਭੁਝੇ ਹੀ ਉੱਸਲ ਵੱਟੇ ਭੰਨ ਰਹੀ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤੀ। ਸਾਲਵਾਹਨ ਐਸੀ ਨਾਜ਼ਕ ਤੇ ਭੈੜੀ ਦਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਪਿਆਰੀ ਨੂੰ ਵੇਖ ਬੋਲ ਉੱਠਿਆ ਹੇ ਪਰਮ ਪਿਆਰੀ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦ ਲੂਣਾਂ ! ਅੱਜ ਕੌਹ ਭਾਣਾ ਵਰਤ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਤੂੰ ਏਸਤਰਾਂ ਦੀ ਦੁਖੀ ਤੇ ਵਿਰਲਾਪ ਕਰਦੀ ਦਿੱਸ ਰਹੀ ਹੈਂ, ਇੰਝ ਲੰਮੀ ਪਈ ਹੈਂ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਤਪਦਿਕ ਦਾ ਰੋਗੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਐਤਾ ਦੁੱਖ ਤਾਂ ਮੋਇਆਂ ਸਨਬੰਧੀਆਂ ਦਾ ਭੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ? ਹੇ ਰਾਣੀ ! ਕਲ ਤੇਰੀਆਂ ਅਮਿੱਤ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਦਾ ਕੋਈ ਅੰਤ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅੱਜ ਏਹ ਕੇਹੜਾ ਵਾਵਿਰੋਲਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਡਾ ਲੈ ਗਿਆ ? ਸਾਰੀ ਉਮਰ ਦਾ ਰੰਡੇਪਾ ਕੱਟਣ ਵਾਲੀਆਂ ਨਾਰੀਆਂ

ਭੀ ਏਸਤਰਾਂ ਸੋਗ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਧਾਰਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀਆਂ ।
 ਏਲ ਲੂਣਾਂ ! ਬੋਲ, ਤੂੰ ਆਪਣੀ ਵਿੱਥਯਾ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮੁਖੜੇ
 ਤੋਂ ਬੋਲ, ਕੀ ਕਿਸੇ ਕਨੀਜ਼ ਗੋਲੀ ਯਾ ਨੌਕਰ ਚਾਕਰ ਨੇ
 ਤੈਨੂੰ ਕੋਈ ਮੰਦਾ ਬੋਲ ਬੋਲਿਆ ਹੈ ? ਲੂਣਾਂ ! ਮੇਰਾ ਜਿਗਰ
 ਪੱਛਿਆ ਪਿਆ ਹੈ, ਤੇਰੀ ਹੁਣ ਸਾਰੀ ਵਿੱਥਯਾ ਨਾਂ
 ਸੁਣਾਉਂਣ ਨਾਲ ਮੇਰਾ ਪੱਛਿਆ ਹੋਯਾ ਦਿਲ ਹੋਰ ਕੀ
 ਘਾਇਲ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਦੇਖ ਲੂਣਾਂ ! ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ
 ਤਸਵੀਰ ਵਾਂਗ ਬੁੱਤ ਬਣਿਆਂ ਖੜਾ ਹਾਂ, ਵੇਤੀ ਆਪਣੇ
 ਦਿਲ ਦਾ ਸਾਰਾ ਹਾਲ ਖੋਲ੍ਹਕੇ ਦਸ, ਜੇ ਅੱਜ ਤੇਰੀ ਐਸੀ
 ਨਾਜ਼ਕ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚੋਂ ਸੁਆਸਾਂ ਦਾ ਕਿਸੇ ਭਾਂਤ ਬਚਾਉ ਨਾ
 ਹੋਯਾ ਤਾਂ ਕਲ ਮੇਰੀ ਚਿਖਾ ਭੀ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਹੀ ਬਣੇਗੀ ।

ਮੂਰਛਾ ਪੈਣੀ ਤੇ ਵੈਦ ਜੀ ਦਾ ਆਉਣਾ

੧੭.

ਜਦ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਹੱਦ ਤੋਂ ਵਧ ਤਰਲੇ ਤੇ ਮਿੰਨਤਾਂ
 ਕਰਦਿਆਂ ਦੇਖਿਆ ਤਾਂ ਉਹ ਕਪਟ ਮੂਰਤ ਛਲ ਭਰਪੂਰ
 ਹਿਰਦੇ ਨਾਲ ਮਚਲ ਮਾਰ ਰਾਜੇ ਦੀ ਪੁੱਛ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੀ ਕਿਸੇ
 ਪੁਕਾਰ ਦਾ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤੇ ਦੇ ਹੇਠ ਲਿਖੀ ਦਸ਼ਾ
 ਵਿੱਚ ਮੂਰਛਤ ਹੋਈ ਹੋਈ ਦਿਖਾਈ ਦੇਣ ਲੱਗੀ—ਲੂਣਾਂ
 ਦੰਦੀਆਂ ਅੱਡਕੇ ਬੇਹੋਸ਼ ਪਈ ਹੋਈ ਹੈ, ਪਾਸ ਰਾਜਾ ਸਾਲਵਾਨ
 ਜੀ ਨਬਲ ਤੇ ਹੱਥ ਰੱਖੇ ਉਸਦੇ ਮੂੰਹ ਵਲ ਬਾਰ ਬਾਰ ਤੱਕ
 ਰਹੇ ਹਨ ਕਿ ਹੁਣ ਭੀ ਬੋਲੀ ਕਿ ਬੋਲੀ, ਪਰ ਉਹ ਆਪਣੇ
 ਹੁਨਰ ਵਿੱਚ ਪੂਰਨ ਮੱਕਾਰ ਨਾਮ ਮਾਤ੍ਰ ਇਕ ਵਾਰ ਭੀ ਅੱਖ
 ਨਹੀਂ ਝਮਕਦੀ । ਅੱਜ ਜੇ ਕਿਸੇ ਨੇ ਨਾਰੀਆਂ ਦੇ ਚਰਿੱਤ੍ਰਾਂ

ਵਿੱਚੋਂ ਇਕ ਅਨੱਖੇ ਚਰਿੱਤ੍ਰ ਦਾ ਨਕਸ਼ਾ ਦੇਖਣਾਂ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਏਥੇ
 ਐਸ ਵੇਲੇ ਦੇਖ ਲਵੇ । ਜੇਹੜੇ ੩੦੪ ਚਰਿੱਤ੍ਰਾਂ ਨੂੰ ਸੰਸਾਰ ਸਿਰ
 ਅੱਖਾਂ ਤੇ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਅੱਜ ਇਕ ਸਾਲਵਾਹਨ
 ਨੂੰ ਭੀ ਆ ਘੇਰਿਆ ਹੈ । ਲਗਾਤਾਰ ਨਬਜ਼ ਤੇ ਹੱਥ ਰਖਿਆਂ
 ਕਈਘੰਟੇ ਬੀਤਗਏਪਰ ਲੁਣਾਂਦੀ ਹੋਸ਼ਨੇ ਪਰਤਾ ਨਹੀਂ ਖਾਧਾ,
 ਉਸੇਤਰਾਂ ਹੀ ਠੰਢੀਠਾਰ ਸੱਥਰ ਲੱਥੀ ਭੁੰਢੇ ਪਈ ਹੈ । ਹੁਣ
 ਐਨਾਂ ਚਿਰ ਜੋ ਰਾਜਾ ਜੀ ਉਸਨੂੰ ਆਪਹੋਸ਼ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਂਣ
 ਦੀ ਕੋਸ਼ਸ਼ ਕਰਦੇ ਰਹੇ ਸਨ ਨਿਸਫਲ ਦੇਖ ਨਿਰਾਸ ਹੋ ਵੈਦ
 ਜੀ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਂਣ ਲਈ ਇਕ ਨੌਕਰ ਦੌੜਾਯਾ, ਵੈਦ ਜੀ ਆ
 ਗਏ ਤੇ ਰਾਜੇ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਨਬਜ਼ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਲੈ ਲਈ ।
 ਕੁਝ ਮਿੰਟ ਹੀ ਬੈਠਿਆਂ ਵੈਦ ਜੀ ਨੂੰ ਬੀਤੇ ਸਨ ਕਿ ਲੁਣਾਂ
 ਅੱਬੜਵਾਹੀ ਹਾਉਕਾ ਲੈਕੇ ਉੱਭੇ ਸਾਹ ਬੋਲੀ-ਪੁੱੜ.....
 ਮਾਂ.....ਦੀ.....ਸੇ..... । ਇਹ ਟੁੱਟੇ ਫੁੱਟੇ ਅੱਖਰ
 ਬੜੀ ਹੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਾਲ ਪਾਪਣ ਲੁਣਾਂ ਨੇ ਆਖੇ, ਪਰ ਏਨੇ
 ਹੀ ਕਹਿਣ ਨਾਲ ਰਾਜੇ ਤੇ ਵੈਦ ਜੀ ਨੂੰ ਢਾਰਸ ਬੱਝ ਗਈ ਤੇ
 ਆਸ ਨੂੰ ਫਲ ਲੱਗ ਗਿਆ । ਵੈਦ ਜੀ ਬੋਲੇ ਕਿ ਰਾਜਨ !
 ਕੋਈ ਚਿੰਤਾ ਨਾ ਕਰੋ, ਰੋਗ ਮੌੜਾ ਖਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਖਤਰਾ ਲੰਘ
 ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਹੁਣ ਮੈਂ ਇਕ ਪੁੜੀ ਦੇਂਦਾ ਹਾਂ ਜਿਸਨੂੰ ਦਿਤਿਆਂ
 ਭਗਵੰਤ ਨੇ ਚਾਹਿਆ ਤਾਂ ਹੁਣੇ ਪਲੋ ਪਲੀ ਵਿੱਚ ਹੀ ਰਾਣੀ
 ਨੌਂ-ਬਰ-ਨੌਂ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ ।

ਏਹ ਕਹਿੰਦਿਆਂ ਵੈਦ ਜੀ ਨੇ ਆਪਣਾ ਮਦਾਰੀ ਵਾਲਾ
 ਥੈਲਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਤੇ ਇਕ ਚਿੱਟੀ ਜੇਹੀ ਸ਼ੀਸ਼ੀ ਵਿੱਚੋਂ ਘਸਮੈਲੇ
 ਜੇਹੇਰੰਗ ਦੀ ਦਵਾਈ ਕੱਢੀ ਤੇ ਪੁੜੀਬੰਨ੍ਹਕੇ ਦੇਵਿੱਤੀ ਤੇ ਉੱਤੋਂ
 ਗੁਲਾਬ ਦੇ ਅਰਕ ਦੇ ਦੋ ਚਾਰ ਘੁੱਟ ਪਿਆਉਂਣ ਲਈ ਕਿਹਾ

ਅਰ ਗੁਲਾਬ ਦਾ ਅਰਕ ਮੁੱਖ ਤੇ ਭੀ ਛਿੜਕਨ ਲਈ ਦਸਿਆ, ਹੁਕਮ ਹੋਣ ਦੀ ਦੇਰ ਸੀ ਕਿ ਗੁਲਾਬ ਦਾ ਅਰਕ ਸੁਨੈਹਰੀ ਗੁਲਾਬਦਾਨੀ ਵਿੱਚ ਲਿਆਕੇ ਵੈਦ ਜੀ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਵੈਦ ਤੇ ਰਾਜਾ ਜੀ ਨੇ ਬੜੀ ਹੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਾਲ ਦੰਦਨ ਖੋਲ੍ਹੀ, ਖੋਲ੍ਹਕੇ ਖਾਖਾਂ ਚੌੜੀਆਂ ਕਰਕੇ ਪੁੜੀ ਹਲਕ ਵਿਚ ਪਾ ਦਿੱਤੀ, ਪੁੜੀ ਦੇਕੇ ਅਰਕ ਦੇ ਦੋ ਚਾਰ ਘੁੱਟ ਪਿਲਾ ਦਿੱਤੇ ਤੇ ਚੰਗੀ ਤਰਾਂ ਮੂੰਹ ਤੇ ਭੀ ਛਿੱਟੇ ਮਾਰੇ, ਕੁਝ ਮਿੰਟਾਂ ਪਿੱਛੋਂ ਰਾਣੀ ਲੂਣਾਂ ਨੇ ਬੜੀ ਹੀ ਸਹਿਜ ਨਾਲ ਕਰਵਟ ਬਦਲਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਤੇ ਕੁਝਕੁ ਅੱਖਾਂ ਭੀ ਝਮਕੀਆਂ, ਹੁਣ ਵੈਦ ਜੀ ਆਪਣੀ ਕਾਰਾਗਰੀ ਜਤਨਾਉਣ ਲਈ ਹੌਲੀ ਜਿਹੀ ਬੋਲੇ-“ਰਾਜਨ ! ਰਾਣੀ ਦੇ ਦਿਲ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸਖਤ ਸਦਮੇ ਨੇ ਚੋਟ ਪਹੁੰਚਾਈ ਹੈ, ਹੁਣ ਖੈਰ ਹੈ ਤੇ ਕੋਈ ਫਿਕਰ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ, ਏਸੇ ਤਰਾਂ ਇਕ ਦੋ ਵਾਰੀ ਪੁੜੀਆਂ ਦੇਣ ਨਾਲ ਅਰੋਗਤਾ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ।” ਅਜੇ ਥੋੜਾ ਹੀ ਸਮਾਂ ਬੀਤਿਆ ਸੀ ਕਿ ਰਾਣੀ ਨੇ ਦੰਗੀ ਤਰਾਂ ਦੋਵੇਂ ਅੱਖਾਂ ਪੁਟੀਆਂ ਤੇ ਹੌਲੇ ਹੌਲੇ ਬੋਲਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਕਰਨ ਲੱਗੀ ਤੇ ਰਾਜੇ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਕੇ ਪੁਛਿਆ ਤੇ ਛਾਤੀ ਤੇ ਹੱਥ ਮਾਰਕੇ ਆਪਣੀ ਮੰਦ ਕਿਸਮਤ ਦਾ ਸਬੂਤ ਦਿੱਤਾ। ਰਾਜਾ ਵਾਰੀ ਤੇ ਘੋਲੀ ਜਾਣ ਲੱਗਾ ਤੇ ਮੂਰਛਤ ਦਸ਼ਾ ਤੋਂ ਵੱਲ ਹੋਣ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿਚ ਵਿਖਾਈ ਦੇਣ ਲੱਗਾ। ਹੁਣ ਫੇਰ ਰਾਜੇ ਨੇ ਓਹੋ ਹੀ ਪੈਹਲਾ ਪੁਸ਼ਨ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮੇਰੇ ਦਿਲ ਨੂੰ ਤਦ ਹੀ ਚੈਨ ਆਵੇਗੀ ਜਦ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਏਸ ਦੁਖ ਦਾ ਕਾਰਨ ਲੱਭ ਲਵਾਂਗਾ।

ਲੂਣਾਂ ਨੇ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਚੰਡ ਕ੍ਰੋਧ ਵਿਚ ਲਿਆਉਣ ਦਾ ਯਤਨ ਕਰਨਾ

੧੮.

ਅੰਤ ਲੂਣਾਂ ਕੁਝ ਚਿਰ ਠਹਿਰਕੇ ਬੋਲੀ ਹੋ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਣਾਂ
ਤੋਂ ਵਧੀਕ ਪਿਆਰੇ ਰਾਜਾ ਜੀ ! ਮੇਰਾ ਜਿਉਣਾ ਹੁਣ ਮੇਰੇ ਵੱਸ
ਨਹੀਂ, ਮੇਰੇ ਸਵਾਸ ਹੁਣ ਪੂਰੇ ਹੋ ਚੁਕੇ ਹਨ । ਜਿਸ ਇਸਤੀ
ਦੇ ਸਤ ਦਾ ਸੰਦਾ ਵਿਕ ਜਾਣ ਦੇ ਖਤਰੇ ਵਿੱਚ ਹੋ ਜਾਵੇ
ਉਸ ਦੀ ਕੱਲ ਭੀ ਮੌਤ ਤੇ ਅੱਜ ਭੀ ਮੌਤ, ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਧੋਖਾ
ਤੇ ਜੁਲਮ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਮਾਪਿਆਂ ਨੇ ਤੇਰੇ ਦਰ ਤਾਹ ਵਿੱਤੀ ਕਿ
ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਰਾਖਾ ਬਣ, ਮੇਰੇ ਸਤੀ ਧਰਮ ਨੂੰ ਅੰਤ ਤੀਕ ਹੱਥ
ਦੇਕੇ ਬਚਾ ਰੱਖੇਂਗਾ, ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਖਿਆਲ ਸੱਲਾਂ ਆਨੇ
ਉਕੇ ਹੀ ਝੁਠੇ ਨਿਕਲੇ । ਤੇਰੇ ਪਿਛੇ ਮਾਪਿਆਂ ਦਾ ਪਿਆਰ
ਛੱਡਿਆ, ਭਰਾਵਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰੇਮ ਤੇ ਤੋਤਲੀਆਂ ਗਲਾਂ ਛੱਡੀਆਂ।
ਜੇਹੜੇ ਨਾਗ ਨੂੰ ਤੂੰ ਵੱਧ ਪਿਆ ਪਿਆ ਕੇ ਪਾਲਿਆ ਹੈ, ਅੱਜ
ਉਹੋ ਹੀ ਕਰੂੰਡੀਆ ਮੈਨੂੰ ਛੱਸ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸਦੀ ਗੱਲ ਮੈਨੂੰ
ਜ਼ਹਿਰ ਦੀ ਨਿਆਈਂ ਭਾਸੀ ਤੇ ਲੂੰ ਲੂੰ ਵਿੱਚ ਧਸ ਗਈ ਹੈ,
ਰਾਜਾ ਜੇਹੜਾ ਪੁੱਤ੍ਰ ਮਾਪਿਆਂ ਦੀ ਇੱਜ਼ਤ ਨੂੰ ਹੱਥ ਪਾਵੇ ਉਸ
ਨੂੰ ਕੱਸ ਕੇ ਤੀਰ ਮਾਰੀਏ । ਜੇ ਮੈਂ ਸਾਰੀ ਗੱਲ ਖੋਲ੍ਹਕੇ ਦੱਸਾਂ
ਤਾਂ ਜਹਾਨ ਦੀ ਸਵਾਹ ਸਾਰੀ ਤੇਰੇ ਸਿਰਹੀ ਦੁਨੀਆਂ ਪਾਵੇਗੀ,
ਪਰ ਮੈਂ ਭਾਵੇਂ ਕਿਡੀ ਸ਼ਰਮਾਂਦੀ ਹਾਂ ਤੇ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦੀ ਕਿ
ਐਸੀ ਦੁਖ ਭਰੀ ਤੇ ਬੇਹਯਾਈ ਦੀ ਵਿਥੜਾ ਨੂੰ ਤੇਰੇ ਅੱਗੇ
ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਾਂ ਪਰ ਧਰਮ ਪਤਨੀ ਹੋਣ ਦੀ ਹੈਸੀਅਤ ਵਿਚ

ਮੇਰਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਵਿਸਥਾਰ ਸਹਿਤ ਏਸ ਸਾਰੇ ਦੁਖ ਤੇਰੇ ਅੱਗੇ ਫੋਲ ਧਰਾਂ। ਜਦੋਂ ਹੀ ਮੈਂ ਚੰਡਾਲ ਪੁਤਰ ਪੁਰ ਦੇ ਮੱਥੇ ਲੱਗੀ ਤਦੋਂ ਦਾ ਹੀ ਮੇਰਾ ਏਹ ਹਾਲ ਹੋ ਗਿਆ ਤੇ ਮੈਂ ਉਸੇ ਦਮ ਦੀ ਮੂਰਛਾ ਹੋਈ ਪਈ ਹਾਂ। ਹੇ ਰਾਜਨ ! ਭਲਾ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਦੱਸੋ ਪੁਤਰ ਭੀ ਮਾਵਾਂ ਨਾਲ ਹਸ ਹਸ ਕੇ ਕਲੋਲ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤੇ ਗਲਵੱਕੜੀਆਂ ਪਾਉਣ ਲਈ ਪੈਰ ਵਧਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਏਹ ਉਸੇ ਪੁਤਰ ਦੀ ਹੀ ਅੱਜ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਵਿਥਯਾ ਸੁਣਾ ਰਹੀ ਹਾਂ ਜਿਸਨੇ ਅਜੇ ਕੱਲ ਹੀ ਤੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰਾਜ ਦਰਬਾਰ ਵਿੱਚ ਵਿਆਹ ਕਰਾਉਣ ਤੋਂ ਨਾਂਹ ਕਰਕੇ ਤੇਰੀ ਅੱਖੀਂ ਘੱਟਾ ਪਾਯਾ ਸੀ।

ਸਾਲਵਾਹਨ ਐਸੀ ਗਜ਼ਬ ਦੀ ਲੰ ਕੰਡੇ ਕਰ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਵਿਥਯਾ ਨੂੰ ਸੁਣ ਦੇਦੀਆਂ ਕਰੀਚ ਬੋਲੁ ਟੱਕਣ ਲੱਗਾ ਤੇ ਲੂਣਾ ਵੱਲ ਮੂੰਹ ਕਰਕੇ ਬੋਲਿਆ, ਸੱਚ ਹੈ ਜੇਹੜੀ ਔਰਤ ਮਰਦ ਤੋਂ ਭੇਦ ਛੁਪਾ ਰੱਖੇ ਉਹ ਅਸਲ ਅਣਜਾਣ ਤੇ ਪਤੀ-ਬਿਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ, ਜੇਹੜੀ ਖਸਮ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਿੱਤ ਬੋਲ ਬੇਅਦਬੀ ਕਰੇ ਉਹ ਭੀ ਸੱਚ ਜਾਣੀਂ ਔਰਤ ਕਲਾ ਕਲੇਸ਼ ਦਾ ਘਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਪਤੀਬਿਤ ਭਾਵਤੇ ਦਿਲੋਂ ਖੁਸ਼ ਹਾਂ, ਤੂੰ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਸਾਰੀ ਸਿਰ ਬੀਤੀ ਅੱਖਰ ਅੱਖਰ ਸੱਚੋਂ ਸੱਚ ਕਹਿ ਸੁਣਾਈ ਹੈ, ਯਾਦ ਰੱਖ ਮੈਂ ਉਸਦਾ ਇਨਸਾਫ ਚੰਗੀ ਤਰਾਂ ਜਾਂਚ ਪੜਤਾਲ ਕਰਕੇ ਸੋਲਾਂ ਆਨੇ ਠੀਕ ਠੀਕ ਕਰਾਂਗਾ, ਯਕੀਨ ਰੱਖ ਜੇ ਸਾਲਵਾਹਨ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤ੍ਰ ਨੂੰ ਹਰਾਮਖੋਰੀ ਦੇ ਬਦਲੇ ਸਜ਼ਾ ਨਾ ਦਿੱਤੀ ਤਾਂ ਪਰਜਾ ਮੇਰੇ ਹੁਕਮ ਦਾ ਸਿੱਕਾ ਕਿਸਤਰਾਂ ਮੰਨੇਗੀ? ਮੈਂ ਠੀਕਪਿਛਲੇ ਜੁਗ ਕੋਈ ਉਪਦ੍ਰਵਪਾਪ ਤੇ ਮੰਦੇ ਕਰਮ ਕੀਤੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਫਲ ਮੈਨੂੰ ਐਸੀ ਹਾਲਤ

ਪੂਰਨ ਜਤੀ ਤੇ ਮਤ੍ਰੇਈ ਲੂਣਾ ੪੫

ਨੂੰ ਪਹਿਚਾਣ ਵਾਲਾ ਪਤ੍ਰ ਪੱਲੇ ਪਿਆ ਹੈ, ਕੀਹ ਏਹ
ਸੱਚ ਹੈ ਅੱਜ ਉਹ ਪੂਰਨ ਧਰਮੋਂ ਗਿਰ ਗਿਆ ਜੇਹੜਾ ਕੱਲ
ਮਨੂੰ ਦਰਬਾਰ ਵਿੱਚ ਇਨਸਾਨ ਦੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਅੱਡੇ ਅੱਡਰੇਭਾਗ
ਤਥਾ ਬ੍ਰਹਮ ਵਰਯ, ਗ੍ਰਹਿਸਤ ਧਰਮ, ਬਾਨ ਪ੍ਰਸਤਿ ਆਦਿਕਾਂ
ਦੇ ਝਾਕੇ ਦਿਖਾਉਂਦਾ ਸੀ? ਠੀਕ ਸੱਚ ਮੁੱਚ ਏਹ ਉਹੋ ਹੀ ਪੂਰਨ
ਹੈ? ਉਦੇਬਰ ਫਲ ਦਾ ਢਿਡ ਪਾਟਾ ਹੈ ਤਦੇ ਹੀ ਇਹ ਕਿਰਮ
ਸੁਰਬਲ ਸੁਰਬਲ ਕਰਦੇ ਦਿਖਾਈ ਦੇਂਦੇ ਹਨ। ਅੱਜ ਪੂਰਨ
ਦੀ ਨੀਤ ਬਦਲ ਗਈ, ਲੂਣਾਂ ਸੱਚੀ ਹੈ ਤ੍ਰੀਮਤ ਅਬਲਾ ਹੈ
ਕੀਹ ਕਦੇ, ਇਕ ਅਬਲਾ ਨਾਰੀ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਪਤੀ ਤੋਂ ਛੁੱਟ
ਹੋਰ ਕਿੱਥੇ ਹੈ? ਮੇਰਾ ਧਰਮ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਨਾਲ ਨੌ ਸ਼ੇਰਵਾਂ
ਵਾਲਾ ਇਨਸਾਫ ਕਰਾਂ। ਰਾਜਾ ਏਹ ਮਨੋਵਾਦ ਕਰ ਹੀ ਰਿਹਾ
ਸੀ ਕਿ ਲੂਣਾਂ ਆਪਣੇ ਮੈਸਮਰੇਜ਼ਮ ਦਾ ਜਾਦੂ ਚਲਦਾ ਦੇਖ
ਬੋਲ ਉਠੀ, ਰਾਜਾ ਮੈਂ ਸੱਚ ਕਹਿੰਦੀ ਹਾਂ ਪੂਰਨ ਨੇ ਜੋ ਮੇਰੇ
ਨਾਲ ਜੁਲਮ ਕਮਾਇਆ ਹੈ ਉਹ ਕਹਿਣ ਤੇ ਸੁਣਨ ਤੋਂ
ਬਾਹਰ ਹੈ, ਜਹਾਨ ਨੂੰ ਸੁਫਨੇ ਵਾਂਗ ਜਾਣਕੇ ਮੈਂ ਘੁਕ ਸੁੱਤੀ
ਪਈ ਸਾਂ, ਤਾਰੀਓਂ ਖਬਰ ਜੋ ਤੇਰੇ ਏਸ ਟਿੱਕੇ ਪੂਰਨ
ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਪਲੰਘ ਤੋਂ ਔਰਤਾਂ ਵਾਂਗ ਵੀਨੀਂ ਤੋਂ ਆ ਫੜਿਆ,
ਮੈਂ ਹੱਕੀ ਬੱਕੀ ਸ਼ਰਮ ਨਾਲ ਗਰਕਦੀ ਗਈ ਪਰ ਏਹ ਲੋਕ
ਲਾਜ ਯਾ ਤੇਰੇ ਡਰ ਤੋਂ ਮੂਲ ਨਹੀਂ ਡਰਿਆ, ਮੇਰਾ
ਵਿੱਤ ਸੀਸੇ ਵਾਂਗ ਸਾਫ ਸੀ ਏਸ ਖੋਟੀ ਵਾਸ਼ਨਾਂ
ਪ੍ਰਗਟ ਕਰ ਮੇਰੇ ਅਡੋਲ ਦਿਲ ਨੂੰ ਆ ਹਿਲਾਇਆ ਅਰ
ਅਦਬ ਅਦਾਬ ਤੋਂ ਸਖਨਾ ਹੋ ਮੁੜ ਅਗਾਂਹ ਵਧ ਮੇਰੀ ਛਾਤੀ
ਵਲ ਹੀ ਵਧਦਾ ਗਿਆ, ਹੇ ਮੇਰੇ ਸਿਰਤਾਜ ਜੀ ! ਮੈਂ ਉਸਦੀ
ਕੋਹੜੀ ੨ ਉਪਦਰ ਭਰੀ ਹਰਕਤ ਦੱਸਾਂ, ਕਲਿਜਾ ਉੱਛਲਦਾ

੪੬

ਇਖਲਾਕ ਦਾ ਰਤਨ

ਤੇ ਮੂੰਹ ਨੂੰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਰਾਣੀ ਦੀ ਐਸੀ ਤੇਜ਼ ਭਖਾਉਂਣ ਵਾਲੀ ਰਮਜ਼ ਹੁਣ ਫਾਲ ਪੈ ਚੁੱਕੀ ਸੀ, ਉਸਦੀ ਨਰਦ ਟਿਕਾਣੇ ਲੱਗ ਚੁੱਕੀ ਸੀ ਤੇ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਪੂਰਾ ਨਿਸਚਾ ਹੋ ਚੁੱਕਾ ਸੀ, ਹੁਣ ਲੋਹੇ ਲਾਖੇ ਹੋਯਾ ੨ ਸਾਲਵਾਹਨ ਬੋਲਿਆ ਕਿ ਲੂਣਾਂ ! ਪੂਰਨ ਅੱਜ ਦੀ ਰਾਤ ਭਾਵੇਂ ਸੁੱਖਾਂ ਦੀ ਕੱਟ ਲਵੇ ਪਰ ਨਾ ਕਲ ਪੂਰਨ ਹੋਵੇਗਾ ਤੇ ਨਾ ਉਸਦੇ ਜਨਮ ਦੇਨ ਵਾਲੀ ਇੱਛਰਾਂ ਹੋਵੇਗੀ, ਨਾ ਇੱਛਰਾਂ ਸੱਪਣੀ ਮੇਰੇ ਮਹਿਲਾਂ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੀ ਤੇ ਨਾ ਏਹ ਕਰੁੰਡੀਆ ਮੇਰੇ ਘਰ ਜੰਮਦਾ, ਅਜੇਹੇ ਪੁੱਤ੍ਰ ਨਾਲੋਂ ਮੈਂ ਔਤਰਾ ਹੀ ਮਰ ਜਾਂਦਾ ਤਾਂ ਚੰਗਾ ਸੀ।

ਪੂਰਨ ਦੇ ਕਤਲ ਲਈ ਸਾਲਵਾਹਨ ਦਾ ਬਚਨ ਦੇਣਾ

੧੯.

ਹੁਣ ਲੂਣਾਂ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਹੋਰ ਪਕਿਆਂ ਕਰਨ ਦਾ ਵੇਲਾ ਤਾੜਕੇ ਬੱਲੀ ਹੋ ਰਾਜਾ ! ਏਸ ਜਹਾਨ ਤੇ ਕੇਹੜਾ ਪੁੱਤ੍ਰ ਨੂੰ ਮਰਵਾਉਂਣ ਵਾਲਾ ਜੰਮਿਆਂ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਵਰਗੀਆਂ ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ ਦਾ ਆਪ ਨੂੰ ਕੀ ਘਾਟਾ ਹੈ? ਆਪ ਆਪਣੀ ਬੁਢਾਪੇ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਹੋਈ ੨ ਸੱਧਰ ਨੂੰ ਕਿਸਤਰਾਂ ਅੱਖਾਂ ਅੱਗੋਂ ਦੂਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ? ਪੁੱਤ੍ਰ ਬਿਨਾਂ ਤਾਂ ਨਰਕ ਵਿੱਚ ਭੀ ਢੋਹੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ ਤੇ ਮਾਪੇ ਮਰਨ ਪਿੱਛੋਂ ਕੇਵਲ ਪੁੱਤ੍ਰ ਹੀ ਨਿਸ਼ਾਨ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਦਸਰਥ ਵਾਂਗ ਸਾਰੇ ਰਾਜੇ ਨਾ ਹੋਏ ਜੇਹੜੇ ਰਾਮ ਵਰਗੀਆਂ ਨੂੰ ਭੀ ਇਨਸਾਫ ਕਰ ਬਨਬਾਸ ਭੁਗਾ ਗਏ, ਉੱਤੋਂ ਤਾਂ ਭਾਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਏਥੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਕਿੰਨੇ ਹੀ ਕੌਲ ਕਤਾਰ ਕਰ ਜਾਓ

ਪਰ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਪੁੱਤ੍ਰ ਦੀ ਮਮਤਾ ਬੁਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਮਾਪੇ ਖੋਟੇ ਤੋਂ ਖੋਟੇ ਪੁੱਤ੍ਰਾਂ ਨੂੰ ਭੀ ਅੱਖਾਂ ਅੱਗੋਂ ਉਹਲੇ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ, ਤੂੰ ਤਾਂ ਰਾਜਾ ਅਨੇਕਾਂ ਗਿਣਤੀਆਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸੁੱਖਣਾਂ ਸੁੱਖਕੇ ਕਵਲ ਇਕ ਹੀ ਪੁੱਤ੍ਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਹੱਛਾ, ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਰੱਬ ਨੇ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਬੰਦਾ ਉਸਦੇ ਬਦਲੇ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਕੌਣ ਜੰਮਿਆ ਹੈ ?

ਹੁਣ ਰਾਜੇ ਸਾਲਵਾਹਨ ਦੀ ਹੋਰ ਭੀ ਪ੍ਰਚੰਡ ਕ੍ਰੋਧ ਦੀ ਅਗਨੀ ਤੇਜ਼ ਹੋਗਈ ਤੇ ਆਪੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੋਕੇ ਬੋਲਿਆ—
 ਰਾਣੀ ! ਯਾਦ ਰੱਖ, ਮੈਂ ਉਹ ਇਨਸਾਨ ਹਾਂ ਜੋ ਇਕ ਵਾਰ ਹੀ ਦੇਖਣ ਨਾਲ ਤੇ ਸੁਣਨ ਨਾਲ ਗੱਲ ਦੀ ਅਸਲ ਸਚਾਈ ਲੱਭ ਲੈਂਦਾ ਹਾਂ, ਮੈਨੂੰ ਤੂੰ ਏਡਾ ਭੋਲਾ ਤੇ ਅਕਲ ਤੋਂ ਸੁੱਖਣਾਂ ਨਾ ਸਮਝ, ਮੈਂ ਅਕਸਰ ਫੇਰ ਰਾਜਾ ਹਾਂ, ਰਾਜ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਰਾਤ ਇਨ ਅਦਮੀ ਚਾਰਦਾ ਹਾਂ, ਅਦਲ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਸੈਂਕੜੇ ਅਜੇਹੇ ਝੇੜੇ ਨਿੱਤ ਨਿਪਟਾਂਦਾ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਤੇਰਾ ਭੀ ਪੂਰਾ ਪੂਰਾ ਇਨਸਾਫ ਕਰਾਂਗਾਂ ਤੇ ਜੇ ਮੇਰਾ ਪੁੱਤ੍ਰ ਅਖਾਉਣ ਵਾਲਾ ਮੇਰੇ ਖਾਨਦਾਨ ਨੂੰ ਕਲੰਕਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਬੰਦੀ ਵਾਲੇ ਤਾਰੇ ਦਾ ਭਾਈਵਾਲ ਪੂਰਣ ਦੋਸ਼ੀ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਡੱਕਰੇ ਕਰਵਾ ਚੌਹੀਂ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਟੰਗਵਾ ਦੇਵਾਂਗਾ। ਦੁਨੀਆਂ ਦੇਖੇਗੀ ਕਿ ਸਾਲਵਾਹਨ ਨੇ ਨੌਸ਼ੇਰਵਾਂ ਵਾਲਾ ਇਨਸਾਫ ਕਰਕੇ ਕਿਸ ਤਰਾਂ ਦੁੱਧ ਪਾਣੀ ਨਿਤਾਰਿਆ ਹੈ, ਕਾਠ ਦੀ ਹਾਂਡੀ ਇਕ ਵਾਰ ਹੀ ਚੜ੍ਹਦੀ ਹੈ, ਹੇ ਮੇਰੀ ਪ੍ਰਿਯ ਲੂਣਾਂ ! ਤੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਨਿਸਚੇ ਕਰਕੇ ਜਾਣ, ਮੇਰੀਆਂ ਏਹਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਕੱਲ ਸਵੇਰੇ ਦੇਖੀਂ, ਹੁਣ ਰਾਤ ਦੁੱਖ ਸੁੱਖ ਨਾਲ ਜਿਵੇਂ ਬੀਤਦੀ ਹਈ

ਬਿਤਾ ਲੈ ਤੇ ਕੱਲ ਏਸ ਜੁਲਮ ਦਾ ਸੁਵਾਦ ਤੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਸ ਪੂਰਨ ਨੂੰ ਚਖਾਵਾਂਗਾ।

ਲੂਣਾਂ ਫੇਰ ਰਾਜੇ ਤੋਂ ਬਚਨ ਲੈਣ ਵਾਸਤੇ ਬੋਲੀ ਹੋ ਰਾਜਨ ! ਮੁਖ ਤੋਂ ਨਿਕਲੇ ਸੁਖਨ ਨੂੰ ਸਿਰੇ ਚਾੜ੍ਹਕੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਇਨਸਾਫ ਕਰੀਂ, ਰੱਬ ਹੋਰ ਸਾਨੂੰ ਬਦਖਸ਼ਾਂ ਦਾ ਲਾਲ ਹੀਰਾ ਦੇ ਦੇਵੇਗਾ, ਪਰ ਏਸ ਕਰੂੰਡੀਏ ਦਾ ਦਰਸ਼ਨ ਫੇਰ ਮੈਨੂੰ ਜਨਮ ਭਰ ਨਾਂ ਕਰਾਵੀਂ, ਤੇਰੇ ਇਸਤਰਾਂ ਦਾ ਇਨਸਾਫ ਕਰਨ ਨਾਲ ਪਰਜਾ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਭੀ ਕੰਨ ਹੋ ਜਾਣਗੇ ਤੇ ਮੇਰੇ ਵਰਗੀਆਂ ਕਿਸਮਤ ਦੀਆਂ ਮਾਰੀਆਂ ਮਾਵਾਂ ਦੀ ਇੱਜ਼ਤ ਨੂੰ ਹੱਥ ਪਾਣ ਦਾ ਹੌਂਸਲਾ ਅਜੇਹੇ ਪਾਪੀ ਪੁੱਤ੍ਰ ਨਾਂ ਕਰ ਸਕਣਗੇ। ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਬਚਨ ਦੇਕੇ ਰਾਜਾ ਸੌਣ ਨੂੰ ਤਾਂ ਸੌਂ ਗਿਆ ਪਰ ਨੀਂਦਰ ਕਿੱਥੋਂ ਆਵੇ ? ਕਰਵਟ ਤੇ ਕਰਵਟ ਬਦਲਦਾ ਹੈ, ਮਸਾਂ ਮਸਾਂ ਰਾਤ ਅੱਧੀ ਹੀ ਅਜੇ ਬੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਰਾਜਾ ਜਿਵੇਂ ਸੁੱਤਾ ਹੋਯਾ ਆਦਮੀ ਅੱਬੜਵਾਯਾ ਬੋਲ ਉਠਦਾ ਹੋ ਬੋਲ ਉਠਿਆ:—ਦੁਸ਼ਟ ਪੂਰਨਾਂ ! ਹੁਣ ਤੂੰ ਕਿੱਥੇ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈਂ ? ਸਵੇਰੇ ਤੇਰੀਆਂ ਮੇਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ, ਵੇਖੀਂ ਤੈਨੂੰ ਤੇਰੀ ਏਸ ਬੇਹੁਰਮਤੀ ਦਾ ਕੀ ਮਜ਼ਾ ਚਖਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਬੱਸ ਇਵੇਂ ਹੀ ਨੀਮ ਪਾਗਲਾਂ ਵਾਂਗ ਰਾਜਾ ਸਾਲਵਾਹਨ ਰਾਤ ਭਰ ਟਿਕਵੀਂ ਨੀਂਦ ਨਹੀਂ ਸੌਂ ਸਕੇ, ਹੁਣ ਸਵੇਰ ਸਾਰ ਦਾ ਵੇਲਾ ਹੁੰਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤੇ ਪਲ ਘੜੀ ਨੂੰ ਪਹੁ ਫੁਟਾਲਾ ਹੋਯਾ ਕਿ ਹੋਯਾ ਤੇ ਪੂਰਨ ਜਤੀ ਦੀ ਨਿਖੁੱਟੀ ਕਿਸਮਤ ਦਾ ਝਰੜਾ ਚਲਿਆ ਕਿ ਚਲਿਆ।

ਕਚਹਿਰੀ ਵਿੱਚ ਪੂਰਨ ਨਾਲ ਇਨਸਾਫ

੨੦.

ਸਿਆਲਕੋਟ ਦੇ ਰਾਜੇ ਸਾਲਵਾਹਨ ਦੀ ਕਚਹਿਰੀ ਦੇਖਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨਾਲ ਖਚਾਖੱਚ ਭਰਪੂਰ ਹੈ, ਤਿਲ ਸੁੱਟਣ ਨੂੰ ਜਗਾ ਨਹੀਂ, ਇਕ ਵੱਡੇ ਸਾਰੇ ਸਿੰਘਾਸਨ ਤੇ ਰਾਜਾ ਸਾਲਵਾਹਨ ਸਿਰ ਤੇ ਬੜਾ ਹੀ ਆਲੀਸ਼ਾਨ ਤਾਜ ਪਹਿਨਕੇ ਅਮੀਰਾਂ ਵਜ਼ੀਰਾਂ ਦੇ ਘੇਰੇ ਵਿੱਚ ਘਿਰੇ ਹੋਏ ਬੈਠੇ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ, ਪਾਸ ਰਾਜ ਮੰਤ੍ਰੀ ਭੀ ਬੈਠੇ ਡੂੰਘੀਆਂ ਸੋਚਾਂ ਵਿੱਚ ਪਏ ਹਨ, ਤੇ ਆਪਣੀ ਕਿਸਮਤ ਦਾ ਅੰਤਮ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਨ ਲਈ ਯੋਗੀ ਰਾਜ ਕੁਮਾਰ ਪੂਰਨ ਜੀ ਦੋਵੇਂ ਹੱਥ ਜੋੜੇ ਸੀਸ ਨਿਵਾਈ ਪਿਤਾ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜੇ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ, ਦਿਸ਼ਟੇ ਰਾਜੇ ਦੇ ਮੂੰਹ ਵੱਲ ਦੇਖ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿ ਪੂਰਨ ਨਾਲ ਰਾਜਾ ਕੀ ਇਨਸਾਫ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਦੇਖਦਿਆਂ ੨ ਹੀ ਇਕ ਡਰਾਉਂਦੀ ਅਵਾਜ਼ ਰਾਜਾ ਜੀ ਦੇ ਮੂੰਹੋਂ ਨਿਕਲੀ:—

“ਹੇ ਦੁਸ਼ਟ ਚੰਡਾਲ ਮੇਰੀ ਕੁਲ ਨੂੰ ਕਲੰਕਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ! ਤੂੰ ਜਿਸ ਦਿਨ ਦਾ ਮੇਰੇ ਘਰ ਜਨਮ ਲਿਆ ਹੈ ਮੈਨੂੰ ਛਿਨ ਭਰ ਭੀ ਸੁਖ ਤੇ ਚੈਨ ਨਹੀਂ ਲੈਣ ਦਿੱਤਾ, ਬਾਰਾਂ ਵਰ੍ਹੇ ਭੋਰੇ ਵਿੱਚ ਰਿਹੋਂ ਤੇ ਨਿਕਲਦਿਆਂ ਹੀ ਚੁੱਕ ਏਹ ਕਰਤੂਤ ਘੋਲੀ ਉ, ਜਿਸ ਵਿਆਹ ਲਈ ਮੈਂ ਤੇ ਮੰਤ੍ਰੀ ਆਦਿਕ ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰੇਰਨਾਂ ਕਰ ਰਹੇ ਸਾਂ ਉਸਦਾ ਅੱਜ ਸ਼ੌਕ ਕੁੱਢ ਪਿਆ ਹਈ ? ਕੀ ਮਾਤਾ ਤੋਂ ਛੁੱਟ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਦੀ ਸੇਜ ਨਹੀਂ ਸੀ ? ਕੀ ਤੈਨੂੰ ਲੁਣਾਂ ਦੀ ਸੇਜ ਹੀ ਯਾਦ ਰਹਿ ਗਈ ਸੀ ? ਉਹ ਇਜ਼ਤ ਜੇਹੜੀ ਲੱਖੀਂ ਹੱਥ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ ਅੱਜ ਤੂੰ ਸ਼ਾਕ

ਵਿੱਚ ਰਲਾਕੇ ਮੇਰਾ ਸੱਤਿਆਨਾਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਕਾਸ਼ !
 ਤੇਰੇ ਵਰਗੇ ਪੁੱਤ੍ਰ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ
 ਕਿਉਂ ਨਾ ਧਰਤ ਅਕਾਸ਼ ਸ਼ਾਰਕ ਹੋ ਗਏ ?” ਅੱਗੋਂ ਹੱਥ
 ਜੋੜਕੇ ਪੁੱਤ੍ਰ ਪੂਰਨ ਜੀ ਬੋਲੇ—“ਹੇ ਮੇਰੇ ਸਿਰ ਦੇ ਛਤ੍ਰ ਤੇ ਜਨਮ
 ਦਾਤਾ ਪਿਤਾ ਜੀ ! ਪੂਰਨ ਪੁੱਤ੍ਰ ਆਪ ਦੇ ਤੁਖਮ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਕੇ
 (ਸੱਚ ਜਾਣੋਂ ਦੁਨੀਆਂ ਬਦਲ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਭਾਵੇਂ ਬਦਲ ਜਾਵੇ)
 ਆਪਣੇ ਜਾਨ ਤੋਂ ਪਿਆਰੇ ਧਰਮਨੂੰ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਭੁੱਲ ਸਕਦਾ,
 ਹੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ! ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਪੂਰਨ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਨੀਵੀਂ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ,
 ਪੂਰਨ ਨੇ ਕਦੇ ਭੀ ਕਿਸੇ ਇਸਤੀ ਵੱਲ ਨਜ਼ਰ ਭਰਕੇ ਨਹੀਂ
 ਦੇਖਿਆ, ਪਿਤਾ ਜੀ ! ਤੁਸੀਂ ਅੱਜ ਇਸਤੀ ਦੇ ਕਹੇ ਲੱਗਕੇ
 ਪੂਰਨ ਦੇ ਸੱਤ ਵਿੱਚ ਭਰਮ ਚਿੱਤੀ ਠਾਣ ਬੈਠ ਹੋ, ਕੀਹ
 ਸਿਆਲਕੋਟ ਦੀ ਧਰਤੀ ਸੱਚ ਮੁੱਚ ਅਜੇਹੇ ਹੀ ਕਲੰਕਾਂ
 ਜੋਗੀ ਵਹਿ ਗਈ ਹੈ ? ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਭੀ ਇਸੇ ਨਗਰੀ
 ਵਿੱਚ ਸੱਚੀ ਧਰਮ ਦੀ ਸ਼ਮਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਵਾਨ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਦੁਕੀਕਤ
 ਰਾਇ ਨਾਲ ਐਸਾ ਹੀ ਇਨਸਾਫ ਹੋਯਾਸੀ ਜਿਹਾ ਕਿ ਅੱਜ ਪਤਾ
 ਜੀ ਅਪਣੇ ਹੋਏ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਹੋਣਦੀ ਆਸ ਹੈ, ਉਹ ਅੱਜ ਤੱਕ
 ਪੰਜਾਬੀਆਂ ਦੀਆਂ ਨਸਲਾਂ ਦੇ ਦਿਲਾਂ ਵਿੱਚ ਨਕਸ਼ ਹੋਯਾ २
 ਚਲਿਆ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਹੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ! ਮੇਰੇ ਧਰਮ ਵਿਚਰਾਈ
 ਜਿੰਨਾਂ ਭੀ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਆਯਾ, ਮੇਰਾ ਧਰਮ ਉਸੇ ਤਰਾਂ ਅਟੱਲ
 ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਪੈਂਹਲਾਂਸ, ਅੱਜ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਮਗਰ ਲੱਗਕੇ ਮੇਰੇ
 ਨਾਲ ਜੁਲਮ ਦਾ ਇਨਸਾਫ ਕਰਨ ਲੱਗੇ, ਏਹ ਉਹ ਹੋਣੀਆਂ
 ਹਨ ਕਿ ਕੀੜੀ ਨਾਲ ਹਥੀ ਭਿੜਾਰੇ, ਪਿਤਾ ਪੁੱਤ੍ਰ, ਭਰਾ २
 ਨੂੰ ਲੜਾਕੇ ਆਪੋ ਵਿੱਚ ਟਕਰਾਕੇ ਮਰਵਾ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ ।
 ਹ ਰਾਜ ਦ ਤਤ ਪਤ ਬੈਠ ਕੇ ਭੀ ਪਿਤਾ ਜੀ ਆਪ ਪੁ ਰਾ-

ਤਨ ਹੋਣੀਆਂ ਜੋ ਪਿਛਲੀਆਂ ਹੋ ਬੀਤੀਆਂ ਮਤੇਈਆਂ ਦੇ
 ਹੱਥੋਂ ਮੇਰੇ ਵਰਗੇ ਅੱਲ੍ਹੜ ਕੁਮਾਰਾਂ ਨਾਲ ਵਰਤੀਆਂ ਸਨ
 ਸਾਰੀਆਂ ਭੁੱਲ ਗਏ ਹੋ ? ਕੀ ਕਕੇਈ ਨੇ ਰਾਮ ਚੰਦ
 ਵਰਗੇ ਮਹਾਂ ਬੀਰ ਧਰਮਗਜ ਅਵਤਾਰ ਨੂੰ ਬਨਬਾਸ ਦਿਵਾਕੇ
 ਰਾਜ ਪਾਟ ਦਾ ਬੇੜਾ ਗਰਕ ਕਿਵੇਂ ਕਰਵਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਆਪ
 ਨੂੰ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ? ਏਹਨਾਂ ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਸਦਕੇ, ਕੇਹੜੇ ੨ ਵਸਦੇ
 ਘਰ ਉਜਾੜ ਨਹੀਂ ਬਣਗਏ। ਹੁਣ ਰਾਜਾ ਜੀ ਗੁੱਸੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਚੰਡ
 ਹੋ ਬੋਲੇ, ਪੁਤ੍ਰ ! ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਸ਼ਿਕਮੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋ ਮੈਨੂੰ ਹੀ ਛਲਣ ਦੀ
 ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਾਂ ਕਰ, ਤੇਰਾ ਹੁਣ ਦਾਣਾ ਪਾਣੀ ਏਸ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ
 ਨਿਖੁੱਟ ਗਿਆ ਹੈ, ਹੁਣ ਬਹੁਤੇ ਮਕਰ ਤੇ ਮੰਤਕ ਛਾਂਟਣ ਦੀ
 ਬਾਹਲੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਭਾਸਦੀ, ਜੇ ਕਿਸੇ ਸ਼ੈ ਨੂੰ ਦਿਲ ਭੜਕਦਾ
 ਹੈ ਤਾਂ ਪੂਰੀ ਕਰ ਲੈ, ਜੇ ਕਿਸੇ ਯਾਰ ਮਿੱਤ੍ਰ ਨੂੰ ਮਿਲਨਾਂ ਹੈ ਤਾਂ
 ਮਿਲ ਲੈ, ਕਿਉਂ ਜੋ ਤੇਰੇ ਲਈ ਹੁਣ ਕਈ ਬਚਨ ਦਾ ਰਸਤਾ
 ਨਹੀਂ, ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਘਰ ਪੈਦਾ ਹੋਕੇ ਮੇਰੀ ਕੁਲ ਨੂੰ ਵੱਟਾ ਲਾ
 ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਹੁਣ ਦਸ ਬਜ ਹਨ ਤੇ ਮੈਂ ਬਾਰਾਂ ਵਜੇ ਪੂਰੇ
 ਜੱਲਾਦਾਂ ਵੱਲ ਹੁਕਮ ਲਿਖਕੇ ਤੇਰੇ ਕਤਲ ਕਰ ਦੇਣ ਲਈ
 ਘੱਲ ਦੇਣਾ ਹੈ, ਬਾਕੀ ਕੇਵਲ ਦੋ ਘੰਟੇ ਹਨ, ਤੇਰੀ ਜਾਨ ਬਖਸ਼ੀ
 ਹੋਣ ਦਾ ਹੁਣ ਕੋਈ ਸਾਧਨ ਬਕੀ ਨਹੀਂ, ਏਸ ਲਈ
 ਮੈਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦੇਕੇ ਛਲਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨੀ ਨਿਸ਼ਫਲ ਹੈ।

ਧਰਮ ਦੀ ਦਿੜਤਾ

੨੧.

ਪਰਨ ਜੀਦੇ ਮੁਖ ਤੇ ਵਿਵਿਯਤਾ ਦਗ ੨ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ ਜੋ
 ਭਗਤ ਜਨਾਂ ਵਿਚ ਅਜੇਹੀ ਕੁਰਬਾਨੀ ਸਮੇਂ ਕੁਦਰਤੀ ਜੋੜ

ਦਾ ਪਕਾਸ਼ ਸੁਤੇ ਸਿਧ ਹੀ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅੱਜ ਉਹ ਏਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚੇਹਰੇ ਪਰ ਭੀ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੈ ਤੇ ਲਿਵ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਜੁੜ ਰਹੀ ਹੈ ਤੇ ਕਹਿ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿ ਪਿਤਾ ਜੀ ! ਭਾਵੇਂ ਆਪ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਮੇਰੇ ਕਤਲ ਕਰਨ ਲਈ ਤੁੱਲ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਮੈਨੂੰ ਬੇਦੋਸ਼ੇ ਨੂੰ ਕਿਸਮਤ ਨੇ ਘੇਰਾ ਪਾ ਹਾਰ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਜਨਮ ਦਾਤਾ ਪਿਤਾ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਭਾਇਨ-ਸਾਫ ਦਾ ਖਾਤਮਾਂ ਹੋ ਚੁੱਕਾ ਨਜ਼ਰ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਪਰ ਹੇ ਪਿਤਾ ! ਆਪ ਦਾ ਪੁੱਤ੍ਰ ਪੂਰਨ ਧਰਮ ਤੋਂ ਇੰਚ ਭਰ ਵੀ ਪਿੱਛੇ ਪੈਰ ਨਹੀਂ ਪਰਤੇਗਾ, ਪੂਰਨ ਜਤ ਸਤ ਨਿਬਾਹਕੇ ਇੰਦਿਖਾਵੇਗਾ ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਪਿੱਛੋਂ ਆਵਣ ਵਾਲੀਆਂ ਨਸਲਾਂ ਏਸ ਰਾਮ ਕਹਾਣੀ ਨੂੰ ਗੀਤ ਬਨਾਬਨਾਕੇ ਗਾਉਂਣਗੀਆਂ। ਮੇਰਾ ਸਤ ਧਰਮ ਉਹ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਆਪ ਈਸ਼ਵਰ ਨੇ ਹੱਥ ਦੇਕੇ ਬਚਾਯਾ ਹੈ, ਮੇਰਾ ਜਤ ਸਤ ਕਾਇਮ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਧਰਮ ਪਰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ, ਮੈਨੂੰ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹਤਾ ਹੈ, ਜੇ ਆਪ ਮੇਰੀ ਅੰਤਮ ਅਜਮਾਇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਚਾਹ ਰੱਖਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਭਰੀ ਸਭਾ ਵਿੱਚ ਤੇਲ ਦਾ ਕੜਾਹਿਆ ਗਰਮ ਕਰਵਾਕੇ ਲਾਲ ਅੰਗਾਰੇ ਵਰਗੇ ਸੜਦੇ ਤੇਲ ਵਿੱਚ ਦੋਵੇਂ ਹੱਥ ਡੋਬਕੇ ਪ੍ਰੀਖਯਾ ਕਰਕੇ ਦੇਖਲਵੋ, ਜੇ ਮੈਂ ਜਤੀ ਹੋਵਾਂਗਾ ਤਾਂ ਮੇਰੀ ਭਗਵਾਨ ਆਪ ਰੱਖਿਆ ਕਰੇਗਾ ਤੇ ਜੇ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਤਰਾਂ ਦਾ ਛੋਟ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਸੇ ਕੜਾਹੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਪਾਪ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਭੁਗਤਦਾ ਹੋਯਾ ਜਲ ਬਲਕੇ ਖਾਕ ਰੂਪ ਹੋ ਖਾਕ ਵਿੱਚ ਸਮਾ ਜਾਵਾਂਗਾ। ਹੁਣ ਜਦ ਦਿੱਖਕਾਂ ਨੇ ਅਜੇਹੇ ਪਿਤਾ ਪੁੱਤ੍ਰ ਦੇ ਉੱਤਰ ਪਸ਼ਨ ਸੁਣੇ ਤਾਂ ਅਨਕਾਂ ਨੇ ਤਾਂ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚ ਉਂਗਲਾਂ ਪਾ ਲਈਆਂ, ਕਈਆਂ ਨੇ ਮੁੱਥੇ ਤੇ ਹੱਥ ਟੱਖ ਲਏ ਤੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਪੂਰਨ ਨੂੰ ਕਸੂਰ ਵਾਰ

ਪੂਰਨ ਜਤੀ ਤੇ ਮਤ੍ਰੇਈ ਲੂਣਾ ੫੩

ਠਹਿਰਾਉਂਣ ਲੱਗੇ ਕਿ ਸ਼ਾਇਦ ਪੂਰਨ ਦਾ ਧਰਮ ਗਲ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਏਸ ਅਥਾਹ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿੱਚ ਵੱਡੇ ੨ ਰੁੜ੍ਹ ਗਏ ਤੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰਾ ਕਿਸਦਾ ਪਾਣੀ ਹਾਰ ਹੈ ? ਤੇ ਕਈ ਇਕ ਬੰਦੇ ਢਾਣੀਆਂ ਬਣਾਈ ਇਹ ਭੀ ਕਹਿ ਰਹੇ ਸਨ ਕਿ ਪੂਰਨ ਧਰਮੀ ਹੈ, ਏਹ ਲੂਣਾਂ ਦਾ ਮਕਾਰੀ ਛੱਲ ਹੈ, ਵਿਚਾਰੇ ਧਰਮੀ ਪੁੱਤਰ ਦਾ ਅੱਜ ਰਾਜਾ ਲਹੂ ਵੀਟੋਣ ਲੱਗਾ ਹੈ, ਮੈਸਾ ਭਜਾਨਕ ਤੇ ਦਰਦਨਾਕ ਨਜ਼ਾਰਾ ਬਣ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਹਰੇਕ ਦੇਖਣ ਵਾਲੇ ਦਾ ਦਿਲ ਛੇਤੀ ਤੋਂ ਛੇਤੀ ਇਸ ਜੁਲਮ ਦੀ ਦਾਸਤਾਨ ਦਾ ਖਾਤਮਾਂ ਦੇਖਣ ਦਾ ਚਾਹਵਾਨ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਇਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਪਿੱਛੇ ਕਰ ਹੋਰ ਕੋਈ ਅੱਗੇ ਵਧ ਏਸ ਸੰਬਾਦ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਲਈ ਉਤਾਵਲਾ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਹੁਣ ਰਾਜਾ ਜੀ ਬੋਲੇ ਕਿ ਬੱਸ ਪੂਰਨ ਪੁੱਤਾ ! ਸਾਡਾ ਤੇਰਾ ਹੁਣ ਅੰਤ ਹੋ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤ੍ਰ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਮੈਰੇ ਜਿਹਾ ਉਪਦ੍ਰਵ ਹੁੰਦਾ ਦੇਖ ਕਦਾਚਿੱਤ ਨਹੀਂ ਸਹਾਰ ਸਕਦਾ ਤੇ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੈਨੂੰ ਅੱਜ ਪੂਰੇ ਬਾਰਾਂ ਬਜੇ ਕਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ, ਤੇਰੇ ਕਤਲ ਤੋਂ ਮੇਰੀ ਹਕੂਮਤ ਦੀ ਜੜ੍ਹ ਪੁਖਤਾ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ, ਇਨਸਾਫ ਦੇ ਨੁਕਤਾ ਨਿਗਾਹ ਤੋਂ ਮੇਰਾ ਇਨਸਾਫ ਨੈਸ਼ਰਵਾਂ ਨਾਲੋਂ ਕੁਝ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਗਿਣਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਪੁੱਤ੍ਰ ! ਤੇਰੀ ਮੌਤ ਮੇਰੀ ਕੁਲ ਦਾ ਦੀਵਾ ਤਾਂ ਭਾਵੇਂ ਗੁੱਲ ਕਰ ਜਾਵੇਗੀ ਪਰ ਦੁੱਧ ਪਾਣੀ ਦਾ ਨਿਸਤਾਰਾ ਸਾਲਵਾਹਨ ਦੇ ਸਿੱਕੇ ਵਾਂਗ ਪਰਜਾ ਸਦਾ ਮੰਨੇਗੀ, ਪੁੱਤ੍ਰ ! ਹੁਣ ਮਾਂ ਦੀ ਸੇਜ ਮਾਣਨ ਦਾ ਛੱਲ ਮੌਤ ਤੋਂ ਛੁੱਟ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ, ਸੇ ੧੧ ਬਜ ਚੁਕੇ ਹਨ, ਕੇਵਲ ਇਕ ਘੰਟਾ ਬਾਕੀ ਹੈ, ਇਤਨ ਚਿਰ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਪਾਪਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਾਸਚੋਤ ਨਿਰੰਕਾਰ ਦੀ ਦਰਗਾਹ ਵਿੱਚੋਂ ਕਰ ਲੈ, ਜਾਪ ਤਾਪ

ਜੋ ਕਰਨਾ ਹਈ ਕਰ ਲੈ, ਬਾਰਾਂ ਬਜੇ ਤੇਰੇ ਕਰਮ ਰੇਖ ਦਾ
ਭਾਂਡਾ ਫੁੱਟ ਜਾਵੇਗਾ।

ਰਾਣੀ ਇੱਛਰਾਂ ਦਾ ਵਿਰਲਾਪ

੨੨.

ਹੁਣ ਕਿਸਮਤ ਮਾਰੀ ਇੱਛਰਾਂ ਅੱਗੇ ਵਧੀ ਤੇ ਬੋਲੀ ਕਿ
ਹੇ ਰਾਜਨ ! ਇਨਸਾਫ ਕਰ ਤੇ ਹੋਸ਼ ਸੰਭਾਲ, ਕਿਉਂ ਲੂਣਾਂ
ਤੱਤੀ ਦੇ ਮਕਰ ਵਿੱਚ ਆ ਧਰਮ ਪੁੱਤ੍ਰ ਦੀ ਰੱਤ ਨਾਲ ਦੱਬ
ਰੰਗਣ ਲੱਗਾ ਹੈਂ ? ਜਿਸ ਰਾਜ ਤਖਤ ਦਾ ਮਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈਂ
ਏਹ ਸਾਰਾ ਰਾਜ ਪਾਟ ਮੈਂ ਇਕ ਆਹ ਨਾਲ ਗਰਕ ਕਰ
ਦਿਆਂਗੀ, ਧਰਮੀ ਪੁੱਤਰ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਯਾਦ ਰੱਖ ਤੂੰ ਕਦੀ
ਸੁਖ ਨਹੀਂ ਪਾਵੇਂਗਾ।

ਜ਼ਰਦ ਵਸਾਰ ਵਰਗੀ ਖੀਲੀ ਹੋਈ ੨ ਇੱਛਰਾਂ
ਆਪਣੇ ਧਰਮੀ ਪੁੱਤਰ ਦੀ ਜਾਨ ਬਖਸ਼ੀ ਕਰਵਾਉਂਣ ਲਈ
ਮਿੰਨਤਾਂ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ, ਪਰ ਕਿਸੇ ਅਮੀਰ ਵਜ਼ੀਰ ਦਾ
ਹੌਂਸਲਾ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ ਕਿ ਰਾਜੇ ਦੇ ਪ੍ਰਚੰਡ ਕ੍ਰੋਧ ਅੱਗੇ ਕੁਝ
ਬੋਲ ਸਕੇ, ਕੁਝ ਅਰਜ਼ ਕਰ ਸਕੇ, ਸਾਰੇ ਸਭਾ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੇ
ਤੇ ਐਹਲਕਾਰ ਦਿਲੋਂ ਭਾਵੇਂ ਐਸੇ ਉਪਦਰ ਪਰ ਹੰਝੂ ਕਰਦੇ
ਹਨ, ਪਰ ਪੁੱਤ੍ਰ ਕਿਸੇ ਦੀ ਕੀਹ ਮਜਾਲ ਹੈ ਜੋ ਰਾਜੇ ਨੂੰ
ਐਸੀ ਮਹਾਂ ਹੱਤਯਾ ਤੋਂ ਵਰਜ ਸਕੇ। ਏਸੇ ਤਰਾਂ ਇੱਛਰਾਂ
ਕੀਰਨੇ ਤੇ ਬਿਰਹੋਂ ਕਰਦੀ ਬਾਰ ਬਾਰ ਇਹੋ ਹੀ ਕਹੀ ਜਾਂਦੀ
ਹੈ, “ਵੇ ਮੇਰੇ ਧਰਮੀ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਕੋਈ ਬਚਾਓ, ਮੇਰਾ ਹੀਰਾ
ਮਿਰਗ ਅੱਜ ਕੁੱਸਣ ਲੱਗਾ ਜੇ, ਮੇਰਾ ਯੂਸਫ ਸਾਨੀ ਪੁੱਤਰ
ਇਕ ਵਿਲਾਸਨੀ ਇਸਤ੍ਰੀ ਤੋਂ ਰਾਜਾ ਅੰਨ੍ਹਾਂ ਹੋਕੇ ਘੋਲ

ਪੂਰਨ ਜਤੀ ਤੇ ਮਤੇਈ ਲੂਣਾ

੫੫

ਘਮਾਣ ਲੱਗਾ ਜੇ” ਪਰ ਉਸ ਅਨਾਥ ਰਾਣੀ ਦੀ ਚੀਕ ਪੁਕਾਰ
ਕੌਣ ਸੁਣੇ ! ਅੰਤ ਰਾਜੇ ਦੇ ਕ੍ਰੋਧ ਨੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਏਸ ਨੂੰ
ਕਚੈਹਰੀ ਵਿਚੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਦਿਓ । ਹੁਕਮ ਪਾਉਂਦਿਆਂ ਹੀ
ਸਿਆਲ ਕੋਟ ਰਾਜ ਭਵਨ ਦੀ ਪਟਰਾਣੀ ਰਾਣੀ ਇੱਛਰਾਂ ਨੂੰ
ਦਰਬਾਨ ਧੂਹ ਘਸੀਟ ਕੇ ਬਾਹਰ ਲੈ ਗਏ ਤੇ ਮੁੜ ਆ ਆਪੋ
ਆਪਣੇ ਨੀਯਤ ਕੀਤੇ ਪੈਹਰਿਆਂ ਪਰ ਖੜੇ ਹੋ ਗਏ ।

ਹੁਣ ਬਾਰਾਂ ਬਜ ਚੁਕੇ ਸਨ, ਵਕਤ ਪੂਰਾ ਹੋ ਚੁਕਾ
ਸੀ, ਪੂਰਨ ਦੇ ਕਤਲ ਲਈ ਰਾਜਾ ਜੀ ਨੇ ਜਲਾਦਾਂ ਨੂੰ ਕਮ
ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਸ਼ਹਿਰੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢਕੇ ਪੂਰਨ ਨੂੰ ਲੈ ਜਾਵੋ ਤੇ
ਦੋਵੇਂ ਹੱਥ ਦੋਵੇਂ ਪੈਰ ਇਸਦੇ ਵੱਢਕੇ ਖੂਹੇ ਵਿਚ ਸਿਟ ਆਓ,
ਭਾਵੇਂ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿਚ ਗੱਡਕੇ ਇਸਨੂੰ ਤੀਰੀ ਲੇਖ ਕਰ ਨਿੱਤ ਦੀ
ਅਲਖ ਚੁਕਾ ਆਓ ।

ਐਸੇ ਕੈਹਰ ਤੇ ਜੁਲਮ ਦਾ ਹੁਕਮ ਸੁਣਕੇ ਸਭ ਵਜ਼ੀਰ
ਗੁੰਮ ਦੇ ਗੁੰਮ ਹੀ ਰਹਿ ਗਏ, ਹੁਣ ਆਪੋ ਵਿਚ ਇਸ਼ਾਰਿਆਂ
ਵਿਚ ਏਹ ਫੈਸਲਾ ਹੋਇਆ ਕਿ ਏਸ ਜੁਲਮ ਵੱਲੋਂ ਹੌੜਨ
ਲਈ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਉਪਦੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ । ਏਸ ਫੈਸਲੇ
ਦੇ ਹੋਣ ਸਾਰ ਇਕ ਸਰਲ ਸੁਭਾਵ ਸਿਆਣੇ ਰਾਜ ਮੰਤ੍ਰੀ ਜੀ
ਉੱਠਕੇ ਬੋਲੇ--“ਹੇ ਰਾਜਨ ! ਪੂਰਨ ਆਪਦਾ ਧਰਮੀ ਪੁੱਤ੍ਰ ਹੈ,
ਏਸ ਦੀ ਜਾਨ ਬਖਸ਼ੀ ਕਰਨੀ ਹੀ ਠੀਕ ਹੈ । ਬਾਲ ਉਮਰਾ
ਵਿਚ ਕਾਮ ਨਹੀਂ ਫੁਰਦਾ, ਐਸੇ ਭਰਮ ਵਿਚ ਪੈਕੇ ਆਪਆਪਣੇ
ਸਰਬੰਸ ਨੂੰ ਨਾਸ ਨਾ ਕਰੋ । ਨੀਤੀ ਦੇ ਬਰਖਿਲਾਫ ਐਸਾ
ਹੁਕਮ ਬਿਨਾਂ ਲੰਮੀ ਸੋਚ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਦੇਣਾ ਬਹੁਤ ਹਾਨੀ-
ਕਾਰਕ ਹੈ ।” ਪਰ ਕ੍ਰੋਧ ਨਾਲ ਅੰਧੇ ਹੋਏ ੨ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਕੋਈ
ਗੱਲ, ਕੋਈ ਉਪਦੇਸ਼, ਕੋਈ ਸਿੱਖਿਆ ਨਹੀਂ ਪੌਂਹਦੀ ਤੇ

ਉਹ ਉਸੇ ਤਰਾਂ ਆਪਣੇ ਜੋਸ਼ ਵਿਚ ਆਇਆ ਹੋਯਾ ਮੰਤ੍ਰੀ ਨੂੰ
 ਭੀ ਪੂਰਨ ਦਾ ਤਰਫਦਾਰ ਸਮਝਕੇ ਬੁਰਾ ਭੁਲਾ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ।
 ਅੰਤ ਸਿਆਣਾ ਮੰਤ੍ਰੀ ਜਦ ਦੇਖ ਚੁਕਾ ਕਿ ਰਾਜਾ ਏਸ ਹੱਤਯਾ
 ਕਾਂਡ ਤੋਂ ਹੱਥ ਨਹੀਂ ਸੰਕੋਚਦਾ ਤਾਂ ਟੁੱਟੇ ਦਿਲ ਚੁਪ ਚਾਪ
 ਕਰਕੇ ਆਪਣੀ ਨੀਯਤ ਥਾਉਂ ਤੇ ਆ ਬੈਠਾ। ਹੁਣ ਚਾਰੇ
 ਪਾਸੇ ਸੱਨਾਟੇ ਦਾ ਰਾਜ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਯੋਗੀ ਰਾਜ
 ਕੁਮਾਰ ਦੇ ਬਚਾਉ ਲਈ ਕੋਈ ਸਾਧਨ ਬਾਕੀ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ
 ਜੋ ਉਸ ਅਨਾਥ ਨੂੰ ਏਸ ਵਿਕਰਾਲ ਰੂਪ ਧਾਰੇ ਹੋਏ ਵਿਲਾ-
 ਸਨੀ ਲੂਣਾਂ ਦੇ ਫੰਧੇ ਵਿੱਚ ਫਸੇ ਹੋਏ ਰਾਜੇ ਦੇ ਹੱਥ ਧਰਮੀ
 ਪੂਰਨ ਨੂੰ ਬਚਾ ਸਕੇ। ਹੁਣ ਰਾਜਾ ਫੇਰ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਚੰਡ ਕ੍ਰੋਧ
 ਦੇ ਵਸ ਹੋਕੇ ਜੱਲਾਦਾਂ ਵੱਲ ਮੂੰਹ ਕਰਕੇ ਬੋਲੇ ਕਿ ਜਦ ਮੈਂ
 ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਵੇਰ ਹੁਕਮ ਦੇ ਚੁਕਾ ਹਾਂ ਕਿ ਪੂਰਨ ਨੂੰ
 ਲਿਜਾਕੇ ਹੱਥ ਪੈਰ ਵੱਢ ਦੇਵੋ ਤਾਂ ਫੇਰ ਹੁਣ ਢਿੱਲ ਕਿਉਂ
 ਲਾਈ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ ? ਚੰਡਾਲਾਂ (ਜੱਲਾਦਾਂ) ਨੂੰ ਦੂਸਰੀ ਵਾਰ
 ਤਾੜਨਾਂ ਐਸੀ ਗਰਜਵੀਂ ਤੇ ਡਰਾਵਣੀ ਅਵਾਜ਼ ਨਾਲ ਹੋਈ
 ਸੀ ਕਿ ਨਿੱਤ ਨਵੀਆਂ ਤੋਂ ਨਵੀਆਂ ਦੇਹਾਂ ਦੇ ਲਹੂ ਪੀਣ
 ਵਾਲੇ ਚੰਡਾਲ ਭੀ ਭੈ ਖਾ ਗਏ ਤੇ ਪੂਰਨ ਜਤੀ ਨੂੰ ਕਤਲਗਾਹ
 ਵੱਲ ਲੈ ਤੁਰੇ।

ਜੱਲਾਦ

੨੩.

ਦੁਪੈਹਰ ਦੀ ਧੁੱਪ ਕੈਹਰ ਢਾ ਰਹੀ ਹੈ, ਮਨੁੱਖ ਮਾਤ੍ਰ
 ਤੇ ਪਸ਼ੂ ਪੰਛੀ ਸਾਰੇ ਹੀ ਬਿਆਕੁਲ ਨਜ਼ਰ ਆ ਰਹੇ ਹਨ।
 ਅਜੇਹੇ ਸਮੇਂ ਜਦਕਿ ਧਰਤੀ ਅੱਗ ਵਾਂਗ ਤਪਤ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸਦੀ

ਛਾਤੀ ਤੇ ਸਾਡੇ ਜਤ ਸਤ ਦੇ ਸਿਰਤਾਜ ਯੋਗੀ ਪੂਰਨ ਚੰਦ ਜੀ ਜੱਲਾਦਾਂ ਸਮੇਤ ਕਤਲਗਾਹ ਵੱਲ ਟੁਰੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਦਿਸ਼ਟੇ ਕਚਹਿਰੀ ਤੋਂ ਹਟਕੇ ਰਾਜ ਕੁਮਾਰ ਪੂਰਨ ਜੀ ਦੇ ਮਗਰ ੨ ਕਤਲਗਾਹ ਵੱਲ ਟੁਰੇ ਜਾਂਦੇ ਦਿਖਾਈ ਦੇਂਦੇ ਹਨ। ਅੱਜ ਸਿਆਲਕੋਟ ਨਗਰੀ ਦੇ ਵਸਨੀਕਾਂ ਨੂੰ ਆਪੋ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਕਾਜ ਬਿਲਕੁਲ ਵਿਸਰੇ ਹੋਏ ਹਨ ਤੇ ਪੂਰਨ ਜੀ ਦੇ ਇਨਸਾਫ ਵੱਲ ਅੱਖਾਂ ਲਾਈ ਬੈਠੇ ਹਨ ਤੇ ਚਿੱਤ ਵਿੱਚ ਸੋਚ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿ ਦੇਖੀਏ ਵਿਚਾਰੇ ਬੇਦੋਸ਼ ਰਾਜ ਕੁਮਾਰ ਨਾਲ ਕੀ ਹਨੇਰ ਵਰਤਦਾ ਹੈ। ਕਈ ਤਰਾਂ ਦੇ ਲੋਕ ਅੱਡੇ ਅੱਡਰੀਆਂ ਟੋਲੀਆਂ ਬਣਾਕੇ ਏਸ ਜੁਲਮ ਦੀ ਦਾਸਤਾਨ ਪਰ ਤਰਾਂ ੨ ਦੇ ਆਪੋ ਆਪਣੇ ਖਿਆਲ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿ ਅਚਾਨਕ ਇਕ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਰੜਾ ਤੇ ਮੈਦਾਨ ਦਿਖਾਈ ਦੇਣ ਲੱਗਾ।

ਬੱਸ ਏਹੋ ਹੀ ਰਾਜਕੁਮਾਰ ਪੂਰਨ ਜੀ ਦੇ ਯੋਗੀ ਖੂਨ ਨੂੰ ਵੀਟਣ ਵਾਲੀ ਨਿਰਦਈ ਧਰਤੀ ਸੀ, ਝੱਟ ਪੱਟ ਏਸ ਕਹਿਰ ਨੂੰ ਸਹਾਰਨ ਵਾਲੀ ਧਰਤੀ ਦਾ ਆ ਜਾਣਾ ਹੀ ਸੀ ਕਿ ਦੇਖਣ ਵਾਲੇ ਪਰਜਾ ਦੇ ਲੋਕ ਕਤਾਰ ਦਰ ਕਤਾਰ ਬਣਾਕੇ ਚੌਤਰਫਾ ਗੋਲ ਘੇਰਾ ਘੱਤਕੇ ਖੜੇ ਹੋ ਗਏ, ਦੁਨੀਆਂ ਟੁੱਟਕੇ ਘਰ ਬਾਹਰ ਵਿਸਾਰਕੇ ਇਸ ਹੱਤਯਾ ਕਾਂਡ ਦਾ ਦਰਦਨਾਕ ਨਜ਼ਾਰਾ ਦੇਖਣ ਲਈ ਜੁੜੀ ਹੋਈ ਸੀ ਤੇ ਯੋਗੀ ਪੂਰਨ ਜੀ ਦੇ ਅੰਤਲੇ ਸੁਆਸਾਂ ਦਾ ਅੰਤਮ ਖੂਨ ਵੀਟਦਾ ਦੇਖਣ ਦੀਆਂ ਘੜੀਆਂ ਗਿਣ ਰਹੀ ਸੀ, ਸੌ ਹੁਣ ਉਹ ਨਕਸ਼ਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਅੱਗੇ ਆਯਾ। ਹੀ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਤੇ ਏਸ ਗੋਲ ਘੇਰੇ ਦੇ ਠੀਕ ਵਿਚਕਾਰ ਪੂਰਨ ਚੰਦ ਇਕ ਜੱਲਾਦ

ਨਾਲ ਖਲੋਤੇ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ, ਦੂਸਰੇ ਨੇ ਹਥਕੜੀ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਪਾਈ ਹੋਈ ਹੈ ਤੇ ਜੰਜੀਰ ਆਪਣੇ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੱਥਾਂ ਨਾਲ ਪਕੜ ਰੱਖੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਜੱਲਾਦ ਨੇ ਤੇਜ਼ ਸ਼ੁਕਦੀ ਨਾਗਣੀ ਕੱਢੀ ਜਿਸਦਾ ਲਿਸ਼ਕਾਰ ਅੱਖਾਂ ਨੂੰ ਚੁੰਧਿਆ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਏਸ ਤੇਗ ਦੇ ਮਿਆਨ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਆਉਣ ਦੀ ਹੀ ਢਿੱਲ ਸੀ ਕਿ ਮਮਤਾ ਦੀ ਮਾਰੀ ਇੱਛਰਾਂ ਪੂਰਨ ਜੀ ਦੀ ਜਨਮ ਦਾਤੀ ਜੱਲਾਦਾਂ ਨੂੰ ਵਿਲਕ ੨ ਕੇ ਪੂਰਨ ਜੀ ਦੀ ਜਾਨ ਬਖਸ਼ੀ ਕਰਾਨ ਲਈ ਬੇਨਤੀਆਂ ਕਰਨ ਲੱਗੀ, ਜੱਲਾਦ ਦਰਦਨਾਕ ਝਿੜਕਾਂ ਦੇ ਦੇ ਕੇ ਅਨਾਥ ਬੇਬਸ ਇੱਛਰਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਾਸ ਕਰੀ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ ਤੇ ਕਹਿ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿ ਜਾਹ ਜਾਹ ਹੁਣ ਤੇਰੇ ਕਰਮਾਂ ਨੇ ਜਦ ਹਾਰ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਤਾਂ ਸਾਡੇ ਕੀ ਵਸ ਹੈ ? ਪਰ ਇੱਛਰਾਂ ਲਗਾਤਾਰ ਆਪਣੇ ਪਿਆਰੇ ਪੁੱਤ੍ਰ ਦੀ ਜਾਨ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਯਤਨ ਕਰੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ, ਪੁੱਤ੍ਰ ਦੇ ਵਿਛੋੜੇ ਦੇ ਦਰਦ ਦੀ ਬ੍ਰਾਟ ਇੱਛਰਾਂ ਨੂੰ ਵਿਆਕੁਲ ਤੇ ਬੇਹਬਲ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਸਾਢੇ ਵਜ਼ੀਰ ਅਮੀਰ ਏਸ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਖੂਨ ਦੇ ਬਚਾਓ ਲਈ ਰਾਜੇ ਦੇ ਅਪਾਰ ਕ੍ਰੋਧ ਤੋਂ ਬਚਦੇ ਹੋਏ ਲੁਕਵੀਆਂ ਕੋਸ਼ਸ਼ਾਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਕਿਵੇਂ ਰਾਜੇ ਦਾ ਧਰਮੀ ਪੁੱਤ੍ਰ ਮਾਰਿਆ ਨਾ ਜਾਵੇ। ਏਧਰ ਰਾਣੀ ਇੱਛਰਾਂ ਭੀ ਸਿਰ ਤੋਂ ਲੈਕੇ ਪੈਰਾਂ ਤੱਕ ਆਪਣੇ ਸਪੁੱਤ੍ਰ ਪੁੱਤ੍ਰ ਦੇ ਬਚਾ ਲਈ ਜ਼ੋਰ ਲਗਾ ਰਹੀ ਹੈ, ਕਦੀ ਜੱਲਾਦਾਂ ਨੂੰ ਨਿਮਕ ਹਲਾਲ ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ ਪ੍ਰੇਰਨਾਂ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਕਦੀ ਪੂਰਨ ਜੀ ਦੀ ਨਿਰਦੋਸ਼ਤਾ ਦੀ ਤਸਵੀਰ ਖਿੱਚਦੀ ਹੈ ਤੇ ਕਦੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਔਤਰੀ ਹੋ ਜਾਣ ਦੇ ਕੀਰਨੇ ਪਾ ਪਾਕੇ ਜੱਲਾਦਾਂ ਦੇ ਕਸਾਈ ਦਿਲਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਨ ਜੀ ਦੇ ਫੁਰਾਉਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਨਾਂ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਜਦ ਇੱਛਰਾਂ ਹਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੋਸ਼ਸ਼ਾਂ

ਪੂਰਨ ਜਤੀ ਤੇ ਮੁਏਈ ਲੂਣਾ

੫੯

ਕਰ ਚੁੱਕੀ ਤਾਂ ਕਾਮਯਾਬ ਹੁੰਦੀ ਨਾ ਦੇਖ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਹਾਰਦੀ
ਤੇ ਹੋਂਸਲਾ ਬੰਨ੍ਹਕੇ ਆਪਣੇ ਧਰਮ ਪੁੱਤ੍ਰ ਨੂੰ ਏਸਤਰਾਂ
ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਕ ਦਾਤ ਪੁੱਤ੍ਰ ਹੀ
ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਘਰ ਦੇ ਦੋ ਚਾਰ ੨ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਮੈਂ
ਨਿਖੁੱਟੀ ਦੇ ਦਿਲ ਨੂੰ ਤੇ ਅੱਖਾਂ ਨੂੰ ਠਾਰਨ ਵਾਲਾ ਇੱਕ
ਇਕ ਤੂੰ ਹੀ ਹੈਂ, ਕਿਸੇ ਤਰਾਂ ਭੀ ਹੋਵੇ ਤੇਰੀ ਜਿੰਦ ਬਖਸ਼ੀ
ਹੀ ਜਾਂਦੀ ਤਾਂ ਮੇਰਾ ਕਲੇਜਾ ਠੰਢਾ ਰਹਿੰਦਾ, ਹੁਣ ਮੈਂ ਤੇਰੇ
ਨਾ ਹੋਣ ਨਾਲ ਅੱਧੀ ਰਹਿ ਜਾਵਾਂਗੀ, ਤੇਰਾ ਨਾ ਹੋਣਾ ਮੇਰੇ
ਲਈ ਮੌਤ ਨਾਲੋਂ ਭੀ ਵਧ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ, ਮੇਰੀਆਂ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਦਾ
ਸਹਾਰਾ ਤੂੰ ਹੋਂ ਹੀ ਹੈਂ ।

ਪੂਰਨ ਜੀ ਦਾ ਇੱਛਰਾਂ ਨੂੰ ਹੋਂਸਲਾਂ ਦੇਣਾ

੨੪.

ਏਸਤਰਾਂ ਦੀਆਂ ਨਿਰਾਸ਼ਤਾ ਭਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਪੂਰਨ ਜੀ
ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਉਸ ਗਿਆਨਵਾਨ ਮਾਤਾ ਦੇਮੁੰਹੋਂ ਜ਼ਹਿਰ ਸੁਨਾਈ
ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ ਤੇ ਉਹ ਜਤ ਸਤ ਦੀ ਸ਼ਮਾਂ ਤੋਂ ਕੁਰਬਾਨ ਹੋ
ਚੁੱਕਾ ਪੁੱਤ੍ਰ ਆਪਣੀ ਪਿਆਰੀ ਪੂਜਯ ਮਾਤਾ ਪ੍ਰਤੀ ਏਸਤਰਾਂ
ਬੋਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹੇ ਮਾਤਾ ਜੀ ! ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਕੱਲ ਮੈਨੂੰ ਧਰਮ ਦੇ
ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਉਪਦੇਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਸਾਓ, ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਕੱਲ
ਆਪਣੇ ਆਪਨੂੰ ਧੰਨਭਾਗੀ ਵਡ ਭਾਗਣ ਸਮਝਦੇ ਸਾਓ, ਤੁਸੀਂ
ਹੀ ਆਪਣੀ ਕੁੱਖ ਸਫਲੀ ਹੋ ਗਈ ਸਮਝਦੇ ਸਾਓ ਤੇ ਮੇਰੇ ਝੂਠੇ
ਉਜ ਤੋਂ ਫੋਲੇ ਹਿਰਦੇ ਨੂੰ ਜ਼ਬਰਦਸਤ ਹੋਂਸਲਾ ਬਣਾ ਰਹੇ ਸਾਓ,
ਅੱਜ ਕੀ ਕਲਾ ਵਰਤ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਏਸ ਅਸਾਰ ਸੰਸਾਰ
ਦੀ ਮਮਤਾ ਵਿੱਚ ਪੈਕੇ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹਤਾ ਤੋਂ ਡੇਗਣ

ਲਈ ਯਤਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ? ਤੇਰਾ ਇਤਨਾਂ ਮੋਹ ਮਾਯਾ ਦੇ ਜਾਲ ਵਿੱਚ ਫਸਨਾਂ ਬਿਅਰਥ ਹੈ, ਹੇ ਮਾਤਾ ਜੀ ! ਤੁਸੀਂ ਗਿਆਨਵਾਨ ਹੋ, ਸੋਚੋ ਤੇ ਸਮਝੋ, ਡੂੰਘੀ ਵਿਚਾਰ ਤੋਂ ਕੰਮ ਲਵੋ, ਮੇਰਾ ਤੇ ਤੁਹਾਡਾ ਏਹ ਮਾਂ ਪੁੱਤ ਦਾ ਸੰਬੰਧ ਕਰਮਗਤ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋਣਾ ਬਿਧਨਾਂ ਨੇ ਲਿਖਿਆ ਸੀ ਸੋ ਹੋ ਗਿਆ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਨਾ ਕੋਈ ਕਿਸੇ ਦੀ ਮਾਂ ਹੈ ਤੇ ਨਾ ਕੋਈ ਕਿਸੇ ਦਾ ਪੁੱਤ ਹੈ, ਸਭ ਥਾਂ ਕੇਵਲ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਨਿਰੰਕਾਰ ਨਿਰਾਕਾਰ ਦਾ ਹੀ ਸਰੂਪ ਹੈ, ਹਰ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਸਰਬੰ ਬ੍ਰਹਮ ਹੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਬੀਮਾਰੀਆਂ ਨਾਲ ਚੁੜ ਚੁੜਕੇ ਮਰਨ ਨਾਲੋਂ ਏਹ ਮੌਤ ਜੋ ਕੇਵਲ ਆਪਣੇ ਜਤ ਸਤ ਨੂੰ ਬਚਾਉਂਣ ਲਈ ਹੈ ਇਕ ਮੁਬਾਰਕ ਮੌਤ ਹੈ, ਇਹ ਉਹ ਮੌਤ ਹੈ ਜੋ ਕਦੇ ਕਦੇ ਕਿਸੇ ਭਾਗਾਂ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਹੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਯਾ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਏਸ ਮੌਤ ਦੀ ਬਾਬਤ ਪੁਸਤਕਾਂ ਵਿੱਚ ਬੜੀ ਉੱਚ ਬਿਵਸਥਾ ਲਿਖੀ ਹੈ ਕਿ:—

“ਮਰਤਾ ਮਰਤਾ ਜਗ ਮੁਆ ਮਰ ਭਿ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਇ ।
 ਐਸੀ ਮਰਨੀ ਜੋ ਮਰੈ ਬਹੁਰਿ ਨ ਮਰਨਾ ਹੋਇ ।”

ਕੇਵਲ ਮਾਤਾ ਜੀ ! ਇਹੋ ਮਰਨਾ ਹੈ ਜਿਸਦੇ ਮਰਨੇ ਨਾਲ ਬਹੁੜ ਮਰਨਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਏਹ ਗੱਲ ਤੁਸੀਂ ਭੀ ਤੇ ਹੋਰ ਭੀ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੌਤ ਇਕ ਦਿਨ ਹਰਇਕ ਤੇ ਆਉਂਣੀ ਹੈ, ਤੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੇ ਪੰਜੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਤਰਾਂ ਭੀ ਛੁਟਕਾਰਾ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ, ਜੇ ਮੈਂ ਤੇਰੀ ਮਮਤਾ ਨੂੰ ਦੇਖਕੇ ਆਪਣੇ ਧਰਮ ਨੂੰ ਕਲੰਕ ਲੁਆ ਬੈਠਦਾ ਤੇ ਏਸ ਮੁਬਾਰਕ ਮੌਤ ਤੋਂ ਮੂੰਹ ਮੋੜ ਲੈਂਦਾ ਤਾਂ ਕੀ ਪਤਾ ਜੇ ਮੈਂ ਐਸੇ ਉਪਦਰ ਦੇ ਕਰ ਚੁੱਕਣ ਪਿੱਛੋਂ ਝੱਟ ਹੀ ਕਾਲ ਚੱਕਰ ਦੀ ਰਜ਼ਾ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਅੱਗੋਂ ਚੱਲ ਬਸਦਾ ?

ਤੁਏ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਦੋਸੇ ਮੇਰੇ ਧਰਮ ਤਿਆਗਣ ਦਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੈਨੂੰ
 ਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਵੰਸ ਨੂੰ ਕੀਹ ਲਾਭ ਹੁੰਦਾ ? ਨਿਸਚੇ ਹੀ ਸੱਚ
 ਕਰਕੇ ਜਾਣੋਂ ਮਾਤਾ ਜੀ ! ਉਸ ਵੇਲੇ ਆਪਦੀ ਕੁੱਖ ਪਰ ਜੇਹੜੇ
 ਕਲੰਕ ਦਾ ਟਿੱਕਾ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਮਨਹੂਸ ਕਾਰਣ ਬਣਨਾਂ
 ਸੀ, ਉਸਤੋਂ ਭਗਵਾਨ ਨੇ ਆਪ ਹੱਥ ਦੇਕੇ ਬਚਾ ਲਿਆ।
 ਮੈਂ ਏਹ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਕਿ ਜਿਸ ਤੋਂ ਤੁਹਾਡੀ ਕੁੱਖ ਦੀ
 ਕੋਈ ਬੇਇਜ਼ਤੀ ਕਰ, ਮੈਂ ਤਾਂ ਸਗੋਂ ਏਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ
 ਕੋਈ ਕਹੇ ਕਿ ਕਦੇ ਰਾਣੀ ਇੱਛਰਾਂ ਨੇ ਭੀ ਉਹ ਪੁਤ੍ਰ ਜਨ-
 ਮਿਆ ਸੀ ਜਿਸਦੇ ਜਨਮ ਪਰ ਲੋਕ ਇਉਂ ਕਿਹਾ ਕਰਦੇ ਹਨ
 “ਜਨਨੀ ਜਨੈ ਤੇ ਭਗਤ ਜਨ ਕੈ ਦਾਤਾ ਕੈ ਸੂਰ ॥” ਪੂਰਨ
 ਜੀ ਆਪਣੀ ਅੱਥਰੂ ਕੇਰ ਰਹੀ ਮਾਤਾ ਵੱਲ ਵੱਖਕੇ, ਮਾਤਾ !
 ਮਾਤਾ !! ਧਰਮ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਮੌਤ ਆ ਜਾਏ, ਪੂਰਨ, ਪੂਰਨ
 ਜਤੀ ਬਣਕੇ ਜਤ ਸਤ ਦੇ ਹਵਨ ਕੰਡ ਪਰ ਜਾਨ ਵਾਰ ਦੇਵੇ
 ਤਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵਧੀਕ ਹੋਰ ਮੁਬਾਰਕ ਮੌਤ ਕੇਹੜੀ ਹੈ? ਜਿੰਦਗੀ
 ਇੱਕ ਪਾਣੀ ਦਾ ਬੁਲਬੁਲਾ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਬੇਗੁਨਾਹ ਦੇ
 ਹੱਥਾਂ ਪੈਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜੋ ਖੂਨ ਦੇ ਟੇਪੇ ਕਿਰਣਗੇ ਉਹ ਜਿੱਥੇ
 ਜਿਸ ਧਰਤੀ ਤੇ ਡਿਗਣਗੇ ਉਸ ਤੋਂ ਇਖਲਾਕ ਦੀ ਫੁਲਵਾੜੀ
 ਮੈਹਕ ਉਠੇਗੀ, ਧਰਮੀ ਦਾ ਖੂਨ ਧਰਮ ਦੀ ਕਜ਼ਾਰੀ ਨੂੰ
 ਪਖਤਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਕੋਈ ਗੁਨਾਹ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸਗੋਂ ਧਰਮ
 ਤੋਂ ਕਰਬਾਨ ਹੋਣ ਲਈ ਏਹ ਖਾਕ ਦਾ ਸਰੀਰ ਮੁਬਾਰਕ
 ਮੌਤ ਦੇ ਅਰਬ ਲਾਉਣ ਲੱਗਾ ਹਾਂ। ਪਿਆਰੀ ਮਾਤਾ ! ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ
 ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਪਾਲਨ ਵਿੱਚ ਅਨੇਕਾਂ ਕਸ਼ਟ ਸਹਾਰ
 ਹਨ, ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਖੇਦਾਂ ਦਾ ਬਦਲਾ ਦੇਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ
 ਵੱਖਦਾ ਪਰ ਕਦੀ ਉਹ ਦਿਨ ਆਵੇਗਾ ਕਿ ਜਿਸ ਦਿਨ ਤੇਰੀ

ਕੁੱਖ ਨੂੰ ਭਾਗ ਭਰੀ ਤੇ ਇੱਕ ਭਗਤ ਧਰਮੀ ਤਥਾ ਜਤ ਸਤ
 ਤੋਂ ਕੁਰਬਾਨ ਹੋ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਦੀ ਮਾਂ ਕਿਹਾ ਕਰਨਗੇ। ਸਮੇਂ
 ਦੇ ਗੋੜ ਨੇ ਕੋਈ ਦਿਨ ਲਿਆਉਣਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਦਿਨ
 ਲੂਣਾਂ ਬੰਮ ਨਾਲ ਬੜੀ ਹੋਈ ਦੋਸੇਗੀ ਤੇ ਨਿਰੰਕਾਰ ਦੀ
 ਦਰਗਾਹੇ ਇਨਸਾਫ ਲਈ ਮੈਂ ਭੀ ਫਰਿਆਦੀ ਪੇਸ਼
 ਹੋਵਾਂਗਾ, ਤਦ ਏਸ ਪਾਪ ਆਤਮਾਂ ਮਾਤਾ ਨੂੰ ਸਿਵਾਏ ਰੋਣ ਤੇ
 ਪਛਤਾਉਣ ਦੇ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸੁਝੇਗਾ। ਯਥਾ:—“ਬਾਉਂ
 ਨਾ ਹੋਵਈ ਪਉਦੀਈ ਹੁਣ ਸੁਣੀਐ ਕਿਆ ਰੁਆਇਆ।”

ਦਿੜ੍ਹਤਾ ਦਾ ਕਮਾਲ

੨੫.

ਹੇ ਮਾਤਾ ! ਤੁਥੀਂ ਗਿਆਨ ਵਾਨ ਹੋ ਸਗੋਂ ਮੈਨੂੰ ਧੀਰਜ
 ਦਿਓ, ਜਿਹਾ ਕਿ ਪਿਛੇ ਦੇਂਦੇ ਚਲੇ ਆਏ ਹੋ ਤੇ ਉਡੀਕੋ
 ਉਸ ਦਿਨ ਨੂੰ ਜਦੋਂ ਕਿ ਸਾਡਾ ਇਨਸਾਫ ਨਿਰੰਕਾਰ ਵੀ
 ਦਰਗਾਹੇ ਹੋਵੇਗਾ। ਜੇ ਕੁਝ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਮੇਰੀ ਜਨਮ
 ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਮਾਤਾ ਜੀ ਠੀਕ ਹੈ ਤੇ ਤਸੱਲੀ ਨਾਲ ਹੁੰਦੇ ਨੂੰ
 ਦੇਖਦੇ ਰਹੋ ਤੇ ਧੀਰਜ ਧਰਕੇ ਖਿੜੇ ਮੱਥੇ ਪੁਤ੍ਰ ਪੂਰਨ ਨੂੰ
 ਧਰਮ ਪਰ ਕੁਰਬਾਨ ਹੋ ਜਾਣ ਲਈ ਉਪਦੇਸ਼ ਕਰੋ। ਜਦ
 ਪੁੱਤ੍ਰ ਨੂੰ ਹਰ ਤਰਾਂ ਆਪਣੇ ਜਾਨ ਤੋਂ ਪਿਆਰੇ ਧਰਮ ਤੋਂ
 ਇੰਝ ਭਰ ਪਿਛੇ ਹਟਦਾ ਮਾਤਾ ਨੇ ਨਾਂ ਦੇਖਿਆ, ਤੇ ਏਸਤਰਾਂ ਦਾ
 ਆਪਣੇ ਮੱਥੇ ਤੇ ਕਾਲਕ ਦਾ ਟੱਕਾ ਨਾ ਵਮੜਨ ਦਾ ਭਾਰੀ
 ਦਿੜ੍ਹ ਸੰਕਲਪ ਦੇਖਿਆ ਤਾਂ ਰਾਣੀ ਇਛਰਾਂ ਆਪਣੇ ਐਡੇ ਧਰਮੀ
 ਪੁੱਤ੍ਰ ਨੂੰ ਕੁੱਸਦਾ ਦੇਖਣ ਦੀ ਘੜੀ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਣ ਵਾਲੀ
 ਵਿਚਾਰਕੇ ਫੇਰ ਇਕ ਵਾਰੀ ਗੋਤੇ ਲੱਥੀ, ਐਸੀ ਗਈ ਜੋ

ਪੂਰਨ ਜਤੀ ਤੇ ਮਤੇਈ ਲੂਣਾ ੬੩

ਆਮ ਤੀਮਤਾਂ ਵਾਂਗ ਐਲਾਦ ਦੀ ਡੂੰਘੀ ਮੁਹੱਬਤ ਨੂੰ ਨਾ ਸਹਾਰਦੀ ਹੋਈ ਉੱਚੀ ੨ ਰੋਣ ਲੱਗ ਪਈ। ਰੋਂਦਿਆਂ ੨ ਘਿੱਘੀ ਬੱਝ ਗਈ, ਕੋਸ ਖਿੱਲਰ ਗਏ, ਸਰੀਰ ਦੀ ਦਸ਼ਾ ਬਹੁਤ ਭੈੜੀ ਤੇ ਸਾਰੇ ਸਰੀਰ ਦੇ ਬਸਤ੍ਰ ਘੱਟੇ ਮਿੱਟੀ ਨਾਲ ਲੇਬੂ ਪੇਬੂ ਹੋਏ ੨ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਸਦੀ ਆਸ ਜੋ ਡਕੋ ਡੋਲੇ ਖਾਂਦੀ ਉਸਦੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਅਜੇ ਤੱਕ ਮੌਜੂਦ ਸੀ, ਤੇ ਢਾਰਸ ਬਨੁਾਈ ਜਾ ਵਹੀ ਸੀ ਕਿ ਸ਼ਾਇਦ ਕਿਸੇ ਰਸਤੇ ਪੁੱਤ ਦੀ ਜਾਨ ਬਖਸ਼ੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ, ਇਕੋ ਵੇਰ ਖੂਹ ਵਿੱਚ ਪੈਂਦਾ ਦੇਖ ਪੈਹਲੇ ਨਾਲੋਂ ਭੀ ਵਧੀਕ ਜ਼ਾਰੋ ਜ਼ਾਰ ਰਾਂਦੀ ਵਿਲਕਵੀ ਹੋਈ ਜੱਲਾਦਾਂ ਵੱਲ ਮੂੰਹ ਮੌੜਕੇ ਤੱਕੀ ਤੇ ਆਪਣੇ ਯੂਸਫ ਸਾਨੀ ਸ਼ੀਂਹ ਜੁਵਾਨ ਯੋਗੀ ਰਾਜਕੁਮਾਰ ਪੁੱਤ ਦੇ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਇਉਂ ਬੋਲੀ:—

ਹੇ ਵੱਲਾਵੋ! ਤੁਸਾਂ ਅੰਤ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਣ ਪਤੀ ਦਾ ਨਿਮਕ (ਲੂਣ) ਖਾਧਾ ਹੈ, ਮੈਂ ਫੇਰ ਅੰਤ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ (ਵਹੁਟੀ) ਤੇ ਮਹਿਲਾਂ ਦੀ ਪਟਰਾਣੀ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਭਗਵੰਤ ਦੀ ਸੌਂਹ ਖਾ ਕੇ ਸੱਚ ਆਖਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਮੇਰਾ ਸਰਵਨ ਪੁੱਤ੍ਰ ਬਿਲਕੁਲ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਤੇ ਸੱਚਾ ਹੈ। ਰਾਜਾ ਚੰਦਰੀ ਲੂਣਾਂ ਦੇ ਕਪਟ, ਫਲ, ਫਰੇਬ ਤੇ ਦਗੇ ਵਿੱਚ ਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਨਾ ਮਾਰੋ ਤੇ ਇਕ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਦੇ ਖੂਨ ਦਾ ਸੇਹਰਾ ਆਪਣੇ ਸਿਰਤੇ ਨਾ ਬੰਨ੍ਹੋ, ਰਾਮ ਤੁਹਾਡੇ ਤੇ ਤੁਹ ਡੀ ਆਲ ਐਲਾਦ ਤੇ ਟੱਬਰ ਕਬੀਲ ਤੇ ਦਯਾ ਕਰੇਗਾ, ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਬੱਚੇ ਦੀ ਖਾਤਰ ਤਹਸ ਖਾਕੇ ਮੈਂ ਤਤੜੀ ਦੀ ਵੈਸ ਦੇ ਨਾਮ ਨੂੰ ਨਾ ਮੇਟੋ, ਮੇਰੇ ਹਰੇ ਭਰੇ ਵਸਦੇ ਬਾਗ ਨੂੰ ਨਾ ਉਜਾੜੋ। ਪਰ ਹਾਹੁਕੇ ਭਰਦੀ ਇੱਛਤਾਂ ਦੀ ਉਥੇ ਕੌਣ ਸੁਣਦਾ ਸੀ ?

ਪਾਪਣ ਲੂਣਾਂ ਦਾ ਦੂਤ

੨੬.

ਅੰਤ ਪੂਰਨ ਨੂੰ ਮੌਤ ਨਾਲ ਵਿਆਹੁਣ ਦੀ ਘੜੀ ਨੇੜੇ
 ਢੁਕ ਆਈ ਤੇ ਜਲਾਦ ਚਮਕਦੀ ਤਲਵਾਰ ਚੱਕਕੇ ਅਜੇ
 ਵਾਹੁਣ ਹੀ ਲੱਗਾ ਸੀ ਕਿ ਸਾਹਮਣੇ ਪਾਸਿਓਂ ਇਕ ਦੂਤ
 ਆਉਂਦਾ ਨਜ਼ਰ ਪਿਆ, ਜਦੋਂ ਏਹ ਕਾਲਾ ਧੂਤ ਬਦਸ਼ਕਲ
 ਦੂਤ ਪੂਰਨ ਜੀ ਦੇ ਨੇੜੇ ਪਹੁੰਚਾ ਤੇ ਇਉਂ ਕੰਨ ਵਿੱਚ
 ਮਲਕੜੇ ਜੇਹੇ ਕਹਿਣ ਲੱਗਾ— ਹੇ ਮੌਤ ਦੇ ਜ਼ਬਰਦਸਤ ਪੰਜੇ
 ਵਿੱਚ ਫਸ ਚੁੱਕੇ ਰਾਜ ਕੁਮਾਰ ਜੀ ! ਆਪ ਦੇ ਬਚਾਓ ਦਾ
 ਅੰਤਲਾ ਸੁਨਿਹਾ ਲੂਣਾਂ ਨੇ ਮੇਰੇ ਹੱਥ ਭੇਜਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਅਜੇ
 ਭੀ ਜਾਕੇ ਅਪਨੀ ਸ਼ਰਤ ਮਨਾਕੇ ਆਪ ਦੀ ਜਾਨ ਬਖਸ਼ੀ
 ਕਰਵਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਤੇ ਮੈਨੂੰ ਭੀ ਇਹੋ ਕਹਿਕੇ ਭੇਜਿਆ ਹੈ
 ਕਿ ਪੂਰਨ ਚੰਦ ਨੂੰ ਅਜੇ ਭੀ ਜਾਕੇ ਸਮਝਾ ਦੇਹ ਕਿ ਉਹ ਮੇਰਾ
 ਕਿਹਾ ਮੰਨ ਲਵੋ ਤਾਂ ਮੈਂ ਜੇਹੜੀ ਟਾਕੀ ਆਪਣੇ ਮਕਰ ਨਾਲ
 ਅਸਮਾਨ ਤੋਂ ਤੋੜੀ ਹੈ ਮੁੜ ਜੋੜ ਦਿਆਂਗੀ ਤੇ ਮੁੜ ਤਾਜੇ
 ਤਖਤ ਦੇ, ਸੁਖ ਭੁਗਾਕੇ ਸਭ ਤਰਾਂ ਦੇ ਐਸ਼ ਅਰਾਮ ਦੇ ਸਾਮਾਨ
 ਕਾਇਮ ਕਰ ਦਿਆਂਗੀ, ਪਰ ਇਹ ਸਭ ਕੁਛ ਤਦ ਹੀ ਹੋ
 ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇ ਮੇਰੀ ਇੱਕ ਗੱਲ ਉਹੋ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕਰ ਲਵੇਂ,
 ਜਿਸਦੇ ਨਾ ਮੰਨਣ ਨੇ ਅੱਜ ਤੈਨੂੰ ਕਤਲਗਾਹ ਵੱਲ
 ਤੋਰਿਆ ਹੈ, ਯਾਦ ਰੱਖ, ਮੇਰੇ ਕਹੇ ਲੱਗ ਜਾਣ ਨਾਲ ਤੇਰੀ
 ਵੱਖ ਦੀ ਘੜੀ ਦਾ ਖਾਤਮਾ ਹੋਕੇ ਬਹਿਸ਼ਤਾਂ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਖੁੱਲ੍ਹ
 ਜਾਣਗੇ ।

ਹੁਣ ਕੀ ਸੀ, ਸੁਣਦਿਆਂ ਸਾਰ ਯੋਗੀ ਪੂਰਨ ਜੀ ਦਾ

ਚੇਹਰਾ ਜੋ ਅੱਗੇ “ਜਿਸ ਮਰਨੇ ਤੇ ਜਗਡਰੇ ਮੇਰੇ ਮਨਆਨੰਦ”
 ਦੇ ਭਾਵ ਅਨੁਸਾਰ ਖਿੜ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਕਹਿਰ ਦੀ ਸ਼ਕਲ ਵਿੱਚ
 ਬਦਲ ਗਿਆ ਤੇ ਦੂਤ ਨੂੰ ਲੂਣਾਂ ਦੇ ਸੁਨੇਹੇ ਦਾ ਉੱਤਰ ਇਸ
 ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇਕੇ ਤੌਰ ਦਿੱਤਾ:—

ਤੂੰ ਲੂਣਾਂ ਹੈਂ ਸਿਆਰੀ ਨੂੰ ਜਾਕੇ ਕਹਿ ਦੇਹ ਕਿ ਜੇਹੜੇ
 ਸਮੇਂ ਦੀ ਉਡੀਕ ਤੈਨੂੰ ਲੱਗ ਰਹੀ ਹੈ ਉਹ ਸਮਾਂ ਜਲਦੀ ਹੀ
 ਆਉਂਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਜਦ ਕਿ ਬਾਰਾਂ ਬਰਸਾਂ ਦੀ ਉਮਰ ਵਿੱਚ
 ਇਸਤ੍ਰੀ ਪੁੱਤ੍ਰ ਦੀ ਖਿਡਾਵੀ ਹੋਕੇ ਬੀਸ ਬਰਸ ਦੀ ਉਮਰ ਵਿੱਚ
 ਪੌਤਿਆਂ ਵੀ ਮੁਰਾਦ ਦੇਖੇਗੀ, ਵਿਸ਼ੇ ਵਾਸ਼ਨਾਂ ਦੀ ਅੰਧਾ ਧੁੰਧ
 ਲਹਿਰ ਠਾਠਾਂ ਮਾਰੇਗੀ ਤੇ ਤੇਰੇ ਵਰਗੀਆਂ ਅਨੇਕਾਂ ਹੰਕਾਰਨ
 ਮਤ੍ਰੇਈਆਂ ਪੁੱਤ੍ਰਾਂ ਦੀਆਂ ਸੇਜਾਂ ਮਾਨਣਗੀਆਂ, ਭਾਈ, ਭੈਣ,
 ਪੁੱਤ੍ਰ, ਮਾਤਾ ਆਦਿਕ ਦੀ ਲੀਕ ਮਿਟ ਜਾਵੇਗੀ, ਚੌਰ ਚਤਰ
 ਮੌਜਾਂ ਮਨਣਗੇ, ਸਾਧ ਸੰਤ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਤ ਉੱਡ ਜਾਊ ਤੇ ਅਸਲ
 ਕਰਨੀ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਪਖੰਡੀਆਂ ਦੇ ਮਗਰ ਲੱਗ ਦੁਨੀਆਂ
 ਖੂਹ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗਕੇ ਕਰਮ, ਧਰਮ ਤੇ ਸ਼ਰਮ ਨੂੰ ਜਵਾਬ
 ਦੇ ਦੇਵੇਗੀ, ਉਸ ਵਕਤ ਮੇਰੇ ਜੇਹੇ ਮਾਪਿਆਂ ਦੇ ਪੁੱਤ੍ਰ ਵਿਰਲੇ
 ਹੀ ਹੋਣਗੇ, ਭਗਵਾ ਵੇਸ ਪਹਿਨਕੇ ਦੁੱਧ ਮਲਾਈ ਦਾ ਅਹਾਰ
 ਹੀ ਦੰਭਾ ਸਾਧੂਆਂ ਦਾ ਮੁਖ ਮੰਤਵ ਹੋਵੇਗਾ, ਧੀਆਂ ਦਾ ਪੈਸਾ
 ਵੱਟਕੇ ਮਾਪੇ ਉੱਚੇ ਤੇ ਚੌਧਰੀ ਬਣਨਗੇ, ਮਾਂ ਪੁੱਤ੍ਰ ਦਾ ਧਰਮ
 ਛੀਨ ਕੇਵੇਗਾ, ਏਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਘੋਰ ਕਲਯਾਣ ਦਾ ਪਹਿਰਾ ਵਰਤ
 ਜਾਵੇਗਾ, ਅਸੇ ਸਗੋਂ ਉਪਦਰੀ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਸਿਸ਼ਟੀ ਦਾ
 ਭਾਰ ਸਮਠ ਲਈ ਕੋਈ ਨਿਰੰਕਾਰ ਦੀ ਜੋਤ ਪ੍ਰਗਟੇਗੀ
 ਵੇਰ ਵੇਰ ਵਰਤ ਨਿਰਦੋਸ਼ੀਆਂ ਦੇ ਖੂਨ ਵੀਟਣ ਦਾ ਇਨਸਾਫ
 ਹੋਵੇਗਾ।

ਦੂਤ ਨੇ ਸਦ ਪੂਰਨ ਜੀ ਨੂੰ ਸਿਦਕ ਤੋਂ ਡੋਲੇ ਹੋਏ
 ਰਾਈ ਭਰ ਨਾ ਡਿੱਠਾ ਤਾਂ ਸ਼ਰਮਿੰਦਾ ਦਿਲ ਹੀ ਦਿਲ ਵਿਚ
 ਲੂਣਾਂ ਪਾਪਣ ਨੂੰ ਲਾਨਤਾਂ ਪਾਉਂਦਾ ਮੁੜ ਪਿਆ ਤੇ ਜਾਕੇ
 ਲੂਣਾਂ ਨੂੰ ਕਹਿਣ ਲੱਗਾ:—

ਹੇ ਲੂਣਾਂ ! ਭਾਵੇਂ ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਮਾਲਕ ਤੇ ਪਾਲਕ ਹੈਂ,
 ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਹੀ ਲੂਣ ਤੋਂ ਪਲਦਾ ਹਾਂ, ਮੇਰਾ ਬਾਲ ਬੱਚਾ ਤੇਰੀ ਹੀ
 ਮੇਹਰਬਾਨੀ ਨਾਲ ਪਰਵਰਸ਼ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਸੱਚ ਨੂੰ ਛੱਡ ਮੈਂ
 ਕੱਚ ਨਹੀਂ ਵਿਹਾੜ ਸਕਦਾ ਤੇ ਸੱਚ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਏਸ
 ਜੁਲਮ ਤੇ ਅੱਤਜ਼ਾਰ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਬਹੁਤ ਹੀ ਭੈੜਾ ਹੋਵੇਗਾ।
 ਯੋਗੀ ਰਾਜਕੁਮਾਰ ਪੂਰਨ ਸੱਚ ਮੁੱਚ ਹੀ ਪੂਰਨ ਭਗਤ ਹੈ,
 ਉਹ ਭਗਤੀ ਦੀ ਅਮਰ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਅੱਪੜਕੇ ਅਮਰ ਹੋ ਚੁੱਕਾ
 ਹੈ। ਅੱਜ ਏਸ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿਚ ਭਾਵੇਂ ਤੇਰੇ ਹੱਥੋਂ ਉਹ ਹੱਥ
 ਵਢਵਾਕੇ ਮੌਤ ਦੇ ਮੂੰਹ ਜਾ ਪਵੇਗਾ ਪਰ ਯਾਦ ਰੱਖ, ਮੈਂ
 ਉਸਦੀ ਸੰਗਤ ਘੰਟਾ ਪੌਣਾ ਘੰਟਾ ਕਰ ਆਯਾ ਹਾਂ ਤੇ ਉਸ
 ਦੀਆਂ ਗਿਆਨ ਵਾਲੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਲਾਭ ਪ੍ਰਾਪਤ
 ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਹ ਸੱਚ ਮੁੱਚ ਹੀ ਕੋਈ ਧਰਮੀ ਬੰਦਾ ਹੈ, ਧਰਮੀ
 ਹੀ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਜਤੀ ਸਤੀ ਤਪੀ ਤਪੀਸ਼ਵਰ ਹੋਣ ਦੀ
 ਬਲਕ ਭੀ ਉਜ਼ਦੇ ਚੇਹਰੇ ਪਰ ਦਮਕਦੀ ਸੀ। ਐਸੇ ਭਗਤ ਤੇ
 ਧਰਮੀ ਦਾ ਖੂਨ ਵੀਟਣ ਤੋਂ ਤੇਰੀਆਂ ਤੇ ਸਿਆਲ ਕੋਟ ਦੇ
 ਤਖਤ ਦੀਆਂ ਜੜ੍ਹਾਂ ਉੱਖੜ ਜਾਣਗੀਆਂ, ਆ ਸਮਝ ਤੇ ਡਰ
 ਉਸ ਕਰਤਾਰ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਤੋਂ, ਜੋ ਛਿਨ ਭਰ ਵਿਚ ਰੰਕ ਨੂੰ
 ਰਾਉ ਤੇ ਰਾਉ ਨੂੰ ਰੰਕ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਪਰ ਲੂਣਾਂ ਇਕ ਨੌਕਰ ਨੂੰ ਸਚੇ ਸੱਚ ਕਹਿਣ ਪਰ
 ਖਿੜੀ ਤੇ ਕ੍ਰੋਧ ਖਾਕੇ ਬੋਲੀ 'ਮੈਂ ਗੁਸਤਾਖ਼ਾ ਡੇਢ ਕੰਡੀ ਦਾ ਮੁੱਲ

ਪੂਰਨ ਜਤੀ ਤੇ ਮਤੇਈ ਲੂਣਾ ੬੭

ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਬਦਜ਼ਾਤ ! ਨਿਮਕ ਹਰਾਮ ! ਕੀਹ ਮੈਂ ਅਧਰਮ
ਕੀਤਾ ਹੈ ? ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਧਰਮ ਪਰ ਕਾਇਮ ਹਾਂ। ਸਤਯੁਗ,
ਦੁਆਪਰ, ਤੇਤੇ ਵਿਚ ਕੇਹੜਾ ਜੰਮਿਆ ਹੈ ਜੋ ਉਸ 'ਕਾਮਦੇਵ'
ਦੇ ਵੱਸ ਹੋਕੇ ਬੇਬਸ ਨਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਪੂਰਨ ਨੇ ਮੇਰੇ
ਨਾਲ ਉਹ ਅਧਰਮ ਤੇ ਅਨਜਾਇ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੋ ਸਰੀਆਂ
ਆਂਦਰਾਂ ਨੂੰ ਸੁਲਘਦੀ ਚਵਾਤੀ ਲਾ ਕੇ ਸਦਾ ਲਈ ਸੜੇਵੇਂ
ਦੇ ਦਰਿਆ ਵਿਚ ਰੋਹੜ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਯਾਦ ਰੱਖ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਦੁਖ
ਸੁਖ ਦਾ ਸਾਂਝੀਵਾਲ ਨੌਕਰ ਹੋਕੇ ਉਸ ਚੰਦਰੇ ਦੀ ਤਰਫਦਾਰੀ
ਕਰਦਾ ਹੈਂ ? ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੀ ਲੋੜ ਹਈ ਤਾਂ ਮੂੰਹ ਨੂੰ ਲਗਾਮ
ਦੇਹ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਮੌਤ ਨੂੰ ਵਾਜਾਂ ਮਾਰ ਕੇ ਆਪਣੀ ਦੇਹ ਨੂੰ
ਖਾਕ ਨਾਲ ਨਾਂ ਰੁਲਾ ਲਵੀਂ ?

ਦੂਤ ਨੂੰ ਪੂਰਨ ਚੰਦ ਜੀ ਪਾਸੋਂ ਗਏ ਨੂੰ ਅਜੇ ਦਸ
ਮਿੰਟ ਹੀ ਹੋਏ ਸਨ ਕਿ ਜੱਲਾਦ ਬੋਲਿਆ- 'ਰਾਜ ਕੁਮਾਰ ਜੀ !
ਆਪ ਆਪਣੇ ਧਰਮ ਇਸ਼ਟ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿੱਤਨੇਮ ਨੂੰ ਪੂਰਨ
ਕਰ ਲਵੋ, ਕਿਉਂ ਜੋ ਪਲੋ ਪਲੀ ਨੂੰ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਹੁਕਮ ਦੇ

ਪੂਰਨ ਜਤੀ ਤੇ ਮਤੇਈ ਲੂਣਾ ੬੭

ਬੱਧੇ ਹੋਏ ਆਪਦਾ ਵਿਆਹ ਮੌਤ ਲਾੜੀ ਨਾਲ ਕਰ ਦੇਵਾਂਗੇ।

ਹੱਥ ਪੈਰ ਵੱਢੇ ਜਾਣ ਦੀ ਤਿਆਰੀ

੨੭.

ਯੋਗੀ ਪੂਰਨ ਜੀ ਨੇ ਜੱਲਾਦ ਦਾ ਏਹ ਕਹਿਰ ਵਰਤਾ
ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਹੁਕਮ ਸੁਣਕੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨਾਲ ਇਕ ਚੌਂਕੀ ਦੀ
ਮੰਗ ਕੀਤੀ, ਮੰਗ ਹੁੰਦੇ ਸਾਰ ਫੌਰਨ ਚੌਂਕੀ ਲਿਆਕੇ ਤਾਹ
ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਤੇ ਉਸ ਪਰ ਬੈਠਕੇ ਪੂਰਨ ਜੀ ਉਸ ਨਿਰੰਕਾਰ

ਦੀ ਦਰਗਾਹੇ ਵੱਲੇ ਲਿਵ ਜੜ ਬੈਠੇ, ਜਿਸਨੇ ਆਪ ਏਹਨਾਂ ਦੇ
 ਰੁੜ੍ਹਦੇ ਜਾਂਦੇ ਧਰਮ ਦੀ ਹੱਥ ਦੇਕੇ ਰੱਖਯਾ ਕੀਤੀ ਸੀ । ਅੰਤ
 ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਜਦ ਲੰਘ ਚੁੱਕਾ ਤਾਂ ਸਮਾਧ ਸਥਿਤ ਪੂਰਨ ਜੀ ਨੇ
 ਤਾੜੀ ਖੋਹਲੀ ਤੇ ਜੱਲਾਦ ਵੱਲ ਮੰਹ ਕਰਕੇ ਬੋਲੇ—“ਹੇ ਭਲੇ
 ਲੋਕ ਰਾਜੇ ਦੇ ਹੁਕਮ ਵਿਚ ਬੱਧੇ ! ਤੂੰ ਨਿਰਭੈ ਹੋਕੇ ਮੇਰੇ
 ਹੱਥਾਂ ਪੈਰਾਂ ਤੇ ਆਪਣੀ ਚਮਕਦੀ ਤਲਵਾਰ ਫੇਰ, ਤਾਂ ਜੋ
 ਮੈਂ ਸਦਾ ਲਈ ਮੁਕਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਹਰੀ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਵਿਚ
 ਆਪਣਾ ਜਨਮ ਸਫਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਲਿਪਟ ਜਾਵਾਂ ?”
 ਜੱਲਾਦ ਭਾਵੇਂ ਨਿਰਦਈ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਏਹਬਚਨ ਪੂਰਨਜੀ
 ਦੇ ਚੰਦ ਵਰਗੇ ਮੁੱਖੜੇ ਵਿਚੋਂ ਐਸੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਿਕਲੇ ਕਿ
 ਹੱਥ ਪੈਰ ਵੱਢਣੇ ਤਾਂ ਕਿਧਰੇ ਰਹੇ ਸਗੋਂ ਓਹਨਾਂਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ
 ਸੱਤੇ ਸੁਧਾਂ ਭੁਲ ਗਈਆਂ ਤੇ ਉਹ ਭੀ ਚਾਰ ਅੱਖਰੂ ਐਸੇ ਮਹਾਂ
 ਉੱਪਦਰੀ ਸਮੇਂ ਪਰ ਕੇਰੇ ਬਿਨਾਂ ਨਾ ਰਹਿ ਸਕੇ । ਮਾਲਕ ਦੇ
 ਨਿਮਕਖਾਰ ਜੱਲਾਦ ਏਸ ਹੱਤਿਆ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਸੰਕੋਚਨਾਂ
 ਬਾਹਿਰੇ ਹੋਏ ਭੀ ਨਿਮਕ ਹਲਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਸੰਕੋਚ
 ਸਕਦੇ ਸੀ, ਪਰ ਦਿਲ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦਾ, ਅੰਤ ਨਿਮਕ
 ਹਲਾਲੀ ਦਾ ਜ਼ੋਰ ਪੈ ਗਿਆ ਤੇ ਜੱਲਾਦ ਨੇ ਤਲਵਾਰ
 ਸੂਤਕੇ ਪੂਰਨ ਭਗਤ ਜੀ ਦੇ *ਦੋਵੇਂ ਹੱਥ ਪੈਰ ਵੱਢਕੇ

*ਰਾਜ ਕਮਾਰ ਪੂਰਨ ਜੀ ਦੇ ਹੱਥ ਪੈਰ ਵੱਢ ਦੇਣ
 ਵਾਲੀ ਕਥਾ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਕਵੀ (ਲੇਖਕ) ਤਾਂ ਏਸੇਤਰਾਂ ਲਿਖਦੇ
 ਹਨ ਕਿ ਪੂਰਨ ਜੀ ਦੇ ਹੱਥ ਪੈਰ ਠੀਕ ਕਿਸੇ ਸੰਸੇ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ
 ਵੱਢੇ ਗਏ, ਪਰ ਇਕ ਲੇਖਕ ਕਿਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਆਰਫ ਨਾਮੀ
 ਏਸ ਘਟਨਾਂ ਪਰ ਅੱਜ ਤੋਂ ੩੦ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਰੋਸ਼ਨੀ

ਪੂਰਨ ਜਤੀ ਤੇ ਮਤ੍ਰੇਈ ਲੂਣਾ

੬੬

ਤਨ ਨਾਲੋਂ ਜੁਦਾ ਕਰ ਦਿੱਤੇ, ਲਹੂ ਚਲਿਆ ਤੇ ਧਰਤੀ ਲਾਲ
ਰੰਗ ਨਾਲ ਰੰਗੀ ਗਈ। ਏਥੇ ਹੀ ਬੱਸ ਨਹੀਂ—ਹੁਣ ਓਸੇ ਹੀ
ਹੁਕਮ ਦੇ ਬੱਧੇ ਜੱਲਾਦ ਜਿਸ ਹੁਕਮ ਨੇ ਅੱਗੇ ਐਸਾ ਪ੍ਰਿਥਵੀ
ਨੂੰ ਕੰਬਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਕੰਮ ਕਰਵਾਯਾ ਸੀ, ਯੋਗੀ ਤੇ ਜਤ
ਸਤ ਦੇ ਸਿਰਤਾਜ, ਚਮਕਦੇ ਸਤਾਰੇ ਨੂੰ ਹੁਣ ਇਕ ਖੁਹ ਪਾਸ

ਪਾਗਏ ਹਨ, ਤੇ ਉਹ ਅਪਨੀ ਰਾਇ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦੇ ਹੋਏ
ਲਿਖਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪੂਰਨ ਭਗਤ ਜੀ ਦੇ ਹੱਥ ਪੈਰ ਵੱਢ ਦੇਣ ਦੀ
ਹੁਕਮ ਜਦ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਤਾਂ ਉਸ ਵੇਲੇ ਦੇ ਸਾਰੇ ਅਹਿਲਕਾਰ ਤੇ
ਤਮਾਮ ਪਰਜਾ ਦੇ ਲੋਕ ਏਸ ਉਪਦਰ ਦੇ ਬਰਖਿਲਾਫ਼ ਸਨ ਤੇ
ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ ਕਿ ਰਾਜਾ ਧਰਮੀ ਪੁੱਤ੍ਰਦੀਹੱਤਯਾ ਦਾ ਪਾਪ ਆਪਣੇ
ਸਿਰ ਨਾ ਲਵੇ, ਪਰ ਉਹ ਰਾਜੇ ਦੇ ਪ੍ਰਚੰਡ ਕ੍ਰੋਧ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ
ਕਾਮਯਾਬ ਨਾ ਹੋਏ ਤੇ ਨਿਰਾਸ ਹੋ ਗਏ, ਅੰਤ ਜਦ ਇੱਛਰਾਂ
ਨੇ ਭੀ ਆਪਣੀ ਕਿਸਮਤ ਨਿਖੁੱਟਦੀ ਡਿੱਠੀ ਤਾਂ ਵਜ਼ੀਰਾਂ,
ਅਹਿਲਕਾਰਾਂ ਨਾਲ ਮਿਲਕੇ ਪੂਰਨਭਗਤਦੀ ਜਾਨ ਬਚਾਉਣ
ਲਈ ਦੂਰ ਦੀ ਸੋਚ ਤੇ ਧਨ ਦਾ ਲਾਲਚ ਦੇਕੇ ਵਜ਼ੀਰਾਂ ਦੀ
ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਾਲ ਜੱਲਾਦਾਂ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਪੂਰਨ ਨੂੰ ਬਚਵਾਕੇ ਜੰਗਲ
ਵਿੱਚ ਛੁਡਵਾ ਦਿੱਤਾ ਤੇ ਲੂਣਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਜਾਨਵਰ ਦਾ ਲਹੂ
ਭਰਿਆ ਕਟੋਰਾ ਲਿਆਕੇ ਦਿਖਲਾ ਦਿੱਤਾ। ਜੱਲਾਦਾਂ ਨੇ ਪੂਰਾ
ਸਾਂਗ ਉਤਾਰਕੇ ਜਦ ਲੂਣਾਂ ਦੀ ਤਸੱਲੀ ਕਰ ਦਿਤੀ ਤਾਂ ਰਾਜਾ
ਰਾਣੀ ਦੋਵੇਂ ਆਪਣੇ ਵੱਲੋਂ ਜ਼ਹਿਰੀ ਬ੍ਰਿਛ ਦਾ ਖਾਤਮਾਂ ਕਰ
ਚੁੱਕੇ ਸਨ ਪਰ ਨਾਲ ਹੀ ਕਿਸ਼ਨਸਿੰਘ ਜੀ ਆਰਫ਼ ਏਹਭੀ
ਦਸਦੇ ਹਨ ਕਿ ਏਹ ਸੰਮਤੀ ਮੇਰੀ ਭੀ ਹੈ ਤੇ ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਦੀ
ਭੀ ਹੈ ਕਿ ਬਾਰਾਂ ਬਰਸ ਖੂਹੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿਕੇ ਪੂਰਨ ਜੀ ਦਾ ਅੰਨ
ਪਾਣੀ ਖਾਧੇ ਬਿਨਾਂ ਬਚਨਾਂ ਅਸੰਭਵ ਸਾ ਤੇ ਇਹ ਮਨ ਘੜਤ

ਲੈ ਗਏ ਤੇ ਰਾਜੇ ਦੇ ਹੁਕਮ ਅਨੁਸਾਰ ਧੱਕਾ ਦੇਕੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਸੱਟਕੇ ਪਿਛਾਂਹ ਪਰਤ ਆਏ।

ਆਹ ! ਮੁੜੀ ਲੂਣਾਂ ਦੇ ਕਹਿਰ ਦੀ ਹੱਦ ਹੋ ਗਈ, ਏਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਤਖਤੇ ਤੋਂ ਕੋਈ ਦੁਲਮ ਨਹੀਂ ਜੋ ਇਕ ਅੱਲ੍ਹੜ ਉਮਰ ਦੇ ਬਾਲਕ ਨਾਲ ਅੱਜ ਲੂਣਾਂ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਜੱਲਾਦ ਵਿਚਾਰੇ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਗੱਲਾਂ

ਜਿਸਮਨ ਕਲਪਤ ਵਿਗਾੜ ਆ ਹੋਯਾ ਪ੍ਰਸੰਗ ਹੈ ਤੇ ਅਸਲ ਵਾਰਤਾ ਇਸੇਤਰਾਂ ਹੈ ਜਿਸਤਰਾਂ ਮੈਂ ਲਿਖਿਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਵਿਚਾਰ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਹੈ ਕਿ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਜੇਹੀ ਸ਼ੈ ਨਹੀਂ ਜੋ ਅਸੰਭਵ ਹੋਵੇ, ਭਗਤ ਜਨਾਂ ਦੇ ਨੇੜੇ ਬਾਰਾਂ ਬਰਸ ਹਰੀਭਜਨ ਦੇ ਆਸਰੇ ਕੱਟ ਗਜ਼ਰਨੇ ਕੋਈ ਅੰਖੇ ਨਹੀਂ, ਜਿਵੇਂ ਸਾਮੁੱਖ ਅਨੇਕਾਂ ਭਗਤਾਂ ਦੀ ਰੱਖਯਾ ਦੇ ਉਦਾਹਰਨ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਮਿਲਦੇ ਚਲੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਤਿਵੇਂ ਏਸ ਘਟਨਾਂ ਵਿੱਚ ਭੀ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਉਪਜ ਸਕਦਾ ਤੇ ਨਿਸਚੇ ਮੰਨ ਲੈਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਉੱਜਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਕਿ ਪੂਰਨ ਜੀ ਦੇ ਹਥ ਪੈਰ ਜ਼ਰੂਰ ਵੱਢੇ ਗਏ ਪਰ ਦੂਸਰੇ ਪਾਸੇ ਜੇ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਅਕਸਰ ਵਾਰਦਾਤਾਂ ਵੱਲ ਨਜ਼ਰ ਦੁੜਾਏ ਏ ਤਾਂ ਏਹ ਗੱਲ ਭੀ ਕੋਈ ਅੰਖੀ ਨਹੀਂ ਕਿ ਪੂਰਨ ਜੀ ਨਾਲ ਉਸੇਤਰਾਂ ਹੋਈ ਹੋਵੇ ਜਿਸਤਰਾਂ ਇਕ ਪੁਰਾਤਨ ੩੦ ਬਸ ਬੀਤ ਚੁੱਕੇ ਲੇਖਕ ਦਾ ਖਜਾਲ ਹੈ। ਹਰਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸਾਡਾ ਨਿਸਚਾ ਭੀ ਇਹੋ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਰਾਜ ਘਰਾਣਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਸਤਰਾਂ ਦੀਆਂ ਅਨੇਕ ਘਟਨਾਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ ਤੇ ਵਜ਼ੀਰ ਜੇਹੜੇ ਦੂਰ ਦੀ ਸੋਚਨ ਵਾਲੇ ਅਕਲ ਵੇ ਕੱਟ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਐਸੇ ਉਪਦਰ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਰੋਕ ਲੈਂਦੇ ਹਨ, ਤੇ ਸਮਾਂ ਬਚਾਕੇ ਫੇਰ ਉਸ ਆਦਮੀ ਨੂੰ

ਕਰਦੇ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਏਸ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਅਨਰਥ ਦੀ ਖਬਰ ਪਹੰਚਾਣ ਲਈ ਮੁੜ ਪਏ ਹਨ, ਕੋਈ ਕਹਿੰਦਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਪੂਰਨ ਮੱਚਾ ਬੇਦੋਸ਼ਾ ਤੇ ਅਨਾਥ ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਕੋਈ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਪੂਰਨ ਮੱਚ ਮੱਚ ਧਰਮ ਅਵਤਾਰ ਸਰੂਪ ਸੀ, ਗੱਲ ਕੀ ਜਿੰਨੇ ਵ ਕਿਸੇ ਦੇ ਖਿਆਲ ਸਨ ਜ਼ਾਹਰ ਕਰਦੇ ਵਿਚਾਰੇ ਨਿਰਾਸ ਜਹੇ ਹੋਕੇ ਟੁਰੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ ।

~~ਪ੍ਰਗਟ~~ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਕੇ—ਜਿਸ ਲਈ ਕਿ ਰਾਜਾ ਕ੍ਰੋਧ ਵਸ ਹੋਕੇ ਕਤਲ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇ ਚੁੱਕਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ—ਇਨਾਮ ਅਕਰਾਮ ਹਾਸਲ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਸੋ ਏਸੇ ਤਰਾਂ ਜੇ ਏਸ ਘਟਨਾਂ ਨੂੰ ਲੰਬੀ ਸੋਚ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਨਾਲ ਦੇਖੀਏ ਤਾਂ ਦਿਲ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਤੇ ਹਾਲਾਤ ਦਸਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਿਵਾਏ ਲੂਣਾਂ ਤੇ ਰਾਜੇ ਦੇ ਪੂਰਨ ਭਗਤ ਦਾ ਘਾਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਐਹਲਕਾਰ, ਕੋਈ ਵਜ਼ੀਰ, ਕੋਈ ਅਮੀਰ ਤੇ ਨਾ ਹੀ ਪਰਜਾ ਦਾ ਕੋਈ ਆਦਮੀ ਰਾਜ਼ੀ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਹਰਇਕ ਇਹੋ ਹੀ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਕਿਵੇਂ ਭੀ ਹੋਵੇ ਏਸ ਧਰਮਮੂਰਤ ਦਾ ਬਚਾਉ ਹੋਵੇ, ਰਾਣੀ ਇੱਛਰਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਬਲ ਇੱਛਾ ਭੀ ਇਹੋ ਹੀ ਸੀ, ਰਾਜੇ ਦੇ ਅਪਾਰ ਬਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਜ਼ੀਰਾਂ, ਅਮੀਰਾਂ, ਐਹਲਕਾਰਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਸੀ ਵੱਟੀਂ ਦੀ, ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਤੇ ਰਾਣੀ ਇੱਛਰਾਂ ਨੇ ਮਿਲਕੇ ਜੱਲਾਦਾਂ ਦੀ ਰਾਹੀਂ ਏਸ ਅਨਿਸ਼ਟ ਨੂੰ ਰੋਕ ਲਿਆ ਹੋਵੇ, ਸੋ ਪਾਠਕ ਜੀ ਏਸ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਲੇਖਕ ਦੀ ਸੰਮਤੀ ਆਮ ਚਲੀ ਆ ਰਹੀ ਪੁਰਾਤਨ ਰਵਾਇਤ ਨਾਲੋਂ ਕਿਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਆਰਫ਼ ਜੀ ਦੀ ਲਿਖਤ ਨਾਲ ਬਹੁਤੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਰਖਦੀ ਹੈ ਤੇ ਅਸਲ ਵਾਕਯਾ ਇਸਤਰਾਂ ਹੀ ਹੋਯਾ ਖਿਆਲ ਕਰਦਾ ਹੈ ।

ਪੂਰਨ ਜਤੀ ਖੂਹ ਵਿਚ

੨੮.

ਚਾਰੇ ਪਾਸੇ ਘੋਰ ਸੁੰਨਸਾਨ ਜੰਗਲ ਬੀਆਬਾਨ,
ਨਾਂ ਵਸਤੀ ਨਾਂ ਗਿਰਾਂ, ਨਜ਼ਰ ਉਠਾ ਕੇ ਦੇਖਣ ਤੋਂ ਕੋਹਾਂ
ਤੱਕ ਨਜ਼ਰੀ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ, ਸਾਂ ਸਾਂ ਦੀ ਡਰਾਉਣੀ
ਅਵਾਜ਼ ਇਕ ਬੜਾ ਹੀ ਭਿਆਨਕ ਦਿਸ਼ਜ ਬਨਾ ਰਹੀ ਹੈ !
ਅਜੇਹੇ ਸਮੇਂ ਐਸੇ ਭਿਆਨਕ ਜੰਗਲ ਵਿਚ ਕੌਣ ਮੁਸੀਬਤ
ਮਾਰਿਆ ਹੈ ਜੋ ਭਟਕਦਾ ਫਿਰੇ, ਕਿਸ ਨੂੰ ਲੋੜ ਹੈ ਜੋ ਘਰ ਦੇ
ਸੁਖ ਤੇ ਐਸ਼ ਅਰਾਮ ਛੱਡਕੇ ਬੀਆਬਾਨਾਂ ਵਿਚ ਠੋਕਰਾਂ ਖਾਂਦਾ
ਫਿਰੇ, ਕੌਣ ਹੈ ਜੋ ਸ਼ੇਰ ਚਿਤੇ ਆਦਿਕ ਖੁੰਖਾਰ ਜਾਨਵਰਾਂ ਦੇ
ਮੂੰਹ ਵਿਚ ਜਾਣ ਬੁੱਝਕੇ ਪਵੇ ਤੇ ਐਸਾ ਮਹਾਂ ਭਿਯੰਕਰ ਸਮੇਂ
ਵਿਚ ਜੰਗਲ ਯਾਤ੍ਰਾ ਕਰਕੇ ਆਪਣੇ ਜਾਨ ਮਾਲ ਨੂੰ ਖਤਰੇ
ਵਿਚ ਪਾਵੇ । ਕੇਵਲ ਉਹੋ ਹੀ ਮੁਸੀਬਤ ਮਾਰੇ ਐਸੀਆਂ ਮਨ ਨੂੰ
ਹਿਲਾ ਦੇਣ ਵਾਲੀਆਂ ਥਾਵਾਂ ਪਰ ਸਦੀਵ ਵਿਚਰਦੇ ਅਕਸਰ
ਦਿਖਾਈ ਦਿਆ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਰਮ ਗਤ ਨੇ ਧੋਖਾ
ਦਿੱਤਾ ਹੋਵੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਈਸ਼ੂਰ ਨੇ ਮੁਸੀਬਤ ਪਾਈ ਹੋਵੇ,
ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਨਿਰੰਕਾਰ ਦੇ ਦਰੋਂ ਕਹਿਰ ਦੀ ਹਨੇਰੀ ਝੁਲ ਪਈ
ਹੋਵੇ, ਭਲਾ ਹੋਰ ਕੌਣ ਹੈ ਜੋ ਸੁਖ ਚੈਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ
ਛੱਡਕੇ ਮੁਸੀਬਤ ਦੇ ਪੰਜੇ ਵਿਚ ਜਾਣ ਬੁੱਝਕੇ ਫਸੇ, ਸਦਾ
ਮੁਸੀਬਤ ਵਿਚ ਹਰ ਇਕ ਇਨਸਾਨ ਖੁਦ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ ਸਗੋਂ
ਉਸਦਾ ਮਾਲਕ ਤੇ ਪਾਲਕ ਯਾਂ ਜਿਸਨੂੰ ਆਮ ਲੋਕ ਲੇਖ
ਲਿਖਨਹਾਰੀ ਬਿਧਨਾਂ ਕਿਹਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਪਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਤੇ
ਘਸਵੱਟੀ ਪਰਖ ਕੇ ਸੋਨੇ ਪਿੱਤਲ ਦਾ ਨਿਸਤਾਰਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ।

ਪੂਰਨ ਜਤੀ ਤੇ ਮਤ੍ਰੇਈ ਲੂਣਾ

੭੪

ਅੱਜ ਉਸੇ ਬਿਧਨਾਂ ਦੇ ਪੰਜੇ ਵਿਚ ਕਾਬੂ ਆਏ ਹੋਏ ਦੈਵ ਗਤੀ
ਨੂੰ ਸਿਰ ਮੱਥੇ ਰੱਖੀ ਸਾਡੇ ਕੰਵਰ ਪੂਰਨ ਚੰਦ ਜੀ ਇਸ
ਉਜਾੜ ਦੇ ਇਕ ਨੁੱਕਰ ਵਾਲੇ ਖੂਹੇ ਵਿਚ ਲਟਕ ਰਹੇ
ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਠੀਕ ਪੂਰਨ ਜੀ ਨੂੰ ਏਹ ਭਾਰੀ
ਸਜਾ ਜਤ ਸਤ ਦੀ ਰੁੜ੍ਹਦੀ ਜਾਂਦੀ *ਨਾਉ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਦੀ
ਖਾਤ੍ਰ ਹੀ ਮਿਲੀ ਹੈ, ਕਿਉਂ ਨਾਂ ਹੋਵੇ, ਜਗਤ ਅੰਦਰ ਕੇਹੜਾ
ਧਰਮ ਅਵਤਾਰ, ਭਗਤ, ਨਬੀ, ਰਸੂਲ, ਹਾਦੀ, ਪੈਗੰਬਰ,
ਸਾਰਕ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਧਰਮ ਤੇ ਅਸੂਲ ਨੂੰ ਕਾਇਮ
ਰੱਖਣ ਬਦਲੇ ਅਸਹਿ ਕਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਸਹਿਣੇ ਪਏ। ਇਤਿਹਾਸ
ਪੁਕਾਰ ੨ ਕੇ ਗਵਾਹੀ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਧਰਮ ਦੀ ਜਗਵੇਦੀ
ਪਰ ਕਰਬਾਨ ਹੋਨ ਵਾਲੇ ਭਾਈ ਮਨੀ ਸਿੰਘ ਜੀ, ਭਾਈ
ਬੋਤਾ ਸਿੰਘ ਜੀ, ਭਾਈ ਮਤਾਬ ਸਿੰਘ ਜੀ ਆਦਿਕਾਂ ਨੂੰ ਕੀਹ
ਕੀਹ ਤਸੀਹੇ ਦਿਤੇ ਗਏ, ਤੇ ਕਿਵੇਂ ਏਸ ਪੰਜਾਬ ਦੇਸ ਨੂੰ
ਭਾਗ ਲਾਣ ਵਾਲੇ ਪਵਿੱਤ੍ਰ ਆਤਮਾਂ ਸ਼ਾਂਤਮਈ ਅਵਤਾਰ ਸ੍ਰੀ
ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਦਵ ਜੀ ਨੂੰ ਕਰੜੇ ਤੋਂ ਕਰੜੇ ਖੇਦ ਅਸੂਲ
ਛੁਡਾਉਣ ਲਈ ਦਿਤੇ ਗਏ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਦਿਆਂ ਸੁਣਦਿਆਂ
ਲੈ ਕੰਡੇ ਖੜੇ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਏਸ ਗੱਲ ਵਿਚ ਰੰਚਕ ਮਾਤ੍ਰ ਭੀ
ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਜੇ ਪਵਿੱਤ੍ਰ ਆਤਮਾਵਾਂ ਸੰਸਾਰਕ ਸੁਧਾਰ ਦਾ
ਆਦਰਸ਼ ਲੈਕੇ ਜਗਤ ਅੰਦਰ ਸਰੀਰ ਧਾਰੀ ਹੋਈਆਂ, ਉਹਨਾਂ
ਲਈ ਏਹ ਦੁਨਿਆਵੀ ਕਸ਼ਟ ਅਮਰ ਪਦ ਦੀ ਨੌਕ ਪਰ ਲੈ
ਜਾਣ ਦਾ ਇਕ ਉਤਮ ਤੇ ਸਖੈਨ ਵਸੀਲਾ ਸਾਬਤ ਹੋਏ, ਜੋ
ਕਸ਼ਟ ਆਮ ਸ੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਅਜਿੱਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ
ਉਹਨਾਂ ਪਰ ਭਗਤ ਜਨਾਂ ਤੇ ਰੱਬੀ ਬੰਦਿਆਂ ਲਈ ਫਤਹ

*ਕਿਸਤੀ ਯਾ ਬੇੜੀ ।

ਹਾਸਲ ਕਰ ਲੈਣੀ ਖੱਬੇ ਹੱਥ ਦੀ ਖੇਡ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਰੱਬ ਦੇ ਪਿਆਰ ਵਾਲਿਆਂ ਤੇ ਧਰਮ ਤੋਂ ਵਾਰਨੇ ਹੋ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਪਤੰਗਿਆਂ ਦੀਆਂ ਅਨਗਿਣਤ ਮਿਸਾਲਾਂ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿਚ ਲਗਾਤਾਰ ਚਲੀਆਂ ਆ ਰਹੀਆਂ ਹਨ । ਏਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰਾਜਕੁਮਾਰ ਪੂਰਨ ਜੀ ਦਾ ਨਾਮ ਭੀ “ਭਗਤ” ਪਦ ਨਾਲ ਸੁਸ਼ੋਭਿਤ ਹੋਕੇ ਛਿਨ ਭਰ ਦਾ, ਦੇਹੀ ਪਰ ਦੁਖ ਸਹਾਰਨ ਦੇ ਬਦਲੇ ਇਖਲਾਕ ਤੋਂ ਮਰ ਮਿਟਨ ਵਾਲੇ ਮਹਾਂ ਪੁਰਖਾਂ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿਚ ਮੋਟੇ ਮੋਟੇ ਸੁਨੈਹਰੀ ਅੱਖਰਾਂ ਨਾਲ ਅੱਜ ਤੱਕ ਉਕਰਿਆ ਚਲਿਆ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਤੇ ਸੰਸਾਰ ਲਈ ਇਕ ਜੀਉਂਦੀ ਜਾਗਦੀ ਇਖਲਾਕੀ ਲਹਿਰ ਨੂੰ ਪਰਫੁਲਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸੌਨੇ ਪਰ ਸੁਹਾਗੇ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ । ਯੁਵਰਾਜ ਪੂਰਨ ਚੰਦ ਜੀ ਅੱਸੀ ਦਸ਼ਾ ਵਿਚ ਜਦ ਕਿ ਉਹ ਇਕ ਕਾਲੇ ਬੋਲੇ ਅੰਧਾਧੁੰਧ ਖੂਹੇ ਵਿਚ ਬੇਦਰਦੀ ਨਾਲ ਸੱਟ ਦਿਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਬਿਲਕੁਲ ਧੀਰਜਵਾਨ ਰਹੇ, ਮਾਨੋਂ ਅਧੀਰਜੀ ਹੋਣਾ ਓਹਨਾਂ ਕਦੇ ਸੁਣਿਆਂ ਹੀ ਨਹੀਂ ? ਅਡੋਲ ਰੱਬੀ ਓਟ ਦੇ ਆਸਰੇ ਖੂਹੇ ਵਿੱਚ ਖੜੇ ਹਰੀ ਦਾ ਭਜਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਅੱਖਾਂ ਅਸਮਾਨ ਵੱਲ ਲੱਗ ਰਹੀਆਂ ਹਨ ਤੇ ਰਜਾ ਵਿੱਚ ਮਸਤ ਹਨ, ਹਰੀ ਭਜਨ ਦੇ ਸਦਕੇ ਕੋਈ ਖੇਦ ਕੋਈ ਕਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਉਪਜਦਾ, ਲਗਾਤਾਰ ਮਨ ਇਕ ਰਸ ਵਾਤਾਰ ਸਿਰਜਨਹਾਰ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਯਾ ਉਸ ਪੀ ਪੂਰਨ ਦੀ ਸਿਫਤ ਸਲਾਹ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਕਹੀ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਭਾਂਵੇਂ ਕਸ਼ਟ ਕੇਡਾ ਦੁਖਦਾਈ ਤੇ ਅਸਹਿਯੋਧਰ ਹਰੀਭਜਨ ਵਿੱਚ ਐਤੀ ਆਕਰਖੂਣ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਜੋ ਪੂਰਨ ਜੀ ਦੇ ਜ਼ਖਮਾਂ ਤਬਾ ਹੱਥਾਂ ਪੈਰਾਂ ਨੂੰ ਭੀ ਹੌਲੇ ੨ ਵੱਲ ਕਰੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ ਤੇ

ਪੂਰਨ ਜਤੀ ਤੇ ਮਣੀ ਲੂਣਾ

੧੫

“ਸਿਰ ਸਿਰ ਰਿਜ਼ਕ ਸੰਬਾਹੇ ਠਾਕਰ ਕਾਹੇ ਮਨ ਭਉ ਕਰਿਆ”
ਦੀ ਤੁਕ ਦੇ ਬਿਰਦ ਨੂੰ ਭੀ ਪੂਰਾ ਕਰੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ । ਹੁਣ
ਯੋਗੀ ਪੂਰਨ ਜੀ ਨੂੰ ਜੋ ਕਿਸੇ ਸ਼ੈ ਦੀ ਓਟ ਹੈ ਆਸਰਾ ਹੈ ਤਾਂ
ਕੇਵਲ ਸਰਬਾਧਾਰ “ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਤੁਮ ਹੀ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕ
ਨਾਇਕ ਖਸਮ ਹਮਾਰੇ” ਦਾ ਹੈ ।

ਪੁੱਤ੍ਰ ਵਿਯੋਗ ਵਿੱਚ ਰਾਣੀ ਇੱਛਰਾਂ ਦਾ ਵਿਰਲਾਪ

੨੯.

ਅੱਜ ਤੋਂ ਤੂੰ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਜੇਹੜੀ ਰਾਣੀ ਇੱਛਰਾਂ
ਆਪਣੇ ਦੁਲਾਰੇ ਦਾ ਮੂੰਹ ਮੱਥਾ ਚੁੰਮ ਚੁੰਮਕੇ ਖੁਸ਼ ਤੇ ਖੀਵੀ ਹੋ
ਹੋ ਕੇ ਬਲਾਵਾਂ ਲੈਂਦੀ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਹੀ ਸੀ, ਅੱਜ ਸਾਹਮਣੇ
ਸਿਰ ਖੱਲਾ ਤੇ ਰੋ ਰੋਕੇ ਅੱਖਾਂ ਨੂੰ ਅੰਨ੍ਹਿਆਂ ਕਰ ਚੁੱਕੀ ਦਿਖਾਈ
ਦੇ ਰਹੀ ਹੈ, ਪੁੱਤ੍ਰ ਦੇ ਵਿਛੋੜੇ ਦਾ ਸੱਲ ਐਡਾ ਭਾਰਾ ਹੈ ਕਿ
ਉਸਦਾ ਕਲੇਜਾ ਛਾਨਣੀ ੨ ਹੁੰਦਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਤੇ ਵਿਲਕ
ਵਿਲਕਕੇ ਆਹਾਂ ਤੇ ਆਹਾਂ ਮਾਰ ਰਹੀ ਹੈ, ਸੱਚ ਹੈ ਉਹ ਪੁੱਤ੍ਰ
ਜਿਸਨੂੰ ਬੜੀ ਭਾਰੀ ਸਿੱਕ ਪਿੱਛੋਂ ਕੋੜਾਂ ਬੇਸ਼ੁਮਾਰ ਦੇਵੀ
ਦੇਵਤਿਆਂ ਦੀ ਅਰਾਧਨਾਂ ਕਰਕੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇ ਜੇ ਉਹ
ਅੱਖਾਂ ਅੱਗੋਂ ਦੂਰ ਹੋ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਉਸਦੀ ਜਨਮ ਦਾਤੀ ਨੂੰ
ਕੇਹੜਾ ਹੋਸਲਾ ਆਕੇ ਧੀਰਜਬਨੁਾਵੇ ? ਕੇਹੜੀ ਸ਼ਕਤੀ ਆਕੇ
ਉਸਦੀ ਲੱਗੀ ਅੱਗ ਨੂੰ ਬੁਝਾ ਦੇਵੇ ? ਕੇਹੜਾ ਆਕੇ ਉਸਦੇ
ਗੀਰੇ ਮਿਰਗ ਦੇ ਵਿਛੋੜੇ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਏ ਬਿਰਹੋਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤ
ਕਰ ਸਕੇ ? ਅੱਜ ਏਸੇ ਪੁੱਤ੍ਰ ਵਿਯੋਗ ਦੇ ਜ਼ਬਰਦਸਤ ਲਪੇਟ
ਵਿੱਚ ਇੱਛਰਾਂ ਆਕੇ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਦਾ ਸੱਤਜਾਨਾਸ ਕਰ

ਰਹੀ ਹੈ, ਸੱਚ ਹੈ—ਜਿਸਨੂੰ ਜ਼ਖਮ ਲੱਗਾ ਹੋਵੇ ਉਸਦੀ ਪੀੜ ਨੂੰ ਉਹੋ ਹੀ ਅਨਭਵ ਕਰ ਸੱਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ “ਜਾਂਕੇ ਪਾਵ ਨ ਫਟੇ ਬਿਆਈ। ਸੋ ਕਿਤ ਜਾਣੇ ਪੀਰ ਪਰਾਈ” ਸੋ ਇੱਛਰਾਂ ਭੀ ਆਪਣੀ ਅੰਦਲੀ ਪੀੜਾ ਨੂੰ ਜੋ ਉਸ ਪਰ ਅੱਚਨਚੇਤ ਬੈਠੀ ਸੁੱਤੀ ਨੂੰ ਗੋਬੋਂ ਆ ਪਈ ਸੀ, ਬਿਰਹੋਂ ਕਰਦੀ ਤੇ ਇਸਤਰਾਂ ਕੀਰਨੇ ਪਾ ਰਹੀ ਅਪਨੇ ਅੱਲ੍ਹੜ ਉਮਰ ਦੇ ਕੁਦਰਤੀ ਸਿੱਧੇ ਸਾਦੇ ਜਤੀ ਪੁੱਤ੍ਰ ਦਾ ਦੁੱਖ ਅਨਭਵ ਕਰ ਕਰਕੇ ਇਉਂ ਲਿੱਲਾਂ ਦੇ ਰਹੀ ਹੈ ਕਿ ਹੇ ਮੇਰੀਆਂ ਆਂਦਰਾਂ ਨੂੰ ਠੰਢ ਪਾਉਂਣ ਵਾਲਿਆ ਤੇ ਮੇਰੀਆਂ ਅੱਖੀਆਂ ਨੂੰ ਠੰਢਵਰਤਾਉਂਣ ਵਾਲਿਆ ਪੂਰਨਾਂ ! ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਚੰਦਰੇ ਜੱਲਾਦਾਂ ਨੇ ਤੇਰੇ ਹੱਥ ਪੈਰ ਵੱਢੇ ਹਨ ਉਹ ਜੁਆਨੀਓਂ ਟੁੱਟ ਪੈਣ, ਰੱਬਾ ! ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ ਭੀ ਮੇਰੇ ਵਾਕਣ ਆਪੋ ਆਪਣੇ ਘਰੀਂ ਏਸੇਤਰਾਂ ਹੀ ਕੀਰਨੇ ਕਰਦੀਆਂ ਦੁਖੀ ਦਿਖਾਈ ਦੇਣ, ਹੇ ਰੱਬਾ ! ਜੇ ਤੂੰ ਸੱਚਾ ਹੈਂ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਬੇਗੁਨਾਹ ਪੂਰਨ ਦਾ ਫੇਰ ਮਿਲਾਪ ਕਰਾ ਦੇਹ, ਹੇ ਡਾਢਿਆ ਰੱਬਾ ! ਕੀ ਤੈਨੂੰ ਮੈਂ ਨਿਮਾਣੀ ਦੇ ਹੀ ਅੱਲ੍ਹੜ ਪੁੱਤ੍ਰ ਦਾ ਖੁਨ ਪੀਣ ਲਈ ਦਿਸਦਾ ਸੀ ? ਮੇਰੀ ਸਾਰੀ ਉਮਰ ਦੀ ਸੱਧਰ ਤੇ ਕਮਾਈ ਵੇ ਲੋਕੋ ! ਡਾਢਾ ਲੈ ਗਿਆ ਜੇ, ਵੇ ਕੋਈ ਬਹੁੜੋ ਤੇ ਮੇਰੇ ਧਰਮੀ ਪੁੱਤਰ ਦੀ ਰੱਖਯਾ ਕਰੋ ਤਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਵਿਚਾਰੀ ਭੀ ਔਤਰੀ ਨਾ ਹੋਵਾਂ, ਵੇ ਰਾਮ ਦੁਹਾਈ ਵੇ ! ਕੋਈ ਬਹੁੜੋ ਤੇ ਰਾਮ ਆਸਰ ਹੀ ਮੇਰੀ ਅਬਲਾ ਤੀਮਤ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਕੇ ਮੇਰੇ ਲਾਲ ਨੂੰ ਬਚਾ ਲਵੋ, ਬਹੁੜੋ ਬਹੁੜੋ ਵੇ ਕੋਈ ਬਹੁੜੋ। ਹੁਣ ਤੂੰਪੀਆਂ ਵਿਲਕਣੀਆਂ ਤੇ ਕੀਰਨਿਆਂ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਕੀ ਨਿਕਲਨਾਂ ਸੀ ? ਸੁਖਈਆਂ ਵਾਂਗ ਅੱਖਾਂ ਮਿਟਨ ਲੱਗ ਪਈਆਂ, ਸਾਰੀ ਸਾਰੀ ਰਾਤ ਤੇ ਸਾਰਾ ਦਿਨ

ਪੂਰਨ ਜਤੀ ਤੇ ਮਤੇਈ ਲੂਣਾ ੧੭

ਚਵੀ ੨ ਘੰਟੇ ਪੁੱਛੇ ਵਿਯੋਗ ਦੇ ਅੱਥਰੂ ਕੇਰਣ ਨਾਲ ਤੇ ਅੱਖਾਂ ਦੀਆਂ ਪੁਤਲੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਗੜਿਆਂ ਜੇਡੇ ਦੰਝੂ ਕਿਰ ੨ ਕੇ ਪਾਣੀ ਦਾ ਚਸਮਾਂ ਭੀ ਖਤਮ ਹੋ ਚੁੱਕਾ ਸੀ, ਹੁਣ ਨਿਤਾਣੀਆਂ ਹੋ ਗਈਆਂ ਤੇ ਆਪਣੇ ਵਿੱਚ ਤਾਨ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਮਿਟ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਭਲਾ ਪਾਠਕ ਜੀ! ਐਡੀ ਦੁਖਿਆਰੀ ਤੇ ਕਹਿਰ ਦੀ ਵਾਰਦਾਤ ਕਦੋਂ ਇਕ ਮਿੰਟ ਭੀ ਇੱਛਰਾਂ ਅੱਖਾਂ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹਟਾ ਸਕਦੀ ਸੀ ? ਦੋ ਕੁ ਮਿੰਟ ਉਂਘ ਲੈਕੇ ਝੱਟ ਫੇਰ ਅੱਖਾਂ ਬਦੇ ਬਦੀ ਖੋਹਲਣ ਲੱਗ ਪਈ ਤੇ ਲੱਗੀ ਵਿਰਲਾਪ ਕਰਨ ਕਿ ਹੋ ਪੂਰਨਾਂ ! ਹੁਣ ਤੇਰੀਆਂ ਤੋਤਲੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨਾਲ ਮੈਨੂੰ ਕੌਣ ਖੁਸ਼ ਕਰੇਗਾ ? ਤੇਰੀਆਂ ਖੁਸ਼ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਖੇਡਾਂ ਦਾ ਹੁਣ ਮੱਚ ਮੁੱਚ ਅੰਤ ਹੋ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਤੇ ਹੁਣ ਯਕੂਬ ਦੀ ਮਾਂ ਵਾਂਗ ਮੇਰੇ ਮਰ ਜਾਣ ਦਾ ਵੇਲਾ ਨੇੜੇ ਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਰਾਜੇ ਨੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਸੱਚਾ ਨਿਆਉਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਉਸਨੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਪਤੀ ਪਤਨੀ ਵਾਲੇ ਫਰਜ਼ ਸਿਰੇ ਨਹੀਂ ਚਾੜ੍ਹੇ, ਉਸਨੇ ਸਾਧੂਆਂ ਨੂੰ ਬੰਨ੍ਹਕੇ ਤੇ ਚੋਰਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਘੋਰ ਜੁਲਮ ਮੇਰੇ ਤੇ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਹੱਛਾ ਏਹ ਮੇਰੀ ਕਰਮਾਂ ਦੀ ਰੇਖ ਦੇ ਖੋਟੇ ਲੇਖਾਂ ਦਾ ਭਾਂਡਾ ਫੁੱਟ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਫਲ ਅੱਜ ਮੈਨੂੰ ਏਹ ਅਨਹੋਣਾਂ ਸੱਲ ਸਹਿਣਾਂ ਪਿਆ ਹੈ, ਹੇ ਰੱਖਾ ! ਹੁਣ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਦੁੱਖਾਂ ਦਾ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਬੋੜਾ ਭਰ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਹੁਣ ਮੈਂ ਮਰ ਜਾਵਾਂ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਹੀ ਏਹ ਦੁੱਖ ਰੁਪੀ ਬੋੜਾ ਭੀ ਗਰਕ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਤੇ ਮੈਂ ਰੋਜ ਦੇ ਤਸੀਹੇ ਤੇ ਦੁਖ ਦੇਖਣ ਤੋਂ ਛੁੱਟ ਜਾਵਾਂਗੀ ? ਹੁਣ ਮੇਰੇ ਵਿਚ ਨਾ ਉਠਣ ਦੀ, ਨਾ ਬੈਠਣ ਦੀ, ਨਾ ਗੱਲ ਕਰਨ ਦੀ, ਕਿਸੇ ਤਰਾਂ ਦੀ ਭੀ ਹੰਮਤ ਨਹੀਂ ਰਹੀ, ਏਸ ਵਾਸਤੇ ਹੋ ਭਗਵੰਤ ! ਹੁਣ

ਮੇਰੀ ਪਾਪਣ ਜਿੰਦ ਦਾ ਨਿਬੇੜਾ ਕਰੋ, ਰਾਮਚੰਦ ਵਾਂਗ ਪੁੱਤ੍ਰ ਨੂੰ
 ਬਨਵਾਸ ਦੇ ਕੇ ਰਾਜੇ ਨੇ ਮੇਰੇ ਗਲ ਤੇ ਤੇਜ਼ ਫੁਰੀ ਫੇਰੀ ਹੈ,
 ਇਹ ਦੁਖ ਸਹਾਰਨ ਦੀ ਤਾਕਤ ਮੇਰੇ ਵਿਚ ਨਹੀਂ, ਸੋ ਹੋ ਮਨਾਂ!
 ਹੁਣ ਪੁੱਤ੍ਰ ਦੀ ਮੌਤ ਪਿਛੋਂ ਮੇਰੇ ਲਈ ਜੀਉਣਾ ਧ੍ਰਿਗ ਤੇ
 ਧਿਰਕਾਰ ਹੈ । ਮੇਰਾ ਪੁੱਤ੍ਰ ਭਾਵੇਂ ਧਰਮ ਦੀ ਲਾਟ ਪਰ
 ਕੁਰਬਾਨ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਉਸ ਨੇ ਮੇਰੀ ਕੁਖ ਨੂੰ ਕਲੰਕ
 ਨਹੀਂ ਲੱਗਣ ਦਿੱਤਾ, ਭਾਵੇਂ ਉਸ ਨੇ ਜਤ ਸਤ ਦੀ ਛੱਦ
 ਨਹੀਂ ਟੁੱਟਣ ਦਿੱਤੀ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਸਤਿਯੁਗੀ ਜੀਵਾਂ ਵਰਗਾ
 ਕਾਰਾ ਕਰਕੇ ਆਪਣੀ ਜੀਵਨ ਯਾਤ੍ਰਾ ਤੋਂ ਹੱਥ ਧੋ ਬੈਠਾ ਹੈ,
 ਪਰ ਹੁਣ ਮੈਂ ਤੱਤੀ ਭੀ ਅੰਤ ਕੀਹਦੇ ਆਸਰੇ ਜੀਵਾਂ । ਏਸ
 ਜੀਉਣੇ ਨਾਲੋਂ ਤਾਂ ਪੁੱਤ੍ਰ ਦੇ ਮਗਰ ੨ ਹੀ ਏਸ ਪਾਪ ਨਗਰੀ
 ਤੋਂ ਬਿਸਤ੍ਰਾ ਬੰਨ੍ਹ ਕੇ ਕੂਚ ਕਰ ਜਾਣਾ ਚੰਗਾ ਹੈ, ਕਾਸ਼! ਮੈਂ ਪੁੱਤ੍ਰ
 ਦੇ ਵੱਢੇ ਹੋਏ ਹੱਥ ਪੈਰ ਏਹਨਾਂ ਸੜ ਜਾਣੇ ਦਾ ਦਿਆਂ ਨਾਲਨਾ
 ਦੇਖਦੀ ਤੇ ਏਸ ਕਹਿਰ ਦੀ ਹਨੇਰੀ ਝੁਲਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ
 ਨਿਰੰਕਾਰ ਦੀ ਦਰਗਾਹੇ ਜਾਕੇ ਕਾਸਦ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਤੇ
 ਧਰਮੀ ਪੁੱਤ੍ਰ ਪਰ ਐਸੇ ਉਪਦਰ ਦੇ ਰੋਕਣ ਲਈ ਉਸ ਸੱਚੀ
 ਅਦਾਲਤ ਵਿਚੋਂ ਪ੍ਰਵਾਨਾਂ ਭਿਜਵਾਉਂਦੀ, ਪਰ ਮੈਂ ਨਿਖੁੱਟੀ
 ਦੀ ਐਸੀ ਚੰਗੀ ਕਿਸਮਤ ਕਿਥੋਂ, ਜੋ ਪੁੱਤ੍ਰ ਦਾ ਸੱਲ ਦੇਖਣ ਤੋਂ
 ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉਸ ਟਿਕਾਣੇ ਜਾ ਪਹੁੰਚਦੀ, ਜਿਥੇ ਕਿ ਪਤਾ
 ਨਹੀਂ ਮੇਰੇ ਸਰੀਰ ਦੇ ਹਿਸੇ ਤੋਂ ਬਣਿਆਂ ਹੋਯਾ ਸਰੀਰਧਾਰੀ
 ਪੁੱਤ੍ਰ ਕਿਨ੍ਹਾਂ ਮੱਛਾਂ ਕੱਛਾਂ ਯਾਂ ਜੰਗਲੀ ਜਾਨਵਰਾਂ ਆਦਿਕ ਦੇ
 ਮੂੰਹ ਪਿਆ ਭੋਜਨ ਬਨਦਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਹੋ ਮਨ, ਹੁਣ ਰਾਜ ਮਹਿਲਾਂ
 ਵਿਚ ਸੋਹਣੇ ੨ ਗੁਦਗੁਦੇ ਮਖਮਲੀ ਗੁਧੇਲਿਆਂ ਪਰ ਸੌਂਕ
 ਰਾਤ ਕੱਟਣ ਵਾਲੇ ਆਰਾਮ ਨੂੰ ਛੱਡ ਤੇ ਹੁਣ ਏਹਨਾਂ ਸਾਰੇ ਸੁਖਾਂ ਨੂੰ

ਪੂਰਨ ਜਤੀ ਤੇ ਮਤ੍ਰੇਈ ਲੂਣਾ ੧੯

ਪੱਛੀ ਲਾ ਏਹਨਾਂ ਮਹਿਲ ਤੇ ਮਾੜੀਆਂ ਤੋਂ ਫੁਟ ਏਸ ਪਟ-
ਰਾਣੀ ਪੁਣੈ ਨੂੰ ਅੱਗ ਲਾ ਦੇਹ, ਏਹਨਾਂ ਨੌਕਰਾਂ ਚਾਕਰਾਂ ਤੇ
ਗੋਲੀਆਂ ਨੂੰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਮੇਰੇ ਧਰਮੀ ਪੁੱਤ੍ਰ ਨੂੰ ਏਸ ਲੂਣਾਂ ਤੱਤੀ
ਦੇ ਜਾਲ ਵਿਚ ਫਸਾਉਣ ਲਈ ਮੱਦਦ ਦਿੱਤੀ ਆਪਨੇ ਨੇੜਾਂ
ਤੋਂ ਸਦਾ ਲਈ ਹਟਾ ਦੇਹ ।

ਲੂਣਾਂ ਨੂੰ ਫਿਟਕਾਰ

੩੦.

ਇਸ ਤਰਾਂ ਇਹ ਰਾਜ ਮਹਿਲ ਦੀ ਪਟਰਾਣੀ ਦੁਖ-
ਦਾਈ ਦਸ਼ਾ ਵਿਚ ਮਨੋਵਾਦ ਕਰੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ ਤੇ ਆਪਣੇ
ਆਪ ਦਾ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿਚ ਕੋਈ ਮਦਦਗਾਰ ਨਾ ਸਮਝਦੀ
ਹੋਈ ਆਪਣੇ ਹੀਰੇ ਪੁੱਤ੍ਰ ਦੇ ਵਿਛੋੜੇ ਵਿਚ ਵਿਰਲਾਪ ਕਰਦੀ
ਮਗਨ ਹੋਈ ਹੋਈ ਸਿਰ ਦੀਆਂ ਲਿਟਾਂ ਖੋਹ ਖੋਹ ਕੇ ਸਾਮੁਣੇ
ਢੇਰ ਲਾ ਬੈਠੀ ਹੈ ਤੇ ਬਾਵਰਿਆਂ ਵਾਂਗ ਕਦੀ ਕਦੀ ਜਿਵੇਂ
ਕੋਈ ਅੱਭੜਵਾਹਿਆ ਨੀਂਦਰ ਵਿਚੋਂ ਸੁਤਾ ਪਿਆ ਬੋਲ
ਉਠਦਾ ਹੈ ਬੋਲ ਉਠਦੀ ਹੈ ਤੇ ਏਹੋ ਹੀ ਲਗਾਤਾਰ ਕਹਿੰਦੀ
ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜੇ ਨੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਜੁਲਮ ਕੀਤਾ ਹੈ !
ਜੁਲਮ ਕੀਤਾ ਹੈ !! ਜੁਲਮ ਕੀਤਾ ਹੈ !!! ਜਿਸਦਾ ਫਲ ਉਹ
ਡਾਹਢਾ ਕਰਤਾਰ ਦੇਵੇਗਾ ਤੇ ਅੰਤ ਲੂਣਾਂ ਤੱਤੜੀ ਨੂੰ ਭੀ ਇੰਢ
ਕਹਿਣ ਲੱਗ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਕਿ ਹਤਿਆਰੀਏ ਤੇ ਮਹਾਂ ਚੰਦੀਏ
ਲੂਣਾਂ ! ਪੁੱਤ੍ਰ ਮਰਵਾਕੇ ਇਕ ਲੰਗੋਟ ਦੇ ਸਤੀ ਦਾ ਖੂਨ
ਕਰਵਾਕੇ ਹੁਣ ਕੀ ਹੱਥ ਆਯਾ ਹਈ ? ਲੰਗੋਟ ਦੇ ਸਤੀ ਪੁੱਤ੍ਰ
ਪੂਰਨ ਨੇ ਆਪਣਾ ਪਿਆਰਾ ਧਰਮ ਬਚਾਕੇ ਤੇਰੇ ਅਨੂਪ ਰੂਪ
ਪੁਰ ਲਾਨਤ ਪਾਕੇ ਬੁੱਕ ਦਿਤਾ ਹੈ । ਹੁਣ ਕਦੇ ੨ ਸਿਦਕ ਦੇ
ਪੁੱਤਲੇ ਪੁੱਤ੍ਰ ਪੂਰਨ ਦੇ ਮਰਦਉ ਪੁਣੇ ਦੀ ਤਾਰੀਫ ਭੀ ਕਰਨ

੬੦. ਇਖਲਾਕ ਦਾ ਰਤਨ

ਲੱਗ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤੇ ਕਦੀ ਵਿਛੋੜੇ ਵਿੱਚ ਐਸੀ ਸੱਥਰ ਲੱਭ
ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਗੋਲੀਆਂ ਬਾਂਦੀਆਂ ਆਸ ਕਰਨ ਲੱਗ ਜਾਂਦੀਆਂ
ਹਨ ਕਿ ਏਸ ਵਾਰੀ ਰਾਣੀ ਗਈ ਹੀ ਗਈ, ਪਰ ਕਿੱਥੋਂ ?
ਜਿਸਦੇ ਕਰਮਾਂ ਦਾ ਚੱਕਰ ਬਦਲ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਜਿਸਦੀ
ਕਰਮ ਰੂਪੀ ਘੜੀ ਦੀ ਸੁਈ ਹੀ ਪੁੱਠੀ ਫਿਰ ਗਈ ਹੋਵੇ
ਉਸਦਾ ਠੀਕ ਵਕਤ ਪਰ ਚੱਲਕੇ ਘੜੀ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਪੂਰਾ
ਵਕਤ ਦੇਣਾ ਕਿੱਥੋਂ ? ਏਥੇ ਤਾਂ ਇੱਛਰਾਂ ਦੀ ਰੇਖ ਰੂਪੀ ਘੜੀ
ਹੀ ਵਿਗੜੀ ਪਈ ਹੈ, ਵਿਚਾਰੀ ਨਾਲ ਕੋਈ ਕਨੀਜ਼ ਕੋਈ ਗੋਲੀ
ਬਾਂਦੀ ਭੀ ਰਾਜੇ ਦੇ ਕ੍ਰੋਧ ਤੋਂ ਡਰਦੀ ਖੁੱਲੇ ਦਿਲ ਦਰਦ
ਨਹੀਂ ਵਡਾਂਦੀ, ਐਸ ਵੇਲੇ ਜੇ ਐਸੀ ਅਪਦਾ ਵਿੱਚ ਘਿਰੀ
ਹੋਈ ਰਾਣੀ ਇੱਛਰਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹੋ ਹੀ
“ਪਭੁ ਭਾਵੈ ਬਿਨ ਸਾਸ ਤੇ ਰਾਖੈ” ਦੀ ਅਪਾਰ ਸ਼ਕਤੀ ਰੱਖਨ
ਵਾਲਾ ਨਿਰੰਕਾਰ ਹੈ ।

ਗੁਰੂ ਗੋਰਖ ਨਾਥ ਜੀ ਤੇ ਪੂਰਣ ਜਤੀ

੩੧.

ਇਕ ਬਹੁਤ ਸੁੰਨਸਾਨ ਤੇ ਘਣੇ ਜੰਗਲ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ
ਇਕ ਵੱਡੀ ਭਾਰੀ ਸਾਧੂ ਮੰਡਲੀ ਦੇ ਜੱਥੇਦਾਰ ਯੋਗੀ ਰਾਜ
ਗੁਰੂ ਗੋਰਖ ਨਾਥ ਜੀ ਸਮਾਧ ਸਥਿਤ ਵੈਠੇ ਹਨ । ਆਸ
ਪਾਸ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਚੇਲੇ ਭੀ ਹਰੀ ਭਜਨ ਵਿੱਚ ਮਗਨ ਹਨ,
ਯੋਗੀ ਰਾਜ ਜੀ ਦੇ ਨੇਤ੍ਰ ਅਧ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਜੋਹੇ ਹਨ, ਤੇ ਹੁਣ ਸਾਫ
ਸਾਫ ਖੁਲ੍ਹ ਰਹੇ ਹਨ, ਵੇਖਦੇ ਵੇਖਦੇ ਹੀ ਚੁਪੱਟ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਹੋਏ
ਦਿਖਾਈ ਦੇਣ ਲੱਗੇ, ਏਹਨਾਂ ਪਿਆਰੇ ਪਿਆਰੇ ਯੋਗੀ ਨੇਤ੍ਰਾਂ
ਦਾ ਖੁੱਲ੍ਹਣਾ ਹੀ ਸੀ ਕਿ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਪਣੇ ਇਕ ਚੇਲੇ ਭਿਰੰਗੀ

ਨਾਥ ਨੂੰ ਕਹਿਣ ਲੱਗੇ, ਬੇਟਾ ਭਰਿੰਗੀ ! ਹਮਾਰੀ ਇੱਛਾ ਇਸ਼ਨਾਨ ਕਰਨੇ ਕੀ ਹੈ, ਜਲ ਲਿਆਵੇ, ਤਾਂ ਜੋ ਅਸੀਂ ਮਨੋ-ਕਾਮਨਾਂ ਪੂਰਣ ਕਰੀਏ। ਆਪਣੇ ਗੁਰੂ ਦਾ ਹੁਕਮ ਸੁਣਦੇ ਸਾਰ ਹੀ “ਭਰਿੰਗੀ ਨਾਥ” ਚੇਲੇ ਨੇ ਕਰਮੰਡਲ ਉਠਾਇਆ ਤੇ (ਜਿੱਥੇ ਏਹ ਸਾਰੀ ਸਾਧੂ ਜਮਾਤ ਡੇਰੇ ਜਮਾਈ ਧੁਣੀਆਂ ਤਪਾ ਰਹੀ ਸੀ) ਓਥੋਂ ਨੇੜੇ ਵਾਲੇ ਖੂਹ ਵੱਲ ਮੂੰਹ ਮੋੜਿਆ, ਖੂਹ ਪਰ ਪਹੁੰਚਦੇ ਹੀ ਚੇਲੇ ਨੇ ਝੱਟ ਪੱਟ ਡੇਰੀ ਖੂਹ ਵਿੱਚ ਵਹਾ ਦਿੱਤੀ, ਡੇਰੀ ਦਾ ਇਕ ਸਿਰਾ ਭਰਿੰਗੀ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਸੀ ਤੇ ਦੂਜਾ ਸਿਰਾ ਜਿਸ ਨਾਲ ਕਰਮੰਡਲ ਬੱਝਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜਲ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਨੇੜੇ ਪਹੁੰਚ ਚੁਕਾ ਸੀ, ਤਾਹੀਓਂ ਖਬਰ ਜੋ ਥੱਲਿਓਂ ਖੂਹੇ ਵਿੱਚੋਂ ਇਕ ਬੜੀ ਦਰਦਨਾਕ ਅਵਾਜ਼ ਸੁਣਾਈ ਦੇਣ ਲੱਗੀ, ਹੇ ਦੀਨ ਦਿਆਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਾਗਰ ਜੀ ! ਮੈਨੂੰ ਰੱਬ ਦੇ ਵਾਸਤੇ ਬਾਹਰ ਕੱਢੋ ਤੇ ਆਪਣੇ ਕਰਮੰਡਲ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲੋ !

ਪਾਠਕ ਸੱਜਨੋਂ ! ਏਹ ਦਰਦਨਾਕ ਅਵਾਜ਼ ਆਪਦੇ ਯੋਗੀ ਤੇ ਜਤ ਸਤ ਦੇ ਸਤਾਰੇ ਅੱਲ੍ਹੜ ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਹੀ ਜਤ ਸਤ ਦੀ ਮਹਿੰਮਾਂ ਨੂੰ ਪਛਾਨਣ ਵਾਲੇ “ਪੂਰਨ” ਜੀ ਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਐਸੇ ਭਿਆਨਕ ਖੂਹੇ ਵਿੱਚ ਐਹੋ ਜੇਹੀਆਂ ਅਧੀਨਗੀ ਦੀਆਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਨ ਲਈ ਬੇਨਤੀਆਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਐਸੇ ਭਿਆਨਕ ਤੇ ਉੱਜੜੇ ਹੋਏ ਖੂਹਾਂ ਵਿੱਚ ਅਕਸਰ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਨਿਸਚਾ ਬਲਾਵਾਂ, ਜਿੰਨ, ਭੂਤ, ਪ੍ਰੇਤ ਆਦਿਕਾਂ ਦੇ ਰਹਿਣ ਦਾ ਬੜਾ ਪ੍ਰਬਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਸੋ ਏਸੇ ਹੀ ਭਰਮ ਜਾਲ ਦੇ ਵੱਸ ਹੋਇਆ ੨ ਭਰਿੰਗੀ ਭੀ ਬੇਵਸਾ ਬੋਲ ਉੱਠਿਆ :
ਰਾਮ ਰਾਮ ਹੇ ਭਗਵਨ ! ਏਹ ਕੌਣ ਜਿੰਨ ਭੂਤ ਹੈ ਜੋ ਐਸੇ ਕੁੰਏਂ ਮੇਂ ਵਾਸ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ? ਭਰਿੰਗੀ ਨਾਥ ਡਰਦਾ ਕੰਬਦਾ ਤੇ

ਸਹਿਮਿਆਂ ਹੋਯਾ ਅਪਨੇ ਗੁਰੂ ਗੋਰਖ ਨਾਥ ਪਾਸ ਆਕੇਸਾਰਾ
 ਵਿਰਤੰਤ ਸੁਨਾਉਂਣ ਲੱਗਾ ਕਿ ਹੇ ਪਰੀ ਪੂਰਨ ਗੁਰੂ ਜੀ !
 ਮੈਂ ਖੂਹੇ ਤੇ ਆਪ ਦੇ ਸੰਕਲਪ ਅਨੁਸਾਰ ਜਲ ਲੈਣ ਵਾਸਤੇ
 ਗਿਆ ਸਾਂ, ਓਥੇ ਇਕ ਬੜਾ ਹੀ ਡਰਾਉਣਾਂ ਤੇ ਅਸਚਰਜ
 ਨਜ਼ਾਰਾ ਡਿੱਠਾ ਹੈ, ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਖੂਹੇ ਵਿੱਚ ਕੌਣ ਬਲਾ ਭੂਤ
 ਪ੍ਰੇਤ ਪਿਸ਼ਾਚ ਜੋ ਮੇਰੇ ਕ੍ਰਮੰਡਲ ਨੂੰ ਪਕੜ ਬੈਠਾ ਤੇ
 ਮੂੰਹੋਂ ਕਹਿਣ ਲੱਗਾ ਕਿ ਹੇ ਦੀਨ ਦਿਆਲ ! ਮੈਨੂੰ ਬਾਹਰ
 ਕੱਢੋ, ਸੋ ਹੇ ਘਟ ਘਟ ਕੀ ਜਾਨਣ ਵਾਲੇ ਅੰਤ੍ਰਜਾਮੀ ਗੁਰੂਜੀ !
 ਮੈਂ ਬਤੇਰੀ ਵਾਹ ਲਾ ਥੱਕਾਂ ਹਾਂ ਪਰ ਮੇਰੇ ਪਾਸੋਂ ਏਸ ਗੱਲ ਦਾ
 ਨਿਰਨਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਿਆ ਕਿ ਉਹ ਆਦਮੀ ਹੈ ਯਾ ਕੋਈ
 ਜਿੰਨ ਭੂਤ ਹੈ ? ਸੋ ਤਸੀਂ ਆਪਣੀ ਅੰਤਰਯਾਮਤਾ ਨਾਲ
 ਚੱਲਕੇ ਦੇਖ ਲਵੋ ਕਿ ਉਸ ਕੂਏਂ ਮੇਂ ਕੌਣ ਹੈ ?

ਚੇਲੇ ਦੇ ਮੂੰਹੋਂ ਅੱਸੇ ਅਸਚਰਜ ਬੋਲ ਸੁਣਕੇ ਸੋਲਾਂ
 ਕਲਾਂ ਸੰਪੂਰਨ ਗੁਰੂ ਗੋਰਖ ਨਾਥ ਜੀ ਉੱਠੇ ਤੇ ਉਸ ਖੂਹੇ
 ਵੱਲ ਨੂੰ ਧ ਦੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਿਸ ਬਾਬਤ ਚੇਲੇ ਨੇ ਆਕੇ
 ਉਪੋਕਤ ਵਿਬਯਾ ਸੁਣਾਈ ਸੀ। ਅੱਜ ਵਿਚਾਰੇ ਪੂਰਨ ਜੀ ਦੀ ਭੀ
 ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਹੀ ਕਲਜਾਨ ਹੋਕੇ ਜੀਵਨ ਦਾਨ ਮਿਲਨਾਂ
 ਸੀ ਤੇ ਉਸਦੇ ਸਦੈਵੀ ਬੰਧਨ ਕੱਟਕੇ ਮੁਕਤ ਮਾਰਗ ਦਾ ਖੈਨ
 ਰਸਤਾ ਲਭਣਾ ਸੀ। ਤੇ ਅੱਜਹੀ ਮੁਸੀਬਤ ਮਾਰੇ ਪੂਰਨ ਦੀ ਹਾਰ
 ਖਾ ਚੁਕੀ ਕਿਸਮਤ ਦੀ ਮੁੜ ਅਜਿੱਤ ਬਾਜ਼ੀ ਜਿੱਤੀ ਜਾਣਦੀ ਆਸ
 ਬੱਝਣੀ ਸੀ। ਅੱਜ ਹੀ “ਪੂਰਨ ਚੰਦ” ਦੇ ਨਾਮ ਨਾਲੋਂ “ਚੰਦ”
 ਪਦ ਦੀ ਥਾਂ “ਭੁਗਤ” ਪਦ ਸੁਸ਼ੋਭਿਤ ਹੋ ਜਾਣ ਦੀ ਸੁਭ ਘੜੀ
 ਆਉਣੀ ਸੀ, ਤੇ ਅੱਜ ਯੋਗੀ ਪੂਰਣਨੇ ਜਤੀ ਸਤੀ ਤੇ ਸਤ ਵਾਦੀ

ਬਣ ਗੁਰੂ ਗੋਰਖਨਾਥ ਤੋਂ ਸਾਰਟੀਫੀਕੇਟ ਹਾਸਲ ਕਰਣਾ ਸੀ? ਅੱਜ ਮਹਾਂ ਯੋਗੀ ਗੁਰੂ ਗੋਰਖ ਨਾਥ ਦੇ ਪਿਆਰੇ ੨ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਬਖਸ਼ ਹੱਥਾਂ ਨਾਲ ਪੂਰਨ ਦੀ ਦੇਹ ਭੀ ਕੰਚਨ ਵਰਗੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਹੁਣ ਗੋਰਖ ਨਾਥ ਜੀ ਆਪਣੇ ਟਿਲ ਤੋਂ ਚੱਲਕੇ ਉਸ ਟਿਕਾਨੇ ਆ ਪਹੁੰਚੇ ਜਿੱਥੇ ਅੱਗੋਂ ਚੱਲੇ ਖੂਹ ਤੇ ਇੱਕ ਅਨੋਖਾ ਕੋਤਕ ਡਿੱਠਾ ਸੀ, ਉਥੇ ਪਹੁੰਚਣ ਸਾਰ ਚੱਲੇ “ਭਰਿੰਗੀ” ਨੇ ਕੰਏ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਕੇ ਕਿਹਾ—ਕਿ ਮਹਾਰਾਜ! ਵੇਹ ਬੱਲਾ ਇਸ ਕੰਏ ਮੇਂ ਪੜੀ ਹੈ? ਗੁਰੂ ਗੋਰਖ ਨਾਥ ਜੀ ਨੇ ਜਦ ਖੂਹੇ ਵੱਲ ਮੂੰਹ ਕਰਕੇ ਪੁਛਿਆ ਕਿ ਤੂੰ ਕੇਹੜਾ ਜੀਵ ਹੈਂ ਤੇ ਏਸ ਖੂਹੇ ਮੇਂ ਕਿਸ ਤਰਾਂ ਪੜਾ ਹੈਂ। ਅਤੇ ਤੇਰਾ ਨਾਮ ਕੀ ਹੈ?

ਅੱਗੋਂ ਪੂਰਨ ਜੀ ਨੇ ਉਹ ਹੀ ਸ਼ਬਦ ਫੇਰ ਦੁਹਰਾਏ ਜੋ ਉਸਨੇ “ਭਰਿੰਗੀ ਨਾਥ” ਨਾਮੀ ਚੱਲੇ ਨੂੰ ਪੈਹਲੇ ਆਪਣੇ ਮੁਖ ਥੀਂ ਆਪਣੇ ਬਚਾਓ ਵਾਸਤੇ ਕਹੇ ਸਨ। ਤਬ—ਹੇ ਮਹਾਰਾਜ! ਮੇਂ ਆਦਮੀ ਦਾ ਬੁਤ ਹਾਂ ਆਪ ਨਿਸਚੇ ਕਰਕੇ ਜਾਣੇਂ ਜੇ ਮੈਂ ਕੋਈ ਬਲਾ, ਭੁਤ, ਪ੍ਰੇਤ, ਚੁੜੇਲ ਆਦਿ ਨਹੀਂ, ਆਪ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਕੇ ਮੈਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਕੇ ਮੈਥੋਂ ਸਾਰਾ ਬ੍ਰਿਤਾਂਤ ਸੁਣੇਂ। ਆਪ ਦਯਾ ਤੇ ਧਰਮ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਹੋ, ਅਨਾਥ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਵਿੱਚ ਆਪ ਬਹੁਤ ਭਾਰੀ ਪਰਉਪਕਾਰ ਤੇ ਧਰਮ ਕਰੋਗੇ। ਮੈਂ ਹੁਣ ਮੇਹਰ ਕਰੋ ਤੇ ਮੈਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਕੇ ਆਪਣੀ ਸ਼ਰਨ ਲਾ ਲਵੋ। ਹੁਣ ਗੁਰੂ ਗੋਰਖ ਨਾਥ ਜੀ ਜੋ ਸੁਣੇ ਹੀ ਕਰਤਾਰ ਵੱਲੋਂ ਤਰਸਵਾਨ ਸਨ ਆਪਣੇ ਸਾਈ ਸਾਧੂਆਂ ਦੇ ਝੰਡ ਵੱਲ ਮੂੰਹ ਕਰਕੇ ਇੱਕ ਚੱਲੇ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਬੋਲੇ ਹੋ ਬੇਟਾ ਸੁੰਦਰ! ਤੁਮ ਜਲਦੀ ਸੇ ਏਕ

੮੪ . ਪੂਰਨ ਜਤੀ ਤੇ ਮਤ੍ਰੇਈ ਲੂਣਾ
 ਵਾਹਿਗੀ ਤਿਆਰ ਕਰੋ ਔਰ ਉਸਕੋ ਨੀਚੇ ਕੂੰਏਂ ਮੇਂ ਉਤਾਰ
 ਕਰ ਇਸ ਵਿਚਾਰੇ ਅਨਾਥ ਕੋ ਬਾਹਰ ਨਿਕਾਲੋ ।

ਪੂਹੇ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ

੩੨.

ਜਦ ਪੂਰਨ ਭਗਤ ਨੂੰ ਚੇਲੇ ਨੇ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਲਿਆ
 ਉਸ ਵੇਲੇ ਉਸਦੀ ਅਤੰਤ ਮੰਦੀ ਦਸ਼ਾ ਸੀ, ਮੈਡੀ ਲੰਮੀ
 ਮੁੱਦਤ ਤੇ ਕਸ਼ਟਾਂ ਨਾਲ ਪੂਰਨ ਭਗਤ ਜੀ ਦੀ ਦੁੱਧ ਮਲਾਈਆਂ
 ਨਾਲ ਪਲੀ ਹੋਈ ਦੇਹ ਅਧਮੋਈ ਦਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰ
 ਆ ਰਹੀ ਸੀ, ਉਹ ਚੇਹਰਾ ਜਿਸ ਪਰ ਕਦੇ ਗੁਲਾਬ ਦੇ ਫੁੱਲ
 ਵਾਂਗ ਲਾਲੀ ਦੀ ਭਾ ਵਜਦੀ ਸੀ, ਅੱਜ ਪਲੱਤਨ ਵਰਤ
 ਰਹੀ ਹੈ, ਪਰ ਹੁਣ ਬਿਧਨਾਂ ਦਾ ਸਿੱਧਾ ਗੇੜ ਚੱਲਣ
 ਲੱਗਾ ਹੈ । ਮਾਨੋ ਪੂਰਨ ਜੀ ਦਾ ਦੂਸਰਾ ਜਨਮ ਗੁਰੂ ਗੋਰਖ
 ਨਾਥ ਦੇ ਵਸੀਲੇ ਹੋਣ ਲੱਗਾ ਹੈ, ਵਾਹ ਸਾਈਆਂ ਤੇਰੇ
 ਰੰਗ, ਕਿੱਥੇ ਪੂਰਣ ਨੇ ਜਿਸ ਦਿਨ ਸਿਆਲ ਕੋਟ ਨਗਰੀ
 ਵਿੱਚ ਰਾਜੇ ਸਾਲਵਾਹਨ ਦੇ ਰਾਜ ਮਹਿਲ ਵਿੱਚ ਜਨਮ ਲਿਆ
 ਸੀ ਉਸਨੂੰ ਪ੍ਰਜਾ ਦੇ ਲੋਕ ਇੱਕ ਵਡੇ ਤਖਤ ਦਾ ਵਾਰਸ
 ਯੁਵਰਾਜ ਖਿਆਲ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਪਰ ਅੱਜ ਉਹੋ ਪੂਰਨ
 ਯੋਗੀ ਗੋਰਖ ਨਾਥ ਦੇ ਟੱਖੋਂ ਜਗੀ ਬਣਕੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਖੱਪਰ
 ਵੜ ਸਿਰ ਜਟਾ ਜੂਟ ਖਾਕ ਧਾਰੀ ਕਰ ਦਰ ੨ “ਆਲਖ”
 “ਆਲਖ” ਦੇ ਆਵਾਜ਼ੇ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹੋਇਆ ਦੁਨਯਾਵੀ
 ਰਾਜ ਗੱਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਥਾਂ ਜੋਗ ਗੱਦੀ ਦਾ ਰਾਜ
 ਮਾਨਣ ਦੀਆਂ ਤਿਆਰੀਆਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ।

ਹੁਣ ਪੂਰਨ ਜੀ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਗੋਰਖ ਨਾਥ ਨੇ ਆਪਣੇ

ਡੇਰੇ ਲੈ ਆਂਦਾ ਤੇ ਪੁਛਿਆ ਕਿ ਬੇਟਾ ! ਤੂੰ ਐਸੀ
 ਦਸ਼ਾ ਨੂੰ ਕਿਸਤਰਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਹੈਂ ? ਮੂੰਹੋਂ ਗੁਰੂ ਗੋਰਖ
 ਨਾਥ ਜੀ ਉਸ ਨੂੰ ਹੱਡ ਬੰਤੀ ਸੁਨਾਉਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਕਰ
 ਰਹੇ ਹਨ ਪਰ ਦਿਲੋਂ ਅਸਚਰਜ ਹੋ ਰਹੇ ਸਨ ਤੇ ਸੋਚਦੇ ਸਨ
 ਕਿ ਐਸੀ ਸੁੰਦ ਮੂਰਤੀ ਸਾਖਯਾਤ ਭਗਵਾਨ ਨੇ ਆਪ ਆਪਣੀ
 ਰੱਬੀਂ ਰਚੀ ਹੋਣੀ ਹੈ ਤੇ ਮਸਤਕ ਭੀ ਏਸ ਬਾਲਕੇ ਦਾ ਮੇਰੇ
 ਸਾਹੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨਾਲੋਂ ਚੌੜਾ ਤੇ ਯੋਗੀ ਦਮਕ ਮਾਰਦਾ ਹੈ। ਗੁਰੂ
 ਗੋਰਖ ਨਾਥ ਜੀ ਦ ਪੁੱਛਣ ਤੇ ਪੂਰਨ ਜੀ ਨੇ ਇੰਝ ਆਪਣਾ
 ਹਾਲਦੱਸਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ-- "ਹੇ ਪੂਰਨ ਸਤਵਾਦੀ ਮਹਾਂ ਪੁਰਸ਼ਜੀ !
 ਮੈਂ ਸ਼ਹਿਰਸ਼ਾਲਕੋਟ ਦੇ ਰਾਜਾ ਸਾਲਵਾਹਨਦਾ ਅਭਾਗਾ ਪੁਤਰ
 ਪੂਰਨ ਹਾਂ ਤੇ ਜੋ ਕੁਝ ਹੱਡ ਬੰਤੀ ਲੂਣਾਂ ਹੈਂ ਸਿਆਰੀ ਦੇ ਹੱਥੋਂ
 ਏਸ ਉੱਪਰ ਬੰਤੀ ਸੀ ਅੱਖਰ ੨ ਕਹਿ ਸੁਣਾਈ। ਪੂਰਨ ਜੀ
 ਦਾ ਏਸ ਦਰਦ ਭਰੀ ਕਥਾ ਦਾ ਆਪਣੇ ਮੂੰਹੋਂ ਸੁਨਾਉਣਾ ਹੀ
 ਸੀ ਕਿ ਧੀਰਜਤਾ ਦੇ ਪੁੰਜ ਗੋਰਖ ਨ ਥ ਦੇ ਨੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਭੀ
 ਏਸ ਦੁਖੀਏ ਦੀ ਹਮਦਰਦੀ ਵਿਚ ਚਾਰ ਹੰਝੂ ਕਿਰ ਗਏ,
 ਹੁਣ ਪੂਰਨ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਭਗਵਨ ! ਮੇਰੇ ਤੇ ਦਯਾ
 ਕਰੋ ਤੇ ਠੋ ਜੋ ਮੈਂ ਭੀ ਹਰੀ ਭਜਨ ਵਿਚ ਲੀਨ ਹੋਕੇ ਦੇਹੀ
 ਸਫਲ ਕੰਮ ਲਵਾਂ, ਹੁਣ ਆਵਾਗੋਣ ਦਾ ਚੱਕਰ ਜੇ ਆਪ ਜੈਸੈ
 ਪੂਰੇ ਭਾਂਡਿਆਂ ਦੇ ਮਿਲਿਆਂ ਭੀ ਨਾ ਕੱਟਿਆ ਗਿਆ ਤਾਂ
 ਫੇਰ ਹੋਰ ਕੇਹੜੇ ਦਰ ਢੋਈ ਮਿਲੇਗੀ ? ਪਰ ਬਾਹਰ ਤੋਂ ਦਿਲ
 ਉਪ੍ਰਾਮ ਹੈ, ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਕੂੜੇ ਹਨ, ਭਤਾ ਭੈਣ ਦਾ ਮੋਹ
 ਝੂਠਾ ਹੈ, ਹੁਣ ਮੈਨੂੰ ਭੀ ਆਪਣੇ ਮਾਰਗ ਵਿਚ ਰਲਾਕੇ
 ਆਪਣੇ ਚੇਲਿਆਂ ਵਾਂਗ ਕੰਨ ਪਾੜਕੇ ਮੁੰਦਰਾਂ ਪਾਕੇ ਚੇਲਾ
 ਬਣਾ ਲਵੋ, ਮੈਨੂੰ ਹਰੀ ਭਜਨ ਤੇ ਹਰੀ ਚਰਨਾਂ ਦੀ ਪਰੀਤ ਤੋਂ

੮੬ ਪੂਰਨ ਜਤੀ ਤੇ ਮਤ੍ਰੇਈ ਲੂਣਾ

ਛੁਟ ਹੋਰ ਕੋਈ ਪੁਸ਼ਟਾਬ ਦੇਗਾ ਨਹੀਂ ਲਗਦਾ, ਤੁਸੀਂ ਕ੍ਰਿਪਾਲੂ ਹੋ ਮੇਹਰ ਕਰੋ ਤੇ ਅਪਾਰ ਦਯਾ ਦਾ ਸੋਮਾਂ ਏਲੂਕੇ ਮਰੇ ਵਰਗੇ ਪਾਪੀ ਨੂੰ ਭੀ ਅਪਨਾ ਲਵੋ, ਹੁਣ ਮੇਰੇ ਨੈਣ ਪਰਾਣ ਨਰੋਏ ਕਰਕੇ ਆਪਣੇ ਵਾਲੀ ਕਾਰ ਦੇ ਰਾਹੇ ਟੋਰੋ ਤੇ ਮੈਨੂੰ ਕੰਡ ਨਾ ਦੇਣੀ ਤਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਆਪਦੇ ਪਵਿੱਤ੍ਰ ਨਾਮ ਨੂੰ ਉੱਜਲ ਕਰਕੇ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਦਸ ਵੇਵਾਂ ਕਿ ਕਦੀ ਕੋਈ ਗੁਰੂ ਗੋਰਖ ਨਾਥ ਜੀ ਦਾ ਚੇਲਾ 'ਪੂਰਨ' ਭੀ ਹੋਇਆ ਸੀ।

ਏਹ ਤਰਲੇ ਤੇ ਐਸੇ ਭਯੰਕਰ ਹਿਰਦੇ ਵੇਹਦਕ ਸਮਾਚਾਰ ਨੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਮਨ ਵਿਚ ਬੜੀ ਮੇਹਰ ਉਪਜਾਈ ਜੋ ਉਸੇ ਵੇਲੇ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਅਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੁਵਾਰਾ ਪੂਰਨ ਦੇ ਹੱਥ ਸਾਵਧਾਨ ਕਰਕੇ ਕੰਚਨ ਵਾਂਗ ਕਰ ਦਿਤੇ, ਹੱਥਾਂ ਪੈਰਾਂ ਦਾ ਸਾਬਤ ਹੋਣਾ ਹੀ ਸੀ ਕਿ ਪੂਰਨ ਦੇ ਦਿਲ ਪਰ 'ਸਿਦਕ' ਦੀ ਮੇਹਰ ਲੱਗ ਗਈ ਤੇ ਉਹ ਹੁਣ ਜੋਗੀ ਬਣਨ ਵਾਸਤੇ ਮਨ ਵਿਚ ਪੱਕਾ ਇਰਾਦਾ ਧਾਰਕੇ ਗੁਰੂ ਗੋਰਖ ਨਾਥ ਦੇ ਖਹਿੜੇ ਪੈਗਿਆ।

ਹੱਥ ਪੈਰ ਸਾਵਧਾਨ ਹੋਣ ਤੇ ਜੋਗੀ ਬਣਨ ਦੀ ਪ੍ਰਬਲ ਇੱਛਾ

੩੩.

ਗੁਰੂ ਗੋਰਖ ਨਾਥ ਜੀ ਨੇ ਜਦ ਹੱਥ ਪੈਰ ਸਾਵਧਾਨ ਕਰਕੇ ਕੰਚਨਵਰਗੀ ਦੇਹੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਤਾਂ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਏਟਾ ਜਾਓ ਹੁਣ ਆਪ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਵੱਲੋਂ ਛੁੱਟੀ ਹੈ, ਘਰੀਂ ਜਾਵੋ ਤੇ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਜਾਕੇ ਮਿਲੋ ਤਾਂ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਦੇ ਚਿਰਕਾਲ ਦੇ ਵਿਛੋੜੇ ਤੋਂ ਮਿਲਾਪ ਹੋਣ ਨਾਲ ਕੁਝ ਸ਼ਾਂਤ ਹੋਵੇ, ਪਰ

ਏਥੇ ਵੀ ਸਿਦਕ ਤੇ ਉਪਾਮਤਾ ਨੇ ਪੱਕੇ ੨ ਡੇਰੇ ਜਮਾਏ ਹੋਏ ਸਨ। ਪੂਰਨ ਜੀ ਬੋਲੇ ਹੋ ਦੀਠ ਦਿਆਲ ਜੀ ! ਜੇਕਰ ਘਰ ਦੀ ਮੋਹ ਮਮਤਾ ਤੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿਕਾਰ ਦੀ ਲਾਲਸਾ ਹੁੰਦੀ ਯਾਂ ਘਰਾਂ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਏਸ ਨੌਬਤ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਦੀ ਮੈਨੂੰ ਲੋੜ ਕੀ ਸੀ ?

ਘਰ ਛੱਡਿਆ ਹਰੀ ਭਜਨ ਖਾਤਰ, ਹੱਥ ਪੈਰ ਵਢਾਏ ਧਰਮ ਤੇ ਜਤ-ਸਤ ਪਾਲਣ ਖਾਤਰ ਤੇ ਹੁਣ ਫੇਰ ਤੁਸੀਂ ਆਪ ਮੈਨੂੰ ਧਰਮ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਹੋਕੇ ਧਰਮ ਦਾ ਵਿਨਾਸ ਕਰਾਉਣ ਲਈ ਹਰੀ ਭਜਨ ਤੋਂ ਪਰੇਡਾ ਸੁਟਣ ਲਈ ਕਿਉਂ ਘਰਾਂ ਵੱਲ ਧਿਕਦੇ ਹੋ ? ਹੁਣ ਮੈਂ ਤਾਂ ਕੇਵਲ ਆਪ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਦਾ ਭੌਰਾ ਬਣਕੇ ਹਰੀ ਭਜਨ ਕਰਾਂਗਾ ਤੇ ਸਾਰੀ ਉਮਰ ਏਸੇ ਤਰਾਂ ਜਤ ਸਤ ਵਿੱਚ ਬਿਤਾਕੇ ਹਰੀ ਚਰਨਾਂ ਵਿਚ ਜਾ ਲਿਪ-ਟਾਂਗੇ, ਹੇ ਯੋਗੀ ਰਾਜ ਜੀ ! ਆਪ ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਹੋ, ਮੇਰੀ ਆਸ ਵੱਥ ਨੇ ਪੂਰੀ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਸੋ ਉਸ ਦਾ ਲੱਕ ਨਾ ਤੋੜੋ ਤੇ ਚਰਨ ਸ਼ਰਨ ਸਮਾ ਲਵੋ। ਹੁਣ ਰੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਘਸਵੱਟੀ ਪਰ ਲਾਣ ਖਾਤਰ ਤੇ ਸਿਦਕ ਦਾ ਅੰਤਲਾ ਦਰਜਾ ਪੂਰਨ ਦੇ ਦਿਲ ਵਿਚ ਦੇਖਣ ਖਾਤਰ ਹੁਕਮ ਕੀਤਾ ਕਿ ਬੇਟਾ ! ਜੋਗ ਕਮਾਉਣ ਬੜਾ ਬੜਾ ਔਖਾ ਹੈ, ਫਾਕੇ ਕੱਟਨੇ, ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਮੋਹ ਮਾਇਆ ਤਿਆਗਣੀ, ਪੰਜ ਦੂਤਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰਨਾਂ ਬੜਾ ਕਠਨ ਹੈ, ਸੋ ਬੇਟਾ ! ਤੂੰ ਏਸ ਖਿਆਲ ਨੂੰ ਉੱਕਾ ਹੀ ਛੱਡ ਦੇਹ। ਤੁਸੀਂ ਰਾਜ ਵੰਸ ਵਿੱਚ ਜੰਮੇ ਪਲੇ ਹੋ ਤੇ ਸੋਹਲ ਸਰੀਰ ਹੋ, ਇਤਨਾਂ ਕਠਨ ਮਾਰਗ ਸਾਧਨ ਹੋਣਾ ਤੁਸੀਂ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਔਖਾ ਹੈ। ਦੁਖ ਤੋਂ ਪਿਛੋਂ ਸੁਖ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇਗਾ। ਜਾਓ, ਘਰੀਂ ਜਾਓ ਤੇ ਆਰਾਮ ਮਕਕੇ ਰਾਜ ਕਮਾਓ, ਹੁਣ ਜਦ ਰੁਰੂ ਰੋਰਖ ਨਾਥ ਜੋਗ

੮੮ ਪੂਰਨ ਜਤੀ ਤੇ ਮਤ੍ਰੇਈ ਲੂਣਾ
 ਦਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਢਿੱਲਾ ਡਿੱਠਾ ਤਾਂ ਪੂਰਨ ਅਧੀਨਗੀ ਨਾਲ
 ਅੱਖਾਂ ਤੋਂ ਗੜਿਆਂ ਜਿੱਡੇ ਹੰਝ ਕੇਰਦਾ ਹੋਯਾਬੋਲਿਆ ਹੇ ਨਾਥ
 ਜੀ ! ਮੈਨੂੰ ਸਾਰੇ ਦੁਖ ਮਨਜ਼ੂਰ ਹਨ, ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ
 ਕੋਈ ਦੁੱਖ ਪ੍ਰਤੀਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਸਾਰੇ ਸੁਖ ਹੀ ਸੁਖ ਭਾਸਦੇ
 ਹਨ ਤੇ ਪੰਜ ਦੂਤਾਂ ਨੇ ਤਾਂ ਅੱਗੇ ਹੀ ਮੇਰੇ ਪਾਸੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ
 ਪਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਸੋ ਮੈਂ ਜੋਗ ਦਾਨ ਲੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ
 ਰਹਿ ਸਕਦਾ । ਹੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਾਥ ! ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਆਪ ਨੇ ਕੰਚਨ
 ਦੇਹੀ ਦਾ ਦਾਨ ਬਖਸ਼ਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਹੁਣ ਫੇਰ ਕਿਉਂ ਜਿਉਂਦੇ
 ਜੀ ਨਰਕ ਵੱਲ ਟੋਰਣ ਲੱਗੇ ਹੋਏ ਦਯਾ ਧਾਰੋ ਤੇ ਜੋਗੀ ਬਨਾਕੇ
 ਜੋਗ ਪਦ ਦਾ ਭੀ ਦਾਨ ਬਖਸ਼ੋ । ਜਦ ਸਿਦਕ ਦੀ ਅਡੋਲ
 ਤਸਵੀਰ ਪੂਰਨਦੇਦਿਲ ਅੰਦਰ ਗੁਰੂ ਗੋਰਖ ਨਾਥ ਨੇਪਾਈ ਤਾਂ
 ਬੋਲੇ, ਵਾਹ ! ਵਾਹ ! ਜਿਵੇਂ ਬੇਟਾ ਰਜ਼ਾ ਭਗਵੰਤ ਦੀ, ਦੇਖਣਾਂ
 ਕਹੀਂ ਹਮਕੋ ਭੀ ਬਦਨਾਮ ਨਾਂ ਕਰਨਾਂ । ਪਰ ਪੂਰਨ ਜੀ ਨੇ
 ਸੀਸ ਨਿਵਾਕੇ ਕਿਹਾ—ਕਿ ਹੇ ਪਿਤਾ, ਦਾਨ ਦੁਨੀਆਂ
 ਵਿੱਚ ਮੁਕਤੀਦਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪਿਤਾ, ਸੋਲਾਂਕਲਾਂਸੰਪੂਰਨਗੁਰੂ
 ਜੀ ਮੈਂ ਆਪਦੇ ਨਾਮ ਨੂੰ ਉੱਜਲ ਕਰਾਂਗਾ, ਆਪ ਨਚਿੰਤ
 ਹੋਕੇ ਦਯਾ ਧਾਰਕੇ ਮੇਰੇ ਸੰਕਲਪ ਨੂੰ ਪੂਰਨ ਕਰੋ ।

**ਗੁਰੂ ਗੋਰਖ ਨਾਥ ਦੇ ਹਥੋਂ ਜੋਗ ਦਾਨ
 ਦੀ ਬਖਸ਼ਿਸ਼ ਹੋਣੀ**

੩੪.

ਹੁਣ ਗੁਰੂ ਗੋਰਖ ਨਾਥ ਨੇ ਭਗਵੇ ਰੰਗ ਦੀ ਪੁਸ਼ਾਕ
 ਪੁਵਾਕੇ ਇੱਕਲਟ ਕਤਰਕੇ ਕੰਨ ਪਾੜਕੇ ਕੁੰਡਲ ਚੁਕ ਪਾਏ ਤੇ
 ਆਪਣੀ ਮੰਡਲੀ ਦਾ ਪੂਰਨ ਨੂੰ ਸ੍ਰਦਾਰ ਥਾਪ ਦਿੱਤਾ ਤੇ ਇੱਕ

ਤੂੰਬੀ ਭੀ ਹੱਥ ਫੜਾ ਵਿੱਤੀ । ਪਾਠਕੋ ! ਏਹ ਜੇ “ਛਿਨ ਮੈ ਰਾਉ
 ਰੰਕ ਕੋ ਕਰਹੀ ਰਾਉ ਰੰਕ ਕਰ ਡਾਰੇ। ਰੀਤੇ ਭਰੇ ਭਰੇ ਸਖ
 ਨਾਵੇ ਯਹ ਤਾਂਕੋ ਬਿਵਹਾਰੇ ।” ਇੱਕ ਰਾਜ ਗਾਂਦੀ ਦਾ ਯੁਵ-
 ਰਾਜ ਕੰਵਰ ਅੱਜ ਜੋਗ ਗਾਂਦੀ ਦਾ ਮਾਲਕ ਬਣ ਦੇਸ਼ ਰੱਟਨ
 ਕਰੇਗਾ । ਅੱਜ ਪੂਰਨ ਦੇ ਨਾਮ ਪਿਛੇ ਚੰਦ ਦੀ ਥਾਂ ਤਥਾ
 “ਯੁਵਰਾਜ” ਦੀ ਥਾਂ “ਭਗਤ” ਪਦ ਸੁਸ਼ੋਭਤ ਹੋਵੇਗਾ।
 ਹੁਣ ਗੁਰੂ ਗੋਰਖ ਨਾਥ ਜੀ ਨੇ ਪੂਰਨ ਦੀ ਕੰਡ ਪਰ ਥਾਪੜਾ
 ਦਿੱਤਾ ਤੇ ਕਿਹਾ ਬੇਟਾ ਅੱਜ ਤੋਂ ਹਰੇਕ ਇਸਤ੍ਰੀਨੂੰ ਭੈਣ ਤੇ ਮਾਤਾ
 ਸਮਾਨ ਸਮਝਨਾਂ, ਮੰਦੀ ਵਾਸ਼ਨਾਂ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾਂ, ਕਿਸੇ ਦਾ
 ਬੁਰਾ ਨਹੀਂ ਚਿਤਵਨਾਂ ਅਤੇ ਅਤੀਤ ਵਿਚਰਨਾਂ ਹੈ । ਇਸਦੇ
 ਉਲਟ ਚੱਲ ਸਾਡੇ ਪੰਥ ਨੂੰ ਬਦਨਾਮ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾਂ, ਏਹੋ
 ਸਾਡੀ ਉੱਚ ਸਿੱਖਿਆ ਹੈ । ਹੁਣ ਪੂਰਨ ਜੀ ਨੇ ਨਮਸਕਾਰ
 ਕਰ ਸੀਸਨਿਵਾ, ਹੱਥ ਜੋੜਕੇ ਗੁਰੂ ਗੋਰਖ ਨਾਥ ਜੀ ਨੂੰ ਇਉਂ ਅਰਜ਼
 ਕੀਤੀ:-- ਹੇ ਮੈਨੂੰ ਜੀਵਨਦਾਨ ਦੇ ਦਾਤੇ ! ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇ ਵਾਸ਼ਨਾਂ
 ਦੇ ਵੱਸ ਹੋ ਕਿਸੇ ਮੰਦ ਦਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਲਾਲਸਾ ਹੁੰਦੀ ਤਾਂ ਮੈਂ
 ਘਰ ਬੈਠਾ ਐਸੀਆਂ ਸੈਂਕੜੇ ਬਲਾਈਂ ਚਮੇੜ ਸਕਦਾ ਸੀ ।
 ਮੈਨੂੰ ਪੂਰਨ ਵੈਰਾਗ ਹੋ ਚੁਕਾ ਹੈ, ਮੈਨੂੰ ਸੰਸਾਰ ਕੂੜਾ ਭਾਸਦਾ
 ਹੈ ਮੈਂ ਠੇਡਾ ਖਾਕੇ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਹੋ ਚੁਕਾ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਆਪਦੇ ਪੰਥ
 ਨੂੰ ਮੁਕਤੀ ਦਾ ਸਾਧਨ ਸਮਝਕੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਪੈਰ ਰਖਿਆ
 ਹੈ । ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਨਾਮ ਮਾਤ੍ਰ ਭੀ ਏਸ ਗੱਲ ਦਾ ਸੰਸਾ ਨਾ
 ਕਰੋ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਪੰਥ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਤਰਾਂ ਭੀ ਕਲੰਕਤ
 ਕਰਾਂਗਾ ? ਹੁਣ ਪੂਰਨ “ਚੰਦ” ਤੋਂ “ਭਗਤ” ਬਣਕੇ
 ਰਾਣੀ ਸੁੰਦਰਾਂ ਦੇ ਦਰ ਖੈਰ ਲਈ ਝੋਲੀ ਅੱਡਕੇ “ਔਲਖ,
 ਔਲਖ” ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਤੀ ਕਰਣ ਲਗਾ ?

ਰਾਣੀ ਸੁੰਦਰਾਂ

੩੫.

ਰਾਣੀ ਸੁੰਦਰਾਂ ਆਪਣੇ ਪੂਰੇ ਜੋਬਨ ਵਿੱਚ ਮੱਤੀ ਆਪਣੇ ਮਾਹਲ ਦੇ ਅੰਦਰਿੱਕ ਬਹੁਤ ਸੁੰਦਰ ਪਲੰਘ ਤੇ ਲੇਟ ਰਹੀ ਹੈ। ਪਾਸ ਇੱਕ ਖਾਸ ਗੋਲੀ ਬੈਠੀ ਪੱਖਾ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ ਅਰ ਇੱਕ ਪੈਰ ਘੁਟ ਰਹੀ ਹੈ। ਏਸੇ ਤਰਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਹੱਦੋਂ ਵੱਧ ਸੁੰਦਰਤਾ ਦਾ ਮਾਨ ਉਸਦੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਭਰ ਜੋਬਨ ਵਿੱਚ ਠਾਠਾਂ ਮਾਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਏਸ ਸੁੰਦਰਤਾ ਦੀ ਹੰਕਾਰਨ ਨੂੰ ਅਚਾਨਕ ਕਿਸੇ ਜੋਗੀ ਦੀ ਸੱਦ ਸੁਣਾਈ ਦਿੱਤੀ, ਜੋਗੀ ਨੇ “ਔਲਖ, ਔਲਖ” ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਦਿੱਤੀ। ਰੂਪ ਮੱਤੀ ਰਾਣੀ ਸੁੰਦਰਾਂ ਨੇ ਕੋਈ ਹੀਜੜਾ ਫਕੀਰ ਜਾਣਕੇ ਪਾਸ ਬੈਠੀ ਗੋਲੀ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਾਹ ਨੀ ਜੋਗੀ ਨੂੰ ਖੈਰ ਪਾ ਆ, ਜੋਗੀ ਨੇ ਕੇਡਾ ਰੌਲਾ ਪਾਇਆ ਹੈ, ਤਾਹੀਓਂ ਖਬਰ ਜਦ ਗੋਲੀ ਨੇ ਬਾਹਰ ਫਕੀਰ ਨੂੰ ਖੈਰ ਪਾਉਣ ਲਈ ਪੈਰ ਵਧਾਯਾ ਤਾਂ ਅੱਗੋਂ ਉਸ ਜੋਗੀ ਨੂੰ ਇਉਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੈਂ ਬਾਂਦੀ ! ਹਮ ਰਾਣੀ ਸੁੰਦਰਾਂ ਸੇ ਖੈਰ ਲੈਨੇ ਆਏ ਹੈਂ ਤੇਦੇ ਸੇ ਨਹੀਂ, ਤੂੰ ਉਸਨੂੰ ਜਾਕੇ ਕਹਿਦੇਹ ਕਿ ਜੋਗੀ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਤੈਥੋਂ ਖੈਰ ਨਹੀਂ ਲੈਣੀ, ਰਾਣੀ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਲੈਣੀ ਹੈ।

ਗੋਲੀ ਅਜੇ ਦਲੀਜ਼ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਟੱਪੀ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੇ ਕੰਨੀ ਇਹ ਸਲੋਕ ਪੈ ਗਿਆ ਜੋ ਸੁਣਦੇ ਸਾਰ ਪੂਰਨ ਦੀ ਜਵਾਨੀ ਹੁਸਨ ਤੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮਸਤ ਹੋਈ ਹੋਈ ਮੁੜਦੀ ਪੈਰੀਂ ਰਾਣੀ ਸੁੰਦਰਾਂ ਪਾਸ ਮੁੜਕੇ ਚਲੀ ਗਏ ਤੇ ਜਾਕੇ ਕਹਿਣ ਲੱਗੀ ਕਿ ਹੇ ਰਾਜ ਰਾਜੇਸ਼੍ਵਰੀ ! ਆਪ ਉਤੀ

ਕੁਲ ਦੇ ਜੰਮੇ ਜਾਏ ਤੇ ਰਾਜ ਭਾਗ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਭਾਪੀ ਜੀਵ ਹੋ,
 ਪਰ ਰੱਬੀ ਕੁਦਰਤਾਂ ਅਨੰਤ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅੰਤ ਪਾਉਂਣਾ
 ਬੰਦੇ ਦੀ ਤਾਕਤ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ, ਸੋ ਆਪ ਦੀ ਸੁੰਦਤਾ ਦਾ ਮਾਨ
 ਤੋੜਨ ਲਈ ਆਪ ਦੇ ਦੁਵਾਰੇ ਇਕ ਅਸਚਰਜ ਮੂਰਤੀ ਰੱਬਨੇ
 ਅਪਨੀ ਹੱਥੀਂ ਘੜਕੇ ਭੇਜੀ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਦਰਸ਼ਨ ਪਾਉਂਦੇ
 ਸਾਰ ਹੀ ਬਹੁਤ ਸਾਰਾ ਮੈਨੂੰ ਇਨਾਮ ਦੇਵੇਗੇ, ਉਹ ਜੋਗੀ ਰਾਜ
 ਜਿਸਨੂੰ ਤੁਸਾਂ ਇਕ ਆਮ ਫਕੀਰ ਜਾਣਕੇ ਮੈਨੂੰ ਖੈਰ ਪਾਉਂਣ
 ਵਾਸਤੇ ਭੇਜਿਆ ਸੀ ਉਹ ਤਾਂ ਅਜਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਆਯਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ
 ਹੈ, ਤੇ ਕਿਸੇ ਪੂਰੇ ਸੰਤ ਦਾ ਚੇਲਾ ਦਿਸਦਾ ਹੈ, ਉਸਦਾ ਮੱਥਾ
 ਚੌੜਾ ਨੂਰਾਨੀ ਤੇ ਅੰਤ ਦਰਜੇ ਦਾ ਸੁੰਦਰ ਹੈ, ਉਸਦੇ ਹੋਠ
 ਕੋਮਲ ਤੇ ਗੁਲਾਬ ਦੇ ਫੁੱਲ ਦੀ ਨਿਆਈਂ ਲਾਲੀ ਭਾਹ ਮਾਰਦੇ
 ਹਨ, ਤਿਨ੍ਹਾਂ ਪੁਰ ਉਸਦਾ ਮੁਸਕਾਕੇ ਬੋਲਣਾ ਹੋਰ ਭੀ ਗਜ਼ਬ
 ਕਰਦਾ ਹੈ, ਹੇ ਮਹਾਰਾਣੀ ਜੀ ! ਆਪ ਨੇ ਭੀ ਰਾਜ ਘਰਾਣੇ
 ਵਿੱਚ ਜਨਮਧਾਰਨ ਕਰਕੇ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵਧ ਹੁਸਨਵੰਦਾਂ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ
 ਪਾਏ ਹੋਣਗੇਪਰ ਏਸ ਜੋਗੀ ਦਾ ਢਾਂਦਾ, ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਸੱਚੇ ਵਿੱਚ
 ਢਲਿਆ ਹੋਯਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਮਾਨੋਂ ਕੋਈ ਰਿਧੀਆਂਸਿਧੀਆਂ ਦਾ
 ਅਵਤਾਰ ਹੈ, ਉਹ ਮੇਰੇ ਹੱਥੋਂ ਖੈਰ ਨਹੀਂ ਲਾਂਦਾ ਤੇ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ
 ਕਿ ਅਸਾਂ ਰਾਣੀ ਸੁੰਦਰਾਂ ਪਾਸੋਂ ਖੈਰ ਲੈਣਾ ਹੈ, ਤੂੰ ਉਸਨੂੰ ਭੇਜ,
 ਸੋ ਸ੍ਰੀ ਮਹਾਰਾਣੀ ਜੀ ! ਉਹ ਆਪ ਜੀ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਭਿੱਖਿਆ
 ਲੈਣ ਵਾਸਤੇ ਆਪ ਜੀ ਦਾ ਬਾਹਰ ਰਾਹ ਉਡੀਕ ਰਿਹਾ ਹੈ :

ਹੁਣ ਰਾਜ ਦੀ ਮਾਲਕ ਰਾਜ ਰਾਣੀ ਨੂੰ ਗੁੱਸਾ ਚਮ-
 ਕਿਆ ਤੇ ਪਲੰਘ ਤੋਂ ਉੱਠਕੇ ਤਾਕੀ ਥਾਣੀ ਪੂਰਨ ਭਗਤ ਦੇ
 ਜਾਂ ਦਰਸ਼ਨ ਪਾਏ ਤਾਂ ਦਿਲ ਵਿੱਚੋਂ ਆਪਣੀ ਸੁੰਦਤਾ ਦਾ
 ਹੰਕਾਰ ਕਾਫ਼ੂਰ ਹੋਗਿਆ ਤੇ ਉਸਹੰਕਾਰ ਦੀ ਬਜਾਏ 'ਇਸ਼ਕ'

੯੨ ਪੂਰਨ ਜਤੀ ਤੇ ਮਤੇਈ ਲੂਣਾ
 ਨੇਆ ਡੇਰੇ ਲਾਏ। ਹੈਂ ਇਹ ਕੀ ਹ ਗਿਆ ? ਰਾਣੀ ਸੁੰਦਰਾਂ
 ਵਿਲਾਸਨੀ ਹੋ ਗਈ ? ਸੱਚ ਮੁੱਚ ਰਾਣੀ ਸੁੰਦਰਾਂ ਦੀ ਮੱਤ ਤੇ
 ਪਰਦਾ ਪੈਗਿਆ, ਸੱਚ ਮੁੱਚ ਰਾਣੀ ਸੁੰਦਰਾਂ ਅਪਨੇ “ਸਤਿਧਰਮ”
 ਦੀ ਵਾਗ ਡੋਰ ਛੱਡ ਬੈਠੀ। ਹੁਣ ਗੋਲੀ ਨੂੰ ਰਾਣੀ ਨੇ ਹੁਕਮ
 ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਸ ਜੋਗੜੇ ਨੂੰ ਅੰਦਰ ਸੱਦ ਲਿਆ, ਮੇਰਾ ਮਨ
 ਮੁੱਠਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਮੈਂ ਏਸ ਮਦ ਮਤਵਾਲੇ ਦੇ ਨੈਣਾਂ ਤੋਂ
 ਵਾਰਨੇ ਤੇ ਘੋਲ ਘੱਤੀ ਹਾਂ। ਗੋਲੀ ਉਪਰੋਂ ਹੁਕਮ ਲੈਕੇ ਥੱਲੇ
 ਆਈ ਤੇ ਪੂਰਨ ਭਗਤ ਅੱਗੇ ਹੱਥ ਜੋੜਕੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੇਰੀ
 ਮਾਲਕਜਾਣੀ ਆਪ ਦੇ ਚਰਨ ਪਰਸਨਾਂ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਆਪ
 ਮੇਹਰ ਕਰੋ ਤੇ ਮਹਿਲਾਂ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤ੍ਰ ਕਰੋ। ਪੂਰਨ ਜੀ ਨੇ ਕਿਹਾ
 ਕਿ ਹੇ ਬਾਂਦੀ ! ਰੱਬ ਰਾਜ ਭਾਗ ਦੁਣਾਂ ਤੇ ਸਵਾਯਾ ਕਰੋ, ਜੁਗ
 ਜੁਗ ਵਧੇ ਫੁਲੇ, ਸਾਡਾ ਜੋਗੀਆਂ ਦਾ ਮਹਿਲਾਂ ਨਾਲ ਤੇ
 ਰਾਣੀਆਂ ਨਾਲ ਕੀ ਪ੍ਰਯੋਜਨ ? ਅਸੀਂ ਅਤੀਤ ਸਾਧੂ ਹਾਂ, ਜੇ
 ਸਾਨੂੰ ਭਿੱਖੜਾ ਦੇਣੀ ਹੈ ਤਾਂ ਰਾਣੀ ਐਥੇ ਆਕੇ ਦੇ ਜਾਵੇ ਨਹੀਂ
 ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਹੋਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾ ਮੰਗਦੇ ਹਾਂ।

ਗੋਲੀ ਨੇ ਇਤਨਾਂ ਉੱਤਰ ਸੁਣ ਪਿਛਲੀ ਪੈਰੀਂ ਪਰਤਕੇ
 ਰਾਣੀ ਸੁੰਦਰਾਂ ਨੂੰ ਜਾ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਉੱਪਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ
 ਤੇ ਆਖਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਸੀਂ ਅਤੀਤ ਸਾਧੂ ਹਾਂ, ਸਾਨੂੰ ਮਹਿਲਾਂ
 ਵਿੱਚ ਰਾਣੀਆਂ ਕੋਲ ਜਾਣਾ ਨਹੀਂ ਸੌਂਬਦਾ।

**ਰਾਣੀ ਸੁੰਦਰਾਂ ਦਾ ਪੂਰਨ ਭਗਤ ਨੂੰ ਆਕੇ
 ਭਿੱਖੜਾ ਪਾਉਣਾ**

੩੬.

ਹੁਣ ਰਾਣੀ ਸੁੰਦਰਾਂ ਨੇ ਇਕ ਬੜਾ ਹੀ ਸੁੰਦਰ ਥਾਲ

ਲੈਕੇ ਮੋਤੀਆਂ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਤੇ ਥੱਲੇ ਉਤਰਕੇ ਖੁਦ ਜੋਗੀ ਨੂੰ ਖੈਰ ਪਾਉਣ ਅੱਗੇ ਵਧੀ। ਆਹ ! ਸਾਹਮਣੇ ਰਾਣੀ ਸੁੰਦਰਾਂ ਬਿਨਾਂ ਪੜਦਾ ਕਾਤੇ ਦੇ ਪੂਰਨ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਪੁਰ ਸੀਸ ਧਰਕੇ ਹੱਥ ਜੋੜੀ ਮੋਤੀਆਂ ਦਾ ਭਰਿਆ ਹੋਯਾ ਥਾਲ ਖੈਰ ਪਾਉਣ ਲਈ ਲੈਕੇ ਖੜੋਤੀ ਹੈ, ਕੌਲ ਉਹੋ ਪਹਿਲੀ ਅਨੰਤੀ ਗੋਲੀ ਰਾਣੀ ਸੁੰਦਰਾਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਉਡੀਕਵੰਦ ਮੂੰਹ ਤੱਕ ਰਹੀ ਹੈ। ਰਾਣੀ ਸੁੰਦਰਾਂ ਪੂਰਨ ਜੀ ਦੀ ਰੱਬੀ ਮੂਰਤੀ ਪਰ ਨੂਰ ਦਾ ਐਡਾ ਵੱਡਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੇਖ ਮੂਰਛਾ ਆ ਗਈਵਾਂਗ ਮਾਨੋਂ ਮੂਰਛਤ ਹੋ ਗਈ ਹੈ, ਉਹ “ਇਸ਼ਕ” ਦੀ ਤੇਜ਼ ਸ਼ਾਨ ਪਰ ਸੁੰਦਰਤਾ ਦੇ ਬੇਨਜ਼ੀਰ ਹਥਿਆਰ ਨੂੰ ਲਗਦਾ ਦੇਖ ਸਹਾਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੀ, ਤੇ ਆਪਣੇ ਮਹਿਲਾਂ ਅੰਦਰ ਪੂਰਨ ਜੀ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਚਿਕੜੀਆਂ ਚੋਪੜੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਤਬਾ ਤਰਲਿਆਂ ਮਿਨਤਾਂ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕੀ ਹਰ ਤਰਾਂ ਲੈ ਜਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤੇ ਆਪਣੇ ਮਨ ਦੀ ਨੀਚ ਵਾਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਜਤ ਸਤ ਨੂੰ ਤੋੜਕੇ ਸਿੱਧ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਪਰ ਵਾਹ ਜਤ ਸਤ ਦੇ ਸਤਾਰੇ ਪੂਰਨਾਂ ਸ਼ਾਬਾਸ਼ ਹੈ ! ਬਈ ਤੇਰੀ ਉਚ ਦਰਜੇ ਦੀ ਲਾਸਾਨੀ ਜਿੱਤ ਦੇ, ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਸੱਚੇ ਧਰਮ ਨੂੰ ਟੰਚਕ ਮਾਤਰ ਦਾਗ ਨਹੀਂ ਲੱਗਣ ਦਿੱਤਾ। ਏਹੋ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਹੁਣ ਫੇਰ ਤੇਰੇ ਹੱਥੋਂ ਅਸੀਂ ਵੂਸਰੀ ਇਖਲਾਕੀ ਜਿੱਤ ਪੁਰ ਵਾਰਨੇ ਹੁੰਦੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਤੇਰੀ ਜਨਮ ਕੰਡਲੀ ਬਾਉਣ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰੇਰਤ ਦਾ ਕਲਮ ਸੁਭਾਰਾ, ਤੇਰਾ ਨਾਮ ਚੁਣਕੇ ਟੱਖਣ ਵਾਲਾ ਪੰਡਤ ਸੁਭਾਰਾ, ਸੱਚ ਮੁਚ ਓਹਨਾਂ ਤੇਰਾ ਨਾਮ ਏਸੇ ਵਾਸਤੇ ਪੂਰਨ ਰੱਖਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਤੂੰ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਘਟੋ ਘਟ ਇਨਸਾਨੀ ਇਖਲਾਕੀ ਕਮਾਲ

੯੪ ਪੂਰਨ ਜਤੀ ਤੇ ਮਤ੍ਰੇਈ ਲੂਣਾ

ਦਾ ਨਜ਼ਾਰਾ ਏਸ ਨਾ ਸਮਾਨ ਜਗਤ ਵਾਸਤੇ ਛੱਡਕੇ ਪ੍ਰਲੋਕ
ਸਿਧਾਰੇਂ। ਰਾਣੀ ਸੁੰਦਰਾਂ ਦੇ ਤਰਲੇ ਤੇ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਕੁਝ ਭੀ
ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸੱਕੇ, ਤੇ ਪੂਰਨ ਉਪਰ ਮਹੱਲ ਵਿਚ ਪੈਰ
ਪਾਉਣ ਤੋਂ ਸਿਰ ਫੇਰਦਾ ਹੋਇਆ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਭੀਖ
ਲੈਣੀ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਤੇਰੇ ਜੋਬਨ ਦੀ ਸੇਵਾਗਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ,
ਸੇ ਸਾਨੂੰ ਜਿਸ ਫਾਹੀ ਵਿਚੋਂ ਨਿਕਲ ਚੁਕੇ ਹਾਂ ਨਾ ਫਸਾ ਤੇ
ਜੋ ਕੁਝ ਦੇਣਾ ਹਈ ਸਾਨੂੰ ਐਥੇ ਲਿਆਕੇ ਦੇ ਜਾ, ਤਾਂ ਜੋ ਅਸੀਂ
ਤੇਰੇ ਦਾਨ ਦੇ ਜੱਸ ਰਾਇਨ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਆਪਣੇ ਗੁਰੂ ਦੇ ਡੇਰੇ
ਪਧਾਰੀਏ, ਏਹ ਮਹਿਲ ਰਾਜਿਆਂ ਨੂੰ ਸੁਹਾਵਣੇ ਤੇ ਸੁਹੰਡਣੇ
ਹੋਣ। ਸਾਡਾ ਗੁਰੂ ਅਤੀਤ ਫਕੀਰ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਅਤੀਤ ਹਾਂ,
ਬਬਦੇ ਖੈਰ ਪਾਓ ਜੋ ਅਸੀਂ ਟਰੀਏ। ਬਹੁਤਾ ਝਗੜਾ ਕਰਨਾ
ਚੰਗਾ ਨਾ ਜਾਣ ਤੇ ਸਾਧ ਮੰਤ ਦੇ ਸਰਾਪ ਤੋਂ ਭੈ ਵਾਨ ਹੋ ਰਾਣੀ
ਸੁੰਦਰਾਂ ਨੇ ਬਾਲ ਜੋਗੀਦੀ ਤੂਬੀ ਵਿਚ ਪਲਟਕੇ ਅੰਤ ਮੱਥਾਟੇਕ
ਹੀਦੋਤਾ ਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਖਾਹਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਵਿਚ ਵਿਚਾਲੇ
ਲਟਕਦਾ ਲਈ ਕੋਠੇ ਉੱਪਰ ਚਲੀ ਗਈ ਤੇ ਏਧਰ ਸਾਡੇ
ਪੂਰਨ ਭਗਤ ਜੀ ਭੀ ਮੋਤੀਆਂ, ਜਵਾਹਰਾਤਾਂ, ਪੰਨਿਆਂ ਤੇ
ਹੀਰਿਆਂ ਦਾ ਦਾਨ ਲੈ ਚਲਦੇ ਹੋਏ। ਹੁਣ ਰਾਣੀ ਸੁੰਦਰਾਂ ਨੂੰ
ਇਕ ਖਿਆਲ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਇਕ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕਦੀ ਆਸ ਦਾ
ਡੇਰਾ ਆ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਦੀ ਨਿਰਾਸ਼ਤਾ ਦਾ ਅੰਤ ਦੋਹਾਂ ਦੀ ਮੁਠ
ਭੇੜ ਹੋ ਗਈ, ਦੋਵੇਂ ਇੱਕ ਸਮਾਨ ਹਨ, ਬਲ ਦੋਹਾਂ ਦਾ
ਇਕੋ ਜਿੰਨਾ ਹੈ, ਨਾ ਉਹ ਢਹਿੰਦੀ ਨਾ ਉਹ, ਹੁਣ ਜਿੱਤੇ ਕੋਣ
ਤੇ ਹਾਰੇ ਕੋਣ।

ਚੰਦਰੀ ਨਿਰਾਸ਼ਤਾ ਨੂੰ ਅੰਤ ਹੇਠੀ ਦੇਖਣੀ ਹੀ ਪਈ ਤੇ
ਆਸ ਦਾ ਪਾਸਾ ਭਾਰਾ ਹੋ ਗਿਆ, ਹੁਣ ਕੀਹ ਸੀ, ਰਾਣੀ ਸੁੰਦਰਾਂ

ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਸੁਖਚੈਨ ਅਰਾਮ ਭੁਲਾ 'ਪੂਰਨ ਭਗਤ' ਵਰਗੇ ਮਹਾਂ
ਜਤੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਜਾਲ ਵਿਚ ਫਸਾਉਣ ਦੇ ਜਤਨ ਕਰਨ ਲੱਗੀ।

ਜੋਗੀਆਂ ਦਾ ਡੇਰਾ

੩੭.

ਗੁਰੂ ਗੋਰਖ ਨਾਥ ਦੀ ਮੰਡਲੀ ਅਜੇ ਪਹੁ ਫੁਟਾਲਾ ਹੀ
ਹੋਇਆ ਸੀ ਕਿ ਹਰੀ ਭਜਨ ਵਿੱਚ ਰੁੱਝੀ ਹੋਈ ਦਿਖਾਈ ਦੇਣ
ਲੱਗੀ, ਚੇਲੇ ਆਸ ਪਾਸ ਬੈਠੇ ਹਨ, ਵਿਚਾਲੇ ਗੁਰੂ ਗੋਰਖ ਨਾਥ ਜੀ
ਬੀਰ ਆਸਣ ਜਮਾਈ ਅਡੋਲ ਕਰਤਾਰ ਦੀ ਦਰਗਾਹੇ ਲਿਵ
ਜੋੜੀ ਸਿਸਟੀ ਰਵਣ ਹਾਰੇ ਦੇ ਅਕੈਹ ਪਿਆਰ ਵਿਚ ਰੱਤੇ
ਨੈਨ ਮੂੰਦੀ ਸਮਾਧ ਸਥਿਤ ਹਨ। ਜਗਤ ਅੱਖ ਘੂਕ ਸੁਤੀ
ਪਈ ਹ, ਕਿਸੇ ਸੰਸਾਰਕ ਵਾਸ਼ਨਾ ਦੀ ਕੀਹ ਤਾਕਤ ਹੈ ਜੋ
ਨੇੜੇ ਫੜਕ ਜਾਵੇ, ਅਜੇ ਦੋ ਤਿੰਨ ਘੰਟੇ ਹੀ ਹੋਏ ਸਨ ਕਿ ਗੁਰੂ
ਗੋਰਖ ਨਾਥ ਜੀ ਏਸ ਪ੍ਰੇਮਰੰਗ ਵਿਚ ਸਾਈਂ ਦੇ ਦਰਬਾਰ ਅਗੰਮ
ਨਿਗੰਮ ਦੀ ਖਬਰਾਂ ਲੈਣਗੇ ਮੁੜ ਆਏ ਤੇ ਨੈਣ ਉਘਾੜਕੇ ਬੋਲੇ
ਬੇਟਾ ਸੁਦਰ ! ਪੂਰਨ ਅਬੀ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ? ਉੱਤਰ ਵਿਚ
ਚੇਲੇ ਨੇ ਕਿਹਾ ਨਹੀਂ ਮਹਾਰਾਜ ! ਅਬੀ ਪੂਰਨ ਨਹੀਂ ਆਯਾ,
ਏਹ ਵਾਰਤਾਲਾਪ ਗੁਰੂ ਚੇਲੇ ਕਰ ਹੀ ਰਹੇ ਸਨ ਕਿ ਸਾਹ-
ਮਣੇ ਪਾਸਿਓਂ ਪੂਰਨ ਜੀ ਨੇ ਆ ਦਰਸ਼ਨ ਦਿਤੇ ਤੇ ਮੌਤੀ
ਆਇਕਾਂ ਦੀ ਭਰਪੂਰ ਤੂੰਝੜੀ ਗੁਰੂ ਗੋਰਖ ਨਾਥ ਅੱਗੇ ਰੱਖਕੇ
ਚਰਨਾਂ ਪਰ ਸੀਸ ਨਿਵਾਇਆ, ਜਦ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਅੱਖ
ਤੂੰਝੀ ਵੱਲ ਪਈ ਤਾਂ ਓਹ ਅਚਰਜ ਤੇ ਹੈਰਾਨ ਰਹਿ ਗਏ
ਤੇ ਬੋਲੇ ਬੇਟਾ ਪੂਰਨ ! ਯੇਹ ਕੈਸੀ ਭਿੱਛੁਯਾ, ਯੇਹ ਤੋ ਕੋਈ
ਚਮਕਦਾਰ ਕੀਮਤੀ ਚੀਜ਼ ਦਿਖਾਈ ਦੇਵਤ ਹੈ, ਯੇਹ ਤੁਮ
ਕਹਾਂ ਸੇ ਲੇ ਆਏ ਹੋ ?

੯੬ ਪੂਰਣ ਜਤੀ ਤੇ ਮਤੇਈ ਲੂਣਾਂ

ਯਦਪਿ ਚੇਲੇ ਨੇ ਗੁਰੂ ਦੀਆਂ ਲਾਲ ਅੰਗਿਆਰੇ
ਜੈਸੀਆਂ ਕ੍ਰੋਧ ਭਰੀਆਂ ਅੱਖੀਆਂ ਦੇਖੀਆਂ ਥਰ ਥਰ ਕੰਬਣ
ਲੱਗ ਪਿਆ ਤੇ ਲੱਗਾ ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿਚ ਤਰਨ ਕਿ ਕੀਹ
ਪੂਰਨ ਸਚ ਮੁਚ ਪਹਿਲੀ ਪ੍ਰੀਖਯਾ ਵਿਚ ਹੀ ਫੇਹਲ ਹੋ ਗਿਆ
ਹੈ ? ਗੁਰੂ ਗੋਰਖ ਨਾਥ ਜੀ ਤਾੜਨਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਬੋਲੇ ਜਲਦੀ
ਬਤਾਓ ਏਹ ਭਿੱਛ੍ਯਾ ਕਿਸ ਸੇ ਲਾਏ ਹੋ ? ਜਿਸ ਸੇ ਲਾਏ ਹੋ
ਉਸੀ ਕੋ ਅਬੀ ਦੇ ਕਰ ਆਓ । ਹੁਣ ਚੇਲੇ ਨੇ ਉਤਰ ਵਿੱਤਾ
ਮਹਾਰਾਜ ! ਰਾਣੀ ਸੁੰਦਰਾਂ ਨੇ ਆਪ ਜੋਗ ਏਜੀ ਹੈ ਤੇ ਹੱਥ
ਜੋੜਕੇ ਪਰਵਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਅਭਿਲਾਖਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਹੈ ।

ਗੁਰੂ ਗੋਰਖ ਨਾਥ ਜੀ ਨੇ ਜਦ ਏਹ ਲਖ ਲਿਆ
ਕਿ ਏਹ ਵਿਚਾਰਾ ਅਨਭੋਲ ਏਹਨਾਂ ਕੂੜੀਆਂ ਦੌਲਤਾਂ ਨੂੰ ਚੁਕ
ਲਿਆਇਆ ਹੈ, ਵਾਸਤਵ ਵਿਚ ਇਸ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਜੋ
ਦਨੀਆਂ ਵਿਚ ਕਿਸਤਰਾਂ ਠੱਗ ਰਚਨਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਵਧ ਰਿਹਾ
ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਅੱਗੇ ਭੀ ਇਸ ਨਾਲ ਇਕ ਭਾਰੀ ਠੱਗੀ ਹੀ ਹੋਈ ਹੈ
ਜਿਸ ਦੇ ਕਾਰਨ ਅੱਜ ਏਹ ਵਿਚਾਰਾ ਕਰਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਦੁਖ
ਸੁਖ ਝੱਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਪਰ ਏਸ ਨੂੰ ਸਮਝ ਅਜੇ ਭੀ ਨਹੀਂ ਪਈ,
ਦੂਰ ਦੀ ਸੋਝੀ ਅਜੇ ਭੀ ਨਹੀਂ ਹੋਈ । ਠੀਕ ਮੇਰਾ ਚੇਲਾ ਪੂਰਨ
ਸਿੱਧਾ ਸਾਧਾ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਭੈ ਵਾਨ ਬੰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਛਲੀਆ
ਨਹੀਂ, ਏਹ ਲਾਲਚੀ ਨਹੀਂ, ਏਹ ਦਗੋਬਾਜ ਨਹੀਂ, ਏਹ
ਧੌਖੇ ਬਾਜ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਏਹ ਸੰਸਾਰਕ ਖਖੇੜ ਬਖੇੜ ਤੋਂ ਪੂਰਨ
ਅਤੀਤ ਤੇ ਉਪ੍ਰਾਮ ਹੈ । ਸੰਸਾਰਕ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਰਸਮਾਂ ਵਿਚ
ਫਸਣ ਵਾਲਾ ਜਾਲੀ ਦਾ ਏਹ ਪੂਰਨ ਸ਼ਿਕਾਰ ਨਹੀਂ, ਪਰ
ਇਸਦੀ ਅਕਲ ਤੇ ਇਸਦਾ ਹਿਰਦਾ ਸੱਚਾ ਸੁੱਚਾ ਠੁੱਲਾ ਤੇ
ਮੂੜ੍ਹ ਹੈ ।

ਮੱਛਾ ਹੁਣ ਇਸਦੀ ਪੀਖਿਆ ਅਸੀਂ ਭੀ ਅੱਜ ਏਥੇ ਹੀ ਲੈਣੀ ਹੈ, ਦੇਖੀਏ ਕਿਸ ਰਾਹੇ ਪੂਰਨ ਟੁਰਦਾ ਹੈ, ਹੈ ਤਾਂ ਕੋਈ ਗੜਾ ਲਾਲ ਪਰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਭਗਵੰਤ ਨੂੰ ਕੀ ਭਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਮਨੋ ਮਨ ਅਜੇ ਗੁਰੂ ਗੋਰਖ ਨਾਥ ਜੀ ਢਾਹ ਉਸਾਰ ਤੋਂ ਵੇਹਲੇ ਭੀ ਨਹੀਂ ਹੋਏ ਸਨ ਕਿ ਓਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੰਨਾਂ ਤੱਕ ਮੰਡਲੀ ਦੇ ਹੋਰ ਵੇਲੇ ਕਾਨਾਫਸੀ ਕਰਦੇ ਸੁਣਾਈ ਦੇਣ ਲੱਗੇ। ਕੋਈ ਕਹੇ ਸੁੰਦਰਾਂ ਨੇ ਇਸਦੇ ਅਨੂਪ ਰੂਪ ਪਰ ਮੋਹਤ ਹੋ ਮੋਤੀਆਂ, ਲਾਲਾਂ, ਜਵਾਹਰਾਤਾਂ ਦਾ ਦਾਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਕੋਈ ਕਹੇ ਏਹ ਅਪਣਾ ਜਤ ਸਤ ਗੁਵਾ ਕੇ ਏਸ ਵਡਮੁੱਲੀ ਭਿੱਛ੍ਯਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਕੇ ਲਿਆਯਾ ਹੈ, ਗੱਲ ਕੀ ਚੇਲਿਆਂ ਦੇ ਮਨ ਵਿਚ ਜੋ ਕੁਝ ਆਯਾ ਭਾਂਤੋ ਭਾਂਤ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਪੂਰਨ ਨੂੰ ਉਜਾਂ ਲਾਰੁਣ ਲੱਗੇ, ਹੁਣ ਗੁਰੂ ਗੋਰਖ ਨਾਥ ਜੀ ਨੇ ਪੂਰਨ ਭਗਤ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਬੇਟਾ! ਸਾਨੂੰ ਏਹਨਾਂ ਲਾਲਾਂ, ਜਵਾਹਰਾਤਾਂ, ਮੋਤੀਆਂ, ਹੀਰਿਆਂ, ਪੰਨਿਆਂ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ, ਰਾਣੀ ਸੁੰਦਾਂ ਦੇ ਰੂਹਿ ਜਾਕਰ ਇਨਕੋ ਮੋੜ ਆਓ ਔਰ ਜੇਕਰ ਪੱਕਾ ਹੁਆ ਭੋਜਨ ਮਿਲ ਤੋ ਲੇ ਆਓ, ਅਸੀਂ ਕਬੀਲਦਾਰ ਨਹੀਂ ਜੋ ਮਾਯਾ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਪਾਈਏ, ਸਾਨੂੰ ਨਿਰੰਕਾਰ ਨੇ ਫੱਕਰ ਬਨਾ ਫਕੀਰੀ ਬਖਸ਼ੀ ਹੈ, ਸਾਨੂੰ “ਗਰੀਬੀ ਗਦਾ ਹਮਾਰੀ। ਖੰਡਾ ਸਗਲ ਰੇਨ ਛਾਰੀ” ਦੀ ਪਟੜੀ ਪਰ ਚੱਲਣਾ ਹੀ ਸੋਭਾਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਅਜਹੀ ਭਿੱਛ੍ਯਾ ਲੈਕੇ ਆਪਣੀ ਸੰਪ੍ਰਦਾ ਨੂੰ ਕਲੰਕਤ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗੇ, ਸਾਨੂੰ ਮੋਤੀ ਤੇ ਰੋੜ ਇਕ ਸਮਾਨ ਹਨ। ਜਿਸਤਾਂ ਪੂਰਨ ਭਗਤ ਜੀ ਚਾਉ ਨਾਲ ਵਡਮੁੱਲੀ ਭਿੱਖ੍ਯਾ ਲੈਕੇ ਆਏ ਹਨ ਹੁਣ ਉਸੇਤਦਾਂ ਨਿਰਾਸਤਾ ਨਾਲ ਮੋੜਨ ਟੁਰ ਪਏ ਸਨ।

ਪੂਰਨ ਜੀ ਦਾ ਰਾਣੀ ਸੁੰਦਰਾਂ ਦੇ ਗ੍ਰਹਿ ਵਿਖੇ ਭਿੱਛਾ ਮੋੜਨ ਜਾਣਾ

੩੮.

ਏਹ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਯਮ ਹੈ ਕਿ ਦਿਲਾਂ ਦੇ ਦਿਲਾਂ ਨੂੰ
 ਰਾਹ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਏਸੇ ਹੀ ਅਧਾਰ ਮੁਜਬ ਅੱਜ ਫੇਰ ਰਾਣੀ
 ਸੁੰਦਰਾਂ ਦੀ ਅੱਖ ਫਰਕ ਰਹੀ ਹੈ ਤੇ ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਉਸਦਿਨ
 ਦੀਆਂ ਵਿਚ ਵਿਚਾਲੇ ਲਟਕ ਰਹੀਆਂ ਆਸਾਂ ਉਮੈਦਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ
 ਕਰਨ ਲਈ ਪੂਰਨ ਜੀ ਦੇ ਰਾਹ ਦੀ ਉਡੀਕਵੰਦ ਕੋਠੇ ਚੜ੍ਹਕੇ
 ਬੈਠੀ ਹੋਈ ਸੀ ਕਿ ਸਾਹਮਣੇ ਵਾਲੀ ਪਗਡੰਡੀ ਵਿੱਚੋਂ ਪੂਰਨ
 ਭਗਤ ਜੀ ਦੇ ਚੰਦ ਵਰਗੇ ਮੁਖੜੇ ਦੀ ਝਲਕ ਪਈ, ਸਿਰ ਤੋਂ
 ਪੈਰਾਂ ਤੱਕ ਭਬੂਤੀ ਲਗਾਈ ਆਪਣੇ ਜੋਗੀ ਲਿਬਾਸ ਵਿੱਚ
 ਪੂਰਨ ਜੀ ਨੂੰ ਨਿਰਾਸ ਚਿੱਤ ਟੁਰੇ ਆ ਰਾਹੇ ਦੇਖ ਰਹੀ ਹੈ,
 ਪਲੋ ਪਲੀ ਵਿੱਚ ਰਾਣੀ ਸੁੰਦਰਾਂ ਦੇ ਮਹਿਲ ਦੇ ਲਾਗੇ ਆਕੇ
 ਪੂਰਨ ਜੀ ਨੇ 'ਅੱਲਖ' ਦੀ ਅਵਾਜ਼ ਕੱਢੀ ਜੋ ਸੁਣਦਿਆਂ
 ਸਾਰ ਰਾਣੀ ਉੱਪਰੋਂ ਵੜਦੀ ਆਈ, ਜਾਂ ਏਲੇ ਆਈ
 ਤਾਂ ਇਸਦੇ ਦਿਲ ਦੇ ਸਾਰੇ ਵਲਵਲੇ ਜੋ ਪੂਰਨ ਜੀ ਦੇ ਜਤੀ
 ਦਿਲ ਨੂੰ ਭਰਮਾਉਂਣ ਵਾਸਤੇ ਕੋਠੇ ਕਰਕੇ ਲਿਆਈ ਸੀ
 ਸਾਰੇ ਭੁੱਲ ਗਈ, ਕਿਉਂ ਜੋ ਅਜੇ ਪੂਰਨ ਜੀ ਨਾਲ ਕੋਈ
 ਗੱਲ ਬਾਤ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਵਿਚਾਰ ਭਲੇ ਭਾਲੇ
 ਜੋਗੀ ਨੇ ਉਸਦੀ ਕੱਲ ਵਾਲੀ ਦਿੱਤੀ ਹੋਈ ਮੋਤੀਆਂ ਦੀ
 ਭਿੱਛਾ ਦਾ ਢੇਰ ਸਾਹਮਣੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਤੇ ਮੂੰਹੋਂ ਗੁੱਸੇ ਨਾਲ
 ਅੱਖ ਸੁਣਾਯਾ ਕਿ ਹੇ ਰਾਣੀ ਸੁੰਦਰਾਂ ! ਮੇਰਾ ਗੁਰੂ ਖੜਾ ਹੁੰਦਾ
 ਹੈ ਤੇ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਹੁਣ ਮੋੜਕੇ ਤੇਰੇ ਪਾਸ ਫੇਰਿਆ ਹੈ, ਸੋ

ਤੂੰ ਏਸ ਕੂੜੀ ਦੌਲਤ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲ ਲੈ ਤੇ ਸਾਨੂੰ ਜੋ ਸਰਦਾ ਹਈ
 ਤਾਂ ਪੱਕਾ ਪਕਾਯਾ ਭੋਜਨ ਦੇ ਦੇਹ ਜੋ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਮੰਡਲੀ
 ਦਿਆਂ ਲੋਕਾਂ ਸਾਧੂਆਂ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਵੰਡ ਖਾਈਏ। ਬਸ ਏਸ
 ਸਵਾਲ ਦੀ ਦੇਰ ਹੀ ਸੀ ਕਿ ਛੱਤੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਭੋਜਨ ਤਿਆਰ
 ਹੋਣ ਲਈ ਹੁਕਮ ਹੋ ਗਿਆ, ਤੁਰਤ ਫੁਰਤ ਅਨੇਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ
 ਭੋਜਨ ਤਿਆਰ ਹੋ ਗਏ ਤੇ ਰਾਣੀ ਸੁੰਦਰਾਂ ਬੜੀ ਜ਼ਰਕ ਬਰਕ
 ਤੇ ਅੱਵਲ ਦਰਜੇ ਦੀ ਸ਼ਾਹਾਨਾ ਪੌਸ਼ਾਕ ਪਾਕੇ ਨੌਕਰਾਂ ਚਾਕਰਾਂ
 ਦੇ ਸਿਰ ਟੋਕਰੇ ਚਕਵਾ ਪੁਰਨ ਭਗਤ ਦੇ ਨਾਲ ਹੋ ਟੁਰੀ ਕਿ
 ਚੱਲ ਜੋਗੀਆ ਮੈਂ ਭੀ ਤੇਰੇ ਗੁਰੂ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਪਾਕੇ ਤੇ ਚਰਨ
 ਸੀਸ ਲਾਕੇ ਠੰਢੜੀ ਠਾਰ ਹੋ ਆਵਾਂ, ਕਹਿਕੇ ਨਾਲ ਟੁਰ ਪਈ।
 ਹਣ ਪੁਰਨ ਭਗਤ ਜੀ ਰਵਾਂ ਰਵੀਂ ਰਾਣੀ ਸੁੰਦਰਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲੇ
 ਆਪਣੇ ਗੁਰੂ ਪਾਸ ਪਹੁੰਚ ਗਏ ਤੇ ਰਾਣੀ ਸੁੰਦਰਾਂ ਦੇ ਆਉਣ
 ਦੀ ਇਤਲਾਹ ਦਿੱਤੀ।

ਅਜੇ ਪੁਰਨ ਭਗਤ ਨੂੰ ਆਕੇ ਆਪਣੇ ਆਸਨ ਪੁਰ
 ਬੈਠਿਆਂ ਬੋੜਾ ਹੀ ਚਿਰ ਦੋਯਾ ਸੀ ਕਿ ਮਗਰੋ ਮਗਰ ਰਾਣੀ
 ਸੁੰਦਰਾਂ ਭੀ ਆਪਣੇ ਲਾਮ ਲਸ਼ਕਰ ਸਮੇਤ ਆ ਪਹੁੰਚੀ ਤੇ
 ਗੁਰੂ ਗੌਰਖ ਨਾਥ ਜੀ ਦੇ ਸਨਮੁਖ ਆਕੇ ਸੀਸ ਨਿਵਾ ਬੜੀ ਹ
 ਅਧੀਨਗੀ ਸਹਿਤ ਨਮਸਕਾਰ ਕਰਕੇ ਬੈਠ ਗਈ।

ਰਾਣੀ ਸੁੰਦਰਾਂ ਨੇ ਪੁਰਨ ਭਗਤ ਜੀ ਨੂੰ
 ਇਨਾਮ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣਾ

੩੯.

ਅੱਜ ਗੁਰੂ ਗੌਰਖ ਨਾਥ ਦੀ ਮੰਡਲੀ ਵਿੱਚ ਅਚਰਜ
 ਨਜ਼ਾਰਾ ਬਣ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਠੀਕ ਗੁਰੂ ਗੌਰਖ ਨਾਥ ਜੀ ਦੇ ਸਾਮ੍ਹਣੇ

ਰਾਣੀ ਸੁੰਦਰਾਂ ਜੋ ਦੇਖਣ ਵਿੱਚ ਸੱਚਮੁੱਚ ਸੁੰਦਰਤਾ ਦੀ ਪੁਤਲੀ
 ਸੀ ਬੈਠੀ ਹੋਈ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਹੀ ਹੈ । ਇੱਕ ਪੂਰਨ ਜਤੀ
 ਤੋਂ ਛੁਟ ਸਾਰੇ ਚੇਲੇ ਅੱਖਾਂ ਪਾੜ ਪਾੜ ਉਸਦੇ ਬੇਨਜ਼ੀਰ
 ਚੰਦ੍ਰਮਾਂ ਦੀ ਚਮਕ ਨੂੰ ਮਾਤ ਪਾਉਣ ਵਾਲੇ ਸੁੰਦਰ ਮੁੱਖੜੇ ਵੱਲ
 ਇੱਕ ਟਕ ਵੇਖ ਰਹੇ ਹਨ । ਜੋਗੀਆਂ ਅੱਗੇ ਰਾਣੀ ਸੁੰਦਰਾਂ
 ਦਾ ਏਹ ਪਰਚਾ ਸਭ ਤੋਂ ਕਰੜਾ ਪੇਸ਼ ਹੋ ਗਿਆ । ਸਾਰੇ
 ਚੇਲੇ ਕਾਮ ਦੇਵ ਦੇ ਤਿਖੇ ਬਾਨ ਖਾਕੇ ਘਾਇਲ ਹੁੰਦੇ ਜਾ ਰਹੇ
 ਹਨ, ਜੇਹੜੇ ਚੇਲਿਆਂ ਦੇ ਕਦੇ ਭੀ ਸੰਸਾਰਕ ਵਿਸ਼ੇ
 ਵਾਸ਼ਨਾਂ ਨੇੜੇ ਨਹੀਂ ਫਟਕਦੇ ਸਨ ਅੱਜ ਏਸ ਹੁਸਨ-
 ਵੰਦ ਰਾਣੀ ਦਾ ਹੁਸਨ ਦੇਖ ਕੇ ਸੱਤੇ ਸੁਧਾਂ ਭੁਲ ਗਏ, ਤੇ
 ਆਪਣੀਆਂ ਸਾਰੀ ਉਮਰ ਦੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਕਮਾਈਆਂ ਏਸ
 ਮਿਗ ਨੈਣੀ ਸੁੰਦਰਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਮਿੰਟਾਂ ਸਕਿੰਟਾਂ ਵਿੱਚ ਰੋਹੜ
 ਬੈਠੇ । ਏਸ ਇਮਤਹਾਨ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਹੋਏ ਤਾਂ
 ਕੇਵਲ ਗੁਰੂ ਗੋਰਖ ਨਾਥ ਜੀ ਤੇ ਜਤੀ ਪੂਰਨ, ਹੋਰ ਤਾਂ
 ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਲੈਣੇ ਦੇ ਦੇਣੇ ਪੈ ਗਏ । ਜੇਹੜੇ ਭੁਜਨ ਰਾਣੀ
 ਸੁੰਦਰਾਂ ਤਿਆਰ ਕਰਵਾਕੇ ਲਿਆਈ ਸੇ, ਵਰਤਾਏ ਗਏ ।
 ਜਦ ਸਾਰੇ ਚੰਗੀ ਤਰਾਂ ਛਕ ਛਕਾਕੇ ਅਨੰਦ ਹੋ ਗਏ ਤਾਂ
 ਗੁਰੂ ਗੋਰਖ ਨਾਥ ਜੀ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਕੇ ਤੁੱਠੇ ਤੇ ਬੱਲ ਮੰਗ ਜੋ
 ਕੁਝ ਰਾਣੀਏਂ ਮੰਗਣਾਂ ਹਈ, ਤੇਰੇ ਲਈ ਚਾਰੇ ਚੱਕ ਬਹਿਸਤਾਂ
 ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਖੁਲੇ ਹਨ । ਲਗਨ ਦੀ ਪੱਕੀ ਆਪਣ ਮਨੋਰਥ
 ਨੂੰ ਸਿਧ ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ ਮਾਨੋਂ ਅੱਜ ਰਾਣੀ ਸੁੰਦਰਾਂ ਗੁਰੂ
 ਗੋਰਖ ਨਾਥ ਦੇ ਦਰਬਾਰ ਵਿੱਚ “ਇਸ਼ਕ” ਦੀ ਪੁੱਟੀ
 ਹਾਜ਼ਰ ਹੈ । ਪੈਹਲੀ ਵਾਰ ਦੀ ਪੁਛ ਵਿੱਚ ਰਾਣੀ ਬਲੀ, ਹੋ
 ਮਹਾਰਾਜ ! ਆਪਦੇ ਦਰੋਂ ਘਰੋਂ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਬਖਸ਼ਦਾਂ ਹਨ,

ਕਿਸੇ ਗੱਲ ਦੀ ਕਮੀ ਨਹੀਂ, ਦੁਕਮ ਹਾਸਲ ਹੈ, ਦੌਲਤਾਂ ਹਨ, ਮਾਨ ਹੈ, ਵਡਿਆਈ ਹੈ, ਗੱਲੀਆਂ ਹਨ, ਰਾਜ ਹੈ, ਭਾਂਡ ਹੈ, ਤਖਤ ਹੈ, ਤਾਜ ਹੈ, ਸੋ ਬੜੀ ਦਯਾ ਤੇ ਆਪਦੀ ਮੋਹਰ ਹੈ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨਹੀਂ।

ਗੁਰੂ ਗੋਰਖ ਨਾਥ ਜੀ ਆਪਣੀ ਮੋਹਰ ਵਿੱਚ ਆਏ ਹੋਏ ਫੇਰ ਬੋਲੇ ਕਿ ਮੰਗ ਰਾਣੀਏਂ ਮੰਗ, ਏਸ ਵੇਲੇ ਨੂੰ ਪਛਤਾਵੇਂਗੀ।

ਜਦ ਰਾਣੀ ਨੇ ਤਾੜਿਆ ਕਿ ਮੇਰਾ ਹੁਣ ਕੰਮ ਬਣੇਗਾ ਤੇ ਮੇਰੀ ਮੁਰਾਦ ਪੂਰੇਗੀ, ਮੈਂ ਕਿਉਂ ਨਾ ਦਿਲ ਦੀ ਮੁਰਾਦ ਨਿਸੰਗ ਹੋਕੇ ਮੰਗਾਂ, ਏਸਤੋਂ ਚੰਗਾ ਵੇਲਾ ਹੋਰ ਕੇੜਾ ਮਿਲੇਗਾ।

ਮੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਏਹ ਪੱਕੀ ਦਲੀਲ ਠਾਣ ਨਿਸੰਗ ਹੋਕੇ ਸੁੰਦਾਂ ਬੋਲੀ ਕਿ ਮਹਾਰਾਜ! ਜੇ ਰੀਝੇ ਤੇ ਤੁਠੇ ਹੋ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਮੇਰਾ ਮਨ ਇੱਛਤ ਫਲ ਬਖਸ਼ੋ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਬਾਲ ਬਹਮਚਾਰੀ ਪੂਰਨ ਭਗਤ ਦੀ ਬਖਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੋ। ਗੁਰੂ ਗੋਰਖ ਨਾਥ ਨੇ ਤਾਂ ਸਮਝਿਆ ਸੀ ਕਿ ਰਾਣੀ ਕੋਈ ਸੰਸਾਰਕ ਪਦਾਰਥ ਧਨ, ਪੁਤ੍ਰ ਆਦਿਕ, ਮੰਗਕੇ ਖੁਸ਼ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ, ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕੀਹ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਏਥੇ ਤਾਂ ਪੁਠਾਆਂ ਕਲਮਾਂ ਵਗ ਚੁਕੀਆਂ ਹਨ, ਏਥੇ ਤਾਂ ਧਰਮ ਦਾ ਅਭਾਵ ਹੋਕੇ ਇਸ਼ਕ ਕਸਾਈ ਦੇ ਡੇਰੇ ਲਗ ਚੁਕੇ ਹਨ। ਸੋ ਵਿਚਾਰੇ ਏਸ ਅੰਦਰੂਨੀ ਰਾਜ ਤੋਂ ਅਗਾਯਤ ਗੁਰੂ ਗੋਰਖ ਨਾਥ ਨੇ ਰਾਣੀ ਸੁੰਦਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਾਸ ਨਾ ਮੋੜਨ ਤੇ ਆਪਣੇ ਮੁਖੋਂ ਨਿਕਲੇ ਕੋਲ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਖਾਤ੍ਰ ਚੱਕ “ਪੂਰਨ ਭਗਤ” ਦੀ ਬਾਂਹ ਫੜਾ ਦਿੱਤਾ, ਤੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥੀਂ ਇਕ ਕਸਾਈ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਅਨਾਥ ਭੇਡ ਵਾਂਗ ਪੂਰਣ ਨੂੰ ਫੁਡਾ ਦੂਜੇ ਕਸਾਈ ਦੇ ਵੱਸ ਪਾ ਦਿੱਤਾ। ਹੁਣ ਕੀਹ ਸੀ, ਰਾਣੀ ਸੁੰਦਰਾਂ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਕੋਈ ਪਾਰਾਵਾਰ

੧੦੨ ਪੂਰਨ ਜਤੀ ਤੇ ਮਤ੍ਰੇਈ ਲੂਣਾ

ਨਾ ਰਿਹਾ, ਉਸਦੀ ਪਸ਼ਵਾਜ਼ ਮਾਰੇ ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਆਪਮੁਹਾਰੀ ਖੁੱਲ੍ਹ ਗਈ, ਉਸਦੀ ਲਟਕੰਦੜੀ ਆਸ ਕਿਸੇ ਟਿਕਾਣੇ ਜਾ ਲੱਗੀ, ਉਸਦੀਆਂ ਦਿਲੀ ਸੱਧਰਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਹੋ ਗਈਆਂ, ਅੱਜ ਓਹ ਇੱਕ ਅਣਮੁੱਲੇ ਲਾਲ ਨੂੰ ਵਰ ਦਾਨ ਵਿੱਚ ਬਖਸ਼ਵਾਕੇ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲੈ ਟੁਰੀ ਤੇ ਆਪਣੇ ਮਹਲੀਂ ਆ ਸਾਹ ਲੀਤਾ। ਹੁਣ ਕੀਹ ਹੋਣਾ ਸੀ, ਆ ਇਸ਼ਕ ਦੀਆਂ ਤਿਖੀਆਂ ਕਿਰਨਾਂ ਦੇ ਬਾਣ ਚੁਫੇਰਿਓਂ ਪੂਰਨ ਭਗਤ ਵਰਗੇ ਜਤੀ ਨੂੰ ਭਰਮਾਉਂਣ ਲਈ ਛੱਡੇ ਗਏ।

ਪੂਰਣ ਟੁਰਣ ਨੂੰ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦਾ ਬੱਧਾ ਹੋਯਾ ਰਾਣੀ ਸੁੰਦਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਟੁਰ ਪਿਆ ਪਰ ਚਿੰਤਾਵਾਨ ਬਹੁਤ ਹੋਯਾ, ਕਿਉਂ ਜੋ ਪੂਰਣ ਭਗਤ ਅੱਜ ਫੇਰ ਜਤ ਸਤ ਦੀ ਕਸਵਟੀ ਪਰ ਪਰਖਿਆ ਜਾਣ ਲਈ ਬਿਖੜੀ ਤਰਾਂ ਨਾਲ ਖੋਟੇ ਭਾਗਾਂ ਨੂੰ ਦੂਸਰੀ ਵੇਰ “ਕਾਮਦੇਵ” ਦੇ ਜਾਲ ਵਿੱਚ ਫਸ ਗਿਆ ਸੀ, ਅੰਤਕੀ ਫੇਰ ਕਾਮਦੇਵ ਨੇ ਜਾਲ ਤਾਂ ਬੜਾ ਛਲੀਆ ਤੇ ਸੁੰਦਰ ਖਿਲਾਰਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਜਿਸਦੇ ਸਤ ਦਾ ਰਾਖਾ ਆਪ ਸਾਖਯਾਤ ਭਗਵਾਨ ਹੋਵੇ ਭਲਾ ਉਸਨੂੰ ਕੌਣ ਛਲੇ, ਉਸਦੇ ਜਤਸਤ ਨੂੰ ਕੌਣ ਤੋੜੇ, ਜਿਨਾਂ ਚਿਰ ਸਾਂਈ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਸਵਲੀ ਹੋਵੇ ਕਿਸੇ ਦੀ ਕੀਹ ਤਾਕਤ ਹੈ ਜੋ ਕੁਝ ਹੇਰਾ ਫੇਰੀ ਕਰ ਸਕੇ, ਸੋ ਅਜੇ ਪੂਰਨ ਭਗਤ ਉਪਰ ਸਾਂਈ ਦੀ ਮੇਹਰ ਸੀ, ਅਜ ਉਸਦੀ ਜਤ ਸਤ ਬਾਜ਼ੀ ਨੂੰ ਜਿੱਤਨਾਂ ਉਸੇ ਦੇ ਮਸਤਕਾਂ ਪਰ ਵਿਧਾਤਾ ਨੇ ਚਿਤ੍ਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜਿਤ ਹੀ ਹੋਣੀ ਸੀ ?

ਤਰਾਂ ਤਰਾਂ ਦੇ ਰਾਣੀ ਸੁੰਦਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਜਾਲ ਖਲੋਰੇ ਗਏ, ਅਨੇਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਭੁਲਾਵਟਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਪਰ ਬੱਲੇ ਓਏ ਮਰਦਾ, ਜਤੀ ਜੰਮਿਆਂ ਤਾਂ ਪੰਜਾਬੀਆਂ ਵਿਚ

ਹੀ ਜੰਮਿਆਂ, ਰਾਜ ਵੰਸ਼ ਵਿਚ ਪਲ ਕੇ ਰਾਜੇ ਸਾਲਵਾਹਨ ਦੇ ਨਾਮ ਨੂੰ ਉੱਜਲ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਤੂੰ ਹੀ ਕੀਤਾ, ਸਜਾਲਕੋਟ ਨੂੰ ਚਾਰ ਚੰਨ ਲਾਏ ਤਾਂ ਤੂੰ ਹੀ ਲਾਏ, ਸੌ ਕੇੜੀ ਭੁਲਾਵਟ ਤੈਨੂੰ ਠੱਗੀ, ਕੇੜੀ ਧੱਖੇ ਬਾਜ਼ੀ ਤੇਰੇ ਅਜਿੱਤ ਨਫਸ ਤੇ ਫਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੇ, ਹਰਗਿਜ਼ ਨਹੀਂ, ਹਰਗਿਜ਼ ਨਹੀਂ, ਤੂੰ ਸੱਚ ਮੁਚ ਅਜਿੱਤ ਸੀ, ਤੂੰ ਸੱਚ ਮੁਚ ਧਰਮੀ ਸੈਂ, ਤੂੰ ਸੱਚ ਮੁਚ ਧਰਮ ਦੇ ਆਸਰੇ ਅੱਜ ਤੱਕ ਵਾਲ ਵਾਲ ਬਚਿਆ ਰਿਹਾ ਸੈਂ, ਤੂੰ ਸਚ ਮੁਚ ਸਤੀਆਂ ਦਾ ਸਰਦਾਰ, ਤੂੰ ਸਚ ਮੁਚ ਅਸਲੀ ਜੋਗੀ ਰਾਜ ਪੂਰਨ ਭਗਤ ਬਣ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਨਾਸਮਾਨ ਮਿਸਾਲ ਬਣਕੇ ਜਤ ਸਤ ਦੇ ਸੁੰਦਰ ਪੂਰਨੇ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਵਾਹਨ ਵਾਲਾ ਰਤਨ ਹੈਂ ?

ਰਾਣੀ ਸੁੰਦਰਾਂ ਦੇ ਜਾਲ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਤੇ
ਪੂਰਨ ਜਤੀ ਦੀ ਦੂਜੀ ਇਖਲਾਕੀ ਜਿੱਤ

੪੦.

ਰਾਣੀ ਸੁੰਦਰਾਂ ਦਾ ਮਹਿਲ ਅੱਜ ਖਾਸ ਸਜਾਵਟ ਨਾਲ ਸਜਿਆ ਹੋਇਆ ਦਿਸ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਉਹ ਪੂਰਨ ਭਗਤ ਜੀ ਨੂੰ ਨਾਲ ਲੈ ਕੇ ਖੁਸ਼ੀ ਖੁਸ਼ੀ ਆਪਣੇ ਸਜੇ ਧਜੇ ਮਹਿਲਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ, ਅੱਜ ਉਸਦਾ ਕੋਮਲ ਮਨ ਕੋਲ ਫੁੱਲ ਦੀ ਤਰਾਂ ਖਿੜਕਾ ਹੋਯਾ ਹੈ, ਅੱਜ ਉਹ ਦੁਰਲਭ ਰਤਨ ਗੁਰੂ ਗੋਰਖ ਨਾਥ ਪਾਸੋਂ ਇਨਾਮ ਲੈ ਆਈ ਹੈ ਤੇ ਅਪਣੇ ਜਾਮੇ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਮਿਉਂਦੀ । ਹੁਣ ਪੂਰਨ ਭਗਤ ਜੀ ਕੋਈ ਰਾਜ ਨੀਤਕ ਢੰਗ ਸੋਚ ਰਹੇ ਹਨ, ਸੋਚਦੇ ਸੋਚਦੇ ਬੋਲੇ ਹੋ ਰਾਣੀ ! ਸਾਨੂੰ ਜੇਗਲ ਦਿਸ਼ਾ ਕਰ ਆਉਂਣ ਵਾਸਤੇ ਆਗਯਾ ਦਿਓ ਅਸੀਂ ਹੁਣੇ ਹੀ ਮੁੜਕੇ ਈਹਾਂ ਹੀ ਆ ਜਾਏ ਹੈਂ ? ਬਸ ਫੇਰ

ਕੀਹ ਸੀ, ਏਹ ਬਨਤੀ ਦੇ। ਪਿਆਰ ਭਰੇ ਅਖਰ ਮਾਨੋਂ ਬਿਜਲੀ ਵਾਂਗ ਅਸਰ ਕਰ ਗਏ ਤੇ ਉਸਨੇ ਧੌਖੇ ਵਿੱਚ ਆ ਬਾਹਰ ਜਾਣ ਵਾਸਤੇ ਆਗਿਆ ਦੇ ਦਿਤੀ? ਆਪਣੇ ਹੱਥੋਂ ਅਮੋਲਕ ਲਾਲ ਦੇ ਖੱਸ ਜਾਣ ਤੋਂ ਅਣਜਾਣ ਰਾਣੀ ਨੇ ਸਮਝਿਆ ਕਿ ਹੁਣੇ ਬਾਹਰੋਂ ਹੋਕੇ ਪਰਤ ਆਵੇਗਾ। ਪਰ ਪੂਰਨ ਭਗਤ ਜੀ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਰੱਤੀ ਰਾਣੀ ਸੁੰਦਰਾਂ ਦੇ ਜਾਲ ਵਿਚੋਂ ਨਿਕਲ ਝਟ ਆਪਣੇ ਡੇਰੇ ਦੇ ਰਾਹ ਪਏ। ਵੇਖਦਿਆਂ ਵੇਖਦਿਆਂ ਪੂਰਨ ਭਗਤ ਜੀ ਜਤ ਸਤ ਦੀ ਦੂਸਰੀ ਵੇਰ ਬਾਜੀ ਜਿਤਕੇ ਆਪਣੇ ਗੁਰੂ ਗੋਰਖ ਨਾਥ ਦੀ ਸ਼ਰਨ ਵਿਚ ਪਹੁੰਚ ਗਏ, ਅੱਗੋਂ ਆਪਣੇ ਬਚਨ ਦੇ ਪਾਲਕ ਗੁਰੂ ਗੋਰਖ ਨਾਥ ਜੀ ਬਹੁਤ ਗੁਸੇ ਦੇ ਭਰੇ ਹੋਏ ਬੋਲੇ ਬੇਟਾ ਤੂੰ ਕਹਿਰ ਕਰਕੇ ਚਲਾ ਆਇਆ ਹੈਂ, ਤੇਰੇ ਏਸਤਰਾਂ ਕਰਨ ਨਾਲ ਮੇਰਾ ਬਚਨ ਤੇ ਤੇਰਾ ਧਰਮ ਦੋਵੇਂ ਹੀ ਕਲੰਕਤ ਹੋ ਗਏ ਹਨ? ਰਾਣੀ ਸੁੰਦਰਾਂ ਤੇਰੀ ਪਰੀਤ ਵਿੱਚ ਮੁਠੀ ਹੋਈ ਮੈਏ ਤੈਨੂੰ ਵਰ ਦਾਨ ਲੈਕੇ ਗਈ ਸੀ, ਤੇਰੇ ਹੱਥੋਂ ਉਸਦੀ ਆਸ ਨੂੰ ਚੋਟ ਲੱਗੀ ਹੈ, ਤੇਰੇ ਐਸਾ ਕਰਨ ਨਾਲ ਹੀ ਉਸਦੀ ਮੌਤ* ਹੋਈ ਹੈ। ਏਸ ਹਤਿਆ ਦਾ ਜੁਵਾਮੇਰ ਤੂੰ ਹੈਂ, ਤੈਨੂੰ ਏਸ ਤਰਾਂ ਵਿਸਾਹ ਘਾਤ ਕਰਨਾਂ ਜੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਤੂੰ ਉਸਨੂੰ ਸਮਝਾ ਏਝਾਕੇ ਉਪਦੇਸ਼ ਦਵਾਰਾ ਉਸਦੇ ਮਨ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤ ਕਰਕੇ ਆਉਣਾ ਸੀ, ਏਹ ਤੂੰ ਅਧਰਮ ਤੇ ਅਨਿਆਈ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਕੇ ਆਪਣੇ ਮਾਪਿਆਂ ਨੂੰ ਮਿਲੋ ਤਾਂ ਜ ਓਹਨਾਂ

*ਜਦ ਰਾਣੀ ਸੁੰਦਰਾਂ ਕੋਲੋਂ ਪੂਰਨ ਚਲਾ ਆਯਾ ਤਾਂ ਉਹ ਵਿਚਾਰੀ ਇਸ਼ਕ ਵਿੱਚ ਕੁਠੀ ਕੋਠੇ ਤੋਂ ਛਾਲ ਮਾਰ ਡਿੱਟਕੇ ਮਰ ਗਈ।

ਨੂੰ ਭਾਂ ਠੰਢ ਪਵੇ, ਜਾਓ ਬਟਾ ਅਸੀਂ ਆਪਨੂੰ ਖੁਫੀ ਨਾਲ
ਆਗਯਾ ਦਿੰਦ ਹਾਂ, ਆਪਣੇ ਵੁਖੀ ਮਾਤਾ ਦੇ ਦਿਲ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤ
ਕਰੋ ।

ਜੋਗੀ ਪੂਰਨ ਮੁੜ ਸਿਆਲਕੋਟ ਵਿੱਚ

੪੧.

ਅੱਜ ਸਿਆਲਕੋਟ ਦੇ ਰਾਜੇ ਸਾਲਵਾਹਨ ਦੇ ਰਾਜ
ਭਵਨ ਵਾਲੇ ਬਾਗ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜੋਗੀ ਰਾਜ ਆਸਨ ਜਮਾਈ
ਬੈਠ ਹਨ । ਅਠ ਪਹਿਰ ਧੂਣੀ ਰੁਮਾਈ ਰੱਖਣ ਤੋਂ ਛੁਟ
ਹੋਰ ਕੋਈ ਕੰਮ ਨਹੀਂ, ਤੇ ਹੱਥ ਵਿਚ ਮਾਲਾ ਤੇ ਮੁਖੜਾ ਹਰ
ਵੇਲੇ ਬੰਦ ਹੈ, ਪਰ ਕਦੇ ੨ ਬੁੱਲ੍ਹ ਭੀ ਫੁਰਕ ਪੈਂਦੇ ਹਨ ।
ਸਾਰਾ ਸਰੀਰ ਭਣੂਤੀ ਨਾਲ ਸਜਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਮਾਨੋ
ਕੋਈ ਛੋਟੀ ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਹੀ ਰੱਬੀ ਨੂਰ ਦਾ ਵਿਕਾਸ ਲੈਕੇ
ਏਸ ਅਸਾਰ ਮੰਸਾਰ ਪਰ ਭਗਤ, ਤਥਾ ਜੋਗੀ, ਜਨਮ
ਧਾਰੀ ਹੋਇਆ ਹੈ । ਅਜੇ ਦੇ ਦਿਨ ਹੀ ਹੋਏ ਸਨ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ
ਦੀ ਅੱਠ ਪਹਿਰ ਤਾੜੀ ਲੱਗੀ ਦੇਖ ਕੇ ਖਲਕਤ ਦੀਆਂ
ਢਾਣੀਆਂ ਬਣਕੇ ਆਉਣੀਆਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਈਆਂ। ਅਨੇਕਾਂ ਗਰਜ
ਮੰਦ ਆਪੋ ਆਪਣੀਆਂ ਗਰਜਾਂ ਲੈਕੇ ਏਸ ਜੋਗੀ ਰਾਜ ਦੇ
ਦੁਵਾਰੇ ਤੋਂ ਸਵਾਲੀ ਬਣਕੇ ਆਏ, ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਜਗਜਾ-
ਸੂਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਈਆਂ ਦੀਆਂ ਮਨੋਂ ਕਾਮਨਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਹੋਈਆਂ?
ਬੱਸ ਫੇਰ ਕੀਹ ਸੀ, ਚਾਰੇ ਪਾਸੇ ਰੌਲਾ ਪੈ ਗਿਆ ਕਿ ਰਾਜੇ
ਦੇ ਬਾਗ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜੋਗੀ ਆਇਆ ਹੈ । ਜੇਹੜਾ ਮਨੋਂ
ਕਾਮਨਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਮੂੰਹ ਮੰਗੀਆਂ ਮੁਰਾਦਾਂ ਦਿੰਦਾ
ਹੈ । ਗਲੀ ੨ ਘਰ ਘਰ ਸਾਰੇ ਏਸੇ ਹੀ ਕਥਾਂ ਦੇ ਲੋਕ ਗਵੱਯੇ

੧੦੬ ਪੂਰਨ ਜਤੀ ਤੇ ਮਤ੍ਰੇਈ ਲੂਣਾ

ਬਣ ਗਏ, ਹੌਲੀ ੨ ਏਹ ਸੌ ਰਾਜਾ ਸਾਲਵਾਹਨ ਦੀ ਪਿਆਰੀ ਕਪਟਣ ਰਾਣੀ ਲੂਣਾਂ ਦੇ ਕੰਨੀਂ ਭੀ ਪਹੁੰਚੀ ਕਿ ਸਾਡੇ ਬਾਗ ਵਿੱਚ ਜੋ ਜੋਗੀ ਆਇਆ ਹੈ ਬੜੀਆਂ ਰਿੱਧੀਆਂ ਮਿੱਧੀਆਂ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਏਸ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਅਨੇਕਾਂ ਦੇ ਬੂਟੇ ਲੱਗ ਗਏ, ਤੇ ਖਾਨ ਦਾਨ ਹਰੇ ਭਰੇ ਹੋ ਗਏ ਹਨ। ਮਖੌਲ ਕਰਦਾ ਕਰਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਦਾਨ ਕਰ ਮਾਰਦਾ ਹੈ। ਰਾਤ ਆਏ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਜੋਗੀ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨਾਂ ਲਈ ਚੁਕ ਭਿੱਤੀ ਪੜ੍ਹਾਈ, ਅਕਲ ਦੇ ਕੋਟ ਰਾਜੇ ਨੇ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕਰ ਲਿਆ ਤੇ ਸਵੇਰੇ ਜੋਗੀ ਰਾਜ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨ ਲਈ ਵੇਲਾ ਆਪੋ ਵਿੱਚ ਨੀਯਤ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਤੇ ਦੋਵੇਂ ਧਿਰਾਂ ਸੌਂ ਗਏ।

ਲੂਣਾਂ ਦਾ ਕਪਟ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋ ਗਿਆ

੪੨.

ਅਜੇ ਪਹੁੰਚਣ ਵਾਲਾ ਹੀ ਸੀ ਕਿ ਰਾਜਾ ਸਾਲਵਾਹਨ ਤੇ ਲੂਣਾਂ ਦੋਵੇਂ ਜੋਗੀ ਦੀ ਸਮਾਧੀ ਕੋਲ ਜਾ ਖੜੋਤੇ, ਜਾਂ ਜੋਗੀ ਨੇ ਨੈਨ ਖੋਹਲੇ ਤਾਂ ਉਠਕੇ ਰਾਜਾ ਦੇਖਕੇ ਚਰਨੀਂ ਹੱਥ ਲਾਕੇ ਨਮਸਕਾਰ ਕੀਤੀ ਤੇ ਬੈਠਣ ਵਾਸਤੇ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ। ਇੱਕ ਕਰਾਮਾਤੀ ਤੇ ਸਕਲ ਕਲਾ ਸੰਪੂਰਨ ਦੇ ਰਾਜਾ ਆਪਣੇ ਚਰਨਾਂ ਤੇ ਹੱਥ ਲਗਦੇ ਵੇਖਕੇ ਤ੍ਰਬਕਿਆ ਤੇ ਦੋ ਤਿੰਨ ਕਦਮ ਪਿੱਛੇ ਹਟਕੇ ਬੋਲਿਆ—ਹੇ ਭਗਵਾਨ ! ਮੈਂ ਆਪਦੇ ਪਾਸ ਤਾਂ ਸਵਾਲੀ ਮੰਗਤੇ ਦੀ ਨਿਆਈਂ ਵਰ ਦਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਆਇਆ ਹਾਂ, ਆਪਨੇ ਮੇਰੇ ਪੈਰਾਂ ਨੂੰ ਛੋਹਕੇ ਮੇਰੇ ਸਿਰੋਂ ਕਦੇ ਨਾਂ ਉਤਰਨ ਵਾਲਾ ਭਾਰ ਚੜ੍ਹਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਜਨਮ ਜਨਮਾਂ ਤ੍ਰਾਂ ਭੀ ਨਹੀਂ ਉਤਾਰ ਸਕਦਾ।

ਅੱਗੋਂ ਜੋਗੀ ਰਾਜ ਪੂਰਨ ਭਗਤ ਜੀ ਬੋਲੇ ਸਾਡੇ ਵੱਸ ਨਹੀਂ
ਆਪ ਨੂੰ ਕਰਤਾਰ ਨੇ ਆਪਨੀ ਖਲਕਤ ਦਾ ਰਾਖਾ ਬਣਾਕੇ
“ਰਾਜਾ” ਪਦ ਬਖਸ਼ਿਆ ਹੈ। ਰੱਈਅਤ ਆਪਦੇ ਹੱਥੋਂ ਸੁਖੀ
ਵੱਸਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਆਪ ਜਿਸ ਤਰਾਂ ਸਾਰੀ ਪਰਜਾ ਦੇ
ਪੂਜਯ ਹੋ ਤਿਵੇਂ ਹੀ ਕਰਤਾਰ ਦੀ ਰਜ਼ਾ ਅੰਦਰ ਮੈਨੂੰ ਭੀ ਸਨ-
ਮਾਨ ਕਰਨਾਂ ਯੋਗ ਹੈ, ਹੁਣ ਸਾਲਵਾਹਨ ਸਿਰ ਨਿਵਾਕੇ ਲੂਣਾਂ
ਸਮੇਤ ਜੋਗੀ ਰਾਜ ਦੀ ਧੁਹਣੀ ਦੇ ਪਾਸ ਹੀ ਬੈਠ ਗਿਆ।
ਜਦ ਪੂਰਨ ਭਗਤ ਜੀ ਨੇ ਪੁਛਿਆ ਕਿ ਆਪ ਕਿਸਤਰਾਂ
ਮੇਰੇ ਅਸਥਾਨ ਤੇ ਆਏ ਹੋ, ਤਾਂ ਉਤ੍ਰ ਵਿੱਚ ਰਾਜੇ ਨੇ ਪੁਤ੍ਰ ਦੀ
ਅਣਹੋਂਦ ਦਸਕੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਔਂਤ੍ਰੇ ਮਰਨ ਦਾ ਦੁਖ
ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਬਾਰਾਂ ਬਰਸ ਗੁਜ਼ਰ ਗਏ ਹਨ,
ਮੇਰੇ ਘਰ ਕੋਈ ਸੰਤਾਨ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਜਿਸ ਤਰਾਂ ਮੇਰੇ ਦਿਲ
ਨੂੰ ਢਾਰਸ ਹੋਵੇ ਹੁਣ ਆਪ ਉਹ ਉਪਾਉ ਕਰੋ, ਪੂਰਨ ਭਗਤ
ਨੇ ਕਿਹਾ, ਹੇ ਰਾਜਨ ! ਸਾਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਪਦੇ ਘਰ
ਇੱਕ ਪੁਤ੍ਰ ਪੈਦਾ ਹੋਯਾ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਤੁਸਾਂ ਬੱਕਰੇ ਵਾਂਗ ਉਜਾੜ
ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਕੋਹ ਕੋਹ ਕੇ ਮਾਰਿਆ ਸੀ ਉਸਦਾ ਸਾਰਾ ਹਾਲ
ਖੋਲ੍ਹਕੇ ਮੈਨੂੰ ਸੁਨਾਓ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਪੁਤ੍ਰ ਭਾਵਨਾਂ ਪੂਰਨ ਹੋਵੇਗੀ।
ਜੋਗੀ ਦੇ ਮੂੰਹੋਂ ਏਹ ਗੱਲ ਸੁਣਕੇ ਰਾਜਾ ਸਾਲਵਾਹਨ
ਆਪਣੇ ਪੁਰਾਣੇ ਪਾਪ ਕਰਮ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਕੇ ਕੰਬਿਆ ਤ੍ਰਬ-
ਕਿਆ ਤੇ ਦੋ ਚਾਰ ਹੰਝੂ ਭੀ ਬਦੋਬਦੀ ਨਿਕਲ ਪਏ ਤੇ
ਥੜਕਦੀ ਹੋਈ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਧੀਮਾਂ ਜਿਹਾ ਬੋਲਿਆ:—
ਹੇ ਸੰਤ ਜੀ ! ਇੱਕ ਬਾਲਕ ਮੇਰ ਘਰ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਗਾਣੀ
ਇੱਛਰਾਂ ਜੋ ਵੱਡੀ ਗਾਣੀ ਹੈ ਉਸਦੇ ਪੇਟਾਂ, ਪਰ ਉਹ ਮਤੇਈ
ਮਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਕੇ ਉਸਦੇ ਅਨੂਪਰੂਪ ਉਤੇ ਮੋਹਤ ਹੋਕੇ ਕੁਧਰਮੀ ਹੋ

੧੦੮ ਪੂਰਨ ਜਤੀ ਤੇ ਮਤੇਈ ਲੁਣਾ
 ਗਿਆ ਸੀ। ਬੜੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਾਲ ਨੌਂ ਮੌਖੇ ਏਨੇ ਅੱਖਰ
 ਰਾਜੇ ਦੇ ਮੂੰਹੋਂ ਨਿਕਲੇ ਹੀ ਸਨ ਕਿ ਅੱਗੋਂ ਜੀਭ ਝਿੱਥੇ ਸੀ
 ਓਥੇ ਦੀ ਓਥੇ ਹੀ ਰਹਿ ਗਈ, ਮਾਨੋਂ ਇਕ ਵਾਰ ਹੀ ਜਿਵੇਂ
 ਕਿਸੇ ਨੇ ਆਕੇ ਰਾਜੇ ਦੇ ਮੂੰਹ ਪਰ ਮੋਹਰ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ।

ਪੂਰਨ ਭਗਤ—ਹੋ ਰਾਜਾ ! ਮਤੇਈ ਮਾਂ ਝੂਠੀ ਸੀ,
 ਤੇਰਾ ਪੁੱਤ੍ਰ ਅਨਦੋਸਾ ਸੀ ਜੋ ਤੇਰੇ ਹੱਥੋਂ ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ,
 ਤੇਰੇ ਤੇ ਉਹ ਹੱਤਯਾ ਲੱਗ ਚੁੱਕੀ ਹੈ ਜੋ ਕੁੰਭੀ ਨਰਕ ਤੋਂ
 ਸਿਵਾਇ ਹੁਣ ਤੂੰ ਕਿਸੇ ਥਾਂ ਠੋਰ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇਗੀ, ਹਾਂ, ਜੇ
 ਸਾਰੀ ਦੀ ਸਾਰੀ ਹੂ-ਬ-ਹੂ ਸੱਚੇ ਸੱਚ ਕਥਾ ਰਾਣੀ ਖੁਦ ਸੁਣਾ
 ਦੇਵੇ ਤਾਂ ਪੁੱਤ੍ਰ ਦਾ ਵਰ ਦਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

**ਪਾਪਣ ਲੁਣਾਂ ਨੇ ਖੁਦ ਆਪਣਾ ਕਪਟ
 ਪੂਰਨ ਭਗਤ ਅੱਗੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨਾ।**

੪੩.

ਹੁਣ ਲੁਣਾਂ ਦੀ ਜਦ ਵਾਰੀ ਆਈ ਤਾਂ ਅੰਲਾਦ ਦੀ
 ਪੁਬਲ ਵਿਛੜਾ ਨੂੰ ਰੋਕਣਾਂ ਉਸ ਲਈ ਬੜਾ ਕਠਨ ਹੋ ਗਿਆ
 ਤੇ ਤੇਲੀਓ ਤੇਲੀ ਹੋਈ ਹੋਈ ਅੱਗੇ ਵੱਧਕੇ ਜੋਗੀ ਦੇ ਪਾਸ
 ਜਾਕੇ ਬੋਲੀ ਕਿ ਹੇ ਮਹਾਰਾਜ ! ਮੈਨੂੰ ਬਖਸ਼ੋ, ਬਖਸ਼ ਲਵੋ,
 ਬਖਸ਼ਨਹਾਰ ਹੋ, ਮੈਥੋਂ ਬੜਾ ਭਾਰਾ ਗੁਨਾਹ ਹੋਯਾ ਹੈ, ਜਿਸਦੀ
 ਮੁਆਫੀ ਕਿਸੇ ਦਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਹੇ ਬਖਸ਼ਨਹਾਰ ਜੀ ! ਮੈਨੂੰ
 ਬਖਸ਼ ਲਵੋ, ਪੁੱਤ੍ਰ ਪੂਰਨ ਮੇਰੇ ਤੇ ਮੋਹਤ ਨਹੀਂ ਹੋਯਾ ਸੀ,
 ਸਗੋਂ ਮੈਂ ਤੱਤੀ ਉਸਦੇ ਅਨੂਪ ਰੂਪ ਨੂੰ ਦੇਖ ਮੋਹਤ ਹੋ ਗਈ
 ਸਾਂ, ਮੈਂ ਹੀ ਉਸ ਵਿਚਾਰੇ ਅਨਦੋਸੇ ਪੁੱਤ੍ਰ ਨੂੰ ਮਰਵਾਉਂਣ
 ਵਾਲੀ ਤੱਤੀ ਲੁਣਾਂ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਐਵੇਂ ਝੂਠੀਆਂ ਤੋਹਮਤਾਂ ਲਾਕੇ

ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਲਾਲ ਨੂੰ ਗੁਆਕੇ ਕਮੀਨੀ ਵਿਸੇ ਵਾਸਨਾਂ ਦੀ
ਤ੍ਰਿਪਤੀ ਲਈ ਵੰਸ ਦਾ ਨਾਸ ਕੀਤਾ।

ਏਹ ਕਹਿਰ ਭਰੀ ਗੱਲ ਲੁਣਾਂ ਕਪਟਣ ਦੇ ਮੂੰਹੋਂ
ਸੁਣਕੇ ਬੱਧੂ ਸਾਲਵਾਹਨ ਦੇ ਹੋਸ਼ ਹਵਾਸ ਕਾਇਮ ਹੋ ਗਏ ਤੇ
ਉਹ ਬੜੇ ਹੀ ਕ੍ਰੋਧ ਨਾਲ ਲਾਲ ਅੰਗਜਾਰੇ ਵਰਗੇ ਨੇਤਰ
ਕੱਢਕੇ ਤਲਵਾਰ ਸੁਤਕੇ ਬੋਲਿਆ—“ਹੈਂਸਿਆਰੀਏ ਚੰਡਾਲਣੇ
ਪੁੱਤ੍ਰ ਭੱਖਨੀਏਂ ! ਤੂੰ ਹੀ ਮੇਰੇ ਹੀਰੋ ਵਰਗੇ ਪੁੱਤ੍ਰ ਨੂੰ ਮਰ-
ਵਾਯਾ, ਤੂੰ ਹੀ ਮੇਰੇ ਖਾਨਦਾਨ ਦਾ ਸੱਤਜਾਨਾਸ ਕੀਤਾ, ਆ
ਤੇਰੀ ਮੰਤੀ ਲਾਹਕੇ ਤੇਰਾ ਬੇੜਾ ਪਾਰ ਕਰਾਂ, ਚੰਡਾਲਣੇ ! ਆ
ਤੇਰੇ ਲਹੂ ਨਾਲ ਹੱਥ ਰੰਗਕੇ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਦਿਲ ਸ਼ਾਤ ਕਰਾਂ।

ਜੋਗੀ ਪੂਰਨ—(ਤਲਵਾਰ ਖੋਹਕੇ) ਹੋ ਰਾਜਨ ! ਹੱਛਾ
ਜਾਣ ਦਿਓ, ਜੇ ਗੱਲ ਬੀਤ ਗਈ ਸੀ ਬੀਤ ਗਈ, ਉਹ ਤਾਂ
ਹੁਣ ਆਯਾ, ਘਰ ਬੱਸਨਾਂ ਹੋਏਗਾ ਤਾਂ ਇਸ ਰਾਣੀ ਸੇ ਹੀ
ਕੋਈ ਹੋਏਗਾ ਵਸਾਵਨ ਵਾਲਾ। ਲੁਣਾਂ ਨੇ ਅੱਜ ਉਸ ਹੱਤਯਾ
ਕਰਨ ਦਾ ਭੰਡਾ ਭੰਨ ਦਿੱਤਾ, ਜਹੂੰ ਬਾਰਾਂ ਵਰ੍ਹੇ ਅਪਣੇ
ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਨੱਪ ਘੁੱਟਕੇ ਰਖਿਆ ਸੀ, ਹੁਣ ਰਾਜੇ ਦਾ ਕਹਿਰ
ਸਹਾਰ ਜੋਗੀ ਦੀ ਗੱਲ ਸੁਣਕੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਲੁਣਾਂ ਸੋਚਨ ਲੱਗੀ
ਕਿ ਬੜਾ ਜਾਹਰਾ ਜੋਗੀ ਹੈ, ਇਸਦੇ ਵਰ ਨਾਲ ਤਾਂ ਮੈਂ ਚੁਟਕੀ
ਵਿੱਚ ਮੌਤੀ ਬਣ ਜਾਵਾਂਗੀ, ਰਾਜੇ ਨੇ ਵੀ ਹੁਣ ਬਿਤਥਾ ਕ੍ਰੋਧ
ਤੋਂ ਕੋਈ ਲਾਭ ਨਾ ਜਾਣ ਅਪਣੇ ਟਿਕਾਣ ਤੇ ਬੈਠ ਜਾਣਾ
ਯੋਗ ਜਾਤਾ ਤੇ ਚੁੱਪ ਕਰਕੇ ਅੱਥਰੂ ਵੇਗਦਾ ੨ ਇਕ
ਪਾਸੇ ਹੋਕੇ ਜੋਗੀ ਪੂਰਨ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਏਠ ਗਿਆ ਤੇ ਬੋਲਿਆ
ਕਿ ਨਾਥ ਜੀ ! ਤੁਸਾਂ ਸਿੱਧਾਂ ਦੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਹੋਵੇ, ਅਸਾਂ ਦੇ ਭਾਰ
ਪੁੱਠੇ ਪੈ ਗਏ ਹਨ।

ਪੂਰਨ ਜਤੀ ਤੇ ਮਤੇਈ ਲੁਣਾ ੧੧੦

ਜੋਗੀ—(ਅੱਖੀਆਂ ਮੀਟਕੇ ਤੇ ਜ਼ਰਾਕੁ ਤਾੜੀ ਲਾਕੇ)
ਉਸਕਾ ਪੁਤਲਾ ਅਜੇ ਪੰਜ ਤੱਤ ਮੇਂ ਨਹੀਂ ਰਲਿਆ।

ਰਾਜਾ—ਲੋਕੀ ਕਹਿੰਦੇ ਸਨ ਕਿ ਉਹ ਖੂਹਵਿੱਚੋਂ ਬਚਕੇ
ਇਕ ਸਾਧ ਦਾ ਚੇਲਾ ਬਣਕੇ ਜੋਗੀ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਮੇਰੇ
ਵਿੱਚ ਏਨੀ ਹਿੰਮਤ ਅਕਲ ਕਿੱਥੇ ਜੋ ਮੈਂ ਏਸ ਗੱਲ ਤੇ ਭਰੋਸਾ
ਕਰਦਾ ?

ਜੋਗੀ ਪੂਰਨ ਨੇ ਵਰ ਦਾਨ ਦੇਣਾ

੪੪.

ਜੋਗੀ—(ਲੁਣਾਂ ਵਲ ਮੂੰਹ ਕਰਕੇ) ਮਾਤਾ ਜੀ ! ਤੁਸੀਂ
ਸੱਚ ਬੋਲਿਆ ਹੈ, ਹਮੀਂ ਬੜੇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹਾਂ, ਹੁਣ ਕਰਤਾਰ ਤੁਸੀਂ
ਕੇ ਚੰਦ ਜਿਹਾ ਪੁੱਤ੍ਰ ਬਖਸ਼ੇਗਾ, ਸਾਡਾ ਬਚਨ ਬਿਰਥਾ ਨਹੀਂ
ਜਾਵੇਗਾ, ਰਾਜਾ ਕੇ ਮੈਂ ਠੰਡਾ ਕਰ ਲਵਾਂਗਾ, ਜਾਓ ਤੁਹਾਡੀ
ਆਸ ਮੁਰਾਦ ਪੂਰੀ ਹੋਵੇਗੀ।

ਹੁਣ ਰਾਜਾ ਤੇ ਕਪਟਨ ਲੁਣਾਂ ਦੋਵੇਂ ਵਰ ਦਾਨ ਲੈਕੇ
ਰਾਜ ਮਹਿਲ ਨੂੰ ਮੁੜ ਆਏ ਤੇ ਆਉਂਦਿਆਂ ਹੀ ਏਸ ਕਹਿਰ
ਭਰੀ ਕਥਾ ਦਾ ਅਸਲ ਹਾਲ ਸਾਰੀਆਂ ਗੋਲੀਆਂ ਬਾਂਦੀਆਂ
ਤੇ ਪਰਜਾ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗ ਗਿਆ। ਹੁਣ ਵਿਚਾਰੀ
ਦੈਵੀ ਪੁੱਤ੍ਰ ਦੇ ਵਿਛੋੜੇ ਵਿੱਚ ਨੇਤਰ ਹੀਨ ਹੋ ਗਈ ਇੱਛਰਾਂ ਦੇ
ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਭੀ ਆਈ ਕਿ ਮੈਂ ਭੀ ਚੱਲਾਂ ਜੋ ਮੇਰੇ ਨੇਤ੍ਰ ਹੀ
ਵੱਲ ਹੋ ਜਾਣ, ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪੁੱਤ੍ਰਾਂ ਦਾ ਵਰ ਦਾਨ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਮੈਂ
ਨਿਮਾਣੀ ਨੂੰ ਨੇਤਰ ਦਾਨ ਨਾ ਦੇਵੇਗਾ ? ਵਿਚਾਰੀ ਇਕ
ਗੋਲੀ ਨੂੰ ਨਾਲ ਲੈਕੇ ਜੋਗੀ ਪਾਸ ਪਹੁੰਚੀ ਤੇ ਨਾਥ ਜੀ ਨੂੰ
ਆਦੇਸ ਕਰਕੇ ਗੋਲੀ ਤੇ ਰਾਣੀ ਦੋਵੇਂ ਪਾਸ ਬੈਠ ਗਈਆਂ,

ਅੱਗੋਂ ਪੂਰਨ ਨੇ ਭੀ ਨਮਸਕਾਰ ਕੀਤੀ ।

ਇੱਛਰਾਂ— ਪੁੱਤ੍ਰ ! ਮੇਰਾ ਪੁੱਤ੍ਰ ਕਿੱਥੇ ਹੈ ?

ਜੋਗੀ—ਮਾਤਾ ਜੀ ! ਈਹਾਂ ਸੰਸਾਰ ਮੇਂ ਹੈ ।

ਇੱਛਰਾਂ—ਲਾਲ ! ਫਿਰ ਦੱਸ ਉਹ ਕਿੱਥੇ ਹੈ, ਮੈਂ
ਓਥੇ ਹੀ ਚਲੀ ਜਾਵਾਂ ਤੇ ਮਿਲਕੇ ਅਪਨੇ ਤਪਦੇ ਮਨ ਨੂੰ ਠਾਰ
ਆਵਾਂ ।

ਜੋਗੀ—ਮਾਤਾ ਜੀ ! ਤੇਰਾ ਪੁੱਤ੍ਰ ਮੌਯਾ ਨਹੀਂ, ਜੀਉਂਦਾ
ਹੈ, ਧੀਰਜ ਕਰੋ ।

ਇੱਛਰਾਂ—ਲਾਲ ਜੁਗਜੁਗ ਜੀਵੇਂ। ਤੁਸਾਂ ਸਿੱਧ ਜੇ ਚਾਹੋ
ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਹੀਰੇ ਵਰਗੇ ਪੁੱਤ੍ਰ ਨੂੰ ਮਿਲਾ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਮੈਂ ਅੰਤਰੀ
ਤੇ ਦਯਾ ਕਰੋ, ਜੇ ਮੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਹੋਣ ਤਾਂ ਮੈਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ
ਪਛਾਨਕੇ ਪੁੱਤ੍ਰ ਨੂੰ ਲੱਭ ਲਵਾਂ, ਰੱਬ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪੁੱਤ੍ਰ ਦਾ ਸੱਲ
ਨਾ ਲਾਵੇ । ਹੇ ਪੁੱਤ੍ਰ ! ਤੂੰ ਕੇਹੜੇ ਜੋਗੀ ਦਾ ਚੇਲਾ ਹੈਂ? ਅਵਾਜ਼
ਤਾਂ ਤੇਰੀ ਨਿਰੀ ਮੇਰੇ ਪੂਰਨ ਵਰਗੀ ਲਗਦੀ ਹੈ ।

ਮਾਤਾ ਇੱਛਰਾਂ ਦਾ ਮਿਲਾਪ

੪੫.

ਜੋਗੀ—ਮਾਤਾ ! ਮੈਂ ਗੁਰੂ ਗੋਰਖ ਨਾਥ ਦਾ ਚੇਲਾ ਹਾਂ,
ਉਹ ਟਿੱਲੇ ਸ਼ਹਿਰ ਇਕ ਜੋਗੀਆਂ ਦਾ ਵਡਕਾ ਜੋਗੀਸ਼੍ਵਰ ਹੈ,
ਅੱਠ ਪੰਚਰ ਸਾਨੂੰ ਵਰੀ ਭਜਨ ਤੋਂ ਛੁੱਟ ਕੋਈ ਕਾਰ ਨਹੀਂ,
ਪਹਿਲਾਂ ਸਿਆਲਕੋਟ ਦੇ ਰਾਜੇ ਦੇ ਘਰ ਮੈਂ ਜਨਮ ਧਾਰੀ
ਹੋਯ ਸਾਂ, ਮੇਰੀ ਮਾਤਾ ਨੇ ਮਰਦਾ ਸੁੱਟਣ ਦੀ ਸੋਚੀ ਤੇ ਹੱਥ
ਪੇਰ ਵੱਢਾਕੇ ਉਹ ਵਿੱਚ ਸੁਟ ਪਾਯਾ । ਹੁਣ ਮਾਤਾ ! ਤੂੰ ਦੇਖ ਲੈ
ਜੇ ਮੈਂ ਹੀ ਤੇਰਾ ਪੁੱਤ੍ਰ ਪੂਰਨ ਹਾਂ ਤਾਂ ਤੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜਾ ਹਾਂ ।

੧੧੨ ਪੂਰਨ ਜਤੀ ਤੇ ਮਤ੍ਰੇਈ ਲੂਣਾ

ਬੱਸ ਫੇਰ ਕੀ ਸੀ ਰਾਣੀ ਇੰਛਰਾਂ ਨੇ ਪੁੱਤ੍ਰ ਮਿਲਾਪ
ਨੂੰ ਦੇਖਕੇ ਖਸ਼ੀ ਨਾਲ ਨੈਣਾਂ ਤੋਂ ਛਮਾਂ ਛਮ ਅੱਥਰੂ ਕੇਰ ਦਿੱਤੇ
ਤੇ ਪੁੱਤ੍ਰ ਨੂੰ ਘੱਟਕੇ ਜੱਫੀ ਪਾ ਲਈ । ਜਦ ਏਹ ਖਬਰ ਮਹਿਲਾਂ
ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚੀ ਤੇ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਤਾਂ ਪੂਰਨ ਨੂੰ ਘਰ
ਲਿਜਾਵਨ ਵਾਸਤੇ ਰਾਜਾ ਆਯਾ, ਪਰ ਪੂਰਨ ਭਗਤ ਮੁੜ ਘਰ
ਨਾ ਪਰਤਿਆ । ॥ ਇਤਿ ॥

ਮੁਕੰਮਲ ਤਵਾਰੀਖ ਗੁਰੂ ਖਾਲਸਾ

ਅਰਥਾਤ

ਇਤਿਹਾਸ ਗੁਰੂ ਖਾਲਸਾ ਸਾਰੇ ਹਿੱਸੇ

ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਤੋਂ ਲੈਕੇ ਸ੍ਰੀ
ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਮਹਾਰਾਜ ਤੱਕ ਸਾਰੇ ਹਾਲਾਤ ਤੇ
ਉਸਤੋਂ ਪਿੱਛੋਂ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼ਹੀਦੀਆਂ, ਤਰਨਾਂ ਦਲ ਤੇ
ਬੁਢਾਂ ਦਲ ਦੇ ਕਾਰਨਾਮੇ ਟਕੜੇ ੨ ਹੋਕੇ ਭਾਏ ਧਰਮ ਨਾ
ਹਾਰਨਾਂ, ਬਾਏ ਬੇਦੇ ਬਹਾਦਰ ਦਾ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਆਉਂਣਾ ਤੇ
ਮੁਸਲਮਾਨੀ ਅੱਤਜਾਚਾਰਾਂ ਦਾ ਘਮੰਡ ਤੋੜਨਾ ਤੇ ਵੱਡਾ ਘਲੂ
ਘਾਰਾ, ਛੋਟਾ ਘਲੂਘਾਰਾ ਆਦਿਕ ਅਨੇਕਾਂ ਖਾਲਸੇ ਦੇ ਜੰਗ
ਜੁੱਧ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਪੁਸਤਕ ਬੜੀ ਹੀ ਮੋਹਨਤ ਨਾਲ
ਤਜਾਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਭਾਰੀ ਮੋਹਨਤ ਤੇ ਧਨ
ਖਰਚ ਕਰਕੇ ਏਸ ਤਵਾਰੀਖ ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ? ਕੱਪੜੇ
ਦੀ ਜਿਲਦ ਸਮੇਤ ਏ।)

ਪਤਾ ਭਾਈ ਲਾਭ ਸਿੰਘ ਮੈਂਡ ਸਨਜ

ਪੁਸਤਕਾਂ ਵਾਲੇ ਬਜ਼ਾਰ ਮਾਈ ਸੇਵਾਂ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਘੋਬੀ ਪ੍ਰਮੇਸੁਰ ਕਾ ਥਾਨੁ ॥

ਜੇ ਤੁਸੀ ਆਤਮਕ ਸ਼ਕਤੀ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਦੇ
ਚਾਹਵਾਨ ਹੋ ਤਾਂ ਏਸ

ਸੂਚੀ ਪੱਤ੍ਰ

ਅਮੋਲਕ ਲਾਲ ਦੈਲਾਂ

ਦੇ ਸੁਰ ਤੋਂ ਲੋਕੇ ਅੰਤ ਤੱਕ ਜ਼ਰੂਰ ਪੜ੍ਹੋ

ਹਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਪੁਸਤਕ ਮਿਲਨ ਦਾ ਪਤਾ—

ਭਾਈ ਲਾਭ ਸਿੰਘ ਐਂਡ ਸਨਜ਼

ਪੁਸ਼ਕਾਂਵਾਲੇ ਪਬਿਲਸ਼ਰਜ਼ ਮਾਲਕ 'ਕਾਕਾ ਸੁਦਾਗਰ
ਸਿੰਘ ਪੁਸਤਕ ਭੰਡਾਰ' ਬਜ਼ਾਰ ਮਾਈ ਸੇਵਾਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ

“ਗੁਰ ਬਾਲਸਾ ਪੈਸ” ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿੱਚ ਸਃ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿੰਘ
ਮੈਨੇਜਰ ਤੇ ਪ੍ਰਿੰਟਰ ਦੇ ਥਤਨ ਨਾਲ ਛਪੀ ॥

੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

“ਪੋਥੀ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕਾ ਥਾਨੁ”

ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਕ ਸ਼ਕਤੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ?

ਜੇ ਚਾਹਵਾਨ ਹੋ ਤਾਂ ਆਪ ਏਹਨਾਂ ਸੈਸ਼ਟਾਚਾਰ ਦੀਆਂ ਪੁਚਾਰਕ ਪੁਸਤਕਾਂ ਦੀ “ਸੂਚੀ ਪੱਤ੍ਰ” ਪੜ੍ਹਕੇ ਫੈਰਨ ਹੀ ਜੇਹੜੀ ਜੇਹੜੀ ਪੁਸਤਕ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇ ਆਰਡਰ ਲਿਖ ਭੇਜੋ।

ਸਾਰੇ ਪੁਸਤਕ ਤੇ ਹਰ ਭਾਂਤ ਦੀਆਂ ਬਜ਼ਾਰੀ ਚੇਜ਼ਾਂ ਮੰਗਾਉਣ ਦਾ ਪਤਾ ਇਹ ਹੈ:—

ਭਾਈ ਲਾਭ ਸਿੰਘ ਮੈਂਡ ਸਨਜ਼

ਪੁਸਤਕਾਂ ਵਾਲੇ ਪਬਲਿਸ਼ਰਜ਼, ਮਾਲਕ
ਕਾਕਾ ਸੈਦਾਗਰ ਸਿੰਘ ਪੁਸਤਕ ਭੰਡਾਰ ‘ਤੇ
ਸਾ: ਏੰਟ ਖਾਲਸਾ ਟ੍ਰੈਕਟ ਸੁਸਾਇਟੀ
ਵਾ ਕਮੀਸ਼ਨ ਏਜੰਟ ਬਜ਼ਾਰ ਮਾਈ ਸੇਵਾਂ
ਸ੍ਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਜੀ

(੧) ਸੁੰਦਰ ਗੁਟਕਾ—ਵੱਡਾ ਲਾਲ ਵੇਲਦਾਰ ਮੱਖ ੧)
ਜਿਲਦਾਂ ਵਧੀਆ ਚਮੜੇ ਦੀਆਂ ੧॥) ੨) ੨॥) ।

(੨) ਬਾਈ ਵਾਰਾਂ ਸਟੀਕ—ਭਾਵ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨੀ ਦੇ ਕਾ
ਕ੍ਰਿਤ ਭਾਈ ਨਰੈਣ ਸਿੰਘ ਜੀ ਗਿਆਨੀ ਸੁਸਿਖਜਤ ਮਹਾਂ
ਵਿੰਦਿਆਲਜ ਤਰਨ ਤਾਰਨ ਮੱਖ ੩) ਜਿਲਦ ੧ ਠੇ।

(੩) ਗ੍ਰਿਹਸਥ ਨਿਰਬਾਹ— ਏਸਤ੍ਰੀਆਂ ਨੂੰ ਘਰ
ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਸਿਖਾਣ ਦੀ ਅਮੋਲਕ ਪੁਸਤਕ ਹੈ। ਮੋਖ ੧।)

(੪) ਮੈਂ ਕੱਸਾ ਨਿਕਲਿਆ—ਗੁਰਪੁਰਬ ਸ੍ਰੀ
ਦਸਮ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਜੀ ਦਾ ਦਿਲਚਸਪ ਟ੍ਰੈਕਟ ਮੋਖ ੩।)

(੫) ਪ੍ਰੀਤਮ ਜੀ—ਗੁਰਪੁਰਬ ਦਸਮ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਜੀ
ਦਾ ਸੁੰਦਰ ਟ੍ਰੈਕਟ ਮੋਖ ੧।)

(੬) ਭਯਾਨਕ ਸਾਕਾ—ਸ੍ਰੀ ਨਨਕਾਣਾ ਸਾਹਿਬ ਜੀ
ਦੀ ਸ਼ਹੀਦੀ ਵਾਰਤਾ, 1-)

(੭) ਸੁਖਦੇਵ ਕੌਰ—ਇਕ ਸੁਯੋਗ ਇਸਤ੍ਰੀ ਦੇ ਹੱਥੋਂ
ਵਿਗੜੇ ਹੋਏ ਪਤੀ ਦਾ ਸੁਧਾਰ, ਸ੍ਰੀ ਦਲੀ ਵਾਰਤਾ ਮੋਖ ੧।)

(੮) ਇਖਲਾਕ ਦਾ ਰਤਨ— ਇਕ ਅਤਯੰਤ ਸੁਵਾ-
ਦਲੀ ਇਖਲਾਕੀ ਨਾਵਲ, ਮੋਖ ੧।)

(੯) ਸੁਖੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ—ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬੰਦੇ ਦੇ ਹਰ
ਤਰਾਂ ਦੇ ਸੁਧਾਰ ਦੇ ਢੰਗ ਵਰਣਨ ਹਨ। ਮੋਖ ੧।)

(੧੦) ਦੰਪਤੀ ਪਿਆਰ—ਪਾਪੀ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਦੇ ਵਰ-
ਤਾਰੇ, ਕੁਟਨੀਆਂ ਦੀਆਂ ਨੀਚ ਚਾਲਾਂ, ਮੂਰਖ ਤੀਵੀਆਂ ਦੇ
ਵਹਿਮਾਂ ਦੇ ਦੁੱਖੜੇ, ਸਤ ਧਰਮ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਵਾਸਤੇ ਸਹਾਇਤਾ
ਮਿਲਨ ਦੇ ਢੰਗ, ਬਿਪਤਾ ਕਦੇ ਇਕੱਲੀ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ,
ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਰੋਗੀ ਦੀ ਸੰਭਾਲ, ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਰੁਪਤ ਪ੍ਰਗਟ
ਪਾਪ, ਨਾਰ ਕੇ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਦੀ ਦੁਸ਼ਾ ਤੇ ਪਰ-ਉਪਕਾਰੀਆਂ ਦੀ
ਵਰਤੋਂ, ਪਖੰਡੀ ਸਾਧੂਆਂ ਦਾ ਹਾਲ ਤੇ ਇਕ ਦੰਪਤੀ ਦੇ ਸੱਚੇ

(੪)

ਪ੍ਰੇਮ ਦਾ ਹੂ-ਬ-ਹੂ ਫੋਟੋ । ਮੌਖ ਵਧੀਆ ਕੱਪੜੇਦੀ ਜਿਲਦ ੨॥)

(੧੧) ਸੁਚੱਜੀ ਯਾ ਸੁਸ਼ੀਲਾ—ਰਸੋਈਦੇ ਅਦੁਤੀ ਗੁਣ ਸਿੱਖਣ ਦੀ ਪੁਸਤਕ । ਮੌਖ ॥) ਜਿਲਦ ਸਮੇਤ ।

(੧੨) ਆਸਾ ਦੀ ਵਾਰ ਸਟੀਰ—ਬਹੁਤ ਸੁੰਦਰ ਭਾਵ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨੀ ਟੀਕਾ । ਮੌਖ ॥)

(੧੩) ਡਖਣੇ ਮਹਲਾ ੫ ਸਟੀਕ—ਏਸ ਬਾਣੀ ਦਾ ਰਸ ਇਕਾਂਤ ਪੜ੍ਹਨ ਤੋਂ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਟੀਕਾ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੁੰਦਰ ਹੈ । ਮੌਖ ॥)

(੧੪) ਸਫਲਤਾ—ਅਰਥਾਤ ਅਜ਼ਾਦੀ ਦੀ ਦੇਵੀ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਗੁਲਾਮੀ ਦੀਆਂ ਸਖਤ ਜ਼ਿਜੀਰਾਂ ਨੂੰ ਤੋੜਕੇ ਸੁਰਾਜ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਵਾਸਤੇ ਸੁਖੈਨ ਢੰਗ ਤੇ ਅਜ਼ਾਦੀ ਦੀ ਪਰਮ ਸੁੰਦਰ ਦੇਵੀ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਹੁੰਦੇ ਹਨ । ਮੌਖ ੧॥)

(੧੫) ਇਕ ਪਵਿੱਤਰ ਜੀਵਨ—ਖਾਲਸਾ ਟ੍ਰੈਕਟ ਸੁਸਾਇਟੀ ਦਾ ਬਹੁਤ ਮਸ਼ਹੂਰ ਪੁਸਤਕ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਤੀ ਬ੍ਰਤ ਧਰਮ ਦਾ ਸੱਚਾ ੨ ਫੋਟੋ ਖਿੱਚਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਡਮਈ ਕਾਗਜ਼ ਮੌਖ ਜਿਲਦ ਸਮੇਤ ੧॥)

(੧੬) ਏਕ ਨਾਮ ਅਨੇਕ ਨਾਮਾਵਲੀ ਕੋਸ਼—ਏਸ ਕੋਸ਼ ਵਿੱਚ ਇਕੋ ਪਦ ਦੇ ਕਈ ਅਰਥ ਲੱਭ ਸਕਦੇ ਹੋ ।

(੧੭) ਜਪੁਜੀ ਸਾਹਿਬ ਟੀਕਾ—ਭਾਵ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨੀ ਟੀਕਾ ਬੜੇ ਸੁੰਦਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ । ਮੌਖ ॥)

(੧੮) ਬੀਰ ਸ਼ਹੀਦੀ—ਚਾਰ ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦਿਆਂ ਦ

(੫)

ਸ਼ਹੀਦੀ ਦਾ ਬਹੁਤ ਸੁੰਦਰ ਕਵਿਤਾ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸੰਗ ਹੈ, ਮੋਖ ॥)

(੧੯) ਸ਼ਹੀਦ ਬਿਲਾਸ—ਨਾਟਕਦੀਆਂ ਤਰਜ਼ਾਂ
ਪਰ ਚਾਰ ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦਿਆਂ ਦੀ ਸ਼ਹੀਦੀ, ਮੋਖ ॥)

(੨੦) ਸੰਖੇਪ ਤਵਾਰੀਖ ਗੁਰੂ ਖਾਲਸਾ—
ਇਸਦਾ ਦੂਜਾ ਨਾਮ “ਗੁਰਮਤ ਇਤਹਾਸ ਗੁਰੂ ਖਾਲਸਾ”
ਪੈਹਲਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ, ਦਸਾਂ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀਆਂ ਦਾ ਹਾਲ ਸੰਖੇਪ ਢੰਗ ਨਾਲ
ਸਾਰਾ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਹਰ ਇਕ ਸਿੱਖ ਮਾਤ੍ਰ ਦੇ
ਪੜ੍ਹਨ ਯੋਗਉੱਤਮ ਤਵਾਰੀਖ ਹੈ, ਮੋਖ ੧॥) ਜਿਲਦ ਸਮੇਤ,
ਮੋਟੇ ਅੱਖਰਾਂ ਵਾਲਾ ਤੇ ਮੋਟੇ ਕਾਗਜ਼ ਵਾਲਾ, ੩।) ਜਿਲਦ ਸਣੇ।

(੨੧) ਉੱਤਮ ਸਿਖਿਆ—ਦੋਵੇਂ ਭਾਗ ਮੋਖ ॥)

(੨੨) ਮਾਪਿਆਂ ਦਾ ਵੈਰ—ਧੀਆਂ ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਪਰ
ਦੇਣ ਦਾ ਭੈੜਾ ਫਲ, ਮੋਖ ॥)

(੨੩) ਗੰਥ ਗੁਰਮਤ ਸਾਖੀ ਪ੍ਰਮਾਣ—ਗੁਣੀ
ਜਨਾਂ ਦੀਆਂ ਸੁੰਦਰ ਤੇ ਮਨੋਹਰ ਸਾਖੀਆਂ, ਮੋਖ ॥)

(੨੪) ਪੰਥ ਮਲੈਨੀ ਭੇਟਾ =)

(੨੫) ਠੱਗਾਂ ਦੀ ਵਚਿੱਤ੍ਰ ਵਿੱਥਿਆ— ਇਕ
ਅਮੀਕਨ ਜਾਦੂਗਰ ਦੀ ਕਥਾ ਬੜੀ ਸਵਾਦਲੀ ਕਹਾਣੀ ੨)

(੨੬) ਤਰਨ ਤਾਰਨ ਦੇ ਸ਼ਹੀਦਾਂ ਦੀ ਸੱਚੀ
ਸ਼ਹੀਦੀ—ਮੋਖ =)

(੨੭) ਸੁੰਦਰੀ ਜੀਵੇ ਦਰਦਨਾਕ ਸਮਾਚਾਰ, ॥ ੩)

(੨੮) ਬਾਲ ਰੱਖਯਾ—ਹਿਕਮਤ ਦੀ ਪੁਸਤਕ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਪਾਲਨ ਦੇ ਸੁਖੈਨ ਢੰਗ ਦਰਜ ਹਨ । =)

(੨੯) ਖੂਬ ਸੁਰਤ ਬਲਾ ਨਾਟਕ—ਬੜਾ ਹੀ ਸਵਾਦਲਾ ਪੁਸਤਕ ਹੈ, ਮੋਖ ॥ =)

(੩੦) ਅਸੀਰੇ ਹਿਰਸ ਨਾਟਕ—^{ਹੱਸਣ ਹੱਸਣ ਦੀ ਮਸ਼ਾਨ ।}

(੩੧) ਭੂਲ ਭਲੱਯਾਂ ਨਾਟਕ—ਮੋਖ ॥)

(੩੨) ਖਾਲਸੇ ਦੀ ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ— ਅਰਥਾਤ

ਅਕਾਲੀ ਖਾਲਸਾ ਧਰਮ ਬੀਰ ਸ਼ਹੀਦੀ—ਇਹ ਪੁਸਤਕ ਪੈਹਲੀ ਵਾਰੀ ਟਾਈਪ ਦੇ ਮੋਟੇ ਅਖਰਾਂ ਵਿੱਚ ਛਪਿਆ ਹੈ, ਖਾਲਸਾ ਪੰਥ ਦਾ ਸਾਰਾ ਹਾਲ ਇਸ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ, ਬਾਬੇ ਬੰਦੇ ਦਾ ਦਸਮ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਮੰਨਕੇ ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ ਤੇ ਆਕੇ ਅਨੇਕ ਜੰਗਜੁੱਧ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਨਾਲ ਕਰਨੇ, ਸਰਹੰਦ ਦੀ ਇੱਟ ਨਾਲ ਇੱਟ ਖੜਕਾਵਨੀ, ਪਿੱਛੋਂ ਤਤੂ ਖਾਲਸੇ ਨਾਲ ਬੰਦਈ ਖਾਲਸੇ ਦਾ ਝਗੜਾ ਹੋਣਾ, ਸ੍ਰੀਦਰਬਾਰ ਸਾਹਿਬ ਤਤੂ ਖਾਲਸੇ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਆਵਨਾ, ਵੱਡੇ ਛੋਟੇ ਘਲੂਘਾਰੇ ਦਾ ਹਾਲ, ਭਾਈ ਤਾਰੂ ਸਿੰਘ, ਤਾਰਾ ਸਿੰਘ, ਸੁਬਾਜ ਸਿੰਘ, ਮਨੀ ਸਿੰਘ ਜੀ ਆਦਿਕ ਅਨੇਕ ਹੀ ਸਿੰਘਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਸੰਗ ਹਨ, ਗੱਲ ਕੀ ਤਵਾਰੀਖ ਦੇ ਏਸੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਪੰਥ ਦੇ ਸਾਰੇ ਹਾਲਾਤ ਦਰਜ ਹਨ ਜੋ ਹਰ ਇਕ ਸਿੱਖ ਲਈ ਪੜ੍ਹਨੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਨ ੩)

(੩੩) ਆਤਮ ਸੁਧਾਰ—ਆਪਣੇ ਆਪ ਸਿੱਖਿਆ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਰਨ ਦੇ ਉਪਦੇਸ਼, ਬੜਾ ਸੁਧਾਰਕ ਪੁਸਤਕ ਹੈ ।—)

(੩੪) ਸੁਖੀ ਜੀਵਨ ਦੇ ਗੁਰ— ਜਿਸ ਵਿੱਚ

(੭)

ਪਸੰਨ ਰਹਿਣ ਦੀ ਲੋੜ, ਮਿੱਤਾਂ ਦੀ ਲੋੜ, ਸਮੇਂ ਦੀ ਕਦਰ ਤੇ ਵਰਤਾਉ, ਸਫ਼ਰ ਕਰਨ ਦੇ ਢੰਗ, ਘਰ ਦਾ ਸੁਧਾਰ ਆਦਿ ।)

(੩੫) ਬਿਓਪਾਰ ਦੀ ਬਰਕਤ—ਵਪਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਅਸਚਰਜ ਢੰਗ, ਮੋਖ ≡)

(੩੬) ਆਤਮ ਵਿਦਯਾ ਦੇ ਗੁਰ—ਮੋਖ ।)

(੩੮) ਗੁਰਮਤ ਤਵਾਰੀਖ ਗੁਰੂ ਖਾਲਸਾ ਵੱਡੀ ਸੰਪੂਰਨ—ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦਸਾਂ ਸਤਿਗੁਰੂਆਂ ਦੇ ਮੁਕੰਮਲ ਹਾਲਾਤ ਤੇ ਉਸਤੋਂ ਪਿਛੋਂ ਦੇ ਬਾਬੇ ਬੰਦੇ ਬਹਾਦਰ ਦੇ ਪੂਰੇ ੨ ਸਮਾਚਾਰ, ਛੋਟਾ ਘੱਲੂਘਾਰਾ ਤੇ ਵੱਡਾ ਘੱਲੂਘਾਰਾ ਆਦਿਕਸਾਰੇ ਸ਼ਹੀਦਸਿੰਘਾਂਦੇ ਤੇ ਮੁਕੰਮਲ ਮਿੱਖਪੰਥਦੇਹਾਲਾਤ ਦਰਜ ਹਨ । ਮੋਖ ੬॥) ਵਧੀਆ ਵਲੈਤੀ ਜਿਲਦ ਸਮੇਤ ।

(੩੯) ਸੰਦੂਕ ਦਾ ਮੁਰਦਾ ਇਕ ਅਚੰਭਤ ਨਾਵਲ ≡)

(੪੦) ਮਿੱਟੀ ਨਾਲ ਰੋਗਾਂ ਦੇ ਇਲਾਜਮੋਖ =)

(੪੧) ਭੂਲ ਭੁਲੱਯਾਂ—ਸੁਵਾਦੀ ਨਾਵਲ ਮੋਖ —)

(੪੨) ਮੁਲਾਕਾਤ ਦਰਪਨ—ਮੁਲਾਕਾਤ ਕਰਨ ਦੇ ਢੰਗ ਬੜੇ ਸੁੰਦਰ ੨ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ । ਮੋਖ ≡)

(੪੩) ਇਸਤ੍ਰੀ ਧਰਮ ਸਿਮ੍ਰਤੀ ਸਾਰ—ਪਤੀਬਤ ਧਰਮ ਦਾਸ਼ੀਸ਼ਾ ਮੋਖ =)

(੪੪) ਗੈਹਣਾ ਮੰਗਨ ਦੇ ਐਗੁਣ—ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ ਨੂੰ ਗੈਹਣਿਆਂ ਦੀ ਬੀਮਾਰੀ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਦਿਵਾਉਂਣ ਲਈ ਇਕ ਸਵਾਦਲੀ ਕਹਾਣੀ)॥

(੮)

(੪੫) ਸੁਸ਼ੀਲਾ ਨੂੰਹ--ਸੁਸ਼ੀਲ ਤੇ ਸੁਚੱਜੀਆਂ ਨੂੰਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸਿਫਤਾਂ ਦੇ ਸਦਗੁਣਾਂ ਦੀ ਝਾਕੀ । =)

(੪੬) ਰਾਮੇਂਦਰ ਕੌਰ--ਕਿਸਤਰਾਂ ਇੱਕ ਦੇਵੀ ਨੇ ਲੱਖੋਂ ਕੱਖ ਤੇ ਕੱਖੋਂ ਲੱਖ ਕਰਕੇ ਦਿਖਲਾ ਦਿੱਤਾ ਮੋਖ । --)

(੪੭) ਸੁਖ ਮਾਰਗ ਪ੍ਰਕਾਸ਼--ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਰੀਰਕ, ਮਾਨਸਕ, ਆਤਮਕ ਅਰੋਗਤਾ ਦੀਆਂ ਵਡ ਮੁਲੀਆਂ ਨਸੀਹਤਾਂ ਦਰਜ ਹਨ । ਮੋਖ । =)

(੪੮) ਸੁਭਾਗ ਕੌਰ--ਬਾਲ ਵਿਵਾਹ ਤੋਂ ਬਚਨ ਦੇ ਲਾਭ, ਬਿਪਤਾ ਵਿੱਚ ਭੀ ਸੰਤਾਨ ਸਿੱਖਿਆ ਵਾਸਤੇ ਉੱਦਮ ਦੀ ਲੋੜ, ਘਰ ਵਾਲੀ ਦੇ ਉੱਤਮ ਗੁਣ ਆਦਿਕ । ਮੋਖ । =)

(੪੯) ਕਮਾਈ ਦੀ ਬਰਕਤ--ਕਮਾਈ ਤੇ ਵਪਾਰ ਦੀ ਬਰਕਤ ਅਤੇ ਬਪਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਢੰਗ । ਮੋਖ ।)

(੫੦) ਅਧਾਨ ਦੇ ਦਿਨ ਤੇ ਸੰਤਾਨ ਸਿੱਖਿਆ--ਮਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਸਿੱਖਿਆ, ਸੰਤਾਨ ਸੁੰਦਰ, ਜਵਾਨ, ਬਲਵਾਨ, ਬੁਧਵਾਨ ਅਤੇ ਜਗਤ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਹੋਣ ਯੋਗ ਉਤਪਨ ਕਰਨ ਦੇ ਸਾਧਨ, ਜਨਮ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਿਛੋਂ ਬਾਲਕਾਂ ਦੀ ਘਾਲਣਾ । ਮੋਖ ।)

(੫੧) ਇਲਾਜ ਬੇ ਦਵਾ--ਬਿਨਾਂ ਦਵਾਈ ਹਰ ਇਕ ਬੀਮਾਰੀ ਦਾ ਇਲਾਜ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਹਕੀਮ, ਵੈਦ, ਡਾਕਟਰ ਏਸ ਪੁਸਤਕ ਦੀ ਹੱਦੋਂ ਵੱਧ ਪ੍ਰਸੰਨਤਾ ਕਰਦੇ ਹਨ । ਮੋਖ ॥)

(੫੨) ਜਵਾਨ ਪ੍ਰਸੂਤਾ ਤੇ ਮਾਤਾ ਪ੍ਰਬੰਧ--ਸੰਜੋਗ ਆਦਿਕ ਦਾ ਪੂਰਾ ਪੂਰਾ ਵਿਸਥਾਰ ਸਹਿਤ ਵਿਰਤਾਂਤ,

ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ ਨੂੰ ਰਿਹਸਤ ਸੰਬੰਧੀ ਬੜੀ ਸੂਝ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਮੌਖ ॥)

(੫੩) ਬੇਕਨ ਵਿਚਾਰ ਰਤਨਾਵਲੀ-- ਲਾਰਡ ਬੇਕਨ ਦੇ ਸਿਖਿਆ ਭਰੇ ਉਪਦੇਸ਼ਾਂ ਦਾ ਭੰਡਾਰ। ਮੌਖ ॥)

(੫੪) ਸੱਚਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼-- ਦਸਮ ਗੁਰਪੁਰਬ ਦਾ ਟ੍ਰੈਕਟ =)

(੫੫) ਸੰਛੇਪ ਸੰਪਤੀ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰ-- ਮਾਲੀ ਹਾਲਤ ਦੇਸੁਧਾਰ, ਧਨ ਕਮੋਣ ਆਦਿਕ ਦੇ ਸਿਖਿਆ ਭਰੇ ਉਪਦੇਸ਼,। =)

(੫੬) ਗੌਰਵਤਾ ਆਯੁਰ ਵੇਦ-- ਸ੍ਰਦੇਸੀ ਚਕਿਤਸਾ ਦੀ ਉੱਤਮਤਾ ਤੇ ਭੇਦ। ਮੌਖ।)

(੫੭) ਸਿਧ ਔਖਧੀ ਭੰਡਾਰ-- ਏਸ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਪਰਮ ਗੁਪਤ ਤੇ ਅਨਮੋਲ ਟੋਟਕੇ, ਹਰ ਤਰਾਂ ਦੀਆਂ ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਮਿਆਦੀ ਬੀਮਾਰੀਆਂ ਦੇ ਪੂਰੇ ੨ ਇਲਾਜ ਦਰਜ ਹਨ, ਇਕ ਹਜ਼ਾਰ ਦੇ ਕਰੀਬ ਪ੍ਰੀਖਿਯ ਨੁਸਖੇ ਦਰਜ ਹਨ। ਮੌਖ ੨) ਰਚਿਤ ਭਾਈ ਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਜੀ ਵੈਦ ਤਰਨ ਤਾਰਨ।

(੫੮) ਇਸਤ੍ਰੀ ਰੋਗ ਚਕਿਤਸਾ-- ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ ਦੇ ਹਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਰੋਗਾਂ ਪਰ ਰੋਸ਼ਨੀ ਪਾਈ ਗਈ ਹੈ। ਮੌਖ।)

(੫੯) ਗੌਰ ਪਦਾਰਥ ਗੁਣ ਸੰਗ੍ਰਹ-- ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੇਵਲ ਗੌਰ ਦੇ ਦੁਧ, ਦਹੀਂ, ਮੱਖਣ, ਮੱਠਾ, ਘਿਓ, ਗੋਮੂਤ੍ਰ ਆਦਿ ਨਾਲ ਹੀ ਸਭ ਤਰਾਂ ਦੇ ਰੋਗਾਂ ਦੇ ਹਟੋਣ ਦੇ ਉਪਾਵ ਦੱਸੇ ਗਏ ਹਨ। ਮੁਲ =)

(੬੦) ਬਾਲ ਰੋਗ ਚਕਿਤਸਾ-- ਬਾਲਾਂ ਦੇ ਇਲਾਜ

ਕਰਨ ਦੇ ਢੰਗ । ਮੋਖ ੩)

(੬੦) ਜੀਵਨ ਰਖਯਾ--ਜਵਾਨੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਅੰਧਾ ਧੰਦ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਫਸ ਜਾਣ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਤੇ ਕਿਸ-ਤਰਾਂ ਬਾਲ ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਕੁਸੰਗਤ ਦੇ ਹੱਥ ਚੜ੍ਹਕੇ ਜੀਵਨ ਬਰਬਾਦ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤੁਹਾਡੇ ਹਾਲ ਦਰਜ ਹੈ, ਮੋਖ ॥)

(੬੧) ਜਵਾਨਾਂ ਦਾ ਰਾਖਾ--ਜਵਾਨੀ ਵਿੱਚ ਕੁਕਰਮਾਂ ਤੋਂ ਬਚਨ ਦੇ ਉੱਤਮ ਸਾਧਨ । ਮੋਖ ॥)

(੬੨) ਮਨ ਮੰਨੀ ਸੰਤਾਨ--ਰੂਪਵਾਨ ਸਡੌਲ, ਸੁੰਦਰ ਸੰਤਾਨ ਉਤਪਨ ਕਰਨ ਦੇ ਢੰਗ । ਮੋਖ ॥)

(੬੩) ਆਰੀਆਂ ਦੇ ਢੋਲ ਦਾ ਪੋਲ-- ॥)

(੬੪) ਕਰਮ ਯੋਗ--ਜੀਵਨ ਸਧਾਰ ਸਬੰਧੀ ਉਪਦੇਸ਼, ਕਰਮ ਚਕਰ ਕੀ ਚੰਜ ਹੈ ਤੇ ਕਿਵੇਂ ਆਦਮੀ ਏਸ ਵਿਚੋਂ ਬਾਹਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ । ਮੋਖ ॥)

(੬੫) ਸਹੁਰੇ ਤੁਰਦੀ ਧੀ ਨੂੰ ਮੱਤਾਂ--ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਤੇ ਹੋਰ ਸੰਬੰਧੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਵੱਖੋ ਵੱਖ ਵਿਵਾਹ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੇਣ ਵਾਲੀਆਂ ਅਸੀਸਾਂ ਦੀ ਲੜੀ, ਕਵਿਤਾ ਬਹੁਤ ਹੀ ਰਸ ਦਾਇਕ ਹੈ । ਮੋਖ ॥)

(੬੬) ਰੱਬੀ ਜੋੜ ਮੇਲਾ--ਇਸ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਅਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਨਾਸ਼, ਸ਼ਾਂਤੀ ਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਬੇਅੰਤ ਤਾਈ, ਰੱਬੀ ਪੂਰਨਤਾ ਦੇ ਅਸਲੀ ਅਸਲੀ ਭਾਵ, ਮੁਕਤੀ ਦਾਤਾ ਬਣਨ ਦੇ ਢੰਗ ਆਦਿਕ ਦਰਜ ਹਨ । ਮੋਖ ੧)

(੬੭) ਵਿਧਵਾ ਵਿਰਲਾਪ =) ਤੁਲਸੀ ਪੂਜਨ

(੧੧)

ਮੋਖ ॥ ਅਬਲਾ ਵਿਰਲਾਪ =) ਸਿਆਣੀ ਮਾਤਾ ਮੋਖ —)

(੬੮) ਅਰੋਗਤਾ ਰੱਖਜਕ—ਸਭ ਤਰਾਂ ਦੀ ਅਰੋ-
ਗਤਾ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਦੇ ਅਮੋਲਕ ਸਾਧਨ, ਬੜੀ ਹੀ ਕੀਮਤੀ
ਪੁਸਤਕ ਹੈ। ਮੋਖ ॥ =)

(੭੯) ਕਿਸਮਤ ਦਾ ਧਨੀ—ਉਤਪਤੀ ਸੁਧਾਰ
ਤੇ ਪੂਰਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਚਾਹਵਾਨਾਂ ਵਾਸਤੇ ਪੜ੍ਹਨਾ ਅਤੀ
ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਮੋਖ ॥ =)

(੮੦) ਵੱਡਾ ਤਿੱਬ ਅਕਬਰੀ—ਦਾ ਨਿਚੋੜ, ਪ)

(੮੧) ਸਿਆਣੀ ਮਾਤਾ—ਫਜ਼ੂਲ ਖਰਚ ਤੇ ਅਭ-
ਮਾਨ ਭਰੀ ਇਸਤੀ ਦੇ ਸੁਧਾਰ ਦਾ ਯੋਗ ਢੰਗ, ਮੋਖ =)

(੮੨) ਪਲੇਗ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਬਚਨ ਲਈ ਇਹ
ਪੁਸਤਕ “ਮਹਾਂ ਮਾਰੀ ਦਮਨ” ਮੰਗ ਵੇ, ਮੋਖ ।—)

(੮੩) ਬਰਸਾਤੀ ਤਾਪ—ਜਾਂ ਮਲੇਰੀਏ ਦਾ ਇਲਾਜ—)

(੮੪) ਤਮਾਕੂ—ਸੇਵਨ ਦੇ ਔਗੁਣ ਏਸ ਦੇ ਵਰਤਨ
ਤੇ ਸੁੰਘਣ ਆਦਿਕ ਦੇ ਔਗੁਣ, ਮੋਖ)।।।

(੮੫) ਇੱਕ ਸਿੱਖ ਘਰਾਣਾ—ਇਸ ਵਿੱਚ ਅਨ-
ਮਤੀ ਸਕੂਲਾਂ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ, ਕੁਸੰਗਤ ਅਰ ਧਾਰਮਕ ਸਿੱਖਿਆ
ਦੀ ਹੀਨਤਾ ਦੇ ਭੈੜੇ ਨਤੀਜੇ, ਅਯੋਗ ਸੁਤੰਤਰਤਾ ਦੇ ਵਰਤਾ-
ਰਿਆਂ ਦੇ ਦੁੱਖੜੇ, ਪਤਿਬ੍ਰਤਾ ਅਤੇ ਛੁੱਟੜ ਤੀਵੀਂ ਦੇ ਵਰਤਾਰੇ,
ਜੇਹੀ ਕਰਨੀ ਤੇਹੀ ਭਰਨੀ, ਵਲੈਤੀ ਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡਕੇ ਅਵਗੁਣ
ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਰਨ ਦੇ ਕੁਫਲ, ਸੰਗਤ ਦਾ ਅਸਰ, ਵਿਗੜਿਆਂ ਦੇ

(੧੨)

ਸੁਧਾਰ, ਤੀਰਥ ਯਾਤ੍ਰਾ ਪ੍ਰਉਪਕਾਰ ਦੇ ਢੰਗ ਬੜੀ ਹੀ ਢੰਗੀ ਤਰਾਂ ਸਿੱਖਿਆ ਭਰੀ ਤੇ ਸੁਦਲੀ ਵਾਰਤਾ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਹਨ ॥)

(੭੬) ਉਪਦੇਸ਼ ਦਰਪਨ—ਇਸ ਵਿੱਚ ਉੱਤਮ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦੀ ਢੂੰਡ, ਮਾਮੂਲੀ ਵਰਤਾਵ, ਅਰਧੰਗੀ ਦੀ ਚੋਣ, ਕਮੋਣਾਂ, ਬੁਰਿਆਈਆਂ ਤੋਂ ਬਚਨਾਂ, ਮੇਲ ਮਿਲਾਪ ਆਦਿਕਾਂ ਬਾਬਤ ਅਤੀ ਉੱਤਮ ੨੦੧ ਉਪਦੇਸ਼, ਹੱਸਣ ਹਸੋਣ ਦੇ ਚੁਟਕਲਿਆਂ ਦੀ ਤਰਾਂ ਦੱਸੇ ਗਏ ਹਨ । ਭੇਟਾ ॥)

(੭੭) ਵਿਦਯਾ ਦਾ ਚਮਤਕਾਰ—ਮੋਖ —)

(੭੮) ਨਵੀਨ ਜੂਰ ਚਕਿਤਸਾ—ਮੋਖ =)

(੭੯) ਸਾਹ ਲੈਣ—ਦਾ ਢੰਗ ਮੋਖ ॥

(੮੦) ਸਿਖ ਕੀ—ਤੇ ਸ਼ਰਾਬ ਤੋਂ ਨਾਂਹ ਕੀ, ਮੋਖ ॥

(੮੧) ਬੰਧਯਤ੍ਰ—ਦੂਰ ਕਰਨ ਦਾ ਇਲਾਜ, ਮੋਖ ॥

(੮੨) ਮਸਰੂਕਾ—ਰੋਗ ਚਕਿਤਸਾ ਮੋਖ —) ॥

(੮੩) ਸ਼ਰਨਾਗਤ ਹੋਣ ਦੇ ਲਛਨ ਮੋਖ ॥

(੮੪) ਨੈਕੀ ਦਾ ਫਲ ਨੈਕ—ਮੋਖ —)

(੮੫) ਰੰਗ ਦੀ ਕਰਾਮਾਤ—ਮੋਖ ॥

(੮੬) ਮੌਤ ਦਾ ਡਰ—ਮੋਖ ॥

(੮੭) ਸੁਖੀ ਪ੍ਰਵਾਰ—ਸੁਖ ਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨਾਲ ਨਿਬਾਹ ਕਰਨ ਦੇ ਸੁਖੈਨ ਢੰਗ, ਮੋਖ ੧।) ਵਧੀਆ ੨)

(੮੮) ਸ਼ੇਰ ਬਹਾਦਰ ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ-ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਨਾਥ ਦੀ ਰੱਖਿਆ, ਜਾਸੂਸ ਦੀ ਨਿਧੜਕਤਾ, ਬੀਰਤਾ, ਚਾਤੁਰੀ ਤੇ ਆਪਣੇ ਫਰਜ਼ ਦੇ ਪੂਰਿਆਂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਜਾਨ ਤੋਂ ਭੀ ਬੇਪਰਵਾਹੀ, ਮੰਦੇ ਕਰਮਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਮੰਦੇ ਨਤੀਜੇ ਬੜੇ ਸਿੱਖਿਆ ਭਰੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦੱਸੇ ਗਏ ਹਨ। ਭੇਟਾ।—)

(੮੯) ਗ੍ਰਹਿ ਪ੍ਰਬੰਧ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰ ਤੇ ਅਰੋਗਤਾ-
ਅਰਥਾਤ A manual of Domestic Economy and Hygiene
ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਦਾਰਥ ਵਿੱਦਯਾ ਦੀ ਵਡਿਆਈ, ਸਫਾਈ, ਸੁਧ-
ਤਾਈ, ਨਿੱਤ ਨਿਰਬਾਹ, ਘਰਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ, ਸਦਾ
ਦੀ ਵਰਤੋਂ, ਕਸਰਤ, ਭੋਜਨ, ਅਰਮ, ਬਸਤਰ, ਮਕਾਨ,
ਖਰਚ ਦੇ ਨਿਰਬਾਹ, ਧਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ, ਅਰੋਗਤਾ ਦੀ
ਰਾਖਾ, ਬਾਲਕਾਂ ਦੇ ਪਾਲਣ ਆਦਿ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੇ ਬੜੇ ਹੀ
ਸੁੰਦਰ ਤੇ ਸਾਦਲੇ ਲੇਖ ਨਾਵਲ ਦੇ ਢੰਗ ਪਰ ਲਿਖੇ ਹਨ, ੧)

(੯੦) ਹੈਜ਼ੇ ਦੇ ਉਪਾਵ-ਗਰਮੀ ਦੇ ਵਿਕਾਰਾਂ ਤੋਂ ਬਚਾ)।।

(੯੧) ਅੱਖਾਂ ਦੀ ਜੋਤ-ਨਜ਼ਰ ਦੇ ਵਿਗੜ ਦੇ
ਕਾਰਨ ਤੋਂ ਸੁਧਾਰ। ਮੋਖ —)

(੯੨) ਕੌਮੀ ਤੇ ਸਰੀਰਕ ਅਰੋਗਤਾ--
ਅਰੋਗਤਾ ਦੇ ੧੦੧ ਨਿਯਮਾਂ ਸਮੇਤ ਉਪਦੇਸ਼ ਮੋਖ)।।

(੯੩) ਸੁਘੜ ਨੂੰਹ ਤੇ ਲੜਾਕੀ ਸੱਸ- ਘਰਾਂ
ਦੀ ਬਰਬਾਦੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਅਤੰਤ ਸਿੱਖਿਆਭਰੀ ਨਾਵਲ ਮੋਖ)।।

(੯੪) ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ਾਂ ਦਾ ਰਹਿਨ ਸਹਿਨ ਮੋਖ)।।

(੯੫) ਮਨ ਦਾ ਸੰਸਾਰ-ਤੁਥਾ ਐਬ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਖੋਟੇ ਫਲ ਮੋਖ -)

(੯੬) ਪਖੰਡ ਪਹਾਰ-ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬਾਲਾਂ ਦੇ ਸੁਭਾਵ ਪਖੰਡੀਆਂ ਦੇ ਖੋਟ ਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪੌਲ ਅਰ ਮੂਰਖਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਨ ਤੇ ਸਿੱਖਿਆ ਦੀ ਲੋੜ ਮੋਖ -)

(੯੭) ਸਾਡੇ ਘਰ ਤੇ ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ ਦੀ ਅਰੋਗਤਾ-ਤੁਥਾ ਰੋਗੀਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਟਹਿਲ ਕਰਨ ਲਈ ਪੂਰਨ ਸਿੱਖਿਆ ਮੋਖ =)

(੯੮) ਰੋਂਦਿਆਂ ਨੂੰ ਧਰਵਾਸਾ--ਮਾਤਮ ਸੂਰਤਾਂ ਵਾਸਤੇ ਇੱਕ ਹਰਖ ਦਾਤਾ ਸੁਨੋਹਾ। ਮੋਖ। =)

[੯੯] ਸੰਤਾਨ ਸਿੱਖਿਆ--ਮਾਵਾਂ ਵਾਸਤੇ ਆਪਣੀ ਸੰਤਾਨ ਨੂੰ ਨੇਕ ਤੇ ਚੰਗੇ ਬਣਾਵਣ ਦੀਆਂ ਸੁਭ ਸਿੱਖਿਆਂ -)

[੧੦੦] ਰਕਤ ਵਿਗਿਆਨ ਤੇ ਫੇਫੜੇ--ਲਹੂ ਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ, ਲਹੂ ਫਿਰਨ ਦਾ ਗਿਆਨ ਤੇ ਫੇਫੜਿਆਂ ਦੀ ਬਨਾਵਟ ਸੰਬੰਧੀ ਸਿੱਖਿਆ। ਮੋਖ -)॥

[੧੦੧] ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਫਰਜ਼--ਆਤਮ ਸੁਧਾਰ ਦੇ ਕੁਝ ਜਰੂਰੀ ਨਿਯਮ। ਮੋਖ)॥

[੧੦੨] ਸਫਲ ਜੀਵਨ--ਸੀ ਮਾਨ ਭਾਈ ਸੋਹਨ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਪੂਜਨੀਯ ਪਿਤਾ ਜੀ ਦਾ ਜੀਵਨਚਰਿੱਤ੍ਰ।)

[੧੦੩] ਭਰਾਵਾਂ ਦਾ ਪਿਆਰ--ਅਨਾਰਥ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਦਸ਼ਾਂ, ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਹੋ ਰਹੇ ਅਨਾਰਥ ਤੇ

(੧੫)

ਪਾਪੀਆਂ ਦੇ ਉਪਦੇਵ ਦੇ ਸਿੱਟੇ ਬੜੀ ਹੀ ਵਰਦ ਭਰੀ ਵਾਰਤਾ ਵਿੱਚ । ਮੋਖ ≡)

[੧੦੪] ਸਿੱਖ ਕਿਸਨੂੰ ਆਖਦੇ ਹਨ—ਇਸ ਵਿੱਚ ਇਤਿਹਾਸ ਤੇ ਗੁਰਮਤ ਅਰ ਪ੍ਰਤੱਖ ਵਰਤੋਂ ਦੇ ਪੁਮਾਣਾਂ ਨਾਲ ਉਪਰਲੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਨਿਰਨਾਂਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੋਖ ।)

[੧੦੫] ਅੰਨ ਚਕਿਸਤਾ—ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਰੋਗਾਂ ਦੇ ਇਲਾਜ ਅਨਾਜ ਨਾਲ ਹੀ ਕਰਨਦੇ ਢੰਗ ਦੱਸੇ ਗਏ ਹਨ, ਮੋਖ ।)

[੧੦੬] ਮਾਤਾ ਦੇ ਗਰਭ ਦਾ ਅਸਰ—ਸੰਜੋਗ ਤੇ ਸੰਜਮ ਸੰਬੰਧੀ ਅਦੁਤੀ ਸਿੱਖਿਆ, ਮੋਖ —)

[੧੦੭] ਬਰਫ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ-ਮੋਖ =]

[੧੦੮] ਚੋਰ ਕਿਸਤਰਾਂ ਫੜਿਆ ਗਿਆ ? ਬੜਾ ਹੀ ਸੁਆਦਲਾ ਨਾਵਲ ਹੈ, ਮੋਖ =)

[੧੧੯] ਧਨ ਤੇ ਉਸਦੀ ਵਰਤੋਂ— ਦੁਨੀਆਂ ਦਾਰਾਂ ਦੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਪੜ੍ਹਨ ਯੋਗ ਪੁਸਤਕ ਹੈ, ਮੋਖ ≡)

[੧੧੦] ਰੋਗੀ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ— ਅਰਥਾਤ ਰੋਗੀਆਂ ਦੀ ਸੰਭਾਲ ਖੁਰਾਕ, ਦਵਾਈ ਅਰਾਮ ਅਰ ਨਰਸਿੰਗ ਦੇ ਕੰਮ ਸੰਬੰਧੀ ਅਦੁਤੀ ਸਿੱਖਿਆ ਭਰੀ ਪੁਸਤਕ ਹੈ, ਮੋਖ ।—)

[੧੧੧] ਆਤਮ ਤਿ ਮਾਰਗ—ਸਾਰਥੋਂ ਬਚਨ ਦੇ ਨਿਯਮ । ਮੋਖ —)

[੧੧੨] ਪੁਲੋਕ ਦੀਆਂ ਚਿੱਠੀਆਂ— ਪੁਲੋਕ ਦੇ

(੧੬)

ਗਿਆਨ ਦੀ ਅਦੁਤੀ ਪੁਸਤਕ ਹੈ, -)

[੧੧੩] ਆਯੁਰ ਵੈਦਕ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰ-ਭਾਰਤ ਵਰਸ਼
ਦੇ ਚਕਿਤਸਾ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰ ਸੰਬੰਧੀ ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ
ਜ਼ਰੂਰੀ ਲੇਖ ਮੌਖ, ਪੜ੍ਹੋ। -)

[੧੧੩] ਇਕ ਸਰੀਰਵਿੱਚ ਅਨੇਕ ਆਤਮਾਂ, -]

[੧੧੪] ਘਰੋਗੋਕਲੇਸ਼ਦੇ ਸਿੱਟੇ-ਬੜੀ ਹੀ
ਸੁਵਾਦਲੀ ਤੇ ਸਿੱਖਿਆ ਭਰੀ ਨਾਵਲ ਹੈ। ਮੌਖ -)

(੧੧੫) ਸੰਸਾਰ ਤੇ ਸੰਨਿਆਸ ਮੌਖ, =]

(੧੧੬) ਸੌਰ ਜਗਤ-ਅਰਥਾਤ ਸੂਰਜ ਤਾਰਿਆਂ
ਵਗੈਰਾ ਦੇ ਹਾਲ, ਮੌਖ -)

(੧੧੭) ਵੱਡੇ ਬਣਨ ਦੇ ਸਾਧਨ-ਮੌਖ =)

(੧੧੮) ਲਿਖਨ ਦੇ ਸਾਧਨ-ਅੱਖਰ ਲਿਖਨੇ
ਕਦ ਤੋਂ ਕਿਸਤਰਾਂ ਆਰੰਭ ਹੋਏ ? ਹੁਣ ਤੱਕ ਦੇ ਹਾਲ =)

(੧੧੯) ਬ੍ਰਹਮਚਰਯ ਦਾ ਨਾਸ-ਤੇ ਪਛਤਾਵਾ =)

(੧੨੦) ਸਰੀਰ ਦੀ ਰਚਨਾ-ਦੇਸੀ ਹਿਕਮਤ
ਅਨੁਸਾਰ ਸਰੀਰ ਦੀ ਬਨਾਵਟ ਦੇ ਸਾਰੇ ਹਾਲ ਵਿਸਤਾਰ
ਨਾਲ, ਮੌਖ ।) ਮਿਲਨ ਦਾ ਪਤਾ-

ਭਾਈ ਲਾਭ ਸਿੰਘ ਮੈਂਡ ਸਨਜ

ਪੁਸਤਕਾਂ ਵਾਲੇ, ਪਬਲਿਸ਼ਰਜ, ਮਾਲਕ
'ਕਾਕਾ ਸੋਦਾਗਰ ਸਿੰਘ ਪੁਸਤਕ ਭੰਡਾਰਬਜ਼ਾਰ' ਮਾਈ ਸੇਵਾਂ
ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ

ਸਾਰੀ ਪੜ੍ਹੇ ਬਿਨਾਂ ਨਾ ਛੱਡਣਾ

“ਪੋਥੀ ਪਰਮੇਸਰ ਕਾ ਥਾਨ।”
ਕਦੀ ਨਾ ਬੁਝਣ ਵਾਲੀਆਂ
ਅਮੋਲਕ ਲਾਲਟੈਣਾਂ

ਅਰਥਾਤ

ਸਰੀਰਕ, ਮਾਨਸਕ, ਆਤਮਕ, ਧਾਰਮਕ, ਭਾਈ
ਚਾਰਕ ਤੇ ਸੁਖੇਸ਼ ਸੰਬੰਧੀ ਵਿਗਾੜ ਰੂਪੀ
ਅੰਧਕਾਰ ਨਾਸਕ ਸੁਧਾਰਕ ਇਨਾਮੀ
ਤੇ ਸਨਮਾਨਤ ਪੁਸਤਕਾਂ ਦੀ

ਸੂਚੀ ਪੱਤ੍ਰ

(ਅਕਤੂਬਰ ੧੯੨੩)

ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਕ !

ਡਾ: ਲਾਭ ਸਿੰਘ ਮੈਂਡ ਸਨਜ

ਪੁਸਤਕਾਂ ਵਾਲੇ ਮਾਲਕ ਕਾ ਕਾ ਮੈਦਾਗਰ ਸਿੰਘ
ਪੁਸਤਕ ਭੰਡਾਰ ਤੇ ਏਜੰਟ ਖਾਲਸਾ ਟ੍ਰੈਕਟ
ਸਸਾਇਟੀ ਵਾ ਕਮੀਸ਼ਨ ਏਜੰਟ
ਪਬਲਿਸ਼ਰਜ ਬਜ਼ਾਰ ਮਾਝੀ ਸੇਵਾਂ
ਸ੍ਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ

ਵਜ਼ੀਰਹਿੰਦ ਪ੍ਰੈਸ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿਚ ਡਾ: ਬਹਾਦਰ
ਸਿੰਘ ਮੈਨੇਜਰ ਤੇ ਪ੍ਰਿੰਟਰ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨਾਲ ਛਪੀ।

੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

“ਧੋਬੀ ਪਰਮੇਸਰ ਕਾ ਥਾਨ”

“ਕੀਹ ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਕ ਸ਼ਕਤੀ
ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ?”

ਜੇ ਚਾਹਵਾਨ ਹੋ ਤਾਂ ਆਪ ਏਹਨਾਂ ਸੇਸਟਾਰਚਾਰ
ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਪੁਸਤਕਾਂ ਦੀ “ਸੂਚੀ ਪਤ੍ਰ”
ਫੋਰਨ ਹੀ ਜੇਹੜੀ ਜੇਹੜੀ ਪੁਸਤਕ ਦੀ ਲੜ
ਆਰਡਰ ਲਿਖ ਭੇਜੋ।

ਸਾਰੇ ਪੁਸਤਕ ਤੇ ਹਰ ਭਾਂਤ ਦੀਆਂ ਬਜ਼ਾਰੀ ਚੀਜ਼ਾਂ
ਮੰਗਾਉਣ ਦਾ ਪਤਾ:—

ਭਾਈ ਲਾਭ ਸਿੰਘ ਐਂਡ ਸਨਜ਼

ਪੁਸਤਕਾਂ ਤੇ ਕ੍ਰਿਪਾਨਾਂ ਵਾਲੇ ਮਾਲਨ ਕਾਕਾ
ਸੈਦਾਗਰ ਸਿੰਘ ਪੁਸਤਕ ਭੰਡਾਰ ਵਾ ਸਾਬਕ ਏਜੰਟ
ਖਾਲਸਾ ਟ੍ਰੈਡ ਸੁਸਾਇਟੀ ਪਬਲਿਸ਼ਰਜ਼ ਮੈਨੇਜ
ਲਾਭ ਨੇਸ਼ਨਲ ਏਜੰਸੀ ਤੇ ਪ੍ਰੋਪ੍ਰਾਈਟਰ “ਰਸਾਲਾ
ਲਾਭ” ਬਾਬਾਰ ਮਾਈ ਸੇਵਾਂ ਸ੍ਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਜੀ।

ਖਾਸ ਨੋਟ— ਵੱਡੀਆਂ ਸੂਚੀਪੱਤ੍ਰਾਂ ਮੰਗਵਾਉਣ ਲਈ
ਕਾਰਡ ਲਿਖੋ ਮੁਫਤ ਭੇਜਾਂਗੇ ਪੜ੍ਹਕੇ ਸੰਭਾਲਕੇ ਰੱਖੋ ਤੇ
ਵੱਡੀਆਂ ਸੂਚੀਪੱਤ੍ਰਾਂ ਲਈ ਕਾਰਡ ਲਿਖਕੇ ਮੰਗਵਾਵੋ।

ਬੜੀ ਭਾਰੀ ਖਾਸ ਰਿਮੈਤ

ਸੌ ਰੁਪੈ ਦੇ ਪੁਸਤਕਾਂ ਪਿੱਛੇ (੨੫)
ਇਨਾਮ!

ਜੇਹੜੇ ਸੱਜਨ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਏਸ ਸੂਚੀ ਪੱਤ੍ਰ ਦੇ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦਸ ੨ ਰੁਪੈ ਦੇ ਭੀ ਖਰੀਦ ਲੈਣਗੇ ਉਹਨਾਂ ਤੋਂ ਰੁਪੈ ਦੇ ਬਾਰਾਂ ਆਨੇ ਲਏ ਜਾਣਗੇ, ਤਥਾ ਸੌ ਰੁਪੈ ਮਗਰ (੨੫) ਰੁਪੈ ਰਿਮੈਤ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਇਹ ਬੜੀ ਭਾਰੀ ਖਾਸ ਰਿਮੈਤ ਦਾ ਮੌਕਾ ਖਾਸ ਕਰ ਸਕੂਲਾਂ, ਲਾਇਬਰੇਰੀਆਂ, ਸਿੰਘ ਸਭਾਵਾਂ ਤੇ ਹੋਰ ਪੁਸਤਕਾਂ ਦੇ ਪਾਠਕ ਪ੍ਰੇਮੀਆਂ ਆਦਿਕਾਂ ਨੂੰ ਹੱਥੋਂ ਨਹੀਂ ਗੁਵਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ।

ਖਾਸ ਖਾਸ ਪੁਸਤਕ ਐਸੇ ਭੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜੇਹੜੇ ਘੱਟ ਵੱਧ ਕਮੀਸ਼ਨ ਪਰ ਮਿਲਦੇ ਹਨ ਤੇ ਕਈ ਪੁਸਤਕਾਂ ਲਿਖੀ ਹੋਈ ਕੀਮਤ ਪਰ ਹੀਮਿਲਦੀਆਂ ਹਨ।

ਮਿਲਨ ਦਾ ਪਤਾ—

ਭਾਈ ਲਾਭਸਿੰਘ ਮੈਂਡ ਸਨਜ਼

ਪੁਸਤਕਾਂ ਵਾਲੇ, ਬਾਜ਼ਾਰ ਮਾਈ ਸੇਵਾਂ
ਸ੍ਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਜੀ

੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਯਾਦ ਰੱਖਣ ਯੋਗ ਨਿਯਮ

- (੧) ਚਿੱਠੀ ਸਾਫ ਅੱਖਰਾਂ ਵਿੱਚ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਤੇਪਤਾ ਟਿਕਾਣਾਂ ਪੂਰਾ ਪੂਰਾ ਲਿਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।
- (੨) ਪੁਸਤਕਾਂ ਨਕਦ ਕੀਮਤ ਪਰ ਯਾ ਵੀ. ਪੀ. ਦੁਆਰਾ ਭੇਜੀਆਂ ਜਾਵਣਗੀਆਂ।
- (੩) ਵੀ. ਪੀ. ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸੱਜਣ ਨੁਕਸਾਨ ਦੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੋਣਗੇ।
- (੪) ਟਾਪੂਆਂ ਵਾਲੇ ਸੱਜਣ ਸਾਰੇ ਰੁਪਏ ਪੈਹਲਾਂ ਮਨੀਆਡਰ ਦਾਰਾ ਭੇਜਿਆਕਰਨ।
- (੫) ਵਿਕੀ ਹੋਈ ਪੁਸਤਕ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ।
ਨੋਟ—ਨਵੀਨ ਪੁਸਤਕਾਂ ਤੇ ਵੱਡੀਆਂ ਸੁੰਦਰ ਗਾਤਰੇ, ਵਾਲੀਆਂ ਕ੍ਰਿਪਾਨਾਂ ਦਾ ਮੁਕੰਮਲ ‘ਸੂਚੀ ਪੱਤਾ’ ਮੰਗਾਉਣ ਲਈ ਦੋ ਪੈਸੇ ਦਾ ਕਾਰਡ ਭੇਜੋ, ਮੁਫਤ ਪਹੰਚਨਗੀਆਂ।

ਮਿਲਨੇ ਦਾ ਪਤਾ:—

ਭਾਈ ਲਾਭ ਸਿੰਘ ਮੈਂਡ ਸਨਜ

ਪੁਸਤਕਾਂ ਵਾਲੇ, ਮਾਲਕ ਕਾਰਾ ਸੰਦਾਗਰ ਸਿੰਘ

ਪੁਸਤਕ ਭੰਡਾਰ ਤੇ ਏਜੰਟ ਖਾਲਸਾ ਟ੍ਰੈਕਟ

ਸੁਮੈਟੀ ਵਾਕਮੀਸ਼ਨ ਏਜੰਟ ਪਬਲਿਸਰਜ,

ਬਜ਼ਾਰ ਮਾਈ ਸੇਵਾਂ ਸ੍ਰੀ ਅਮ੍ਰਤਸਰ ਜੀ

- (੧) ਸੁੰਦ ਗੁਟਕਾ—ਵੱਡਾ ਲਾਲ ਵੇਲਦਾਰ ਮੋਖ੧) ਜਿਲਦਾਂ ਵਧੀਆ ਚਮੜੇ ਦੀਆਂ ੧॥), ੨) ੨॥) ਵਾਲੀਆਂ ਭੀ ਮੌਜੂਦ ਹਨ ।
- (੨) ਬਾਈ ਵਾਰਾਂ ਸਟੀਕ— ਭਾਵ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨੀ ਟੀਕਾ ਕ੍ਰਿਤ ਭਾਈ ਨਰੈਣ ਸਿੰਘ ਜੀ ਗਿਆਠੀ ਸੁਸਿਖਜਤ ਮਹਾਂਵਿਦਯਾਲਾ ਤਰਨ ਤਾਰਨ ਵਾਲੇ ਦਾ ਮੋਖ ੩।) ਜਿਲਤ ਸਮੇਤ
- (੩) ਗ੍ਰਹਿਸਥ ਨਿਰਬਾਹ—ਇਸਤੀਆਂ ਨੂੰ ਘਰ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਸਿਖਾਣ ਦੀ ਅਮੋਲਕ ਪੁਸਤਕ ਮੋਖ ੧।)
- (੪) ਮੈਂ ਕਸਾ ਨਿਕਲਿਆ—ਗੁਰਪੁਰਬ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਦਸਮ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਜੀ ਦਾ ਦਿਲਚਸਪ ਟੈਕਟ ਮੋਖ ੩)
- (੫) ਪ੍ਰੀਤਮ ਜੀ—ਗੁਰਪੁਰਬ ਦਸਮ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਜੀ ਦਾ ਸੁੰਦਰ ਟੈਕਟ ਮੋਖ ॥)
- (੬) ਭਿਆਨਕ ਸਾਕਾ—ਸ੍ਰੀ ਨਨਕਾਣਾ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੀ ਛਹੀਦੀ ਵਾਰਤਾ ਮੋਖ 1—)
- (੭) ਸੁਖਦੇਵ ਕੌਰ—ਇਕ ਸੁਯੋਗ ਇਸਤੀ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਵਿਗੜੇ ਹੋਏ ਪਤੀ ਦਾ ਸੁਧਾਰ ਮੋਖ ੧।)

ਪਤਾ—ਲਾਭ ਸਿੰਘ ਮੈਂਡ ਸਨੜ ਪੁਸਤਕਾਂ ਵਾਲੇ
ਬਜ਼ਾਰ ਮਾਈ ਸੇਵਾਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ (੫)

(੮) ਮੋਖਸ਼ ਮਾਰਗ-- ਮਹਾਨ ਉਪਯੋਗੀ
ਪੁਸਤਕ ਮੋਖ ੧)

(੯) ਜੀਵਨ ਜੁਗਤੀ-- ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬੰਦੇ ਦੇ ਹਰ ਤਾਂ
ਨਾਲ ਸੁਧਾਰ ਦੇ ਢੰਗ ਵਰਨਿਤ ਹਨ ਮੋਖ ੧)

(੧੦) ਦੰਪਤੀ ਪਿਯਾਰ-- ਖਾਪੀ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਦੇ
ਵਰਤਾਰੇ, ਕੁਟਨੀਆਂ ਦੀਆਂ ਨੀਚ ਚਾਲਾਂ ਮੂਰਖ
ਤੀਮੀਆਂ ਦੇ ਵਹਿਮਾਂ ਦੇ ਦੁਖੜੇ, ਸਤ ਧਰਮ ਦੀ
ਰਖਯਾ ਵਾਸਤੇ ਸਹੈਤਾ ਮਿਲਨ ਦੇ ਢੰਗ, ਬਿਪਤਾ
ਕਦੇ ਇਕਲੀ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ, ਸਮੇਂ ਸਿਰ
ਰੋਗੀਦੀ ਸੰਭਾਲ, ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਗਪਤ ਪ੍ਰਗਟ ਪਾਪ,
ਨਰਕੀ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਦੀ ਦਸ਼ਾ ਤੇ ਪ੍ਰਉਪਕਾਰੀਆਂ ਦੀ
ਵਰਤੋਂ, ਪਖੰਡੀ ਸਾਧੂਆਂ ਦਾ ਹਾਲ ਤੇ ਇਕ
ਦੰਪਤੀ ਦੇ ਸੱਚੇ ਪ੍ਰੇਮ ਦਾ ਹੂ-ਬ-ਹੂ ਫੋਟੋ ਮੋਖ ੨॥)
ਕਪੜੇ ਦੀ ਵਲੈਤੀ ਜਿਲਤ ਸਮੇਤ ।

(੧੧) ਸੁਸ਼ੀਲਾ-- ਰਸੋਈ ਦੇ ਅਦੁਤੀ ਗੁਣ ਸਿਖਣ
ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਹੈ ਮੋਖ ॥) ਮੁਜਿਲਦ

(੧੨) ਆਸਾ ਦੀ ਵਾਰ-- ਸਟੀਕ ਬਹੁਤ ਸੁੰਦਰ
ਭਾਵ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨੀ ਟੀਕਾ ਮੋਖ ॥)

(੧੩) ਡੁਖਣੇ ਮਹਲਾ ੫ ਸਟੀਕ ਏਸ ਥਾਣੀ

(੬) ਪਤਾ-- ਲਾਭ ਸਿੰਘ ਐਂਡ ਸਨਬ ਪੁਸਤਕਾਂ

ਦਾ ਰਸ ਇਕਾਂਤ ਪੜ੍ਹਨ ਤੋਂ ਲਗਦਾ ਹੈ, ਟੀਕਾ
ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੁੰਦਰ ਹੈ ਮੋਖ ॥)

(੧੪) ਦੁਲਹਨ ਦਰਪਨ—ਇਸਤੀਆਂ ਤੇ
ਬਾਲੀ ਉਮਰ ਵੀਆਂ ਲੜਕੀਆਂ ਲਈ ਸਿਖਿਆ
ਦਾ ਭੰਡਾਰ ਮੋਖ ॥੩)

(੧੫) ਇਕ ਪਵਿੱਤਰ ਜੀਵਨ—ਖਾ: ਟੈ:
ਸੁਸੈਟੀ ਦਾ ਬਹੁਤ ਮਸ਼ਹੂਰ ਪੁਸਤਕ, ਜਿਸ
ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਬੁਤ ਧਰਮ ਦਾ ਸੱਚਾ ੨ ਫੋਟੋ ਖਿਚਿਆ
ਗਿਆ ਹੈ, ਏਹ ਵਾਰਤਾ ਸਾਰੀ ਸੱਚੀ ਤੇ ਹੋ ਬੀਤੀ
ਹੋਈ ਹੈ, ਮੋਖ ੧॥) ਜਿਲਦ ਕਪੜਾ ।

(੧੬) ਏਕ ਨਾਮ ਅਨੇਕ ਨਾਮਾਵਲੀ
ਕੋਸ਼—ਏਸ ਕੋਸ਼ ਵਿੱਚ ਇਕਪਦ ਦੇ ਕਈ ੨ ਅਰਥ
ਲਭ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਮੋਖ ॥)

(੧੭) ਜਪੁਜੀ ਸਾਹਿਬ ਟੀਕਾ—ਭਾਵਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨੀ
ਟੀਕਾ ਬੜਾ ਸੁੰਦਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ
ਹੈ, ਮੋਖ ॥)

(੧੮) ਬੀਰਸ਼ਹੀਦੀ—ਚਾਰ ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦਿਆਂ ਦੀ
ਸ਼ਹੀਦੀ ਦਾ ਬਹੁਤ ਸੁੰਦਰ ਕਵਿਤਾ ਵਿੱਚ
ਪ੍ਰਸੰਗ ਮੋਖ ॥)

ਵਾਲੇ ਬਜ਼ਾਰ ਮਾਈ ਸੇਵਾਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ (੭)

(੧੯) ਸ਼ਹੀਦ ਬਿਲਾਸ—ਨਾਟਕਈਆਂ ਤਰਬਾਂ
ਪਰ ਦੋ ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦਿਆਂ ਦੀ ਸ਼ਹੀਦੀ ਮੋਖ ।)

(੨੦) ਸੰਖੇਪ ਤੁਵਾਰੀਖ ਗੁਰੂਖਾਲਸਾ—
ਇਸਦਾ ਦੂਜਾ ਨਾਮ “ਗੁਰਮਤ ਇਤਹਾਸ ਗੁਰੂ
ਖਾਲਸਾ” ਹੈ, ਦਸਾਂਪਾਤਸ਼ਾਹੀਆਂ ਦਾਹਾਲ ਸੰਖੇਪ
ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਾਰਾ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਹਰ
ਇਕ ਸਿਖ ਮਾਤ੍ਰ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨਾ ਯੋਗ ਹੈ ਮੋਖ ੧।।)
ਜਿਲਦ ਸਮੇਤ, ਮੋਟੇ ਅੱਖਰਾਂ ਵਾਲਾ ਤੇ ਮੋਟੇ
ਕਾਗਜ਼ ਵਾਲਾ ਮੋਖ ੩।) ਜਿਲਦ ਸਮੇਤ ।

(੨੧) ਉੱਤਮ ਸਿਖਜਾ—ਦੋਵੇਂ ਭਾਗ ਮੋਖ
॥) ਸਕੂਲਾਂ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਹੈ ।

(੨੨) ਮਾਪਿਆਂ ਦਾ ਵੈਰ—ਧੀਆਂ ਨੂੰ ਅਯੋਗ
ਘਰ ਦੇਣ ਦਾ ਭੈੜਾ ਫਲ ਮੋਖ।)

(੨੩) ਗੰਥ ਗੁਰਮਤ ਸਾਖੀ ਪ੍ਰਮਾਣ—
ਗੁਣੀ ਜਨਾਂ ਦੀਆਂ ਮੁੰਦਰ ਤੇ ਮਨੋਹਰ ਸਾਖੀਆਂ
ਮੋਖ ॥।)

(੨੪) ਪੰਥ ਮਲੋਨੀ =)।

(੨੫) ਸਦ ਪ੍ਰਮਾਰਥ ≡)

(੮) ਪਤਾ—ਲਾਭ ਸਿੰਘ ਐਂਡ ਸਨਬ ਪੁਸਤਕਾਂ

- (੨੬) ਤਰਨਤਾਰਨ ਦੇ ਸ਼ਹੀਦਾਂ ਦੀ ਸੱਚੀ
ਸ਼ਹੀਦੀ--ਮੋਖ =)
- (੨੭) ਸੁੰਦਰੀ ਜੀ ਦੇ ਦਰਦ ਨਾਕ ਸਮਾਚਾਰ
ਮੋਖ।=)
- (੨੮) ਬਾਲ ਰੱਖਯਾ--ਹਿਕਮਤ ਦੀ ਪੁਸਤਕ
ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾਂ ਦੇ ਸੁਖੈਨ ਵੰਗ
ਦਰਜ ਹਨ। ਮੋਖ।=)
- (੨੯) ਖੂਬਸੂਰਤ ਬਲਾ ਨਾਟਕ--ਬੜਾ ਹੀ
ਸਵਾਦਲਾ ਪੁਸਤਕ ਹੈ ਮੋਖ।=)
- (੩੦) ਅਸੀਰੇ ਹਿਰਸ ਨਾਟਕ--ਹੱਸਣ
ਹੱਸਣ ਦੀ ਮਸ਼ੀਨ। ਮੋਖ।=)
- (੩੧) ਭੂਲ ਭੁਲੱਯਾਂ ਨਾਟਕ--ਮੋਖ।=)
- (੩੨) ਸ੍ਰੀ ਮਤੀ ਸੁਰਸੁਤੀ ਜੀ ਇਕ ਅਬਲਾ
ਇਸਤੀ ਪਰ ਜ਼ਲਮ ਦੀ ਦਾਸਤਾਨ। ਮੋਖ।=)
- (੩੩) ਆਤਮ ਸੁਧਾਰ-- ਆਪਨੇ ਆਪ ਸਿਖਯਾ
ਗ੍ਰਹਣ ਕਰਨ ਦੇ ਉਪਏਸ਼ ਬੜਾ ਸੁਧਾਰਕ ਪੁਸਤਕ
ਹੈ। ਮੋਖ।=)

ਵਾਲੇ ਬਜ਼ਾਰ ਮਾਈ ਸੇਵਾਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ (੯)

(੩੪) ਸੁਖੀ ਜੀਵਨ ਦੇ ਗੁਰ ਜਿਸ ਵਿੱਚ
ਪ੍ਰਸੰਨ ਰਹਣ ਦੀ ਲੋੜ, ਮਿੱਤ੍ਰਾਂ ਦੀ ਲੋੜ, ਸਮੇਂ
ਦੀ ਕਦਰ ਤੇ ਵਰਤਾਓ ਸਫਰ ਕਰਨ ਦੇ ਢੰਗ,
ਘਰ ਦਾ ਸੁਧਾਰ ਆਦਿਕ। ਮੋਖ 1)

(੩੫) ਬਿਉਪਾਰ ਦੀ ਬਰਕਤ ਵਪਾਰ ਕਰਨ
ਦੇ ਅਸਰਰਜ ਢੰਗ। ਮੋਖ 3)

(੩੬) ਆਤਮ ਵਿੱਦਯਾ ਦੇ ਗੁਰ ਮੋਖ 1)

(੩੭) ਗੁਰਮਤ ਤਵਾਰੀਖ ਗੁਰੂ ਖਾਲਸਾ

ਵੱਡੀ ਸੰਪੂਰਨ—ਜਿਸ ਵਿਚ ਦਸਾਂ ਸਭਿਗ-
ਰੂਆਂ ਦੇ ਮੁਕੰਮਲ ਹਾਲਾਤ ਤੇ ਉਸਤੋਂ ਪਿਛੋਂ ਵੇ
ਬਾਬੇ ਬੰਦੇ ਬਹਾਦਰ ਦੇ ਪੂਰੇ ੨ ਸਮਾਚਾਰ, ਛੋਟਾ
ਘੱਲੂਘਾਰਾ ਤੇ ਵੱਡਾ ਘੱਲੂਘਾਰਾ ਆਦਿਕ ਸਾਰੇ
ਸ਼ਹੀਦ ਸਿੰਘਾਂ ਆਦਿ ਦੇ ਹਾਲਾਤ ਵਰਜ ਹਨ
ਮੋਖ ੬॥) ਵਧੀਆ ਵਲੈਤੀ ਜਿਲਦ ਸਮੇਝ।

(੩੮) ਸੰਦੂਕ ਦਾ ਮੁਰਦਾ—ਇਕ ਅਚੰਭਤ
ਨਾਵਲ ਮੋਖ 3)

(੩੯) ਮਿੱਟੀ ਨਾਲ ਰੋਗਾਂ ਦੇ ਇਲਾਜ—
ਮੋਖ 3)

(੧੦) ਪਤਾ—ਲਾਭ ਸਿੰਘ ਐਂਡ ਸਨਜ਼ ਪੁਸਤਕਾਂ .

(੪੦) ਭੂਲ ਭੁਲੱਯਾਂ- ਮੋਖ -)

(੪੧) ਮੁਲਾਕਾਤ ਦਰਪਨ-- ਮੁਲਾਕਾਤ ਕਰਨ
ਦੇ ਢੰਗ ਬੜੇ ਸੁੰਦਰ ੨ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ
ਹਨ। ਮੋਖ =)

(੪੨) ਇਸਤ੍ਰੀ ਧਰਮ ਸਿਮ੍ਰਤੀ ਸਾਰ--
ਪਤੀਬ੍ਰਤ ਧਰਮ ਦਾ ਸ਼ੀਸ਼ਾ, ਮੋਖ =)

(੪੩) ਗੈਹਣਾ ਮੰਗਾਨ ਦੇ ਔਗੁਣ--
ਸਵਾਦਲੀ ਕਹਾਣੀ)॥

(੪੪) ਸੁਸ਼ੀਲਾ ਨੂੰਹ-- ਸੁਸ਼ੀਲ ਤੇ ਸੁਚੱਜੀਆਂ
ਨੂੰਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸਿਫਤਾਂ ਦੇ ਸਦਗੁਣਾਂ ਦੀ
ਝਾਕੀ। ਮੋਖ। -)

(੪੫) ਰਾਮੇਂਦਰ ਕੌਰ-- ਕਿਸਤਰਾਂ ਇੱਕ ਦੇਵੀ
ਨੇ ਲੱਖੋਂ ਕੱਖ ਤੇ ਕੱਖੋਂ ਲੱਖ ਕਰਕੇ ਦਿਖਲਾ
ਇਤਾ। ਮੋਖ। -)

(੪੬) ਸੁਖ ਮਾਰਗ ਪ੍ਰਕਾਸ਼-- ਜਿਸ ਵਿਚ
ਸਰੀਰਕ, ਮਾਨਸਕ, ਆਤਮਕ ਅਰੋਗਤਾ ਦੀਆਂ
ਵਡਮੁਲੀਆਂ ਨਸੀਹਤਾਂ ਦਰਜ ਹਨ। ਮੋਖ। =)

(੪੭) ਸੁਭਾਗ ਕੌਰ-- ਬਾਲ ਵਿਵਾਹ ਤੋਂ ਬਚਨ

ਵਾਲੇ ਬਜ਼ਾਰ ਮਾਈ ਸੇਵਾਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ (੧੧)

ਦੇ ਲਾਭ, ਬਿਪਤਾ ਵਿਚ ਭੀ ਸੰਤਾਨ ਸਿੱਖਿਆ
ਵਾਸਤੇ ਉੱਦਮ ਦੀ ਲੋੜ, ਘਰ ਵਾਲੀ ਦੇ ਉਤਮ
ਗੁਣ ਆਦਿਕ। ਮੋਖ।=)

(੪੮) ਕਮਾਈ ਦੀ ਬਰਕਤ--ਕਮਾਈ ਤੇ
ਵਪਾਰ ਦੀ ਬਰਕਤ ਅਤੇ ਬਪਾਰ ਕਰਨ ਦੇ
ਢੰਗ। ਮੋਖ।)

(੪੯) ਅਧਾਨ ਦੇ ਦਿਨ ਤੇ ਸੰਤਾਨ ਸਿੱਖਿਆ
ਮਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਸਿੱਖਿਆ, ਸੰਤਾਨ, ਸੁੰਦਰ, ਜਵਾਨ,
ਬਲਵਾਨ, ਬੁਧਵਾਨ ਅਤੇ ਜਗਤ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਹੋਣ
ਯੋਗ ਉਤਪਨ ਕਰਨ ਦੇ ਸਾਧਨ, ਜਨਮ ਸਮੇਂ ਤੋਂ
ਪਿਛੋਂ ਬਾਲਕ ਦੀ ਪਾਲਣਾ। ਮੋਖ।)

(੫੦) ਇਲਾਜ ਬੇ ਦਵ। ਬਿਨਾ ਦਵਾਈ ਹਰ
ਇਕ ਬੀਮਾਰੀ ਦਾ ਇਲਾਜ। ਮੋਖ ॥)

(੫੧) ਜਵਾਨ ਪੁਸ਼ਤਾ ਤੇ ਮਾਤਾ ਪ੍ਰਬੋਧ--
ਗਰਭ ਆਦਿਕ ਦਾ ਪੂਰਾ ਪੂਰਾ ਵਿਸਥਾਰ ਸਹਿਤ
ਵਿਰਤਾਂਤ, ਜਿਸ ਵਿਚੋਂ ਇਸਤੀਆਂ ਨੂੰ ਬੜੀ
ਸੂਝ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਮੋਖ ॥)

(੫੨) ਬੈਕਨ ਵਿਚਾਰ ਰਤਨਾਵਲੀ--
ਲਾਰਡ ਬੈਕਨ ਦੇ ਸਿੱਖਿਆ ਭਰੇ ਉਪਦੇਸ਼ਾਂ ਦਾ
ਭੰਡਾਰ। ਮੋਖ ॥)

(੧੨) ਪਤਾ-ਲਾਭ ਸਿੱਖ ਐਂਡ ਸਲਜ਼ ਪੁਸਤਕਾਂ

(੫੩) ਸੱਚਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼—ਵਸਮ ਗੁਰਪੁਰਬ ਦਾ
ਟੈਕਟ। ਮੋਖ ≡)

(੫੪) ਸੰਛੇਪ ਸੰਪਤੀ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰ—ਮਾਲੀ
ਹਾਲਤ ਦੇ ਸੁਧਾਰ, ਧਨ ਕਮੈਣ ਆਦਿਕ ਦੇ
ਸਿਖਿਆ ਭਰੇ ਉਪਦੇਸ਼। ਮੋਖ 1=)

(੫੫) ਗੌਰਵਤਾ ਆਯੁਰ ਵੇਦ—ਸੂਦੇਸੀ
ਚਿਕਿਤਸਾ ਦੀ ਉੱਤਮਤਾ ਦੇ ਭੇਦ। ਮੋਖ 1)

(੫੬) ਸਿਧ ਅੰਖਧੀ ਭੰਡਾਰ—ਏਸ ਪੁਸਤਕ
ਵਿਚ ਪਰਮ ਗੁਪਤ ਤੇ ਅਨਮੋਲ ਟੋਟਕੇ, ਹਰ ਤਰਾਂ
ਦੇ ਇਲਾਜ ਦਰਜ ਹਨ, ਇਕ ਹਥਾਰ ਦੇ
ਕਰੀਬ ਪ੍ਰੀਖਯਕ ਨੁਸਖੇ ਦਰਜ ਹਨ। ਮੋਖ 2)
ਰਚਿਤ ਭਾਈ ਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਜੀ ਵੈਦਰਾਜ

(੫੭) ਇਸਤ੍ਰੀ ਰੋਗ ਚਿਕਿਤਸਾ—ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ
ਦੇ ਹਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਰੋਗਾਂ ਪਰ ਰੋਸ਼ਨੀ ਪਾਈਗਈ
ਹੈ। ਮੋਖ 1)

(੫੮) ਗੌਰ ਪਦਾਰਥ ਗੁਣ ਸੰਗ੍ਰਹ—
ਜਿਸਵਿਚ ਕੇਵਲ ਗੌਰ ਦੇ ਦੁਧ, ਦਹੀਂ, ਮੱਖਣ,
ਮੱਠਾ, ਘਿਓ, ਗੋਮੂਤ ਆਦਿ ਨਾਲ ਹੀ ਸਭ ਤੋਰਾਂ
ਦੇ ਰੋਗਾਂ ਦੇ ਹਟੋਣ ਦੇ ਉਪਾਵ ਦੱਸੇ ਗਏ ਹਨ।
ਮੁਲ =)

ਵਾਲੇ ਬਜ਼ਾਰ ਮਾਈ ਸੇਵਾਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ (੧੩)

(੫੯) ਬਾਲ ਰੋਗ ਚਿਕਿਤਸਾ—ਬਾਲਾਂ ਦੇ
ਇਲਾਜ ਕਰਨ ਦੇ ਢੰਗ ਮੋਖ ੩)

(੬੦) ਜੀਵਨ ਰਖਯਾ—ਜਵਾਨੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਅੰਧਾ
ਧੰਦ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਫਸ ਜਾਣਦੇ ਨੁਕਸਾਨ
ਤੇ ਜਿਸਤਰਾਂ ਬਾਲ ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਕੁਸੰਗਤ ਦੇ
ਹੱਥ ਚੜ੍ਹਕੇ ਜੀਵਨ ਬਰਬਾਦ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਸਦਾ
ਪੂਰਾ ਪੂਰਾ ਹਾਲ ਦਰਜ ਹੈ ਮੋਖ ॥)

(੬੧) ਜਵਾਨਾਂ ਦਾ ਰਾਖਾ—ਜਵਾਨੀ ਵਿੱਚ
ਕੁਕਰਮਾਂ ਤੋਂ ਬਚਨ ਦੇ ਸਾਧਨ ਮੋਖ 1)

(੬੨) ਮਨ ਮੰਨੀ ਸੰਤਾਨ—ਰੂਪਵਾਨ ਸੜੋਲ,
ਸੁੰਦਰ ਸੰਤਾਨ ਉਤਪਨਕਰਨ ਦੇ ਢੰਗ, ਮੋਖ 1)

(੬੩) ਆਰੀਆਂ ਦੇ ਵੋਲ ਦਾ ਪੋਲ ਮੋਖ ੩)

(੬੪) ਕਰਮ ਯੋਗ—ਜੀਵਨ ਸੁਧਾਰ ਸ਼ਬੰਧੀ
ਉਪਦੇਸ਼ ਕਰਮ ਚਕਰ ਕੀ ਚੀਜ਼ ਹੈ ਤੇ ਕਿੰਝ
ਆਦਮੀ ਏਸ ਵਿਚੋਂ ਬਾਹਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਮੋਖ 1

(੬੫) ਸਹੁਰੇਤੁਰਦੀ ਧੀਨੁਮੱਤਾਂ—ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ
ਤੇ ਹੋਰ ਸ਼ਬੰਧੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਵੱਖ ਵੱਖ ਅਸੀਸਾਂ ਦੀ
ਲੜੀ ਕਵਿਤਾ ਬਹੁਤ ਹੀ ਰਸਦਾਇਕ ਹੈ ਮੋਖ ੩)

(੧੪) ਥਤਾ—ਲਾਭ ਸਿੰਘ ਅੰਡ ਸਨਬ ਪੁਸਤਕਾਂ

(੬੬) ਰੱਬੀ ਜੋੜ ਮੇਲਾ—ਇਸ ਪੁਸਤਕ ਵਿਚ ਅਸਾਂਤੀ ਵਾ ਨਾਸ਼ ਸਾਂਤੀ ਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਬੇਅੰਤ-ਤਾਈ ਦੀ ਪੂਰਨਤਾ ਦੇ ਅਸਲੀ ਅਸਲੀ ਭਾਵ ਮੁਕਤੀਦਾਤਾ ਬਨਣ ਦੇ ਵੰਗ ਆਦਿਕ ਦਰਜ ਹਨ । ਮੋਖ ੧)

(੬੭) ਵਿਧਵਾ ਵਿਲਾਪ =) ਤੁਲਸੀ ਪੂਜਨ ਮੋਖ)॥ ਅਬਲਾ ਵਿਲਾਪ —)॥

(੬੮) ਅਰੋਗਤਾ ਰਖਜਕ—ਸਭਤਰਾਂ ਦੀ ਅਰੋਗਤਾ ਕਾਇਮ ਰਖਨ ਦੇ ਸਾਧਨ ਮੋਖ ॥=)

(੬੯) ਕਿਸਮਤ ਦਾ ਧਨੀ—ਉਤਪਤੀ ਸੁਧਾਰ ਤੇ ਪੂਰਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਚਾਹਵਾਨਾਂ ਵਾਸਤੇ ਪੜ੍ਹਨਾ ਅਤੀ ਜਰੂਰੀ ਹੈ, ਮੋਖ ॥=)

(੭੦) ਵੱਡਾ ਤਿਥ ਅਰਬਰੀ ਦਾ ਨਿਚੋੜ ਮੋਖ ੫)

(੭੧) ਸਿਆਣੀ ਮਾਤਾ—ਫਜੂਲ ਖਰਚ ਤੇ ਅਭਮਾਨ ਭਰੀ ਇਸਝੀ ਦੇ ਸੁਧਾਰ ਦਾ ਯੋਗ ਵੰਗ ਮੋਖ =)

(੭੨) ਪਲੇਗ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਬਚਨ ਲਈ “ਮਹਾਂਮਾਰੀ ਦਮਨ” ਮੰਗਾਵੇ ਮੋਖ 1—)

ਵਾਲ ਬਚਾਰ ਮਾਂਈ ਸਵਾਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ (੧੫)

(੭੩) ਬਰਸਾਤੀ ਤਾਪ—ਜਾਂ ਮਲੇਰੀਏ ਦਾ
ਇਲਾਜ ਮੋਖ—)

(੭੪) ਤਮਾਕੂ ਸੇਵਨ ਦੇ ਔਗੁਣ ਏਸਦੇ ਵਰਤਨ
ਤੇ ਸੰਘਣ ਆਦਿਕ ਦੇ ਔਗੁਣ, ਮੋਖ)॥

(੭੫) ਇਕ ਸਿੱਖ ਘਰਾਣਾ—ਇਸ ਵਿਚ
ਅਨਮਤੀ ਸਕੂਲਾਂ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ, ਕਸੰਗਤ ਅਰ
ਧਾਰਮਕ ਸਿੱਖਿਆ ਦੀ ਹੀਨਤਾ ਦੇ ਭੈੜੇ ਨਤੀਜੇ,
ਅਯੋਗ ਸੁਤੰਤਰਤਾ ਦੇ ਵਰਤਾਰਿਆਂ ਦੇ ਦੁਖੜੇ,
ਪਤਿਬ੍ਰਤਾ ਅਤੇ ਛੱਦੜ ਤੀਵੀਆਂ ਦੇ ਵਰਤਾਰੇ,
ਜੇਹੀ ਕਰਨੀ ਤੇਹੀ ਭਰਨੀ, ਵਲੈਤੀ ਗੁਣਾਂ ਨੂੰ
ਛੱਡਕੇ ਅਵਗੁਨ ਗ੍ਰਹਨ ਕਰਨ ਦੇ ਕੁਫਲ, ਸੰਗਤ
ਦਾ ਅਸਰ, ਵਿਗੜਿਆਂ ਦੇ ਸੁਧਾਰ, ਤੀਰਥ
ਯਾਤਾ ਤੇ ਪ੍ਰੋਪਕਾਰ ਦੇ ਢੰਗ ਬੜੀ ਹੀ ਚੰਗੀ ਤਰਾਂ
ਸਿੱਖਿਆ ਭਰੀ ਤੇ ਸਵਾਦਲੀ ਵਾਰਤਾ ਵਿਚ ਦਸੇ
ਹਨ ਭੇਟਾ॥)

(੭੬) ਉਪਦੇਸ਼ ਦਰਪਨ— ਇਸ ਵਿੱਚ ਉੱਤਮ
ਰਜ਼ਤਾਰ ਦੀ ਢੁੰਡ, ਮਾਮੂਲੀ ਵਰਤਾਵ, ਅਰਧੰਗੀ
ਦੀ ਚੋਣ, ਕਮੌਣਾ, ਬੁਰਿਆਈਆਂ ਤੋਂ ਬਚਨਾ,
ਮੇਲ ਮਿਲਾਪ ਆਦਿਕਾਂ ਬਾਬਤ ਅਤੀ ਉੱਤਮ
੨੦੧ ਉਪਦੇਸ਼, ਹਸੰਣੇ ਚੁਟਕਲਿਆਂ ਦੀ ਤਰਾਂ
ਭਰੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਭੇਟਾ।—)

(੧੬) ਪਤਾ—ਲਾਭ ਸਿੰਘ ਐਂਡ ਸਨਬ ਪੁਸਤਕਾਂ

- (੭੭) ਵਿਦਯਾ ਦਾ ਚਮਤਕਾਰ—ਮੋਖ—)
- (੭੮) ਨਵੀਨ ਜੂਰ ਚਕਿਤਸਾ— ਮੋਖ—)
- (੭੯) ਸਾਹ ਲੈਣ—ਦਾ ਢੰਗ ਮੋਖ)॥
- (੮੦) ਸਿਖ ਕੀ ਤੇ ਸ਼ਾਬ ਤੇ ਨਾਂਹ ਕੀ ਮੋਖ)॥
- (੮੧) ਬੰਧਯਤ੍ਵ—ਦੂਰ ਕਰਨ ਦਾ ਇਲਾਜ ਮੋਖ)॥
- (੮੨) ਮਸਰੂਕਾ—ਚਕਿਤਸਾ ਮੋਖ)॥—)
- (੮੩) ਸ਼ਰਨਾਗਤ ਹੋਣ ਦੇ ਲਛਨ ਮੋਖ)॥
- (੮੪) ਨੇਕੀ ਦਾ ਫਲ ਨੇਕ—ਮੋਖ—)।
- (੮੫) ਰੰਗ ਦੀ ਕਰਾਮਾਤ—ਮੋਖ)॥
- (੮੬) ਮੌਤ ਦਾ ਡਰ—ਮੋਖ)॥
- (੮੭) ਸੁਖੀ ਪ੍ਰਵਾਰ—ਸੁਖਸ਼ਾਂਤੀ ਨਾਲ ਨਿਰਬਾਹ ਕਰਨ ਦੇ ਸੁਖੈਨ ਢੰਗ ੧), ਵਧੀਆ ੨)
- (੮੮) ਸ਼ੇਰ ਬਹਾਦਰ ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ—ਜਿਸ ਵਿਚ ਇਕ ਅਨਾਥ ਦੀ ਰੱਖਯਾ, ਬੀਰਤਾ, ਦੀ ਨਿਧੜਕਤਾ, ਜਾਸੂਸਚਾਤਰੀ ਤੇ ਆਪਣੇ ਫਰਬ ਦੇ
-
- ਵਾਲੇ ਬਜ਼ਾਰ ਮਾਈ ਸੇਵਾਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ (੧੭)

ਪੂਰਿਆਂ ਕਰਨ ਵਿਚ ਤੋਂ ਭੁਜਨਾ ਬੇਪਰਵਾਹੀ,
ਮੰਦੇ ਕਰਮਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਮੰਦੇ ਨਤੀਜੇ ਬੜੇ ਸਿਖਿਆ
ਭਰੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦੱਸੇ ਗਏ ਹਨ। ਭੇਟਾ।—)

(੮੯) ਗ੍ਰਹਿ ਪ੍ਰਬੰਧ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰ ਤੇ ਅਰੋਗਤਾ

ਅਰਥਾਤ A manual of Domestic Economy and Hygiene ਜਿਸ ਵਿਚ ਪਦਾਰਥ ਵਿਦਯਾ ਦੀ ਵਡਿਆਈ, ਸਫਾਈ, ਸੁਧਤਾਈ, ਨਿੱਤਨਿਰਬਾਹ, ਘਰਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ, ਸਦਾ ਦੀ ਵਰਤੋਂ, ਕਸਰਤ, ਭੋਜਨ, ਅਰਾਮ; ਬਸਤਰ, ਮਕਾਨ, ਖਰਚ ਦੇ ਨਿਰਬਾਹ, ਧਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ, ਅਰੋਗਤਾ ਦੀ ਰਾਖੀ, ਬਾਲਕਾਂ ਦੇ ਪਾਲਣ ਆਦਿ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੇ ਬੜੇ ਹੀ ਸੁੰਦਰ ਤੇ ਸੁੰਦਰ ਲੇਖ ਅਤੇ ਕਈ ਨਾਵਲ ਹਨ, ਭੇਟਾ ੧)

(੯੦) ਹੈਜ਼ੇ ਦੇ ਉਪਾਵ— ਤਥਾ ਗਰਮੀ ਦੇ ਵਿਕਾਰਾਂ ਤੋਂ ਬਚਾ, ਮੋਖ)॥

(੯੧) ਅੱਖਾਂ ਦੀ ਜੋਤ— ਨਜ਼ਰ ਦੇ ਵਿਗਾੜ ਦੇ ਕਾਰਨ ਤੇ ਸੁਧਾਰ ਮੋਖ—)

(੯੨) ਕੌਮੀ ਤੇ ਸਰੀਰਕ ਅਰੋਗਤਾ— ਅਰੋਗਤਾ ਦੇ ੧੦੧ ਨਿਯਮਾਂ ਸਮੇਤ ਉਪਦੇਸ਼ ਮੋ:)॥

(੯੮) ਪਤਾ—ਲਾਭ ਸਿੰਘ ਐਂਡ ਸਨਸ ਪੁਸਤਕਾਂ

(੯੩) ਸੁਘੜ ਨੂੰਹ ਤੇ ਲੜਾਕੀ ਸੱਸ—
ਘਰਾਂ ਦੀ ਬਰਬਾਦੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸਿੱਖਿਆ ਭਰੀ
ਨਾਵਲ ॥)

(੯੪) ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ਾਂ ਦਾ ਰਹਿਨ ਸਹਿਨ ॥

(੯੫) ਮਨ ਦਾ ਸੰਸਾਰ—ਤਥਾ ਐਥ ਅਤੇ
ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਖੋਟੇ ਫਲ ਮੌਖ —)

(੯੬) ਪਖੰਡ ਪ੍ਰਹਾਰ—ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬਾਲਾਂ ਦੇ
ਸੁਭਾਵ ਪਖੰਡੀਆਂ ਦੇ ਖੋਟ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੋਲ ਅਰ
ਮੂਰਖਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਨ ਤੇ ਸਿੱਖਿਆ ਦੀ ਲੋੜ ਮੌਖ —)

(੯੭) ਸਾਡੇ ਘਰ ਤੇ ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ ਦੀ

ਅਰੋਗਤਾ—ਤਥਾ ਰੋਗੀਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਰਹਿਲ
ਕਰਨ ਲਈ ਪੂਰਨ ਸਿੱਖਿਆ, ਮੌਖ =)

(੯੮) ਰੋਂਦਿਆਂ ਨੂੰ ਧਰਵਾਸਾ—ਮਾਤਮੀ
ਸੂਰਤਾਂ ਵਾਸਤੇ ਇਕ ਸੱਚਾ ਤੇ ਹਰਖ ਦਾਤਾ
ਸੁਨੇਗਾ। ਮੌਖ। =)

(੯੯) ਸੰਤਾਨ ਸਿੱਖਿਆ—ਮਾਵਾਂ ਵਾਸਤੇ ਆਪਣੀ
ਸੰਤਾਨ ਨੂੰ ਨੇਕ ਤੇ ਚੰਗੇ ਬਨਾਵਣ ਦੀਆਂ ਸੁਭ
ਸਿੱਖਿਆ ਮੌਖ —)

ਵਾਲੇ ਬਜ਼ਾਰ ਮਾਈ ਸੇਵਾਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ (੧੯)

(੧੦੦) ਰਕਤ ਵਿਗਿਆਨ ਤੇ ਫੇਫੜੇ—

ਲਹੂ ਦੀ ਪ੍ਰੀਖਣਾ, ਲਹੂ ਫਿਰਨ ਦਾ ਰਜਾਨ ਤੇ
ਫੇਫੜਿਆਂ ਦੀ ਬਨਾਵਟ ਮੰਬੰਧੀ ਸਿਖਣਾ ਮੋਖ—)॥

(੧੦੧) ਮੁੱਖ ਦੇ ਫਰਜ਼—ਆਤਮ ਸੁਧਾਰ ਦੇ
ਕੁਝ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਿਯਮ ਮੋਖ)॥

(੧੦੨) ਸਫਲ ਜੀਵਨ—ਸੀ ਮਾਨ ਭਾਈ
ਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਜੀ ਵੈਦ ਦੇ ਪੁਜਨੀਯ ਪਿਤਾ ਜੀ ਦਾ
ਜੀਵਨ ਚਰਿਤ, ਮੋਖ।)

(੧੦੩) ਭੁਗਵਾਂ ਦਾ ਪਿਯਾਰ— ਅਨਾਥ
ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਦਸ਼ਾ, ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਹੋ ਰਹੇ
ਅਨਰਥ ਤੇ ਪਾਪੀਆਂ ਦੇ ਉਪਦ੍ਰਵ ਦੇ ਸਿੱਟੇ ਬੜੀ
ਹੀ ਦਰਦ ਭਰੀ ਵਾਰਤਾ ਵਿਚ ਮੋਖ ॥ ३)

(੧੦੪) ਸਿੱਖ ਕਿਸਨੂੰ ਆਖਦੇ ਹਨ—
ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਇਤਹਾਸ ਤੇ ਗੁਰਮਤ ਅਰ ਪੁੱਤ੍ਰ
ਵਰਤੋਂ ਦੇ ਪ੍ਰਮਾਣਾਂ ਨਾਲ ਨਿਰਨਾਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ
ਹੈ, ਮੋਖ।)

(੧੦੫) ਅੰਨ ਚਕਿਤਸਾ— ਇਸ ਵਿਚ ਸਾਰੇ
ਰੋਗਾਂ ਦੇ ਇਲਾਵ ਅਨਾਜ ਨਾਲ ਹੀ ਵੱਸੇ ਗਏ
ਹਨ ਮੋਖ।)

(੨੦) ਪਤਾ—ਲਾਭ ਸਿੰਘ ਮੈਂਡਸਨਬ ਪੁਸਤਕਾਂ

(੧੦੬) ਮਾਤਾ ਦੇ ਗਰਭ ਦਾ ਅਸਰ—

ਸੰਜੋਗ ਤੇ ਮੰਜਮ ਸੰਬੰਧੀ ਅਦੁਤੀ ਸਿਖਿਆ ਮੋਖ —)

(੧੦੭) ਬਰਫ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਮੋਖ =)

(੧੦੮) ਚੌਰ ਕਿਸਤਰਾਂ ਫੜਿਆ ਗਿਆ

ਬੜਾ ਹੀ ਸੁਆਦਲਾ ਨਾਵਲ ਹੈ ਮੋਖ =)

(੧੦੯) ਧਨ ਤੇ ਉਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੇ ਢੰਗ—

ਦੁਨੀਆਂ ਦਾਰਾਂ ਲਈ ਬਹੁਰੀ ਹੀ ਪੜ੍ਹਨ ਯੋਗ
ਹੈ ਮੋਖ ≡)

(੧੧੦) ਰੋਗੀ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ— ਅਰਥਾਤ

ਰੋਗੀਆਂ ਦੀ ਸੰਭਾਲ, ਖੁਰਾਕ, ਦਵਾਈ ਅਰਾਮ
ਅਰ ਨਰਸਿੰਗ ਦੇ ਕੰਮ ਸੰਬੰਧੀ ਅਦੁਤੀ ਸਿੱਖਿਆ
ਭਰੀ ਪੁਸਤਕ ਮੋਖ ।—)

(੧੧੧) ਆਤਮ ਤਿਆਗ— ਸ਼ਾਰਬੋਂ ਬਚਨ

ਦੇ ਨਿਯਮ ਮੋਖ —)

(੧੧੨) ਪੁਲੋਕ ਦੀਆਂ ਚਿੱਠੀਆਂ— ਪੁਲੋਕ

ਗਿਆਨ ਦੀ ਅਦੁਤੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਮੋਖ —)

(੧੧੩) ਆਯੁਰ ਵੈਦਕ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰ— ਭਾਰਤਵਰਸ਼

ਦੇ ਚਿਕਿਤਸਾ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰ ਸੰਬੰਧੀ ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਾਪਤ

ਵਾਲੇ ਬਜ਼ਾਰ ਮਾਈ ਸੇਵਾਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ (੨੧)

ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ ਬਰੂਰ ਪੜ੍ਹੋ ਮੋਖ।—)

(੧੧੪) ਇਕ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਅਨੇਕ

ਆਤਮਾਂ ਮੋਖ —)

(੧੧੫) ਘਰੋਗੇ ਕਲੇਸ਼ ਦੇ ਸਿੱਟੇ— ਬੜੀ

ਹੀ ਸੁਵਾਦਲੀ ਤੇ ਸਿਖਿਆ ਭਰੀ ਨਾਵਲ ਮੋਖ —)

(੧੧੬) ਸੰਸਾਰ ਤੇ ਸੰਨਿਆਸ ਮੋਖ =)

(੧੧੭) ਸੌਰ ਜਗਤ— ਅਰਥਾਤ ਸੂਰਜ

ਤਾਰਿਆਂ ਵਰਗੇ ਦੇ ਹਾਲ ਮੋਖ—)

(੧੧੮) ਵੱਡੇ ਬਣਨ ਦੇ ਸਾਧਨ ਮੋਖ =)

(੧੧੯) ਲਿਖਣ ਦੇ ਸਾਧਨ—ਅੱਖਰ ਲਿਖਨੇ

ਕਦ ਤੋਂ ਕਿਸਤਰਾਂ ਆਰੰਭ ਹੋਏ? ਹੁਣ ਤੱਕ
ਦੇ ਹਾਲ ਮੋਖ =)

(੧੨੦) ਬ੍ਰਹਮਚਰਯਦਾ ਨਾਮ ਤੇਪਛਤਾਵਾ=)

(੧੨੧) ਬਾਲਕ ਪਾਲਣ— ਦੇ ਢੰਗ =)

(੧੨੨) ਸਰੀਰ ਦੀ ਰਚਨਾ ਦੇਸੀ ਹਿਕਮਤ

ਅਨੁਸਾਰ ਸ਼ੀਰ ਦੀ ਬਨਾਵਟ ਦੇ ਸਾਰੇ ਹਾਲ
ਵਿਸਤਾਰ ਨਾਲ ਮੋਖ।)

(੨੨) ਪਤਾ—ਲਾਭ ਸਿੰਘ ਮੈਂਡਸਨਜ਼ ਪੁਸਤਕਾਂ

(੧੨੩) ਵਿਆਹ ਦਾ ਆਦਰਸ਼— ਮੋਖ =)

(੧੨੪) ਸਮ ਚਕਿਤਸਾ— ਹੋਮਯੋ ਪੈਥਕ
ਚਕਿਤਸਾ ਦੇ ਗੁਰ ਤੇ ਭੇਦ ਮੋਖ =)

(੧੨੫) ਸ੍ਰੀ ਰਾਮਨੀਤੀ— ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਚੰਦ੍ਰ ਜੀ
ਵੱਲੋਂ ਅਪਨੇ ਭਰਥ ਨੂੰ ਦੱਸੇ ਰਾਜਾ ਪਚਜਾ ਦੇ
ਧਰਮਾਂ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਮੋਖ =)

(੧੨੬) ਆਦਮੀ ਖਾਣ ਵਾਲੇ ਮਨੁੱਖ =)

(੧੨੭) ਖਰਾਬ ਦੁੱਧ ਤੋਂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ

ਰੋਗ— ਦੁੱਧ ਦੇ ਸੁੱਧ ਪਵਿੱਤ੍ਰ ਵਰਤਨ ਦੇ
ਉਪਦੇਸ਼ ਮੋਖ =)

(੧੨੮) ਮਾਨਵ ਰਹਸ਼ਯ— ਪਹਲੇ ਪਹਲ
ਮਨੁੱਖ ਜਾਤਿ ਕਿਸਤਰਾਂ ਤੇ ਕਿਥੋਂ ਬਣੇ ਤੇ ਕਿਸ
ਕਿਸ ਪ੍ਰਾਣਧਾਰੀ ਨਾਲ ਮਨੁੱਖ ਜਾਤ ਦਾ ਮੇਲ
ਹੈ? ਮੁ: =)

(੧੨੯) ਧੀਰਜ ਤੇ ਸੱਚੀ ਬੀਰਤਾ ≡)

(੧੩੦) ਸਦਾਚਾਰ (ਨੇਕੀ ਦੀ
ਵਰਤੋਂ) ਮੁਲ —)

ਵਾਲੇ ਬਥਾਰ ਮਾਈ ਸੇਵਾਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ (੨੩)

(੧੩੧) ਅਮੀਕਾ ਤੇ ਜਾਪਾਨ ਦੇ

ਵਿਦਯਾਰਥੀ—ਸਕੂਲਾਂ, ਕਾਲਜਾਂ ਤੇ ਵਿਦਯਾਰਥੀਆਂ ਦੇ ਪੜ੍ਹਨ ਪੜ੍ਹਾਨ ਰਹਿਣ ਬਹਿਣ ਵਰਤੋਂ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟ ਬੜੇ ਹੀ ਸਿਖਿਆ ਭਰੇ ਹਨ, ਮੋਖ ≡)

(੧੩੨) ਅਮਰੀਕਾ ਵਿਚ ਖੇਤੀ ਦੀ

ਉੱਨਤੀ—ਅਮੀਕਾ ਵਾਸੀ ਖੇਤੀ ਦੀ ਉੱਨਤੀ ਕਰਕੇ ਕਿਸ ਤਰਾਂ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਹੋ ਰਹੇ ਤੇ ਅਸੀਂ ਕਿਸ ਤਰਾਂ ਬਰਬਾਦ ਹੋ ਰਹੇ ਹਾਂ? ਮੋਖ (—)

(੧੩੩) ਆਤਮ ਅਮਰ ਹੈ, ਮੋਖ=)

(੧੩੪) ਯੋਗ ਅਭਿਆਸ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ—

ਭੂਤ, ਭਵਿੱਖਤ ਤੇ ਵਰਤਮਾਨ ਦੇ ਹਾਲ ਜਾਨਣ ਤੇ ਅਪਾਰ ਸ਼ਕਤੀ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਦੇ ਭੇਦ ਮੋਖ =)

(੧੩੫) ਏਕ ਪਿਤਾ ਏਕਸ ਕੇ ਹਮ

ਬਾਰਿਕ =)

(੧੩੬) ਪਛਤਾਵਾ ਤੇ ਬਦੀਆਂ ਤੋਂ ਬਚਾਉ

ਮੋਖ ≡)

(੨੪) ਪਤਾ—ਲਾਭ ਸਿੰਘ ਐਂਡ ਸਨਜ਼ ਪੁਸਤਕਾਂ

(੧੩੭) ਅਮੀਕਨ ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ ਦੇ ਹਾਲ--
ਰਹਿਣ, ਸਹਿਣ, ਕੰਮ ਕਾਜ ਉੱਦਮ ਤੇ ਵਰਤੋਂ
ਦੇ ਹਾਲ, ਮੁਲ।)

(੧੩੮) ਮਨ ਚੰਗਾ ਤੇ ਕਠੌਤੀ ਵਿੱਚ
ਗੰਗਾ ਮੋਖ —)

(੧੩੯) ਸੱਪ ਦੀ ਜ਼ੈਹਰ ਦੇ ਇਲਾਜ--
ਹਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਸੱਪਾਂ ਦੇ ਡੰਗੇ ਰਾਜੀ ਕਰਨ ਦੀਆਂ
ਪ੍ਰੀਖਿਤਕ ਦਵਾਈਆਂ ਮੋਖ —)

(੧੪੦) ਅਰੋਗਤਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼--ਹਰ ਕਿਸਮ ਦੀ
ਅਰੋਗਤਾ ਦੇ ਨਿਯਮ ਮੋਖ =)

(੧੪੧) ਭੁਚਾਲ ਤੇ ਨੰਗਲਾਂ ਤੋਂ ਲਾਭ ਅਤੇ
ਕੌਲੇ ਦੀ ਉਤਪਤੀ, ਏਹਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਦੀ ਖੋਜ
ਸੰਬੰਧੀ ਸੁੰਦਰ ਪੁਸਤਕ ਮੋਖ =)

(੧੪੨) ਗਊ ਪਦਾਰਥ ਗੁਣ ਸੰਗ੍ਰਹ--
ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੇਵਲ ਗਊ ਦੇ ਦੁੱਧ, ਦਹੀਂ, ਮੱਖਣ,
ਮੱਠਾ, ਘਿਉ, ਗੋ ਮੂਤਰ, ਆਦਿ ਨਾਲ ਹੀ ਸਭ
ਤਰਾਂ ਦੇ ਰੋਗਾਂ ਦੇ ਹਟੈਣ ਦੇ ਉਪਾਵ ਦਸੇਹਨ, =)

ਵਾਲੇ ਬਜ਼ਾਰ ਮਾਈ ਸੇਵਾਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ (੨੫)

(੧੪੩) ਕੁੰਭ ਦਾ ਮੇਲਾ ਤੇ ਛੋਟੀ ਨੂੰਹ—
ਇਸ ਵਿੱਚ ਭੀੜ ਵਾਲੇ ਮੇਲਿਆਂ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ
ਦਸੇ ਗਏ ਹਨ ਮੋਖ—)

(੧੪੪) ਸਾਧਾਂ ਦੇ ੧੮ ਨਰਕ ਤੇ ਕੁਸ਼ਟ—
ਮੁਫਤ ਮਿਲੇਗੀ ।

(੧੪੫) ਤਾਂਤੀਆ ਭੀਲ ਮਸ਼ਹੂਰ ਡਾਕੂ—
ਤਾਂਤੀਆਂ ਦਾ ਜੀਵਨ ਤੇ ਕਾਰੇ ਮੋਖ—)

(੧੪੬) ਦਯਾਨੰਦ ਮਤ ਦਰਪਨ, ਮੋਖ)॥

(੧੪੭) ਸਰਬਗੁਣ ਸੰਪੂਨਤਾ—ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ
ਕਲਗੀਧਰ ਜੀ ਪੰਥ ਦੇ ਵਾਲੀ ਦੇ ਗਣਾਂ ਦੀ
ਛਾਯਾ ਮਾਤ੍ਰ ਝਲਕ ਦਿਖਲਾਈ ਗਈ ਹੈ, =)

(੧੪੮) ਸੁਘੜ ਕੌਰ ਮੋਖ —)

(੧੪੯) ਮਹਾਂਮਾਰੀ ਦਮਨ—ਪਲੇਗ ਦਾ
ਮੁਕੰਮਲ ਇਲਾਜ ਮੋਖ।—)

(੧੫੦) ਨਿਯੋਗ ਫਿਲੋਸਫੀ—ਮੋਖ ≡)

(੧੫੧) ਬਿਜੈ ਸਿੰਘ— ਮੋਖ ॥=)

(੨੬) ਪਤਾ—ਲਾਭਸਿੰਘ ਐਂਡਸਨਜ਼ ਪੁਸਤਕਾਂ

(੧੫੨) ਵਾਰਾਂ ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ
ਦਾ ਗੁਟਕਾ ਮੋਖ ੧।)

(੧੫੩) ਸੰਯੋਗਤਾ—ਪਤੀਬ੍ਰਤ ਧਰਮ ਦਾ ਬੜਾ ਹੀ
ਸੁਵਾਦਲਾ ਨਾਵਲ ਮੋਖ ॥)

(੧੫੪) ਸਫਲਤਾ—ਏਹ ਪੁਸਤਕ ਭੀ ਸ੍ਰੀ ਮਾਨ
ਭਾਈ ਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਜੀ ਵੈਦ ਸਭਤੋਂ ਵੱਡੇ ਪੰਜਾਬੀ
ਲੇਖਕ ਜੀ ਦੀ ਰਚਿਤ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬੜੇ ਬੜੇ
ਸੁਵਾਦਲੇ ਪੁਲੀਟੀਕਲ ਵਿਲਾਸਫੀ ਦੇ ਮਜ਼ਮੂਨ
ਹਨ, ਹੁਣੇ ਹੀ ਨਵੀਂ ਛਪੀ ਹੈ ਮੋਖ ੧॥)

(੧੫੫) ਬਲੀਦਾਨ—ਰਚਿਤ ਖਾ: ਟਰੈਕਟ
ਸੁਸੈਟੀ ਮੋਖ —)

(੧੫੬) ਸਲੋਕ ਕਬੀਰ ਜੀ—ਸਟੀਕ ਮੋਖ ॥)

(੧੫੭) ਸਲੋਕ ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ—ਸਟੀਕ ਮੋਖ।—)

(੧੫੮) ਜੈ ਤਸਰੀ ਦੀ ਵਾਰ ਸਟੀਕ ਮੋਖ।—)

(੧੫੯) ਰਹਿਰਾਸ ਸਟੀਕ—ਮੋਖ ॥) ਕ੍ਰਿਤ
ਗਿਆਨੀ ਨਰੈਣ ਸਿੰਘ ਜੀ

(੧੬੦) ਬਾਰਾਂ ਮਾਹ ਮਾਝ—ਸਟੀਕ ਭਾਵ ਪ੍ਰਕਾ-
ਸ਼ਨੀ ਟੀਕਾ ਮੋਖ ॥)

ਵਾਲੇ ਬਸਾਰ ਮਾਈ ਸੇਵਾਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ (੨੨)

(੧੬੧) ਸ਼ਬਦ--ਦਸਮ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ਮੋਖ--)

(੧੬੨) ਸੁੱਚਾ ਗਹਿਣਾ ਮੋਖ)॥

ਨਵੇਂ ਛਪੇ ਹੋਏ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦੇ ਕੁੰਡ

ਅਸਲੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕੁੰਡ ਸੱਚ ਮੁੱਚ ਉਹੋ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਪੀਵਨ ਤੋਂ ਆਦਮੀ ਨਿਸਪਾਪ ਹੋਕੇ ਅਮਰ ਜੀਵਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਵੇ, ਸੋ ਉੱਪਰ ਲਿਖੇ ਸਾਰੇ ਪੁਸਤਕ ਤੇ ਹੇਠਲੇ ਜੋ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਨਮੋਲ ਪੁਸਤਕਾਂ ਰੂਪੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕੁੰਡ ਨੂੰ ਪੀਕੇ ਆਦਮੀ ਨਿਸਪਾਪ-ਧਰਮੀ-ਗਿਆਨੀ ਸੂਰਮਾ-ਦਾਤਾਦੇਸ਼ ਸੇਵਕ ਤੇ ਸੁਧਾਰਕ ਆਗੂ ਬਣ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਮੁਕੰਮਲ ਤਵਾਰੀਖ ਗੁਰੂ ਖਾਲਸਾ

ਅਰਥਾਤ

ਇਤਹਾਸ ਗੁਰੂ ਖਾਲਸਾ

ਦੇਵੇਂ ਹਿੱਸੇ ਮੁਕੰਮਲ

ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਤੋਂ ਲੈਕੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਤਕ ਦੇ ਸਾਰੇ ਹਾਲਾਤ ਤੇ ਉਸਤੋਂ ਪਿੱਛੋਂ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਦਿਲ ਹਿਲਾ ਦੇਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸ਼ਹੀਦੀਆਂ ਤਰਨਾ ਦਲ-ਬੁੱਢਾ ਦਲ-ਦੇ ਕਾਰਨਾਮੇ ਦੁਕੜੇ ਦੁਕੜੇ ਹੋਕੇ ਭੀ ਧਰਮ ਨਾ ਹਾਰਨਾਂ, ਬਾਬੇ ਬੰਦੇ

(੨੮) ਪਤਾ-ਲਾਭ ਸਿੰਘ ਮੈਂਡਸਨਜ਼ ਪੁਸਤਕਾਂ

ਬਹਾਦਰ ਦਾ ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਮੁਸਲਮਾਨੀ ਅਤਿਆਚਾਰਾਂ ਦਾ ਘੁਮੰਡ ਤੋੜਨਾ ਤੇ ਵਡਾ ਘਲੂ ਘਾਰਾ, ਛੋਟਾ ਘਲੂ ਘਾਰਾ ਆਦਿਕ ਅਨੇਕਾਂ ਖਾਲਸੇ ਦੇ ਸੰਗ ਜੁੱਧ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਪੁਸਤਕ ਬੜੀ ਹੀ ਮੇਹਨਤ ਨਾਲ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਅੱਕੇ ਜਿਤਨੀਆਂ ਭੀ ਤਵਾਰੀਖਾਂ ਛਪੀਆਂ ਹਨ ਯਾ ਤਾਂ ਉਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਭਾਰੀ ਕੀਮਤ ਦੀਆਂ ਹਨ ਤੇ ਯਾ ਬਹੁਤ ਹੀ ਛੋਟੀਆਂ, ਅਸਾਂ ਬਹੁਤ ਭਾਰੀ ਮੇਹਨਤ ਤੇ ਧਨ ਖਰਚ ਕਰਕੇ ਏਸ ਤਵਾਰੀਖ ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਥਾਰਤ ਐਸੀ ਰਸੀਲੀ ਹੈ ਕਿ ਇਕ ਵਾਰ ਪੜ੍ਹਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਕੇ ਛਡਨ ਨੂੰ ਦਿਲ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਜਿਸ ਸਜਨ ਨੇ ਸਿੱਖ ਹਿਸਟਰੀ ਦਾ ਜਾਣੀ ਹੋਣਾ ਹੋਵੇ ਉਹ ਫੌਰਨ ਏਸ ਅਨਮੁੱਲੇ ਰਤਨ ਨੂੰ ਮੰਗਵਾਕੇ ਪੜ੍ਹੇ, ਮੋਖ ਕੱਪੜੇ ਦੀ ਜਿਲਤ ਸਮੇਤ ੬॥)

ਦੀ ਪਤੀ ਪਿਆਰ

ਇਸਤ੍ਰੀ ਬਤ ਧਰਮ ਤੇ ਪਤੀਬੁਝ ਧਰਮ ਦੀ ਅਦੁਤੀ ਪੁਸਤਕ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਕੀਮਤੀ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਪਰ ਬੜੇ ਸੁਆਦਲੇ ਨਾਵਲ ਦੇ ਢੰਗ ਪਰ ਰੋਸ਼ਨੀ ਪਾਈ ਗਈ ਹੈ:-

(੧) ਪਾਪੀ ਪੁਰਖਾਂ ਦੇ ਵਰਤਾਰੇ, (੨) ਕੁਟਨੀਆਂ ਦੀਆਂ ਨੀਰ ਚਾਲਾਂ, (੩) ਮੂਰਖ ਤੀਵੀਆਂ ਦੇ ਵਹਿਮਾਂ ਦੇ ਵੁਖੜੇ, (੪) ਸਤ ਧਰਮ ਦੀ ਰਖਯਾ ਵਾਸਤੇ ਸਹੈਤਾ ਮਿਲਨ ਦੇ ਢੰਗ, (੫) ਬਿਪਤਾ ਕਦੇ ਇਕੱਲੀ ਨਹੀਂ

ਵਾਲੇ ਬਜ਼ਾਰ ਮਾਈ ਸੇਵਾਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ (੨੯)

ਆਉਂਦੀ, (੬) ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਰੋਗੀ ਦੀ ਸੰਭਾਲ ਦਾ ਫਲ,
 (੭) ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਗੁਪਤ ਪ੍ਰਗਟ ਪਾਪ ਕਰਮਾਂ ਦੇ ਭ੍ਰਮ-
 ਨਕ ਵਰਤਾਰੇ, (੮) ਨਰਕੀ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਦੀ ਦਸ਼ਾ, (੯) ਪਰ-
 ਉਪਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ, (੧੦) ਨਾਮ ਧਰੀਕ ਪਖੰਡੀ
 ਸਾਧੂਆਂ ਦਾ ਅਦਭੁਤ ਖਾਕਾ ਭੀ ਖਿਚਿਆ ਗਿਆ ਹੈ;
 ਗੱਲ ਕੀ ਇਹ ਪੁਸਤਕ ਵਰਤਮਾਨ ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਦਸ਼ਾ,
 ਉਤਮ, ਮਧਮ, ਨੀਚ ਪੁਰਸ਼ਾਂ, ਇਤ੍ਰ ਧਰਮ ਵਾਲਿਆਂ
 ਦੀ ਇਤ੍ਰਤਾ ਦੇ ਇਸ਼ਜ ਦੱਸਨ ਵਾਸਤੇ ਅਦੁਤੀ ਹੈ ਅਤੇ
 ਕਰੜੇ ਤੋਂ ਕਰੜੇ ਦਿਲ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਭੀ ਆਦਿ ਤੋਂ ਅੰਤ
 ਤਕ ਪੜ੍ਹਨ ਤੇ ਚੋਖੀ ਸਿੱਖਿਆ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਮੋਖ ਵਧੀਆ
 ਕਾਗਜ਼ ਕਪੜੇ ਦੀ ਸੁੰਦਰ ਜਿਲਦ ਸਮੇਤ ਮੋਖ ੨॥)

ਕਾਕਾ ਸੁਦਾਗਰ ਸਿੰਘ ਪੁਸਤਕ ਭੰਡਾਰ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਹੋ ਚੁਕੇ ਪੁਸਤਕ

(ਨੰ: ੧) ਜੀਵਨ ਕਾਕਾ ਸੁਦਾਗਰ ਸਿੰਘ ਜੀ—
 ੧੫੦ ਸਫੇ ਦਾ ਪੁਸਤਕ ਬੜਾ ਹੀ ਸਿਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਤਾ ਤੇ
 ਸਚਾ ਸੱਚਾ ਹੋ ਬੀਤੀਆ ਜੀਵਨ ਹੈ। ਮੋਖ ਕੇਵਲ
 ਵਿਚਾਰ ਅਰਥਾਤ ਮੁਫਤ ਮੰਗਵਾਕੇ ਪੜ੍ਹੋ।

(ਨੰ: ੨) ਇਖਲਾਕ ਦਾ ਰਤਨ ਅਰਥਾਤ
 ਪੂਰਨ ਜਤੀ ਤੇ ਮਤ੍ਰੇਈ ਲੂਣਾ—ਇਖਲਾਕ
 ਸੰਬੰਧੀ ਬੜੀ ਹੀ ਸਿਖਿਆ ਮਈ ਪੁਸਤਕ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿਚ

(੩੦) ਪਤਾ—ਲਾਭ ਸਿੰਘ ਐਂਡ ਸਨਜ਼ ਪੁਸਤਕਾਂ

੧੨੦੦ ਬਰਸ ਦੀ ਪੁਰਾਣੀ ਕਥਾ ਦਰਜ ਕਰਕੇ ਇਖ-
ਲਾਕ ਦਾ ਉਚਾ ਨਕਸ਼ਾ ਨਾਵਲ ਦੇ ਢੰਗ ਵਿਚ ਖਿਰਿਆ
ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿੱਤਾ ਭੀ ਭੈੜੇ ਤੋਂ ਭੈੜੇ ਆਚਰਨ ਵਾਲਾ
ਆਦਮੀ ਹੋਵੇ, ਇਸ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਕੇ ਫੌਤਨ ਸੁਧਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।
ਰਚਿਤ ਸ੍ਰੀ ਮਾਨ ਸਰਦਾਰ ਉਜਾਗਰ ਸਿੰਘ ਜੀ “ਸਦਾ
ਆਨੰਦ” ਮੋਖ ਬਿਨਾਂਜਿਲਦ ੧) ਕਪੜੇ ਦੀ ਜਿਲਦ ੧।।)

(ਨੰ: ੩) ਤਵਾਰੀਖ ਗੁਰੂ ਖਾਲਸਾ

ਅਰਥਾਤ

ਇਤਹਾਸ ਗੁਰੂ ਖਾਲਸਾ

ਮੁਕੱਮਲ ਦੋਵੇਂ ਹਿੱਸੇ ਮੋਖ ੬।।) ਸਮੇਤ ਖਾਲਸੇ ਦੀ
ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ ਵਲੈਤੀ ਕਪੜੇ ਦੀ ਜਿਲਦ ਸਮੇਤ

ਕਾਕਾ ਸੁਦਾਗਰ ਸਿੰਘ ਪੁਸਤਕ ਭੰਡਾਰ
ਦੇ ਪੜ੍ਹਨ ਯੋਗ ਪੁਸਤਕ ਜੋ ਦਬਾ ਦਬ
ਛਪ ਰਹੇ ਹਨ, ਆਰਡਰ ਬਹੁਤ ਛੇਤੀ ਕੇਜੇ।

(ਨੰ: ੪) ਅਮ੍ਰੀਕਨ ਜਾਦੂਗਰ

ਅਰਥਾਤ ਠੰਗਾਂ ਦੀ ਵਰਿੰਤੁ ਵਿਥਿਆ—

ਇਕ ਅਮ੍ਰੀਕਨ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੇ ਜਾਦੂਗਰ ਦੀਆਂ
ਅਧਭੁਤ ਚਕ੍ਰਿਤ ਕਰਦੇਣ ਵਾਲੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਬੜੀ
ਚੰਗੀਤਰਾਂ ਸੁਣਾਦਲ ਢੰਗ ਤੇ ਵਰਤਨ ਕੀਤੀਆਂ

ਵਾਲੇ ਬਜ਼ਾਰ ਮਾਈ ਸੇਵਾ ਅੰਮ੍ਰਤਸਰ (੩੧)

ਗਈਆਂ ਹਨ । ਇਕ ਵਾਰ ਪੜ੍ਹਨਾਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਕੇ ਕਿਸਦੀ
 ਹਿੰਮਤ ਹੈ ਕਿ ਨਾਵਲ ਨੂੰ ਵਿਚਕਾਰ ਹੀ ਛੱਡ ਕੇ ਕੋਈ ਹੋਰ
 ਕੰਮ ਕਰ ਸਕੇ ? ਮੋਖ ਕੇਵਲ ਕਪੜੇ ਦੀ ਵਧੀਆ ਜਿਲਦ
 ਸਮੇਤ ੨)

(ਟਿੰ: ੫) ਪਤੀਬ੍ਰਤਾ ਧਰਮ ਦੀ
 ਅਵਤਾਰ ਆਗਿਆ ਕਾਰਰਾਜਕੁਮਾਰੀ -
 ਇਸ ਵਿਚ ਇਕ ਰਾਜਪੂਤ ਰਾਜ ਕੰਨਜਾਂ ਦਾ ਆਗਿਆ
 ਕਾਰ ਤੇ ਪਤੀਬ੍ਰਤ ਹੋਣ ਦਾ ਅਨੂਪਮ ਝਾਕਾ ਹੈ ਜੋ ਬੜਾ
 ਹੀ ਸੁੰਦਰ ਹੈ, ਏਸ ਇਕ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਹੁੰਦਿਆਂ ਏਹ ਗਲ
 ਬੜੇ ਮਾਨ ਤੇ ਫਖਰ ਨਾਲ ਕਹੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ
 ਕੋਈ ਹੋਰ ਇਸਤੀ ਸਿਖਿਆ ਦਾ ਪੁਸਤਕ ਖੀਦਣਾ
 ਬਿਲਕੁਲ ਵਿਅਰਥ ਹੈ, ਮੋਖ ੨)

(ਟਿੰ: ੬) ਗੁਰ ਸਿੱਖ ਫੁਲਵਾੜੀ - ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ
 ਸਾਹਿਬਾਨ ਜੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਸਿਦਕੀ ਸਿਖਾਂ ਦੇ ਪੂਰੇ ਪੂਰੇ
 ਪ੍ਰਸੰਗ ਮੋਖ ੧॥)

(ਟਿੰ: ੭) ਵਡੀ ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ ਗੁਰਮੁਖੀ
 ਦੀ ਡਿਕਸ਼ਨਰੀ - ਮੋ: ੩)

(ਟਿੰ: ੮) ਦੰਪਤੀ ਪਵਿੱਤ੍ਰ ਜੀਵਨ -
 ਇਸਤੀਆਂ ਨੂੰ ਪਤੀਬ੍ਰਤ ਤੇ ਧੀਆਂ ਪੁੱਤਾਂ ਨੂੰ ਆਗਿਆ

(੩੨) ਪਤਾ-ਲਾਭ ਸਿੰਘ ਐਂਡ ਸਨਜ਼ ਪੁਸਤਕਾਂ

ਕਾਰੀ ਬਨਾਉਣ ਦਾ ਵਡਾ ਉਸਤਾਦ ਜੋ ਬਿਨਾਂ ਤਾੜਨਾ
ਦੇ ਪਮ ਸਿਖਜਕ ਦਾ ਕੰਮ ਦੇਂਦਾ ਹੈ ਮੋਃ ੧॥)

(ਨੰ:੯) ਪਤੀ ਪ੍ਰੇਮ—ਇਸਤੀ ਸਿਖਜਾ ਦਾ
ਅਤੰਤ ਸੁਵਾਦਲਾ ਉਪਨਾਸ ਮੋਖ੨)

(ਨੰ: ੧੦) ਰਹਿਰਾਸ ਸਟੀਕ—
ਭਾਵ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨੀ ਟੀਕਾ ਕ੍ਰਿਤ ਗਿਆਨੀ ਨਰੈਣ ਸਿੰਘ
ਕਰਤਾ ਵਾਰਾਂ ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ, ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ
ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਸਟੀਕ ਆਦਿਕ ਮੋਖ ॥)

(ਨੰ:੧੧) ਸੁਖਮਨੀ ਸਾਹਿਬ ਸਟੀਕ—
ਭਾਵ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨੀ ਟੀਕਾ ਕ੍ਰਿਤ ਗਿਆਨੀ ਨਰੈਣ ਸਿੰਘ
ਜੀ ਮੋਖ ੧)

(ਨੰ: ੧੨) ਬਾਰਾਂ ਮਾਹ ਮਾਝ—
ਭਾਵ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨੀ ਟੀਕਾ ਮੋਖ ॥)

ਸਿਖਾਂ ਦਾ ਅੰਤਮ ਸਿੱਖ ਬਾਦਸ਼ਾਹ—
ਮਹਾਰਾਜਾ ਦਲੀਪ ਸਿੰਘ ਦੇ ਸਾਰੇ ਮੁਕੰਮਲ ਹਾਲਾਤ
ਵੱਡੀ ਸਿਖ ਹਿਸਟਰੀ ਮੋਖ ੧॥)

ਪੰਜਾਬੀ ਮਹਾਭਾਰਤ ਮੋਖ ੧॥॥)

ਡਾਰੂ ਮੈਕੇਯਰ ਤੇ ਜਾਸੂਸ ਰਾਮ

ਪਾਲ ਸਿੰਘ—ਵੱਡਾ ਜਾਸੂਸੀ ਨਾਵਲ ਮੋਖ ੧॥॥)

ਵਾਲੇ ਬਾਜ਼ਾਰ ਮਾਈ ਸੇਵਾਂ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ (੩੩).

ਚਾਲਾਕ ਜਾਪਾਨੀ--ਮੋਖ ੧।)

ਸੁੰਦਰ ਗੁਟਕੇ--ਹਰ ਕਿਸਮ ਦੇ ਮੋਟੇ ਕਾਗਜ਼
ਮੋਟੇ ਅੱਖਰ ।।) ੧) ੧।) ੧।।) ੨)

ਚਾਲਾਕ ਚੋਰ--ਇਸ ਵਿੱਚ ਇਕ ਆਸਚਰਜ
ਢੰਗ ਨਾਲ ਚੋਰੀਆਂ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨਿਰਾਲੇ ਢੰਗ ਦੇ
ਬੇਨਕੀਰ ਕਰਤੱਵਜ ਵਰਨਣ ਹਨ, ਉਸਦੇ ਫੜਨ ਵਾਸਤੇ
ਇਕ ਜਾਸੂਸ ਦਾ ਮਾਰੇ ਮਾਰੇ ਫਿਰਨਾਂ, ਪੂਰੇ ਪੂਰੇ ਹਾਲਾਤ
ਮਾਨੋਂ ਜਾਸੂਸੀ ਨਾਵਲਾਂ ਦਾ ਇਹ ਸਿਰਤਾਜ ਨਾਵਲ
ਪੰਜਾਬੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਕਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ
ਬਿਲਕੁਲ ਨਵਾਂ ਮੋਖ ੧।।)

ਭਗਤ ਮਾਲਾ--ਵਾਰਤਕ ਕ੍ਰਿਤ ਸੰਤ ਲਾਲ
ਸਿੰਘ ਜੀ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਿਖਜਾਦਾਇਕ ਸਾਖੀਆਂ ਦਰਜ
ਹਨ । ਮੋਖ ੪)

ਲੰਡਨ ਦੇ ਰੁੱਝੇ ਕੁਏ--ਮਲਹੂਰ ਨਾਵਲ
ਕਰਤਾ "ਰੈਂਨਲਡ" ਦੀ ਬਨਾਈ ਹੋਈ "ਮਸਟੀਜ਼
ਐਂਡ ਲੰਡਨ" ਨਾਮੇ ਨਾਵਲ ਦਾ ਬੜਾ ਹੀ ਸੁੰਦਰ ਪੰਜਾਬੀ
ਉਲਥਾ ਕ੍ਰਿਤ ਗਿਆਨੀ ਨਰੈਣ ਸਿੰਘ ਦਵੇਂ ਹਿੱਸੇ ੧।।)

ਜੀਵਨ ਸੁਧਾਰ ਸੁੰਦ੍ਰ ਪੁਸਤਕ-- ਮੋਖ ।।)

(੨੪) ਪਤਾ--ਲਾਭ ਸਿੰਘ ਐਂਡ ਸਨਜ਼ ਪੁਸਤਕਾਂ

ਜਨਮਸਾਖੀ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਵਾਲੀ—

੩), ੪), ੫) ਜਿਲਤਾਂ ਸਮੇਤ ।

ਪੰਜ ਗ੍ਰੰਥੀ—ਮੋਟੇ ਅਖਰ ॥) ੧) ੧।) ੧।।)

ਅਕਾਲੀ ਨਿਤਨੇਮ ਤੇ ਸੁੰਦਰ ਗੁਟਕਾ--

ਮੋਟੇ ਅਖਰ 1), 1=), 11), 111), 111=), ੧), ੧।), ੧।।), ੨), ੨।।),

ਖਾਲਸਾ ਨਿਤਨੇਮ ਸਦੀਕ--ਇਹ ਟੀਕਾ

ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਗਿਆਨੀ ਨਰੈਣ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਸੁਖੈਨ ਭਾਵ ਅਰਥਾਂ ਸਹਿਤ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਹੈ । ਅਜ ਤਕ ਜਿਤਨੇ ਭੀ ਟੀਕੇ ਹੋ ਚੁਕੇ ਹਨ ਉਹਨਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨਾਲੋਂ ਏਸ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਈਆਂ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਏਹ ਆਪਣੇ ਢੰਗ ਦਾ ਨਿਰਾਲਾ ਤੇ ਲਾਭਦਾਇਕ ਟੀਕਾ ਹੈ, ਜੋ ਛਪਕੇ ਤਿਆਰ ਹੋਗਿਆ ਹੈ । ਮੋਖ ੧।)

[ਨਵੀਨ ਪੁਸਤਕ]

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਸ਼ਬਦ ਰਤਨ ਪ੍ਰਕਾਸ਼

ਖਾਲਸਾ ਪੰਥ ਅੰਦਰ ਜਿਸ ਗ੍ਰੰਥ ਦੀ ਵਡੀ ਲੋੜ ਚਿਰ ਕਾਲ ਤੋਂ ਪਤੀਤ ਹੋ ਰਹੀ ਸੀ, ਹੁਣ ਅਕਾਲੀ ਕੌਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨਿਹੰਗ ਨੇ ਉਹ ਕਈ ਬਰਸਾਂ ਦੀ ਮੋਹਨਤ ਨਾਲ ਪੂਰਨ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ । ਆਪ ਪੁਛੋਗੇ ਐਸਾ ਕੌਣ ਗ੍ਰੰਥ ਹੈ? ਉੱਤ੍ਰ ਵਿਚ ਜੇ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਅਥਾਹ ਸਮੁੰਦਰ (ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ) ਦੇ ਖੋਜ ਦੀ ਕੁੰਜੀ ਕਹ

ਵਾਲੇ ਬਜ਼ਾਰ ਮਾਈ ਸੇਵਾਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ (੩੫)

ਦੇਈਏ ਤਾਂ ਕੋਈ ਹਰਜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਸੋ ਇਹ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂ

ਸ਼ਬਦ ਰਤਨ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਨਾਮ ਦਾ ੭੪੦ ਸਫੇ ਦਾ
ਤਕੜਾ ਗ੍ਰੰਥ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਆਦਿ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ
ਜੀ ੧੪੩੦, ੧੩੨੩, ੧੨੫੭ ਸਫੇ ਵਾਲੀਆਂ ਤਿੰਨਾਂਹੀ
ਥੀੜਾਂ ਦਾ ਅੱਖਰ ਵਾਰ ਮਾਤ੍ਰ ਵੰਡ ਨਾਲ ਸਾਰੀਆਂ ਤੁਕਾਂ
ਦਾ ਤਤਕਰਾ (ਇੰਡੈਕਸ) ਹੈ, ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਸਿੰਘਸਭਾਵਾਂ,
ਲਾਇਬ੍ਰੇਰੀਆਂ, ਗੁਰਦਵਾਰਿਆਂ, ਗਿਆਨੀਆਂ, ਰਾਗੀਆਂ
ਅਤੇ ਪ੍ਰਚਾਰਕਾਂ ਪਾਸ ਹੋਣਾ ਬੜਾ ਲਾਭਕਾਰੀ ਹੈ। ਮੋਖ
ਰਸਮੀ ਕਾਗਜ ਕਪੜੇ ਦੀ ਜਿਲਦ ਸਮੇਤ ੧੦),
ਡਮਈ ਕਾਗਜ ਕਪੜੇ ਦੀ ਜਿਲਦ ਸਮੇਤ ੧੫)

ਪੰਜਾਬ ਕਿਕੁਣ ਗਿਆ—ਗੁਰਮੁਖੀ ਉਰਦੂ ਦੋਵੇਂ
ਜ਼ਬਾਨਾਂ ਵਿਚ ਮੋਖ ੧॥)

ਹਟੁਮਾਨ ਨਾਟਕ ਸੁੰਦ੍ਰ ਪੁਸਤਕ ਮੂਲ ੧)

ਰਣਜੀਤ ਕੌਰ—ਸੁਵਾਦਲਾ ਨਾਵਲ ਮੋ: ॥)

ਦਲੇਰ ਕੌਰ—ਦੋਵੇਂ ਹਿਸੇ ੧)

ਹਾਇਦਾਇ ਨਿਯੋਗ—ਮੋਖ 1=)

ਪਤਤ ਪਾਵਨ— 1-)

ਵਡੇ ਪ੍ਰਿਯਾ ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ—੧॥)

(੩੬) ਪਤਾ—ਲਾਭ ਸਿੰਘ ਐਂਡਸਨਜ਼ ਪੁਸਤਕਾਂ

ਖਾਲਸਾ ਬਹਾਦਰ-ਮੋਖ ≡)

ਫਲ ਮੇਵੇ--ਮੋਖ ੧)

ਮਹਾਦਾਨੀ ਰਾਜਾ ਭੋਜ--ਮੁਲ ≡)

ਕਰਮਾਂ ਦਾ ਬੀਰ--ਮੁਲ 1)

ਬਿਉਪਾਰ ਦੀ ਬਰਕਤ ≡)

ਮਨੁਖ ਕਰਤਵਜ

॥)

ਬਾਲ ਸੁਧਾਰ

)॥

ਉੱਤਮ ਸਿਖਜਾ

)॥

ਪਤੀ ਪ੍ਰੇਮਣ ਬਨਬਾਸਣ

-)॥

ਗ੍ਰਹਿ ਸਿਖਜਾ

1)

ਲੰਮੀ ਉਮਰਾ ਤੇ ਅਰੋਗਤਾ ਦੇ ਸਾਧਨ ਗਿਕ-
ਮਤ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਹਨ ਮੋਖ ॥)

ਖਾਲਸਾ ਡਾਇਰੀ ਤੇ ਖਾਲਸਾ ਹੀਰਾ

ਜੰਤੀ-ਸੰਨ ੧੯੨੪ ਦੀਆਂ ਤਿਆਰ ਹਨ ਮੋਖ
ਡਾਇਰੀ ॥), ਹੀਰਾ ਜੰਤੀ ਮੁਲ =)

ਵਾਲੇ ਬਜ਼ਾਰ ਮਾਈ ਸੇਵਾਂ ਅੰਮ੍ਰਤਸਰ (੩੭)

ਜੀ ਵਨ ਬਿਤਾਂਤ—ਮਹ ਰਾਜਾ ਰੰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਕ੍ਰਿਤ
ਬਾਵਾ ਪ੍ਰੇਮ ਸਿੰਘ ਹੋਤੀ ਮੁ: ੧॥)

ਜੀ ਵਨ ਬਿਤਾਂਤ ਅਕਾਲੀ ਵੁਲਾ ਸਿੰਘ

ਜੀ—‘ਰਮਕਦਾ ਸਤਾਰਾ’ ਮੋਖ ੧)

ਸੈ ਸਾਖੀ—ਭਵਿਖਤ ਹੋਣ ਦਾਲੀਆਂ ਸਭ ਗੱਲਾਂ
ਦਰਜ ਹਨ ਮੋਖ ੧॥)

ਰੈਹਤ ਨਾਮੇ—ਮੁਕੰਮਲ ਸਾਰੇ, ਮੁਲ 1—)

ਸਤਿਗੁਰੂ ਮਹਿਮਾ—ਸਬਦਾਂ ਦਾ ਵੱਡਾ ਗੁਣਕਾ ਮੋਖ ॥)

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂਕ ਲਗੀ ਧਰਹੁਲਾਸ—ਜਿਲਦ ਸਮੇਤ ੧)

ਗੁਰਮੁਖੀ ਧਾਰਮਕ ਪੁਸਤਕਾਂ ਦਾ ਵੇਰਵਾ

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀਆਂ ਦਿ ਸਫਰੀ ਸਾਈਬ
ਤੋਂ ਲੈਕੇ ਵੱਡੇ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਸਾਈਜ਼ ਤੱਕ ਮਿਲ ਸਕਦੇ ਹਨ । ਮੋਖ
ਲਿਖਤ ਪੜ੍ਹਤ ਕਰਕੇ ਪਤਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਜਿਲਦਾਂ
ਭੀ ਚਮੜੇ ਦੀਆਂ, ਕੱਪੜੇ ਦੀਆਂ ਹਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀਆਂ
ਵਧੀਆ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਮਿਲ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ । ਮੋਖ
ਕਾਗਜ਼ ਦੀ ਮਹਿੰਗਾਈ ਕਰਕੇ ਅਜ ਕਲ ਵਧਦਾ ਘਟਦਾ
ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਫੁਰਮਾਇਸ਼ ਆਵਨ ਪਰ ਜੋ
ਨਿਰਖ ਠੀਕ ਠੀਕ ਹੋਵੇਗਾ, ਲਗਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ।
ਪੰਜ ਗ੍ਰੰਥੀ ਰਸਮੀ ਕਾਗਜ਼ ੧) ਪੰਜ ਗ੍ਰੰਥੀ ਡਮਈ ਕਾਗਜ਼

(੩੮) ਪਤਾ—ਲਾਭ ਸਿੰਘ ਮੈਂਡਸਨਜ਼ ਪੁਸਤਕਾਂ

ਮੋਟੇ ਅੱਖਰ ਕੱਪੜੇ ਦੀ ਜਿਲਦ ੨) ਨਿੱਤਨੇਮ ਛੋਟਾ
 ਬਰੀਕ ਅੱਖਰ ≡) ਨਿੱਤਨੇਮ ਮੋਟੇ ਅੱਖਰ ॥) ਸਭ ਤੋਂ
 ਵੱਡਾ ਖਾ: ਨੈਸ਼ਨਲ ਏਜੰਸੀ ਦਾ ਗੁਟਕਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ
 ੧੨ ਬਾਣੀਆਂ ਅਕਾਲ ਉਸਤਤ ਤੇ ਹੋਰ ਦਸਮ ਪਾਤਸ਼ਾਹ
 ਜੀ ਦੀਆਂ ਬਾਣੀਆਂ ਹਨ ਮੋਖ ੧॥) ਸੱਚਾ ਸੌਦਾ ਸ਼ਬਦਾਂ
 ਦਾ ਗੁਟਕਾ ≡) ਦਸ ਗ੍ਰੰਥੀ ਪੋਥੀ ਮੋਟੇ ਅੱਖਰ ਕੱਪੜੇ ਦੀ
 ਜਿਲਦ ੨) ਭਗਤ ਬਾਣੀ ਮੋਟੇ ਅੱਖਰ ਮੁਲ ੨)

ਜਨਮ ਸਾਖੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਮਹਾਰਾਜ
 ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਵਾਲੀ ਵੱਡੀ, ਜਿਲਦ ਸਮੇਤ ੩॥), ੪) ੫)

ਜਨਮ ਸਾਖੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਭਾਈ
 ਬਾਲੇ ਵਾਲੀ, ਛੋਟੀ ੨)

ਜਨਮਸਾਖੀ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਸਭ ਤੋਂ
 ਛੋਟੀ ੧)

ਕਬਿੱਤ ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ ਦੇ ॥)

ਜਨਮ ਸਾਖੀ ਭਾਈ ਮਨੀ ਸਿੰਘ ਜੀਗਿਆਠੀ
 ਪੱਥਰ ਦਾ ਸੁਧ ਛਾਪਾ ਮੋਖ ੨॥)

ਜਨਮ ਸਾਖੀ ਸ੍ਰੀ ਸ਼ਾਮੀ ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ
 ਜੀ ੧) ਤੇ ਵੱਡੀ ੩॥)

ਗੁਰਬਿਲਾਸ ਦਸਮੀ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ੨)

ਗੁਰਬਿਲਾਸ ਛੇਵੀਂ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ੪)

ਗੁਟਕਾ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸ਼ ੧) ਤੇ ॥)

ਵੱਡਾ ਵੇਲਦਾਰ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸ਼ ਵਧੀਆ ੧)

ਬਾਈ ਵਾਰਾਂ ਮੁਲ ੧)

ਵਾਲੇ ਬਜ਼ਾਰ ਮਾਈ ਸੇਵਾਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ (੩੯)

ਸੁਖਮਨੀ ਸਾਹਿਬ ਗਟਕਾ ਬਹੁਤ ਮੋਟੇ ਅੱਖਰ
 ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਜਿਲਦ ਸਮੇਤ ॥ १ ॥
 ਭਗਤਾਂ ਦੀ ਬਾਣੀ ਮੂਲ ਡਮਈ ਕਾਗਜ਼ २)
 ਆਸਾ ਦੀ ਵਾਰ ਬਹੁਤ ਮੋਟੇ ਅੱਖਰਾਂ
 ਵਾਲੀ ਸੈਂਚੀ ਪੋਥੀ ਸਾਇਬ ਅੱਵਲ ਦਰਜਾ ॥ ३ ॥

ਮੁਤਫਰਕ ਸਿੱਖਿਆ ਦਾਇਕ

ਧਾਰਮਕ ਪੁਸਤਕ

ਪੁਜਾਰੀ ਪ੍ਰਬੋਧ।-) ਗਧੋਤ੍ਰਿਯਾਂ ਦੀ ਪੜਤਾਲ।)
 ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਸਾਹਿਬ ਜੀਦਾ ਬਿਤਾਂਤ ॥ ਰਾਧਾ
 ਸੁਆਮੀ ਮਤ ਟੋਲ।=) ਸੁੱਚਾ ਗੈਰਣਾ)॥ ਮੈਂ ਕ੍ਰੋੜਪਤੀ
 ਕਿਸਤਰਾਂ ਬਣਿਆ ॥) ਮਾਪਿਆਂ ਦਾ ਵੈਰ।) ਭੰਡੀ
 ਕੁੜੀ ਵੇਚਾਂ ਦੀ -)। ਸ਼ਹੀਦੀ ਮਾਂ ਪੁਤ੍ਰ ॥ ਸਿੰਗਾਰ
 ਸਿਆਪਾ ॥ ਸਿੰਘਣੀਆਂ ਦੇ ਸਿਦਕ -) ਕੰਤ ਵਿਛੋੜਾ
 -)॥ ਪੰਮਾ ਵਿਰਲਾਪ)॥ ਵਿਆਕੁਲਤਾ ਸਾਈਂ ਮੀਆਂ
 ਮੀਰ)॥ ਭੁਯੰਗਣ ਪੁਕਾਰ ॥ ਵਿਆਹ ਸੰਸਕਾਰ ३) ਪਤੀ
 ਬੂਤਾ ਧਰਮ ॥ ਡਾਂਗੇ ਡਾਂਗੀ।) ਵਰਤ ਸਿਆਪਾ ॥
 ਖਰਬ ਦੇ ਤਿੰਨ ਵੰਗ-) ਕਾਇਰ ਸੁਧਾਰ ३) ਤਿੰਨ
 ਕੁੰਜੀਆਂ ॥ ਸੁਖਵੰਤੀ ਚਿੰਤਾ ਮਤੀ)॥ ਸ਼ਬਦ ਹਜ਼ਾਰੇ
 ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ੧੦ ਜੀ ਦੇ -)। ਬਲੀ ਦਾਨ ਮੋਖ ॥ ਪਖੰਡ
 ਬਿਨਾਸ-)॥ ਪ੍ਰੇਮ ਪਟਾਰੀ ਗੁਰਮੁਖੀ ਉਰਦੂ ਦੋਵੇਂ ਬਾਨ
 ਵਿੱਚ ੧) ਫੀ ਕਾਪੀ ਮੋਖ ਹੈ।

(੪੦) ਪਤਾ—ਲਾਭਸਿੰਘ ਐਂਡਸਨ ਬ ਪੁਸਤਕਾਂ

ਜੋਹਰੇ ਤੇਗ

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਮਹਾਰਾਜ ਸੱਚੇ
ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਜੀ ਦੇ ਚਾਰੇ ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦਿਆਂ ਦਾ ਗਬਲਾਂ
ਵਿੱਚ ਬੜਾ ਅਜੀਬ ਹਾਲ ਵਰਨਣ ਹੈ। ਮੋਖ =)

ਸੂਰਬੀਰ ਖਾਲਸਾ

ਕ੍ਰਿਤ ਭਾਈ ਬਿਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਜੀ ਗਿਆਨੀ ਮੋਖ ੧।)

ਮਹਾਰਾਜ ਖਾਲਸਾ

ਕ੍ਰਿਤ ਗਿਆਨੀ ਬਿਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਜੀ ਮੋਖ ੧।)

ਦੰਚਲ ਮੂਰਤੀ

ਵੱਡੀ ਨੂੰਹ ਲੜਾਕੀ ਸੱਸ ਮੋਖ ॥)

ਬੜਾ ਅਜੀਬ ਉਪਨਾਸ ॥)

ਏਸੀਆ ਦਾ ਵਰਨਣ ॥)

ਸੱਚੀ ਸ਼ਹੀਦੀ ॥)

ਰੂਪ ਕੌਰ ਨਾਟਕ ॥)

ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਨਾਟਕ ਮਨਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ॥)

ਦੰਦਕਾਂਤਾ ਦੇ ੨੪ ਹੱਸੇ ਮੁਕੰਮਲ ਮੋਖ ਵੀ ਹਿੱਸਾ ॥)

ਮੁਤਫਰਤ ਨਾਵਲ ਤੇ ਧਾਰਮਕ ਪੁਸਤਕਾਂ

ਵਧੀਆ ਨਾਵਲ ਇਖਲਾਕ ਦਾ ਰਤਨ ਅਰਥਾਤ

ਪੂਰਨ ਜਤੀ ਤੇ ਮਤੇਈ ਲੂਣਾ ਮੋਖ ੧) ਸੱਚਾ ਮਿੱਤ੍ਰ ॥)

ਰਲਜੀਤ ਕੌਰ ਕ੍ਰਿਤ ਸ. ਸ. ਚਰਨ ਸਿੰਘ ਜੀ ॥) ਦਲੇਰ

ਕੌਰ ਵੇਵੇਂ ਭਾਗ ੧॥) ਕੁਦਰਤੀ ਨਜ਼ਾਰੇ ॥) ਜਾਤੀ ਕੀ ਹੈ

ਵਾਲੇ ਬਜ਼ਾਰ ਮਾਈ ਸੇਵਾਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ (੪੧)

ਮੋਖ 1) ਹਾਇ ਹਾਇ ਨਿਯੋਗ ਵੱਡਾ ।=) ਰੂਹਾਨੀ
ਜ਼ਿੰਦਗੀ॥) ਗੁਰੂ ਭਗਤ ਸੰਗ੍ਰਹ ।=) ਚਣਾਕਾ ਰਾਜਨੀਤ
ਸਟੀਕ ।=)

ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਤੇ ਪੰਥ ਰਚਿਤ ਗਿਆਨੀ ਸ਼ੇਰ
ਸਿੰਘ ਮੋਖ ॥)

ਨਿੱਤਨੇਮ ਸਟੀਕ ਗਿਆਨੀ ਨਰੈਣ ਸਿੰਘ
ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਟੀਕਾ ੧॥)

ਖਾਲਸਾ 'ਆਨੰਦ ਵਿਵਾਹ ਸੰਸਕਾਰ' ਮੋਖ ॥)

—o—

ਅਕਾਲੀ ਖਾਲਸਾ ਧਰਮ ਬੀਰ

ਸ਼ਹੀਦੀਆਂ ਅਰਥਾਤ

ਖਾਲਸੇ ਦੀ ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ

ਖਾਲਸੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਹੀਦੀਆਂ ਤੇ ਬਾਬੇ ਬੰਦੇ ਦੇ
ਸਮਾਚਾਰ ਲੂੰ ਕੰਡੇ ਖੜੇ ਕਰ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਹਨ ਤੇ ਹਰੇਕ
ਮੁਰਦਾ ਦਿਲ ਇਨਸਾਨ ਨੂੰ ਜੀਵਤ ਆਤਮਾ ਦਾ ਦਾਨ
ਬਖਸ਼ਦੀਆਂ ਹਨ । ਅਕਾਲੀ ਖਾਲਸਾ ਧਰਮ ਬੀਰ
ਸ਼ਹੀਦੀਆਂ ਵਿਚ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਸਮੇਂ
ਤੇ ਉਸਤੋਂ ਪਿੱਛੋਂ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਮਨ ਹਿਲਾ ਦੇਣ
ਵਾਲੀਆਂ ਘਟਨਾਂ ਤੇ ਛੋਟਾ ਘਲੂਘਾਰਾ ਤੇ ਵੱਡਾ
ਘਲੂਘਾਰਾ—ਤਰਨਾ ਦਲ—ਬੁਢਾ ਦਲ, ਆਦਿਕ ਦੇ

(੪੨) ਪਤਾ—ਲਾਭ ਸਿੰਘ ਐਂਡ ਸਨਜ਼ ਪੁਸਤਕਾਂ

ਸਾਰੇ ਕਾਰਨਾਮੇ ਦੁਨੀਆਂ ਚਕ੍ਰਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦਰਜ
ਹਨ ਮੋਖ ੩)

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਵਿਚੋਂ ਪੋਥੀ

ਬਾਈ ਵਾਰਾਂ ਸਟੀਕ

ਭਾਵ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨੀ ਟੀਕਾ ਸਹਿਤ

ਅਰਥਾਤ

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੱਸ ਰਤਨਾਕਰ

ਪਿਆਰੇ ਵੀਰੋ ! ਬਾਈਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਅਸੀ ਗੁਰਬਾਣੀ
ਦਾ ਵਿਆਕਰਣ ਮੰਨ ਲਈਏ ਤਾਂ ਸਾਡੀ ਸਮਝ ਵਿਚ
ਕੋਈ ਦੋਸ਼ ਨਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਡੇ ਵੱਡੇ ਬਜ਼ੁਰਗ
ਜਿਸਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦਾ ਪਾਠੀ
ਬਣਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ, ਉਸਨੂੰ ਬਾਈਵਾਰਾਂ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ
ਸਨ, ਅੱਜ ਕੱਲ ਭੀ ਸਰਕਾਰ ਗਿਆਨੀਆਂ ਨੂੰ ਇਸ
ਬਾਣੀ ਦੇ ਅਰਥ ਪੁੱਛਦੀ ਹੈ । ਸੋ ਪਿਆਰਿਓ ! ਬੜੀ
ਖਸ਼ੀ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਹੁਣ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਗਿਆਨੀ ਭਾਈ
ਨਰੈਣ ਸਿੰਘ ਜੀ ਸੁਸਿੱਖਜਤ ਖਾਲਸਾ ਪ੍ਰਚਾਰਕ
ਵਿਦਯਾਲਯ ਸੀ ਤਰਨ ਤਾਰਨ ਜੀ ਨੇ ਅਧਿਕ
ਮੇਹਨਤ ਕਰਕੇ ਇਸ ਬਾਣੀ ਦਾ ਟੀਕਾ ਭਾਵ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨੀ
ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਪੈਹਲੇ ਸ਼ਲੋਕ, ਫਿਰ ਪਦ ਅਰਥ
ਤੇ ਅੰਤ ਵਿਚ ਭਾਵ ਦੱਸਕੇ ਟੀਕੇ ਨੂੰ ਵਡਮੁੱਲਾ
ਬਣਾਇਆ ਹੈ, ਜੋ ਇਕ ਉੱਤਮ ਟੀਕਾ ਹੋਣ
ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੱਥੋਂ ਹੱਥੀ ਵਿਕ ਰਿਹਾ ਹੈ ।

ਵਾਲੇ ਬਜ਼ਾਰ ਮਾਈ ਸੇਵਾਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ (੪੩)

ਇਸ ਬਾਣੀ ਦਾ ਟੀਕਾਅੱਜ ਤਕ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਸੀ ਹੋਇਆ,
ਇਸ ਵਾਸਤੇ ਇਸਦੀ ਅਤੰਤ ਲੋੜ ਸੀ। ਮੋਖ ੩।)

ਰਿਹਸਥ ਨਿਰਬਾਹ

ਘਰ ਵਾਲੀਆਂ ਦੇ ਕਰਤੱਵ (ਫਰਜ਼)
ਏਹ ਪੁਸਤਕ ਇਸਤੀਆਂ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਵਾਸਤੇ
ਅਦੁਤੀ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਆਪ ਘਰ ਵਿਚ ਕਲਾ ਹਟਾਕੇ ਸ਼ਾਂਤੀ
ਈ ਦੇਵੀ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਚਾਹਵਾਨ ਹੋ ਤਾਂ ਇਸਦੇ
ਮੰਗਵਾਨ ਵਾਸਤੇ ਅੱਜੇ ਹੀ ਆਰਡਰ ਭੇਜ ਦੇਵੋ
ਮੋਖ ੧।) ਜਿਲ ਦ ਸਮੇਤ।

ਸੁਖਦੇਵ ਕੌਰ

ਇਹ ਬੜਾ ਹੀ ਸਵਾਦਲਾ ਤੇ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਤਾ
ਨਾਵਲ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਹੋਵਨ ਪਰ ਬੜੇ
ਉੱਚ ਦਿਮਾਗ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ, ਸੁਖਦੇਵ ਕੌਰ ਦੀ ਹੱਥੀਂ
ਨਾਸਤਕ ਪਤੀ ਦਾ ਸੁਧਾਰ, ਇਕ ਮੇਮ ਨਾਲ ਸ਼ਾਦੀ
ਕਰਕੇ ਅਨੇਕ ਠੋਕਰਾਂ ਖਾਕੇ ਦੁਖ ਪਾਵਨ ਤੇ ਘਰ ਵਿੱਚ
ਕਲੇਸ਼ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਮੋਖ ੧।)

ਸੁਖੀ ਪਵਾਰ

ਸਾਡੇ ਪੰਜਾਬੀ ਸਾਹਿਤ ਮੰਡਲ ਵਿਚ ਅੱਜੇ
ਪੁਸਤਕਾਂ ਦੀ ਭਾਵੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਕਿਉਂ ਜੋ ਅੱਜੇ ਉਤਮ
ਪੁਸਤਕਾਂ ਵਿਚ ਸੁਖਦਾਈ ਉਪਦੇਸ਼ਾਂ ਦਾ ਭੰਡਾਰ ਹੈ
ਮੋਖ ੧।) ਵਧੀਆ ਡਮਣੀ ਕਾਗਜ਼ ੧।।)

(੪੪) ਪਤਾ—ਲਾਭ ਸਿੰਘ ਐਂਡਸਨਜ਼ ਪੁਸਤਕਾਂ

ਖਾਸ ਨੋਟ—ਸਾਡੇ ਪਾਸੋਂ ਏਹਨਾਂ ਉਪਰੋਕਤ
 ਪੁਸਤਕਾਂ ਤੋਂ ਛੁੱਟ ਭਾਈ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਗ੍ਰੰਥੀ,
 ਭਾਈ ਦਿਤ ਸਿੰਘ ਜੀ ਰਚਿਤ, ਚੀਫ ਖਾਲਸਾ ਦੀਵਾਨ
 ਖਾਲਸਾ ਟ੍ਰੈਕਟ ਸੁਸੈਟੀ, ਕਵੀ ਕਾਲੀਦਾਸ ਰਚਿਤ
 ਪੁਸਤਕਾਂ ਤੇ ਵਜ਼ੀਰ ਹਿੰਦ ਪ੍ਰੈਸ ਦੇ ਪੁਸਤਕ, ਤੇ ਗੁਰਬਾਣੀ
 ਦੇ ਹਰ ਕਿਸਮ ਦੇ ਟੀਕੇ ਵਾਲੇ ਪੁਸਤਕ, ਗੁਰਮੁਖੀ
 ਪੜ੍ਹਿਆਂ ਲਈ ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ ਸਿਖਨ ਦੇ ਪੁਸਤਕ, ਹਿੰਦੂ
 ਧਰਮ ਦੇ ਗੁਰਮੁਖੀ ਪੁਸਤਕ, ਹਕੀਮੀ ਦੇ ਪ੍ਰਸਿਧ
 ਪੁਸਤਕ, ਖਾਲਸਾ ਏਜੰਸੀ ਲਾਹੌਰ ਦੇ ਪੁਸਤਕ,
 ਧਾਰਮਕ ਆਮ ਪੁਸਤਕ ਜਨਮ ਸਾਖੀਆਂ ਆਦਿਕ
 ਭਾਈ ਗੁਰਬਖਸ਼ ਸਿੰਘ ਜੀ ਕੋਸਰੀ, ਲਾਲਾ ਬਿਹਾਰੀ
 ਲਾਲ ਜੀ ਦੇ ਗਿਆਨੀ ਵਿਚ ਪੜ੍ਹਾਈ ਦੇ ਪੁਸਤਕ।

ਪੰਜਾਬ ਟ੍ਰਾਂਸਲੇਟਿੰਗ ਪਬਲਿਸ਼ਿੰਗ ਹਾਊਸ ਦੇ
 ਪੁਸਤਕ, ਰਤਨਾਕਰ ਗ੍ਰੰਥ ਭੰਡਾਰ ਦੇ ਪੁਸਤਕ, ਕਾਕਾ
 ਸੰਦਾਗਰ ਸਿੰਘ ਪੁਸਤਕ ਭੰਡਾਰ ਦੇ ਪੁਸਤਕ, ਭਾਈ
 ਕਾਹਨ ਸਿੰਘ ਜੀ ਰਚਿਤ ਪੁਸਤਕ, ਭਾਈ ਨੰਦ ਲਾਲ
 ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਮਾਨ ਭਾਈ ਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਪੁਸਤਕ ਤੇ ਹੋਰ
 ਭੀ ਵੱਡੇ २ ਪੰਜਾਬੀ ਲੇਖਕਾਂ ਦੇ ਪੁਸਤਕ ਸਾਡੇ ਪਾਸੋਂ
 ਹਰ ਵਕਤ ਮਿਲ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਸਾਡੀ ਦੁਕਾਨ ਪੰਝੀ ਸਾਲ ਤੋਂ ਲਗਾਤਾਰ ਵਿਵਹਾਰ
 ਕਰਦੀ ਚਲੀ ਆ ਰਹੀ ਹੈ, ਜੇਹੜੀ ਚੀਜ਼ ਸਾਡੇ
 ਪੁਸਤਕਾਲਜ ਵਿਚ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਬਜ਼ਾਰੋਂ ਖਰੀਦ ਕੇ
 ਭੇਜ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਪੁਸਤਕ ਦੇਖਣੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ

ਵਾਲੇ ਬਜ਼ਾਰ ਮਾਈ ਸੇਵਾਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ (੪੫)

ਭੇਜੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਕੰਘੇ, ਕੜੇ, ਕ੍ਰਿਪਾਨਾਂ, ਹਰ ਇਕ
ਚੀਜ਼ ਦੇ ਮੰਗਵਾਨ ਦਾ ਪਤਾ—

ਭਾਈ ਲਾਭ ਸਿੰਘ ਐਂਡ ਸਨਜ਼

ਪੁਸਤਕਾਂ ਛਾਪਨ ਤੇ ਵੇਚਣ ਵਾਲੇ

ਪਬਲਿਸ਼ਰਜ਼ ਵਾ ਮੈਨੇਜਰ ਕਾਕਾ

ਸੁਦਾਗਰ ਸਿੰਘ ਪੁਸਤਕ ਭੰਡਾਰ

ਪੋਪਾਈਟਰ ਰਸਾਲਾ ਲਾਭ

ਤੇ ਜਨਰਲ ਕਮੀਸ਼ਨ ਏਜੰਟ

ਬਾਜ਼ਾਰ ਮਾਈ ਸੇਵਾਂ, ਸ੍ਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਜੀ

ਅੰਤਮ ਬੇਨਤੀ !

ਹੇ ਪਾਠਕ ਸੱਜਣੋਂ ! ਆਪਨੂੰ ਵਿੱਦਤ ਹੋਵੇ ਜੋ
ਅਸੀਂ ਕੇਵਲ ਪੁਸਤਕਾਂ ਤੇ ਗਾੜੇ ਵਾਲੀਆਂ ਕ੍ਰਿਪਾਨਾਂ
ਤੇ ਕੰਘੇ ਕੜੇ ਘੜੀਆਂ ਆਦਿਕ ਹੀ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ
ਭੇਜਦੇ, ਸਗੋਂ ਅੱਜ ਕੱਲ ਹਰੇਕ ਦੂਰ ਬੈਠੇ ਪ੍ਰਦੇਸੀਵੀਰ
ਨੂੰ ਧੌਖੇ ਵਿੱਚੋਂ ਬਚਾਣ ਲਈ ਬਜ਼ਾਰੀ ਚੀਜ਼ਾਂ ਬਾਹਰ ਭੇਜਣ
ਲਈ ਭੀ ਇਕ ਖਾਸ ਇੰਤਜ਼ਾਮ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਿਸਦੇ
ਜ਼ਰੀਏ ਆਪ ਹਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਵਸਤੂ, ਅਰਥਾਤ
ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਅੰਦਲ ਦਰਜੇ ਦੇ ਹਾਰਮੋਨੀਯਮ
ਵਾਂਜੇ ਸਿੰਗਲ ਸੁਰਤੇ ਡਬਲ ਸੁਰ ਪੇਟੀਦਾਰ ਵਧੀਆ
ਤੇ ਬਿਨ ਪੇਟੀ ਤੋਂ ਨਿਰਖ ਹਰ ਤਰਾਂ ਦੇ ਲਿਖਕੇ ਦਰਿਆਫਤ
ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ।

(੪੬) ਪਤਾ—ਲਾਭ ਸਿੰਘ ਐਂਡ ਸਨਜ਼ ਪੁਸਤਕਾਂ

ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਘੜੀਆਂ ਕਲਾਕ ਟਾਇਮਪੀਸ
੫) ਤੋਂ ਲੈਕੇ ੫੦) ਤਕ ਵੈਸਟ ਐਂਡ ਵਾਰ ਦੀਆਂ
ਮਸ਼ਹੂਰ ਘੜੀਆਂ ਤੇ ਹੋਰਕਈ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਘੜੀਆਂ
ਮੰਗਵਾ ਸਕਦੇ ਹੋ ।

ਜੋੜੀਆਂ, ਧਾਮੇ, ਪੁੜੇ, ਵਧੀਆ ਤੋਂ ਵਧੀਆ
ਫੋਲਕੀਆਂ, ਛੈਣੇ, ਕੈਂਸੀਆਂ, ਅਲੀਗੜ੍ਹ ਦੇ ਵਧੀਆ ਤੋਂ
ਵਧੀਆ ਜੰਦੇ, ਸੋਨੇ ਚਾਂਦੀ ਦੇ ਬੇਵਰ, ਬਰਤਨ ਵਗੈਰਾ
ਗਿਲਟ ਦੇ ਗਲਾਸ ਥਾਲ ਵਗੈਰਾ ਗਲ ਕੀ ਮੁਨਿਆਰੀ
ਅਤਾਰੀ ਪਸਾਰੀ, ਬਜਾਜੀ, ਸੀ ਤੇ ਸਤਾਏ ਹਰ ਇਕ ਕਿਸਮ
ਦੇ ਵਧੀਆ ਘਟੀਆ ਕਪੜੇ, ਕੰਘੇ ਕੰਘੀਆਂ ਜੋ ਚੀਜ ਆਪ
ਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੋਵੇ, ਆਪ ਸਾਡੀ ਮਸ਼ਹੂਰ ਦੁਕਾਨ ਦੀ ਮਾਰਫਤ
ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦੀ ਰੋਕ ਟੋਕ ਦੇ ਮੰਗਵਾ ਸਕਦੇ ਹੋ ।
ਬਜਾਰੀ ਚੀਜਾਂ ਦੇ ਭੇਜਣ ਦਾ ਖਾਸ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨ ਦਾ
ਕਾਰਨ ਕੇਵਲ ਅੱਜ ਕੱਲ ਦੀਆਂ ਨਿਤ ਨਵੇਂ ਸੁਰਜ
ਨਵੀਆਂ ਤੋਂ ਨਵੀਆਂ ਏਜੰਸੀਆਂ ਬਰਸਾਤੀ ਬੁਟੀਆਂ
ਵਾਕਰ ਅਰੰਭ ਹੋਕੇ ਬੜੇ ਹੀ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ
ਸਮਾਪਤ ਹੋਕੇ ਬਾਹਰ ਬੈਠੇ ਪਰਦੇਸੀ ਵੀਰਾਂ ਨੂੰ ਧੋਖਾ
ਦੇਕੇ ਰਕਮਾਂ ਦੀਆਂ ਰਕਮਾਂ ਹੀ ਗਬਨ ਕਰਕੇ ਝਟ
ਪਟ ਫਤੇ ਗਜਾ ਜਾਦੀਆਂ ਹਨ । ਸੋ ਕ੍ਰਿਪਾਲੂ ਜੀ ! ਸਾਡੀ
ਮਾਰਫਤ ਜੋ ਆਪ ਬਜਾਰੀ ਚੀਜ ਮੰਗਵੋ ਉਸਦਾ
ਪੈਸੇ ਪੈਸੇ ਦਾ ਹਿਸਾਬ ਪੱਤ੍ਰਕਾ ਪਰ ਲਿਖਾਕੇ ਆਪਦੀ
ਪਵਿੱਤ੍ਰ ਸੇਵਾ ਵਿਖੇ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ।
ਖਾਸ ਨੋਟ—(੧) ਹਰ ਇਕ ਸੱਜਣ ਆਦਰ ਭੇਜਣ
ਵੇਲੇ ਬਜਾਰੀ ਚੀਜਾਂ ਮੰਗਵਾਉਣ ਲਈ

ਵਾਲੇ ਬਜਾਰ ਮਾਈ ਸੇਵਾਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ (੪੭)

ਅੱਧੇ ਰੁਪੈ ਜ਼ਰੂਰ ਪੇਸ਼ਗੀ ਭੇਜ ਦੇਵੋ, ਜੇ
ਵੀ. ਪੀ. ਵਿੱਚ ਮਜ਼ਰੇ ਦਿਤੇ ਜਾਵਨਗੇ।
ਟਾਪੂਆਂ ਵਾਲੇ ਸੱਜਣ ਸਾਰੇ ਰੁਪੈ ਪੇਸ਼ਗੀ
ਭੇਜਣ, ਕਿਉਂਕਿ ਟਾਪੂਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ.
ਪੀ. ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਦਾ।

(੨) ਗਾੜ੍ਹੇ ਵਾਲੀਆਂ ਕ੍ਰਿਪਾਨਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਪੱਤ੍ਰ
ਮੰਗਾਉਣ ਲਈ ਦੋ ਪੈਸੇ ਦਾ ਕਾਰਡ
ਭੇਜਕੇ ਮੰਗਾ ਲਵੋ, ਸੂਚੀ ਪੱਤ੍ਰ ਮੁਫ਼ਤ
ਪਹੁੰਚ ਜਾਵੇਗੀ।

ਹਰ ਕਿਸਮ ਦੀਆਂ ਪੁਸਤਕਾਂ ਤੇ ਗਾੜ੍ਹੇ ਵਾਲੀਆਂ ਸੁੰਦਰ
ਕ੍ਰਿਪਾਨਾਂ ਤੇ ਹੋਰ ਸਭ ਤਰਾਂ ਦੀਆਂ ਸੁਗਾਤਾਂ

ਮੰਗਾਉਣ ਦਾ ਮਸ਼ਹੂਰ ਪਤਾ:—

ਭਾਈ ਲਾਭ ਸਿੰਘ ਐਂਡ ਸਨਜ਼

ਪੁਸਤਕਾਂ ਤੇ ਕ੍ਰਿਪਾਨਾਂ ਵਾਲੇ

ਪਬਲਿਸ਼ਰਜ਼ ਵਾ ਮੈਨੇਜਰ ਕਾਕਾ

ਸੰਦਾਗਰ ਸਿੰਘ ਪੁਸਤਕ ਭੰਡਾਰ

ਤੇ ਜਨਰਲ ਕਮੀਸ਼ਨ ਏਜੰਟ

ਬਥਾਰ ਮਾਈ ਸੇਵਾਂ ਸ੍ਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ

੧ ਓ ਸੁ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫੁਤਹ ॥

ਅਸ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਖੰਡੇ ਖੜਗ ਤੁਬਕ ਤਬਰ ਅਰ ਤੀਰ ।

ਸੈਫ ਸਰੋਹੀ ਸੈਹਥੀ ਯਹੀ ਹਮਾਰੇ ਪੀਰ ।

ਬਭੁ ਤੇ ਸਸਤੀਆਂ ਤੇ ਵਧੀ ਆ ਗਾਤੇ ਵਾਲੀਆਂ

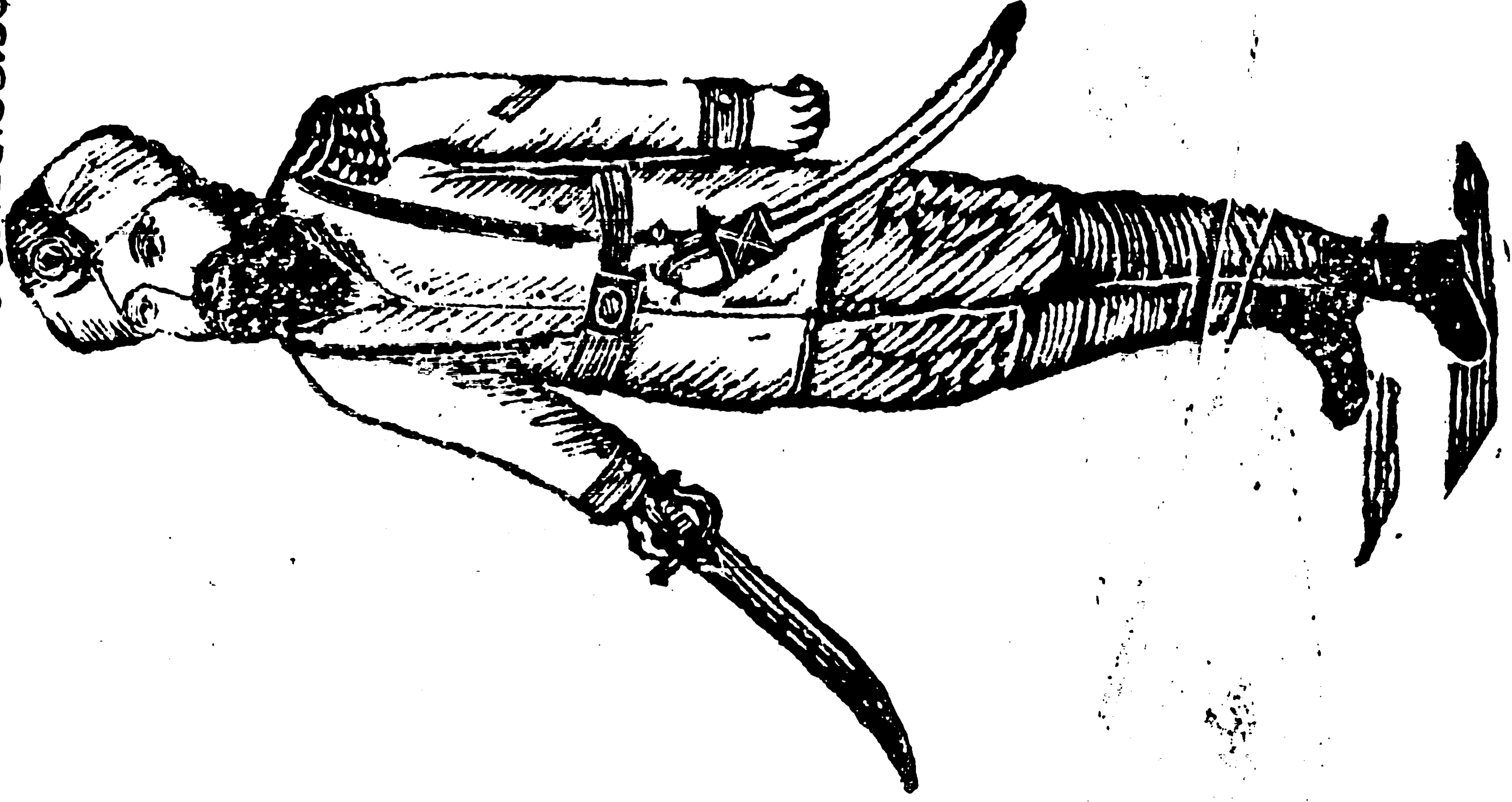
ਸੁਦਰ ਕ੍ਰਿਪਾਨ

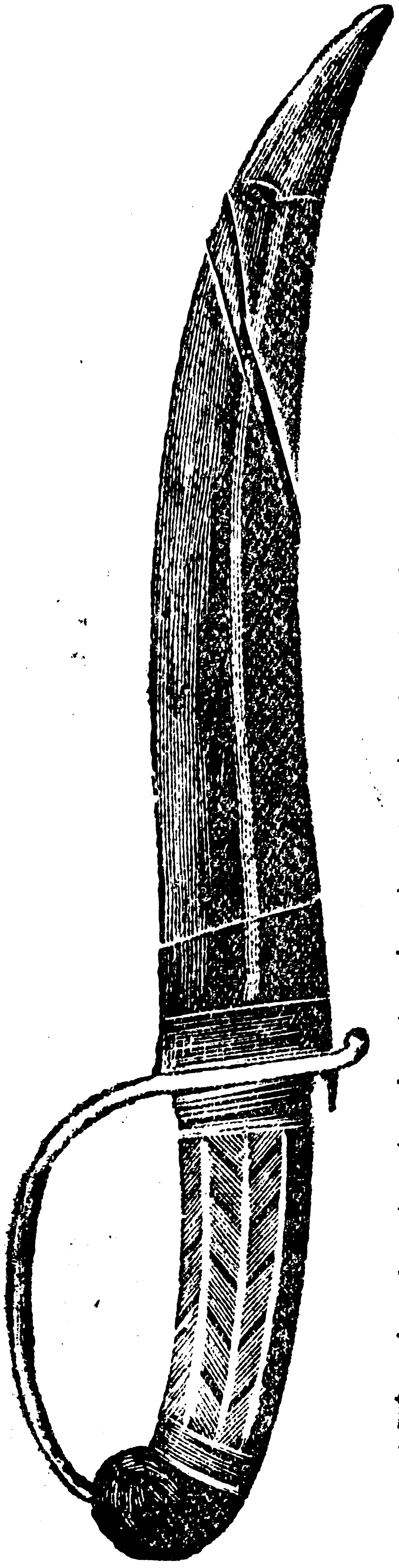
ਮਿਲਨ ਦਾ ਪਤਾ-

ਭਾਈ ਉਸਾਗਰ ਸਿੰਘ ਸੁਦਾਗਰ ਸਿੰਘ

ਕ੍ਰਿਪਾਨੀ ਵਾਲੇ ਬਾਜਾਰ ਮਾਈ ਸੇਵਾਂ ਅਮ੍ਰਿਤਸਰ

ਪੰਜਾਬ ਕਮਰਸ਼ਲ ਪ੍ਰੈਸ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿਚ ਛਪਿਆ

(੨)

“ਸਭ ਤੋਂ ਸਸਤੀਆਂ
ਵਧੀਆ ਸੁੰਦ ਗਾਤੇ
ਵਾਲੀਆਂ ਕ੍ਰਿਪਾਨਾਂ”

ਪਿਆਰੇ ਖਾਲਸਾ ਜੀ ! ਆਪ
ਕ੍ਰਿਪਾ ਪੂਰਬਕ ਸਦਾ ਤੇ ਪੱਕੀ ਤਰਾਂ
ਯਾਦ ਰਖੋ ਕਿ ਜਦੋਂ ਭੀ ਆਪ ਨੂੰ
ਸੁੰਦਰ ਤੋਂ ਸੁੰਦਰ ਪਾਲਸ਼ ਵਾਲੀਆਂ
ਤੇ ਵਧੀਆ ਮਜ਼ਬੂਤ ਪਾਏਦਾਰ
ਗਾਤੇ ਵਿਚ ਸਜਾਉਣ ਲਈ
ਕ੍ਰਿਪਾਨਾਂ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੋਵੇ ਤਾਂ
ਆਪ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਕੇ ਇਕ ਵਾਰ
ਜ਼ਰੂਰ ਬਰ ਜ਼ਰੂਰ ਹੀ ਸਾਡੀ ਦੁਕਾਨ
ਤੋਂ ਮਾਲ ਮੰਗਵਾਕੇ ਅਜਮਾਇਸ਼
ਕਰਕੇ ਦੇਖੋ ਤੇ ਦਾਸਾਂ ਦੇ ਹੌਸਲੇ ਨੂੰ
ਵਧਾਉਣ ਦਾ ਮਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੋ ।
ਸਾਡਾ ਮਾਲ ਸਾਰੇ ਦੁਕਾਨ ਦਾਰਾਂ
ਨਾਲੋਂ ਸੁੰਦਰ ਤੇ ਮਜ਼ਬੂਤ ਵਧੀਆ
ਪਾਲਸ਼ ਵਾਲਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਪਾਇਦਾਰੀ
ਵਿਚ ਆਵਲ ਦਰਜਾ ਹੋਣ ਦੇ
ਇਲਾਵਾ ਚਮਕ ਵਿਚ ਭੀ ਅਤਯੰਤ
ਸੁੰਦਰ ਵਧੀਆ ਅਤੇ ਸਸਤੀਆਂ
ਕ੍ਰਿਪਾਨਾਂ ਮਿਲਨ ਦਾ ਪਤਾ—

(੩)

ਸੁੰਦਰ ਲਿਸ਼ਕਵਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ? ਮਾਨੋਂ ਸਾਡੀ ਦੁਕਾਨ ਦੀਆਂ
ਕ੍ਰਿਪਾਨਾਂ ਵਿਚ ਆਪ ਇਕ ਖਾਸ ਤਾਰੀਫ ਦੇਖੋਗੇ ਜੋ ਸਾਡੀਆਂ
ਦੁਕਾਨ ਦੀਆਂ ਕ੍ਰਿਪਾਨਾਂ ਤੋਂ ਦਸਤੀ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਚਮਕਦਾਰ
ਪਾਲਸ਼ ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ ਉਤਰਦਾ ਅਰਥਾਤ ਪਾਲਸ਼ ਐਸਾ ਵਧੀਆ
ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਪ ਹਰ ਵਕਤ ਉਸਤੋਂ ਸੀਸ਼ਾ ਦੇਖਨ ਦਾ
ਕੰਮ ਨਿਰਸੰਦੇਹ ਲੈ ਸਕਦੇ ਹੋ । ਸਾਡੀਆਂ ਕ੍ਰਿਪਾਨਾਂ
ਮਿਆਨ ਵਿੱਚੋਂ ਕੱਢਣ ਲਗਿਆਂ ਐਸ ਤਰਾਂ ਚਮਕਦੀਆਂ
ਹਨ ਮਾਨੋਂ ਬਿਜਲੀ ਵਾਂਗ ਲਿਸ਼ਕਦੀਆਂ ਹਨ, ਸਾਡਾ
ਮਾਲ ਮੁਕਾਬਲੇ ਨਾਲ ਸਸਤਾ ਤੇ ਅੱਵਲ ਨੰਬਰ ਦਾ ਹੁੰਦਾ
ਹੈ । ਮਾਲ ਵਧੀਆ ਪਾਇਦਾਰ ਤੇ ਸਸਤਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ
ਫੌਰਨ ਹੱਥੋਂ ਹਥ ਵਿੱਕਰੀ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਇਕ ਵਾਰੀ ਜ਼ਰੂਰ
ਅਜਮਾਇਸ਼ ਕਰਕੇ ਦੇਖੋ । ਜੇ ਸੱਜਣ ਦੁਕਾਨ ਪਰ ਦਰਸ਼ਨ
ਦੇ ਸਕਦੇ ਹੋਣ ਉਹ ਬੇਸ਼ੱਕ ਦੁਕਾਨ ਪਰ ਦਰਸ਼ਨ ਦੇਕੇ
ਅਨੇਕਾਂ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਵਧੀਆਂ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਘਟੀਆ ਤੋਂ
ਘਟੀਆ ਨਮੂਨੇ ਦੇਖਕੇ ਖਰੀਦ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ । ਬਾਹਰ
ਪ੍ਰਦੇਸੀ ਸੱਜਣ ਵੀ, ਪੀ. ਮੰਗਵਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਰਥਾਤ
ਟਾਪੂ ਨਿਵਾਸੀ ਵੀਰ ਪੈਹਲੇ ਰੁਪੈ ਮਨੀਆਰਡਰ ਭੇਜਕੇ
ਘਰ ਬੈਠੇ ਬਿਠਾਏ ਰਜਿਸਟਰੀ ਪਾਰਸਲ ਮੰਗਵਾ ਸਕਦੇ
ਹਨ । ਤਸੱਲੀ ਕਰਾਉਣ ਵਾਸਤੇ ਇਕ ਪੈਸੇ ਦੀ ਚਿੱਠੀ
ਵਿਚ ਹਿਸਾਬ ਲਿਖਕੇ ਭੇਜ ਦਿਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ।

ਭਾਈ ਉਜਾਗਰ ਸਿੰਘ ਸੁਦਾਗਰ ਸਿੰਘ ਕ੍ਰਿਪਾਨਾਂ ਵਾਲੇ,
ਬਾ: ਭਾਈ ਸੇਵਾ ਅਮਿਤਸਰ

(੪)

ਸਰਬ ਲੋਹੇ ਦੇ ਦਸਤੇ ਵਾਲੀਆਂ

ਕ੍ਰਿਪਾਨਾਂ ਦਾ ਵੇਰਵਾ

(੧) ਕਿਰਪਾਨ ਦਰਜਾ ਅੱਵਲ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਸਰਬਲੋਹ ਦੇ ਦਸਤੇ ਵਾਲੀ ਤੇ ਕਮਾਨੀ ਦਾਰ ਦਸਤਾ ਕਿਰਚ ਫੈਸ਼ਨ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਦੇ ਫੁਟਦੀਰਿਮੈਤੀ ੧੫)

(੨) ਦਰਜਾ ਦੂਜਾ-ਸਰਬ ਲੋਹੇ ਦੇ ਦਸਤੇ ਵਾਲੀ ਕਮਾਨੀ ਦਾਰ ਦਸਤਾ ਕਿਰਚ ਫੈਸ਼ਨ ਪੌਣੇ ਦੋ ਫੁਟ ੧੧)

(੩) ਦਰਜਾ ਤੀਜਾ-ਸਰਬ ਲੋਹੇ ਦੇ ਦਸਤੇ ਵਾਲੀ ਕਮਾਨੀ ਦਾਰ ਦਸਤਾ ਕਿਰਚ ਫੈਸ਼ਨ ਡੇਢ ਫੁਟ ੯)

(੪) ਦਰਜਾ ਚੌਥਾ-ਸਰਬ ਲੋਹੇ ਦੇ ਦਸਤੇ ਵਾਲੀ ਕਮਾਨੀ ਦਾਰ ਕਿਰਚ ਫੈਸ਼ਨ ਡੇਢ ਫੁਟ ਕੀਮਤ ੮)

(੫) ਦਰਜਾ ਪੰਜਵਾਂ--ਸਰਬ ਲੋਹੇ ਦੇ ਦਸਤੇ ਵਾਲੀ ਕਮਾਨੀ ਦਾਰ ਡੇਢ ਫੁਟ ਕੀਮਤ ੭)

(੬) ਦਰਜਾ ਛੇਵਾਂ-ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਸੁੰਦਰ ਪਾਲਸ਼ ਵਾਲੀ ਅਸਪਾਤ ਦੀ ਲੰਬੀ ੧੪ ਇੰਚ ਦਸਤੇ ਸਮੇਤ ਏਹ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਬਹੁਤ ਸੁੰਦਰ ਚਮਕਦਾਰ ਪਾਲਸ਼ ਵਾਲੀ ਬੜੀ ਮਜ਼ਬੂਤ ਤੇ ਕੋਟ ਦੇ ਉਪਰ ਦੀ ਯਾਂ ਅੰਦਰ ਦੀ ਪੈਹਨਣ ਵਾਸਤੇ ਅਤਜੰਤ ਖੂਬਸੂਰਤ ਸੁਗਾਤ ਹੈ। ਮੌਖ ਕੇਵਲ ੫)

(੭) ਦਰਜਾ ਸਤਵਾਂ-ਸੁੰਦਰ ਤੇ ਚੰਗੇ ਸਰਬ ਲੋਹੇ ਦੀ ਬਹੁਤ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਮਾਨੀ ਦਾਰ ੧੪ ਇੰਚ ਲੰਬੀ

ਸੁੰਦਰ ਵਧੀਆ ਅਤੇ ਸਸਤੀਆਂ ਕ੍ਰਿਪਾਨਾਂ

ਮਿਲਨ ਦਾ ਪਤਾ-

(੫)

ਦਸਤੇ ਸਮੇਤਏਹ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਜੋ ਸੱਜਣ ਕੋਟ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦੀ
ਪੈਹਨਣਾ ਪਸੰਦ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਬਹੁਤ ਸੁੰਦਰ
ਅਤੇ ਮੁਫੀਦ ਸੁਗਾਤ ਵਾਸਤੇ ਹੈ, ਇਸਨੂੰ ਕਪੜਿਆਂ ਦੇ
ਅੰਦਰ ਦੀ ਆਦਮੀ ਬੜੀ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਪੈਹਨ
ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸਤੋਂ ਦੂਸਰੇ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਪਤਾ
ਨਹੀਂ ਲਗਦਾ ਜੋ ਏਸ ਸੱਜਣ ਪਾਸ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਹੈ ਜਾ ਨਹੀਂ
ਜੇਕਰ ਪੈਹਨਣਵਾਲਾ ਕਪੜਿਆਂ ਦੇ ਉੱਪਰ ਦੀਭੀ ਸਜਾਉਣਾ
ਚਾਹੇ ਤਾਂ ਬੜੀ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਪੈਹਨ ਸਕਦਾ ਹੈ ਮੋਖ ੪॥)

(੮) ਦਰਜਾ ਅੱਠਵਾਂ—ਦਰਮਯਾਨਾਂ ਮੇਲ ਨਿਕਲ
ਕੀਤੀ ਹੋਈ ਇਕਫੁਟ ਮੋਖ ੪)

(੯) ਦਰਜਾ ਨੌਵਾਂ—ਇਕਫੁਟ ਸਰਬ ਲੋਹ ਬਗੈਰ ਨਿਕਲ ਤੋਂ ੩)

(੧੦) ਦਰਜਾ ਦੱਸਵਾਂ—ਇਕਫੁਟ ਸਰਬ ਲੋਹ ਦੇਸੀ ਮੋਖ ੨॥)

(੧੧) ਦਰਜਾ ਯਾਰਵਾਂ ਇਕ ਫਟ ਸਰਬ ਲੋਹ
ਦੇਸੀ ੨॥ ਧਾਰਨੀ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ੧)੧॥) ੨) ਨੌਂ ਇੰਚੀ ਸਾਇਜ਼
ਦੀ ਭੇਰੇ ਦੀ ਬਨੀ ਹੋਈ ਵਧੀਆ ੨॥) ੨) ਤੇ ਦੇਸੀ ੧॥)

(੧੨) ਦਰਜਾ ਬਾਰਵਾਂ—ਨੌਂ ਇੰਚੀ ਸਾਇਜ਼ ਦੀਆਂ
ਕ੍ਰਿਪਾਨਾਂ ਜਰਮਨ ਸਿਲਵਰ ਦੇ ਦਸਤੇ ਦੀਆਂ ਤੇ ਪਿਤਲ ਦੇ
ਦਸਤੇ ਦੀਆਂ ਦੋਵੇਂ ਕਿਸਮ ਭੇਰੇ ਦੀਆਂ ਫੀ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ੩॥)

ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਤੇ ਖਾਸ ਢਿਬਰੀ ਦਾਰ ਦਸਤੇ

ਵਾਲੀਆਂ ਕ੍ਰਿਪਾਨਾਂ

(੧) ਕਿਰਪਾਨ ਦਰਜਾ ਅੱਵਲ—ਸਭਤੋਂ ਵਧੀਆ

ਭਾਈ ਉਜਾਗਰ ਸਿੰਘ ਸੁਦਾਗਰ ਸਿੰਘ ਕ੍ਰਿਪਾਨਾਂ ਵਾਲੇ

ਬਾਃ ਮਾਈ ਸੇਵਾਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ

(੬)

ਅਸਲੀ ਅਸਪਾਤਦੀ ੧੪ ਇੰਚ ਲੰਬੀ ਕਮਾਨੀਦਾਰ ਦਸਤੇ
ਸਮੇਤ। ਪਿਆਰੇ ਸੱਜਣੇ ! ਏਸ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਦਾ ਲੋਹਾ ਬਹੁਤ
ਵਧੀਆ ਅਸਲੀ ਹੈ ਤੇ ਦਸਤਾ ਤਲਵਾਰ ਵਾਂਗੂੰ ਫਲ ਵਿੱਚੋਂ
ਕਢਿਆ ਹੋਇਆ ਸਰਬ ਲੋਹੇ ਦਾ ਹੈ, ਹੋਰ ਕ੍ਰਿਪਾਨਾਂ ਜੋ
ਆਮ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਉਹਨਾਂ ਕ੍ਰਿਪਾਨਾਂ ਦਾ ਦਸਤਾ ਫਲ
ਨਾਲੋਂ ਵੱਖਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਏਹ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਬੜੀ ਮੇਹਨਤ
ਨਾਲ ਤਿਆਰ ਕਰਵਾਈ ਗਈ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿਚ ਅਨੇਕਾਂ
ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਆਦਮਦੀ ਤਬੀਅਤ ਨੂੰ ਹੈਰਾਨ ਕਰ ਦੇਵਣ
ਵਾਲੇ ਵਾਧੇ ਰਖਵਾਏ ਗਏ ਹਨ ਅਰਥਾਤ ਇਕ
ਤਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਪੈਹਲਾ ਤੇ ਵੱਡਾ ਵਾਧਾ ਏਹ ਹੈ
ਜੋ ਇਸਦਾ ਫਲ ਤੇ ਦਸਤਾ ਵਿੱਚੋਂ ਕਢਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ
ਦੂਸਰਾ ਇਸਦਾ ਲੋਹਾ ਹੋਰ ਕ੍ਰਿਪਾਨਾਂ ਵਾਂਗੂੰ ਕੱਚਾ ਨਹੀਂ
ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ, ਇਸ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਦਾ ਲੋਹਾ ਅਸਲੀ
ਅਸਪਾਤੀ ਹੈ, ਤੀਸਰੇ ਇਸਦਾ ਮਿਆਨ ਬਹੁਤ ਸੁੰਦਰ ਚਮੜੇ
ਦਾ ਮਜ਼ਬੂਤ ਮੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਚੌਥਾ ਏਸ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਦਾ ਫਲ
ਬਹੁਤੀਆਂ ਕ੍ਰਿਪਾਨਾਂ ਨਾਲੋਂ ਚੌੜਾ ਹੈ, ਪੰਜਵਾਂ ਏਹ ਕ੍ਰਿਪਾਨ
ਖੂਬਸੂਰਤੀ ਵਿਚ ਤੇ ਮਜ਼ਬੂਤੀ ਵਿਚ ਸਭ ਤੋਂ ਆਪਣੇ
ਨਿਰਾਲੇ ਢੰਗ ਦੀ ਹੈ। ਏਨੇ ਵਾਧੇ ਹੁੰਦਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਭੀ
ਇਸਦਾ ਮੋਖ ਲਾਗਤ ਅਨੁਸਾਰ ਬਹੁਤ ਥੋੜਾ ਰਖਿਆ ਹੈ ਜੋ
ਹਰ ਇਕ ਇਸਤ੍ਰੀ ਪੁਰਸ਼ ਬੜੀ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਖਰੀਦ
ਸਕੇ। ਮੋਖ ਕੇਵਲ

੧)

(੨) ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਦਰਜਾ ਦੂਸਰਾ—ਏਸ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਦਾ

ਸੁੰਦਰ ਵਧੀਆ ਅਤੇ ਸਸਤੀਆਂ ਕ੍ਰਿਪਾਨਾਂ

ਮਿਲਨ ਦਾ ਪਤਾ:—

(੧)

ਦਸਤਾ ਭੀ ਸਰਬ ਲੋਹੇ ਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਬਿਲਕੁਲ ਅੱਵਲ ਦਰਜੇ ਦੀ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਵਾਂਗੂੰ ਤਲਵਾਰ ਦੇ ਦਸਤੇ ਵਾਂਗ ਵਿੱਚੋਂ ਕੱਢਕੇ ਬਨਵਾਈ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚ ਨੰਬਰ (੧) ਦੀ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਨਾਲੋਂ ਕੇਵਲ ਇਕ ਵਾਧਾ ਹੋਰ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਦੇ ਦਸਤੇ ਪਰ ਇਕ ਹੈਂਡਲ ਬਹੁਤ ਸੁੰਦਰ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਬੜਾ ਹੀ ਖੂਬਸੂਰਤ ਤੇ ਪਾਇਦਾਰ ਹੈ।
ਮਿਆਨ ਚਮੜੇ ਦਾ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਮੌਖ ਕੇਵਲ ੬।।।)

(੩) ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਦਰਜਾ ਤੀਸਰਾ--ਇਸ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਵਿਚ ਪੈਹਲੇ ਤੇ ਦੂਸਰੇ ਦਰਜੇ ਨਾਲੋਂ ਭੀ ਇਕ ਹੋਰ ਵਾਧਾ ਹੈ ਜੋ ਇਸਦਾ ਮਿਆਨ ਸੁੰਦਰਤਾ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਵਾਸਤੇ ਮਖਮਲ ਦਾ ਬਨਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉੱਪਰ ਸੁਨੈਹਰੀ ਕਾਤੂਨ ਲਗਵਾਈ ਗਈ ਹੈ। ਮੌਖ ਕੇਵਲ ੮)

ਸਿੱਪ ਦੇ ਦਸਤੇ ਵਾਲੀਆਂ ਅਤਯੰਤ ਸੁੰਦਰ

ਕ੍ਰਿਪਾਨਾਂ ਦਾ ਵੇਰਵਾ

(੧) ਦਰਜਾ ਅੱਵਲ--ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਪਿੱਤਲ ਤੇ ਸਿੱਪ ਦੇ ਦਸਤੇ ਵਾਲੀ ਕਮਾਨੀ ਦਾਰ ਦਸਤਾ ਕਿਰਚ ਫੈਸ਼ਨ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਲੰਬੀ ਡੇਢ ਫੁਟ। ੧੩)

(੨) ਦਰਜਾ ਦੂਜਾ--ਪਿੱਤਲ ਤੇ ਸਿੱਪ ਦੇ ਦਸਤੇ ਵਾਲੀ ਕਮਾਨੀਦਾਰ ਦਸਤਾ ਕਿਰਚ ਫੈਸ਼ਨ ਡੇਢ ਫੁਟ ਮੌਖ ੧੧)

(੩) ਦਰਜਾ ਤੀਸਰਾ--ਜਰਮਨ ਸਿਲਵਰ ਤਥਾ ਚਿਟੇ ਤਾਂਬੇ) ਦਾ ਦਸਤਾ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਸਾਇਜ ਇਕ ਫੁਟ

ਭਾਈ ਚੁਜਾਗਰ ਸਿੱਪ ਸੁਦਾਗਰ ਸਿੱਪ ਕ੍ਰਿਪਾਨਾਂ ਵਾਲੇ ਬਾਂਝੇ ਮਾਈ ਸੇਵਾਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ

(੮)

ਏਸ ਧਾਂਤ ਦਾ ਦਸਤਾ ਬਰਸਾਤ ਵਗੈਰਾ ਵਿਚ ਸਿਆਹ ਨਹੀਂ
ਹੁੰਦਾ ਤੇ ਦੇਖਨ ਨੂੰ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਚਾਂਦੀ ਦੀ ਮਾਲੂਮ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਮੋਖ ੬)

(੪) ਦਰਜਾ ਚੌਥਾ-ਪਿੱਤਲ ਦਾ ਸੁਨੈਹਰੀ ਦਸਤਾ ਬਹੁਤ
ਸੁੰਦਰ ਸੋਨੇ ਰੰਗੀ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਮੋਖ ੬)

(੫) ਦਰਜਾ ਪੰਜਵਾਂ-ਨੌਂ ਇੰਚੀ ਪਿੱਤਲ ਦੇ ਸੁਨੈਹਰੀ
ਦਸਤੇ ਵਾਲੀ ਤੇ ਜਰਮਨ ਸਿਲਵਰ ਦੇ ਦਸਤੇ ਵਾਲੀ ਦੋਵੇਂ
ਕ੍ਰਿਪਾਨਾਂ ਭੇਰੇ ਦੀਆਂ ਅਸਲੀ ਮੋਖ ਫੀ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ੩॥)

ਖਾਸ ਰਿਸ਼ੈਤ-੧੨ ਕ੍ਰਿਪਾਨਾਂ ਪਿੱਛੇ ੧ ਮੁਫਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ
ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਸਾਡੇ ਪਾਸੋਂ ਹਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਚਮੜੇ ਤੇ
ਮਖਮਲ ਦੇ ਗਾਤਰੇ ਮੰਗਾਵੇ ਮੁਲ ਵਿਚ ਭਾਰੀ ਰਿਸ਼ੈਤ ਹੈ।

(੧) ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਦਰਜਾ ਅੱਵਲ-ਪਿਆਰੇ ਮਿੱਤ੍ਰੇ ! ਏਹ
ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਸਭ ਤੋਂ ਅੱਵਲ ਦਰਜਾ ਤੇ ਵਧੀਆ ਸਿੱਖ ਦੇ
ਬੀਕ ਕੰਮ ਵਾਲੀ ਸੁੰਦਰ ਹੈਂਡਲ ਜਿਸਦੀ ਲੰਬਾਈ ੧੪
ਇੰਚ ਹੈ ਬੜੀ ਹੀ ਸੁੰਦਰ ਅਤਿਮੇਹਨਤ ਨਾਲ ਤਿਆਰ
ਕਰਵਾਈ ਗਈ ਹੈ। ਏਹ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਖਾਸ ਖਾਸ ਸਮਿਆਂ ਪਰ
ਬੜਾ ਹੀ ਸ਼ੋਭ ਨੀਕ ਤੇ ਨਾਮ ਪੈਦਾ ਕਰਾਉਣ ਦਾ ਬੜਾ ਸੁੰਦਰ
ਵਸੀਲਾ ਬਣਨ ਦਾ ਅਨੇਕਾਂ ਵਾਰੀ ਮਾਣ ਪਾ ਚੁਕੀ ਹੈ,
ਅਨੇਕਾਂ ਰਾਜੇ ਮਹਾਰਾਜੇ ਤੇ ਸਰਦਾਰ ਆਪਣੇ ਬੜੇ ਬੜੇ
ਸਨੇਹੀ ਸੱਜਣਾਂ ਮਿੱਤ੍ਰਾਂ ਨੂੰ ਤੋਹਫੇ ਦੇ ਚੁੱਕੇ ਹਨ। ਏਥੇ ਹੀ
ਬੱਸ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਅਨੇਕਾਂ ਵਾਰੀ ਕਈ ਸਿੱਖ ਸਰਦਾਰ
ਰਾਜੇ ਮਹਾਰਾਜੇ ਤੇ ਹੋਰ ਬੜੇ ਬੜੇ ਅਮੀਰ ਡਾਕਟਰ,
ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਵਗੈਰਾ ਏਸ ਖਾਸ ਦੀ ਮੇਲ ਵਧੀਆ ਕ੍ਰਿਪਾਨ

ਸੁੰਦਰ ਵਧੀਆ ਅਤੇ ਸਸਤੀਆਂ ਕ੍ਰਿਪਾਨਾਂ

ਮਿਲਨ ਦਾ ਪਤਾ:-

(੯)

ਨੂੰ ਮੰਗਵਾਕੇ ਆਪਣੀਆਂ ਪਿਆਰੀਆਂ ਸਪੁਤੀਆਂ ਨੂੰ
ਆਨੰਦ ਕਾਰਜਾਂ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦਾਜ ਵਜੋਂ ਦੇਂਦੇ ਹਨ । ਆਪ
ਅਸਚਰਜ ਤੇ ਹੈਰਾਨ ਹੋਵੋਗੇ ਕਿ ਐਸੀ ਵਧੀਆ ਕ੍ਰਿਪਾਨ
ਕਿਸਤਾਂ ਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਕੀ ਗੁਣ ਹਨ ਜਿਸਦੀ
ਕਿ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਇਸਤਰਾਂ ਚਾਹਵਾਨ ਬਨ ਰਹੀ ਹੈਤੇ
ਤਾਰੀਫ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਏਸ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਨੂੰ ਜਿਸ ਸੱਜਣ ਨੇ
ਇਕ ਵਾਰੀ ਮੰਗਵਾਕੇ ਆਪਣੇ ਗਾਤੇ ਵਿੱਚ ਸਜਾ ਲਿਆ
ਹੈ ਉਸ ਸੱਜਣ ਨੇ ਸਾਡੇ ਦਫਤ੍ਰ ਵਿੱਚ ਏਸ ਮੇਲ ਦੀਆਂ
ਕ੍ਰਿਪਾਨਾਂ ਦੀਆਂ ਸੈਂਕੜੇ ਫਰਮਾਇਸ਼ਾਂ ਭਿਜਵਾਈਆਂ ਹਨ ।
ਇਸ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਦੇ ਗਾਤੇ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਹੁੰਦਿਆਂ ਹੋਰ ਕਿਸੇ
ਸਜਾਵਟ ਵਾਲੀ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਕੀ ਇਸਤ੍ਰੀ ਤੇ ਕੀ ਆਦਮੀ ਨੂੰ
ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ, ਇਕ ਵਾਰੀ ਇਸ ਖਾਸ ਫੈਸ਼ਨ ਦੀ
ਤਿਆਰ ਕਰਵਾਈ ਹੋਈ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਦੇਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨੇ ਅਤੇ
ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਨ । ਏਸ ਮੇਲ ਦੀਆਂ ਕ੍ਰਿਪਾਨਾਂ ਬਹੁਤ ਥੋੜੀਆਂ
ਤਿਆਰ ਕਰਵਾਈ ਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਹੱਥ ਹੱਥ ਸੱਜਣਾਂ
ਮਿੱਤ੍ਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿੱਕਰੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸੋ ਹਰ ਇਕ ਗਾਤੇ ਵਿੱਚ
ਸਜਾਉਂਣ ਵਾਲੇ ਸੱਜਣ ਲਈ ਏਸ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਨੂੰ ਮੰਗਵਾਕੇ
ਗਾਤੇ ਵਿੱਚ ਸਜਾਉਂਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨੀ ਅਤੌਂਤ ਜ਼ਰੂਰੀ
ਹੈ । ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ ਦਾ ਗੈਹਣੇ ਪਾਉਂਣ ਦਾ ਰਿਵਾਜ ਜੇਕਰ
ਘੱਟ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋਤਾਂ ਹਰ ਇਕ ਗੈਹਣਿਆਂ ਤੋਂ ਘ੍ਰਿਣਾ
ਕਰਣ ਵਾਲੇ ਸੱਜਣ ਦਾ ਪੈਹਲਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਜੋ ਏਸ ਕ੍ਰਿਪਾਨ
ਨੂੰ ਮੰਗਵਾਕੇ ਹਰ ਇਕ ਗੈਹਣਿਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰੇਮਣ ਇਸਤ੍ਰੀ ਨੂੰ
ਭਾਈ ਉਜਾਗਰ ਸਿੰਘ ਸੁਦਾਗਰ ਸਿੰਘ ਕ੍ਰਿਪਾਨਾਂ ਵਾਲੇ,
ਬਾਃ ਮਾਈ ਸੇਵਾਂ ਅੰਮ੍ਰਤਸਰ

ਪਹਰੌਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੇ । ਏਹ ਕ੍ਰਿਪਾਨਾਂ ਬਹੁਤ ਸੁੰਦਰ
ਬਕਸਾਂ ਵਿਚ ਬੰਦ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਤੇ ਜੰਦੇ ਕੁੰਡੇ ਤਾਲੇ ਲੱਗੇ
ਹੋਏ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਬੜੀਆਂ ਸੁੰਦਰ ਲਗਦੀਆਂ ਹਨ ।

ਏਹ ਕ੍ਰਿਪਾਨਾਂ ਬੜੇ ਵਧੀਆ ਵਲਾਇਤੀ ਕਿਸਮ
ਦੇ ਬਕਸਾਂ ਵਿਚ ਬੰਦ ਕੀਤੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ॥

ਸੱਜਣੋ-ਜੈਸੀਆਂ ਕ੍ਰਿਪਾਨਾਂ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਹਨ
ਵੈਸੇ ਹੀ ਸੁੰਦਰ ਬਕਸ ਹਨ ।

ਜੰਦੇ ਕੁੰਡੇ ਤੇ ਤਾਲੇ ਲੱਗੇ ਹੋਏ ਹਨ ।

ਅਵਲ ਨੰਬਰ ਵਲਾਇਤੀ ਮਖਮਲ ਦੇ
ਬਕਸ ਸਮੇਤ ਦਸਤਾ ਸੰਗ ਯਸ਼ਬ ਹਰੇ
ਰੰਗ ਦਾ ਬਹੁਤ ਸੁੰਦਰ ਵਲੈਤੀ ਬਕਸ
ਸਮੇਤ ਮੋਖ ੨੫)

ਦੂਸਰਾ ਨੰਬਰ-ਵਲਾਇਤੀ ਮਖਮਲ ਦੇ ਬਕਸ
ਸਮੇਤ ਦਸਤਾ ਸੰਗ ਯਸ਼ਬ ਹਰੇ ਰੰਗ ਦਾ ਬਹੁਤ ਸੁੰਦਰ
ਮੋਖ ੨੨)

ਤੀਸਰਾ ਨੰਬਰ-ਵਲਾਇਤੀ ਮਖਮਲ ਦੇ ਬਕਸ
ਸਮੇਤ ਦਸਤਾ ਸੰਗ ਚਸ਼ਮ ਹਰੇ ਰੰਗ ਦਾ ਬਹੁਤ ਸੁੰਦਰ ਮੋਖ ੨੦)

ਚੌਥਾ ਨੰਬਰ-ਦਸਤਾ ਸੰਗ ਚਸ਼ਮ ਹਰੇ ਰੰਗ ਦਾ
ਬਗੈਰ ਬਕਸ ਵਧੀਆ ਬਹੁਤ ਸੁੰਦਰ ੧੬)

ਸੁੰਦਰ ਵਧੀਆ ਅਤੇ ਸਸਤੀਆਂ ਕ੍ਰਿਪਾਨਾਂ
ਮਿਲਨ ਚਾ ਪਤਾ:-

ਪੰਜਵਾਂ ਨੰਬਰ-ਦਸਤਾ ਸੰਗ ਚਸਮ ਹਰੇ ਰੰਗ ਦਾ
ਬਗੈਰ ਬਕਸ ਵਧੀਆ ਬਹੁਤ ਸੁੰਦਰ ਮੌਖ ੧੪)

ਛੇਵਾਂ ਨੰਬਰ-ਦਸਤਾ ਸੰਗ ਚਸਮ ਹਰੇ ਰੰਗ ਦਾ
ਬਗੈਰ ਬਕਸ ਵਧੀਆ ਬਹੁਤ ਸੁੰਦਰ ਮੌਖ ੧੨)

ਸਤਵਾਂ ਨੰਬਰ-ਦਸਤਾ ਸੰਗ ਚਸਮ ਹਰੇ ਰੰਗ ਦਾ
ਬਗੈਰ ਬਕਸ ਵਧੀਆ ਬਹੁਤ ਸੁੰਦਰ ਮੌਖ ੧੦)

ਅਠਵਾਂ ਨੰਬਰ-ਸਾਦੀ ਸਿੱਪ ਦਾ ਦਸਤਾ-ਪਿਤਲ ਦੀ
ਟੋਪੀ ਮੌਖ ੭)

ਨੌਵਾਂ ਨੰਬਰ-ਦਸਤਾ ਸਾਦੀ ਸਿੱਪ ਦਾ ਦਸਤਾ ਸਿੱਪ
ਦੀ ਟੋਪੀ ਮੌਖ ੬)

ਦਸਵਾਂ ਨੰਬਰ-ਸਾਦੀ ਸਿੱਪ ਦਾ ਤੇ ਸੱਪ ਦੀ
ਟੋਪੀ ਨੌ-ਇੰਚੀ ਸਾਇਜ਼ ਦੀ ਫੀ ਕ੍ਰਿਪਾਨਭੇਰੇਵਾਲੀ ਮੌਖ ੩॥)

ਖਾਸ ਨੋਟ-(੧) ਪਿਆਰੇ ਪਾਠਕ ਜੀ! ਅਸੀਂ ਵਧੀਆ
ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਤੋਹਫੇ ਦੇ ਤੌਰ ਪਰ ਸੱਜਣਾਂ ਮਿੱਤ੍ਰਾਂ ਤੇ ਬੜੇ ਬੜੇ
ਅਫਸਰਾਂ ਨੂੰ ਭੇਟਾ ਤੇ ਨਜ਼ਰਾਨੇ ਅਰਥਾਤ (Represent) ਕਰਣ
ਵਾਸਤੇ ਭੀ ਹਰ ਕਿਸਮ ਦੀਆਂ ਕ੍ਰਿਪਾਨਾਂ ਖਾਸ ਮੇਲ
ਦੀਆਂ ਬਨਵਾਕੇ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਸੋਨੇ ਦੇ ਅਸਲੀ ਦਸਤੇ
ਵਾਲੀਆਂ ਤੇ ਚਾਂਦੀ ਦੇ ਕੰਮ ਦੇ ਦਸਤੇ ਵਾਲੀਆਂ ਤੇ ਹਾਥੀ
ਦੰਦ ਦੀ ਮੁੱਠ ਦੇ ਦਸਤੇ ਵਾਲੀਆਂ ਬਾਰਾਂ ਸਿੰਗੇ ਦੀ ਮੁੱਠ
ਦੇ ਦਸਤੇ ਵਾਲੀਆਂ ਫੌਲਾਦੀ ਕ੍ਰਿਪਾਨਾਂ ਭੀ ਬਨਵਾਕੇ ਦੇ
ਸਕਦੇ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਏਹ ਖਾਸ ਮੇਲ ਦੀਆਂ ਕ੍ਰਿਪਾਨਾਂ ੧੦੦)
ਤੋਂ ਲੈਕੇ ਦੋ ਢਾਈ ਸੌ ਤੱਕ ਬਨ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਜੋ

ਭਾਈ ਉਜਾਗਰ ਸਿੰਘ ਸੁਦਾਗਰ ਸਿੰਘ ਕ੍ਰਿਪਾਨਾਂ ਵਾਲੇ,
ਬਾਃਮਾਈਸੇਵਾਂ ਅਮ੍ਰਿਤਸਰ

(੧੨)

ਸੱਜਣ ਕਿਸੇ ਆਪਣੇ ਸਜਣ ਮਿੱਤ੍ਰ ਨੂੰ ਸੁਗਾਤ ਦੇ ਤੌਰਪਰ
ਦੇਵਣ ਵਾਸਤੇ ਕੋਈ ਖਾਸ ਮੇਲਦੀ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਤਿਆਰ
ਕਰਵਾਉਂਣਾ ਚਾਹੁਣ ਤਾਂ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਲਿਖਤ ਪੜ੍ਹਤ
ਕਰਕੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ । ਅਸੀਂ ਐਸੇ ਮੇਲ
ਦੀਆਂ ਕ੍ਰਿਪਾਨਾਂ ਵਾਸਤੇ ਅੱਧੇ ਰੁਪੈ ਪੇਸ਼ਗੀ ਲੈਕੇ ਕੰਮ
ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਵਾ ਦੇਂਦੇ ਹਾਂ ॥

(੧) ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਦਰਜਾ ਅਵਲ-ਪਿਆਰੇ ਸੱਜਣੋਂ !
ਅਨੇਕ ਵਾਰੀ ਏਹ ਬੜੀ ਭਾਰੀ ਖਾਲਸਾ ਪੰਥਵਿੱਚ ਸ਼ਕਾ-
ਇਤ ਸੁਨੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ ਕਿ ਕ੍ਰਿਪਾਨਾਂ ਬਹੁਤ ਮਜ਼ਬੂਤ ਤੇ
ਸੁੰਦਰ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀਆਂ, ਹੁਣ ਏਸ ਸ਼ਕਾਇਤ ਨੂੰ ਦੂਰ
ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ ਕਈ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਨਵੇਂ ਨਮੂਨੇ ਕ੍ਰਿਪਾਨਾਂ ਦੇ
ਤਿਆਰ ਕਰਵਾਏ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਅਵਲ ਦਰਜੇ
ਦਾ ਨਮੂਨਾ ਇਹ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਹੈ, ਇਸ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ
ਕਰਨ ਨਾਲ ਆਦਮੀ ਦੇ ਅੰਦਰਲਾ ਕੋਲ ਫੁਲ ਇਕ ਵਾਰਤਾਂ
ਜ਼ਰੂਰ ਹੀ ਖਿੜ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਤਾਰੀਫਾਂ ਨੂੰ
ਛੱਡ ਕੇ ਕੇਵਲ ਇਸ ਦੇ ਦਸਤੇ ਪਰ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰਨ
ਨਾਲ ਆਪਨੂੰ ਕਾਰੀਗਰ ਨੇ ਅਪਣੀ ਬੜੀ
ਹੀ ਉਸਤਾਦੀ ਨਾਲ ਸਾਫ ਹਰਫਾਂ ਵਿਚ “ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ
ਕੀ ਫਤਹ” ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਨਜ਼ਰ ਆਵੇਗਾ, ਜੋ ਸੌਨੇ
ਪਰ ਸੁਹਾਗੇ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸੁੰਦਰਤਾ ਤੋਂ ਸਵਾਏ ਹਰ
ਵਕਤ ਉਸ ਸੱਚੇ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਦੀ ਫਤੇ ਦਾ ਪਵਿਤ੍ਰ ਵਾਕ
ਆਪਣੇ ਮੁਖਾਰ ਬਿੰਦ ਤੋਂ ਉਚਾਰਨ ਦਾ ਹਰ ਵਕਤ ਵਸੀਲਾ

ਸੁੰਦਰ ਵਧੀਆ ਅਤੇ ਸਸਤੀਆਂ ਕ੍ਰਿਪਾਨਾਂ

ਮਿਲਨ ਦਾ ਪਤਾ:-

ਬਨਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਗੱਲ ਕੀ ਅਸਾਂ ਏਸ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਵਾਸਤੇ ਬੜੀਹੀ ਮੇਹਨਤ ਨਾਲ ਟੇਡ ਮਾਰਕ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਕਰਵਾਏ ਹਨ ਜੋ ਹੋਰ ਕੋਈ ਦੂਸਰਾ ਸੱਜਣ ਏਸ ਕਿਸਮ ਦੀ ਪਾਇਦਾਰ ਤੇ ਇਹਨਾਂ ਨਿਸ਼ਾਨਾਂ ਵਾਲੇ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਨਹੀਂ ਬਨਵਾ ਸਕਦਾ ਐਸੀਆਂ ਕ੍ਰਿਪਾਨਾਂ ਦੇ ਮਿਆਨ ਖਰੌਨਰੰਗ, ਕਾਲੇ ਰੰਗ, ਲਾਲ ਰੰਗ ਦੇ ਚਮੜੇ ਦੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਬਹੁਤ ਮਜ਼ਬੂਤ, ਜੇਕਰ ਗ੍ਰਾਹਕ ਚਾਹਵੇ ਤਾਂ ਮਖਮਲ ਦੇ ਮਿਆਨ ਵਾਲੀ ਮੰਗਵਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸਦਾ ਮੋਖ ਬੜੀ ਸਖਤ ਮੇਹਨਤ ਖਰਚਨ ਪਰ ਭੀ ਬਿਲਕੁਲ ਵਾਜਬੀ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਲੰਬਾਈ ੧੪ ਇੰਚ ਦਸਤੇ ਸਮੇਤ । ਮੋਖ ਕੇਵਲ ੬)

(੨) ਅਸੀਂ ਫੌਜਾਂ ਵਾਲੇ ਸੱਜਣਾਂ ਨੂੰ ਭੀਸਸਤੀਆਂ ਤੋਂ ਸਸਤੀਆਂ ਤੇ ਸੁੰਦਰ ਪਾਇਦਾਰ ਕ੍ਰਿਪਾਨਾਂ ਸਪਲਾਈ (supply) ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਫਲ ੬ ਇੰਚ ਤੇ ਚੌੜਾਈ ੧ 1/4 ਇੰਚ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਫੌਜੀ ਸੱਜਣਜਿਸਤ੍ਰਾਂ ਦਾ ਆਪਣਾ ਕੋਈ ਖਾਸ ਨਮੂਨਾ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁਣ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਨ ।

ਚਮੜੇ ਦੀਆਂ ਪੇਟੀਆਂ ਅਤਥਾਤ ਕ੍ਰਿਪਾਨਾਂ ਸਜਾਉਂਣ ਲਈ ਗਾਤ੍ਰਿਆਂ ਦਾ ਨਿਰਖ

ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਚਮੜੇ ਦੇ ਗਾਤ੍ਰੇ ਖਾਸ ਕਾਹਨਪੁਰ ਤੋਂ ਆਰਡਰ ਦੇ ਕੇ ਬਨਵਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਏਹ ਐਸੇ ਵਧੀਆ ਤੇ ਮੁਲਾਇਮ ਚਮੜੇ ਦੇ ਬਨਵਾਏ ਗਏ ਹਨ, ਜੋ ਇਕ ਵਾਰ ਮੁੱਠ ਵਿਚ ਲੈਕੇ ਭਾਵੇਂ ਸਾਰਾ ਚਮੜਾ ਦੂਹਰਾ ਕਰ ਦੇਵੋ ਬਿਲਕੁਲ ਕਿਧਰੇ ਲੀਕ ਯਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਪਵੇਗਾ

ਭਾਈ ਉਜਗਰ ਸਿੰਘ ਸੁਦਾਗਰ ਸਿੰਘ ਕ੍ਰਿਪਾਨਾਂ ਵਾਲੇ,
ਬਜ਼ਾਰਮਾਈਸੇਵਾਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ

ਫੇਰ ਜਦ ਮੁੜ ਖੋਲ੍ਹੋ ਫੇਰ ਆਪਣੀ ਅਸਲੀ ਸ਼ਕਲ ਤੇ ਆ
ਜਾਵੇਗਾ । ਏਸ ਚਮੜੇ ਦੀ ਪੇਟੀ ਨੂੰ ਆਮ ਤੌਰ ਪਰ ਅੰਗ੍ਰੇਜੀ
ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ (ਬੈਲਟ) B-g ਆਖਦੇ ਹਨ, ਏਹ ਫੌਜਾਂ ਵਿਚ
ਫੌਜੀ ਸਰਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ । ਇਸਨੂੰ ਪੈਹਨਕੇ ਕ੍ਰਿਪਾਨ
ਸਜਾਉਣ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਸ਼ੋਭਨੀਕ ਹੋ ਜਾਈਦਾ ਹੈ ॥

ਇਕਹਰੇ (ਸਿੰਗਲ) ਚਮੜੇ ਦੇ ਗਾਤਿਆਂ ਦਾ ਨਿਰਖ

ਦਰਜਾ ਅੰਵਲ-ਵਧੀਆ ਚਮੜੇ ਦਾ ਕਾਹਨ ਪੁਰੀ
ਸਮੇਤ ਬਦਾਮੀ ਰੰਗ ੭)

ਦਰਜਾ ਦੂਸਰਾ-ਵਧੀਆ ਚਮੜੇ ਦਾ ਕਾਹਨ ਪੁਰੀ
ਪੇਟੀ ਸਮੇਤ ਬਦਾਮੀ ਰੰਗ ੬)

ਦਰਜਾ ਤੀਸਰਾ-ਵਧੀਆ ਚਮੜੇ ਦਾ ਕਾਹਨ ਪੁਰੀ
ਪੇਟੀ ਸਮੇਤ ਬਦਾਮੀ ਰੰਗ ੫)

ਦਰਜਾ ਚੌਥਾ-ਵਧੀਆ ਚਮੜੇ ਦਾ ਕਾਹਨ ਪੁਰੀ ਪੇਟੀ
ਸਮੇਤ ਬਸੰਤੀ ਰੰਗ ੪)

ਦਰਜਾ ਪੰਜਵਾ-ਵਧੀਆ ਚਮੜੇ ਦਾ ਕਾਹਨ ਪੁਰੀ
ਪੇਟੀ ਸਮੇਤ ਲਾਲ ਬਰੋਨ ਰੰਗ ੩॥)

ਦੁਹਰੇ (ਡਬਲ) ਚਮੜੇ ਦੇ ਗਾਤਿਆਂ ਦਾ ਨਿਰਖ

ਦਰਜਾ ਅੰਵਲ-ਡਬਲ ਗਾਤਾ ਚਮੜੇ ਦਾ ਵਧੀਆ
ਤਾਂਬੇ ਦਾ ਸਮਾਨ ਕਾਹਨ ਪੁਰੀ ਪੇਟੀ ਸਮੇਤ ਬਦਾਮੀ ਰੰਗ ੭)

ਦਰਜਾ ਦੂਜਾ-ਡਬਲ ਗਾਤਾ ਚਮੜੇ ਦਾ ਵਧੀਆ
ਕਾਹਨ ਪੁਰੀ ਪੇਟੀ ਸਮੇਤ ਬਦਾਮੀ ਰੰਗ ੬)

(ਮਖਮਲ ਤੇ ਹੋਰ ਹਰ ਕਿਸਮ ਦੇ ਕਪੜੇ ਦੇ ਗਾਤਿਆਂ ਦਾ ਨਿਰਖ)

ਦਰਜਾ ਅੰਵਲ-ਮਖਮਲ ਦਾ ਵਧੀਆ ਚੌੜੀ ਲੈਸ

ਸੁੰਦਰ ਵਧੀਆ ਅਤੇ ਸਸਤੀਆਂ ਕ੍ਰਿਪਾਨਾਂ ਮਿਲਨ ਦਾ ਪਤਾ-

ਵਾਲਾ ਸੁੰਦਰ ਗਾਤ੍ਰਾ ਜ਼ਰੀਦਾਰ ੫)

ਦਰਜਾ ਦੂਸਰਾ—ਮਖਮਲ ਦਾ ਵਧੀਆ ਛੋਟੀ ਲੈਸ

ਵਾਲਾ ਸੁੰਦਰ ਜ਼ਰੀਦਾਰ ੪)

ਦਰਜਾ ਤੀਸਰਾ—ਮਖਮਲ ਦਾ ਵਧੀਆ ਬਗੈਰਲੈਸਦੇ ੧॥)

ਦਰਜਾ ਚੌਥਾ—ਸਟੀਨ ਦਾ ਫੀਰੋਜ਼ੀ ਵਧੀਆ ਚੌੜੀ

ਲੈਸ ਵਾਲਾ ਜ਼ਰੀਦਾਰ ੩)

ਦਰਜਾ ਪੰਜਵਾਂ—ਸਟੀਨ ਦਾ ਫੀਰੋਜ਼ੀ ਵਧੀਆ ਛੋਟੀ

ਚੌੜੀ ਲੈਸ ਵਾਲਾ ੨॥)

ਦਰਜਾ ਛੇਵਾਂ—ਸਟੀਨ ਦਾ ਫੀਰੋਜ਼ੀ ਵਧੀਆ ਸਾਦਾ

ਬਗੈਰ ਡੋਰੀਯਾ ਲੈਸ ਦੇ ੧॥)

ਦਰਜਾ ਸੱਤਵਾਂ—ਸਟੀਨ ਦਾ ਫੀਰੋਜ਼ੀ ਵਧੀਆ ਹੋਰ

ਹਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਰੇਸ਼ਮੀ ਕੱਪੜੇ ਦੇ ਗਾਤ੍ਰੇ ੧॥)

ਦਰਜਾ ਅੱਠਵਾਂ—ਜ਼ੀਨ ਦਾ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਸਾਦਾਗਾਤ੍ਰਾ॥)

ਦਰਜਾ ਨੌਵਾਂ—ਜ਼ੀਨ ਦਾ ਸਾਦਾ ਗਾਤ੍ਰਾ ॥)

„ ਦਸਵਾਂ—ਕਾਲੇ ਸੂਫ ਦਾ ਵਧੀਆ ਗਾਤ੍ਰਾ ੧)

„ ਯਾਰੂਵਾਂ—ਕਾਲੇ ਸੂਫ ਦਾ ਵਧੀਆ ਗਾਤ੍ਰਾ ਮੌਖ॥)

ਖਾਸ ਨੋਟ

ਪਿਆਰੇ ਖਾਲਸਾ ਜੀ! ਹਰ ਵਕਤ ਚੰਗੀਤਰਾਂ ਯਾਦ

ਰੱਖਣਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕ੍ਰਿਪਾਨਾਂ ਨੂੰ ਗਾਤਰੇ ਵਿਚ ਸਜਾਵਣ ਲਈ

ਹਰ ਤਰਾਂ ਦੇ ਸੁੰਦਰ ਗਾਤਰੇ ਭੀ ਤਿਆਰ ਰਖਦੇ ਹਾਂ ।

ਅੰਤਮ ਬੇਨਤੀ

ਹੇ ਪਾਠਕ ਸੱਜਣੇ ! ਆਪ ਨੂੰ ਵਿੱਦਤ ਹੋਵੇ ਜੋ ਅਸੀਂ

ਸੁੰਦਰ ਵਧੀਆ ਅਤੇ ਸਸਤੀਆਂ ਕ੍ਰਿਪਾਨਾਂ

ਮਿਲਨ ਦਾ ਪਤਾ—

(੧੬)

ਕੇਵਲ ਪੁਸਤਕਾਂ ਤੇ ਗਾੜ੍ਹੇ ਵਾਲੀਆਂ ਕ੍ਰਿਪਾਨਾਂ ਤੇ ਕੰਘੇ, ਕੜੇ ਘੜੀਆਂ ਆਦਿਕ ਹੀ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਭੇਜਦੇ ਸਗੋਂ ਪ੍ਰਦੇਸੀ ਭਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਧੌਖੇ ਵਿਚੋਂ ਬਚੋਣ ਲਈ ਅਸਾਂ ਬਜਾਰੀ ਚੀਜ਼ਾਂ ਬਾਹਰ ਭੇਜਣ ਲਈ ਇਕ ਖਾਸ ਇੰਤਜ਼ਾਮ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਿਸਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਆਪ ਹਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਵਸਤੂ ਅਰਥਾਤ ਮੁਨਿਆਰੀ ਅਤਾਰੀ ਪਸਾਰੀ, ਬਜਾਜ਼ੀ ਗੱਲ ਕੀ ਜੋ ਚੀਜ਼ ਭੀ ਆਪਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੋਵੇ ਆਪ ਸਾਡੀ ਮਸ਼ਹੂਰ ਦੁਕਾਨ ਦੀ ਮਾਰਫਤ ਬਗੈਰ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦੀ ਰੋਕ ਟੋਕ ਦੇ ਮੰਗਵਾ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਬਜਾਰੀ ਚੀਜ਼ਾਂ ਭੇਜਣ ਦਾ ਖਾਸ ਪ੍ਰਣਧ ਕਰਨ ਦਾ ਕਰਨ ਕੇਵਲ ਏਹ ਹੈ ਕਿ ਅੱਜਕੱਲ ਨਿੱਤ ਨਵੇਂ ਸੂਰਜ ਨਵੀਆਂ ਏਜੰਸੀਆਂ ਬਰਸਾਂਤੀ ਬੂਟੀਆ ਵਾਕਰ ਅਰੰਭ ਹੋਕੇ ਥੋੜੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਹੀ ਸਮਾਪਤ ਹੋਕੇ ਬਾਹਰ ਦੂਰ ਬੈਠੇ ਪ੍ਰਦੇਸੀ ਵੀਰਾਂ ਨੂੰ ਧੌਖਾ ਦੇਕੇ ਰਕਮਾਂ ਦੀਆਂ ਰਕਮਾਂ ਹੀ ਗਬਨ ਕਰਕੇ ਝਟ ਪਟ ਫੜੇ ਗਯਾ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਸੋ ਕ੍ਰਿਪਾਲੂ ਜੀ ! ਸਾਡੀ ਮਾਰਫਤ ਜੋ ਆਪ ਬਜਾਰੀ ਚੀਜ਼ ਮੰਗਵੋ ਉਸਦਾ ਪੈਸੇ ਪੈਸੇ ਦਾ ਹਿਸਾਬ ਪੱਤ੍ਰਕਾ ਪਰ ਲਿਖਕੇ ਆਪਦੀ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸੇਵਾ ਵਿਖੇ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਖਾਸ ਨੋਟ—(੧) ਹਰ ਇਕ ਸੱਜਣ ਆਰਡਰ ਭੇਜਣ ਵੇਲੇ ਬਜਾਰੀ ਚੀਜ਼ਾਂ ਮੰਗਵਾਉਣ ਲਈ ਅੱਧੇ ਰੂਪੈ ਜ਼ਰੂਰ ਪਸ਼ਗੀ ਭੇਜ ਦੇਵੋ, ਜੋ ਵੀ ਪੀ. ਵਿਚ ਮੁਜਰੇ ਦਿਤੇ ਜਾਵਨਗੇ।

(੨) ਪੁਸਤਕਾਂ, ਘੜੀਆਂ, ਤੇਲ ਅਤਰ, ਵਗੈਰਾ ਦੀਆਂ ਸੂਚੀ ਪੱਤ੍ਰਾਂ ਮੰਗਾਉਣ ਲਈ ॥ ਪਸੈ ਦਾ ਕਾਰਡ ਭੇਜਕੇ ਮੁਫਤ ਮੰਗਾ ਲਵੋ ਸੂਚੀ ਪੱਤ੍ਰਾਂ ਮੁਫਤ ਪਹੁੰਚ ਜਾਣਗੀਆਂ।

ਪਤਾ—ਭਾ: ਉਜਾਗਰ ਸਿੰਘ ਸੁਦਾਗਰ ਸਿੰਘ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਫਰੋਸ਼
ਬਜ਼ਾਰ ਮਾਈ ਸੇਵਾਂ ਸ਼ੀਅੰਮਤਸਰ

B-1243

